

श्री रंग अवधूत महाराज विरचितानि

इतिपथ-स्तोत्राणि

(सार्थ)

(रंगहृदयात्)

रंगावधूतं प्रलतोऽस्मि नित्यम् ।

संपादक

प्रा. कुलीन ग. उपाध्याय

॥ श्वासे श्वासे दत्तात्म स्मरात्मन् ॥

दत्तात्रेयं तं हृदिसन्तं प्रणतोऽस्मि ।

સંપાદક : પ્રા. કુલીન ગ. ઉપાધ્યાય
મો. ૦૯૮૨૪૫ ૦૪૨૦૬

પરામર્શક : શ્રી ધીરુભાઈ જોષી

પ્રકાશક : શ્રીમતી કોકિલાબેન જશભાઈ પટેલ

ગ્રાહિકસ : શ્રી હાર્દિક રાજેન્દ્ર ઉપાધ્યાય
'રાહ-રંગપ્રેમની',
આણંદ.
(૦૨૬૯૨-૨૪૯૪૫૫)

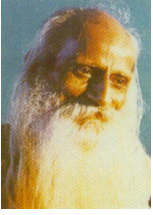
મુદ્રક : અંબિકા પ્રિન્ટર્સ
અમદાવાદ.
(૦૭૯-૨૫૪૫૩૯૦૪)

આવૃત્તિ : પ્રથમ,
ચૈત્ર સુદ પાંચમ, ૨૦૬૫
મંગળવાર, તા. ૩૧-૦૩-૨૦૦૯

પ્રત : ૫૦૦

આશીર્વચન

આપણા ગુરુમહારાજ ભગવાન રંગાવધૂતજી વિરચિત સંસ્કૃત સ્તોત્રો એ સ્તોત્ર સંજીવની છે અને સંજીવનીનું સ્ત્રોત છે. ભવરોગનું અચૂક ઓસડ અને આધ્યાત્મિક સ્વસ્થતા બક્ષે એવા આ દિવ્ય સ્તોત્રો પૈકી ચાલીસેક જેટલા સ્તોત્રોનો શબ્દે શબ્દનો અર્થ અને સળંગ અર્થ દર્શાવતું આ પુસ્તક રંગ પરિવારના ભક્તોને અને સર્વને ઉપકારક નિવડશે એવી શ્રદ્ધા છે.

સારા સંગીતકારો પાસે ઉચ્ચાર શુદ્ધિના આગ્રહ સાથે આ સ્તોત્રોનું ગાન કરાવી એની શ્રાવ્ય C.D. (Audio C.D.) તૈયાર થઈ છે. આ C.D. ખરીદનારને આ પુસ્તક ભેટ આપવાનો વિચાર પ્રશંસનીય છે. ગુરુમહારાજના સ્તોત્રો આ રીતે ભક્તો અર્થ સમજીને ગાતા થાય તો એનાથી વધુ રૂંડ બીજું શું?

મારા વડિલ બંધુ મુ. શ્રી ધીરુભાઈએ અથાગ પરિશ્રમ લઈને પુસ્તકને મઠાર્થું છે.

ગુ.ભ.પ. કુલીનભાઈએ પણ આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં ભારે જહેમત ઉઠાવી છે. ગુરુમહારાજના આશીર્વાદ એ બંનેને પ્રાપ્ત થાઓ એવી પ્રાર્થના.

સ્નેહી શ્રી જશુભાઈએ તન, મન અને ધનથી ગુરુમહારાજની કરેલી આ સેવાને ગુરુમહારાજ સ્વીકારશે એવી શ્રદ્ધા છે. એમનો ગુરુમહારાજ પ્રત્યેનો ભાવ પ્રશંસનીય છે. આ પુસ્તક રંગભક્તોની પ.પૂ. ગુરુમહારાજ પ્રત્યેની શ્રદ્ધા-ભક્તિમાં વધારો કરે એવી શુભ ભાવના.

કોઠિયાખાડ

તા. ૨૭-૦૩-૨૦૦૯

ૐ

પ્રેમ

આવકાર

પૂ.શ્રીએ અવધૂત પરિવારને એને ખબર પણ ન પડે એ રીતે સંસ્કૃત સ્તોત્રો બોલતો કરી દીધો છે. કંઈ કેટલાંય સ્તોત્રો એમની દૈનિક કે પ્રાસંગિક પ્રાર્થનાઓમાં ગવાયા કરે છે. વળી અવધૂત પરિવારમાં એવા કેટલાય ભક્તો છે જેમણે પૂ.શ્રી વિશે સંસ્કૃત શ્લોકો લખ્યા છે અને તે પણ જૂદા જૂદા ક્ષેત્રમાંથી આવતા હોય. પહેલાંના સંસ્કૃત પ્રશસ્તિ સંગ્રહો આ વાતની સાક્ષી પૂરે છે. વેપારના ક્ષેત્રમાં પડેલી વ્યક્તિ ‘અવધૂતયતેરભિલં મધુરમ્’થી પૂ.શ્રી વિશે સંસ્કૃતમાં મધુરાષ્ટકની છાયામાં લખે છે. વિજ્ઞાન શાખામાં પ્રાધ્યાપક રહેલા સ્વ. પ્રા. સી. એચ. સુરે પણ પૂ.શ્રી વિશે સંસ્કૃત શ્લોકો લખ્યા છે. અલબત્ત આમાં આડકતરી રીતે જ્ઞાનો આપ્યો છે અંગ્રેજી સરકારની હકુમતે. તે વખતે અમુક હદ સુધી સંસ્કૃત ફરજિયાત હતું તેથી વિજ્ઞાનશાખા કે કોઈ પણ અન્ય શાખાનો વિદ્યાર્થી આપણા વારસાને સમજી શકતો ને પ્રા. સુર જેવા લખી પણ શકતા.

પ્રા. કુલીનભાઈ ઉપાધ્યાયની શાખા પણ કોમર્સ છે. છતાં એમના વડિલોના સંસ્કારે અને પૂ.શ્રીની ભક્તિના સથવારે તેમનો સંસ્કૃતભાષા પરનો પ્રેમ અને હથોટી જાણીતાં છે. પૂ.શ્રીના કેટલાંક સંસ્કૃત સ્તોત્રોને તેમણે શબ્દે શબ્દ છૂટો પાડી તેના અર્થ આપ્યા છે, એ આવકાર પાત્ર છે, અભિનંદનીય છે.

આજે જ્યારે સંસ્કૃત છે એમ જાણી ચોપડી કે પાનુ મૂકી દેનાર ઘણાં છે ત્યારે તેમને તે તરફ આવા પ્રયત્નથી અભિરુચિ કેળવણી એ નિર્વિવાદ છે.

આમ પણ કુલીનભાઈ ઘણું બધું લખવા, વાંચવા, વિચારવા અને તેનું વિતરણ કરવા માટે જાણીતા છે. આ સ્તોત્રો દ્વારા એમની કુશળતામાં એક છોગું ઉમેરાયું છે તેનો આનંદ છે.

પરદેશ રહેતા પૂ.શ્રીના ભક્ત શ્રી જશભાઈ પટેલ અને તેમનાં પત્ની અ.સૌ. કોકિલાબેને આ પ્રગટ કરવામાં જે રસ લીધો છે તે સાચે જ પૂ.શ્રીને ગમે તેવું કાર્ય છે. એ બદલ હું મારો આનંદ વ્યક્ત કરું છું.

અવધૂત પરિવારને આ ગમશે. શ્રી કુલીનભાઈ એ પૂ. ભાઈએ આપેલી દેણ છે. પૂ.શ્રીના શુભાશિષ એમના ઉપર વરસ્યા કરો એ જ પ્રાર્થના!

વડોદરા

• ધીરુભાઈ જોષીના
શ્રીગુરુદેવલ્લ

સંપાદકનું નિવેદન

ભગવાન રંગાવધૂતજીના ભજન, પ્રભાતિયાં અને સ્તોત્રોની દિવ્યતા એવી છે કે એનું વારંવાર શ્રવણ કરવાનું ભક્તને ગમે જ. સમયની ખેંચ અનુભવતાં વિદેશમાં વસતા ભક્તોની મુશ્કેલીને અને દેશ-વિદેશમાં માંદગીના બિછાને અશક્ત જીવન જીવતાં ભક્તોની મુશ્કેલીને ધ્યાનમાં રાખીને ગુરુભક્ત મુ. જશુભાઈ પટેલે શ્રાવ્ય-C.D. (Audio C.D.) તૈયાર કરાવવાનું વિચાર્યું અને વિચારેલું અમલમાં મૂકી બતાવ્યું.

પૂ.શ્રીના રંગહૃદયમ્માં ગ્રથિત સ્તોત્રો પૈકી મહત્વના કહી શકાય એવા ૪૦ સ્તોત્રોની શ્રાવ્ય-C.D. તૈયાર કરવાનું એમના મનમાં આવ્યું. સ્તોત્રની C.D. સાથે સ્તોત્રની પુસ્તિકા આપવાનું વિચાર્યું. પછી તો કેવળ સ્તોત્રોને બદલે સ્તોત્રના દરેક શબ્દનો અર્થ અને સળંગ અર્થ પણ આપવાનું નક્કી કર્યું. એમણે આ કાર્યની જવાબદારી મારા પર મૂકી.

પ.પૂ. રંગ બાપજીની પરમ કૃપાથી, પૂ. પ્રેમ અવધૂતજીના શુભાશીર્વાદથી અને મુરબ્બી ધીરુભાઈની અથાગ મહેનત અને સુંદર સૂચના અને સૂચનોને કારણે આ કાર્ય પૂરું કરી શક્યો છું. આશા છે કે દરેક વાચક આ પ્રયત્નને આપકારશે.

મુ. જશુભાઈ એમની રીતે પૂ.શ્રીની કૃપાને મૂર્તસ્વરૂપ આપે છે. આવા કાર્ય પાછળ ધનને છૂટા હાથે વાપરે છે અને પૂ.શ્રીનું સાચી દિશામાં કામ કર્યાનો સંતોષ અનુભવે છે.

આ રીતે સ્તોત્રની શ્રાવ્ય-C.D. અને પુસ્તક રજૂ કરવાનું આ ભગિરથ કાર્ય સીમાચિન્હ (Land Mark)રૂપ બની રહ્યું એવી શ્રદ્ધા અને શુભેચ્છા.

મુ. ધીરુભાઈની જહેમતનું પુનઃસ્મરણ કરી તેમનો આભાર માનું છું. ધર્મપત્ની સૌ. અંજનીની પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ મદદ માટે આભારી છું.

આવા સુંદર કાર્યમાં મને નિમિત્ત બનાવવા બદલ મુ. જશુભાઈ પટેલનો આભારી છું.

અમદાવાદ

• કુલીન ગ. ઉપાધ્યાય

પ્રકાશકનું નિવેદન

રંગ પરિવારમાં શ્રીગુરુલીલામૃતના અને હવે અવધૂતી આનંદના પારાયણો થતાં હોવાથી ભક્તો એનાથી સુપેરે પરિચિત છે એની સરખામણીમાં રંગહૃદયમ્નાં સંસ્કૃત સ્તોત્રોથી ઓછા પરિચિત છે.

વિદેશમાં બે થી ત્રણ કલાકનું ડ્રાયવિંગ કરનાર માટે શ્રાવ્ય-C.D. (Audio C.D.) એ એક ઉપકારક સાધન છે. ભારતમાં પણ પથારીવશ ભક્તો માટે મદદરૂપ બને એવી વ્યવસ્થા છે તથા ફૂલીફાલી રહેલું પૂ.શ્રીનું સાહિત્ય યુવાન નવી પેઢીના ભક્તો માટે જીવંત રહે એ હેતુથી રંગહૃદયમ્માંથી ચાલીસેક સ્તોત્રો પસંદ કરી એની શ્રાવ્ય C.D. બનાવવાની ગુરુમહારાજે પ્રેરણા કરી.

આ સ્તોત્રની C.D. સાથે સ્તોત્રનું પુસ્તક પણ આપવું જોઈએ એવો વિચાર આવ્યો. સ્તોત્ર, સ્તોત્રના શબ્દે શબ્દનો અર્થ અને સળંગ અર્થવાળું પુસ્તક તૈયાર કરી શકાય તો ખૂબ સારું એવો ભાવ જાગ્યો. આ અંગેની જવાબદારી સ્નેહી શ્રી કુલીનભાઈને સોંપી.

પ.પૂ. બાપજીના કૃપાપાત્ર અને સંસ્કૃતના વિદ્વાન મુ. શ્રી ધીરુભાઈનો સંપર્ક સાધ્યો. એમણે વાત સહર્ષ સ્વીકારી અને ખૂબ જહેમત ઊઠાવી સ્તોત્રના શબ્દે શબ્દના અર્થ અને સળંગ અર્થના કાર્યને મઠારી આપ્યું. મુ. ધીરુભાઈએ આટલી ઉંમરે જે મદદ કરી છે તેનો જેટલો આભાર માનું તેટલો ઓછો છે.

સ્નેહી શ્રી કુલીનભાઈ કોમર્સ શાખાના પ્રાધ્યાપક હોવા છતાં સ્તોત્રનું વિશ્લેષણ કરી શબ્દે શબ્દના અર્થો તૈયાર કરવાનું બીડુ ઝડપ્યું એમનો પણ હૃદયથી આભાર માનું છું.

સ્તોત્રની C.D. બનાવવાના કાર્યમાં અને એ અંગેનું પુસ્તક તૈયાર કરવામાં ઘણાની મદદ મળી છે એ બધાનો ઋણી છું પરંતુ એમાં ખાસ કરીને શ્રી. જગદીશાનંદજી, શ્રી દેવદત્તભાઈ જોષી, શ્રીરંગ સોની, શ્રી વિક્રમભાઈ પાટિલ (સંગીત ડાયરેક્ટર), શ્રી નેમેષભાઈ પટેલ (અક્ષર ગ્રાફિક્સ), શ્રી નવનીતભાઈ પાઠક, ડૉ. મહેન્દ્ર પટેલ, હર્ષ પટેલ, પાર્થ પટેલ, શ્રી પ્રવિણભાઈ દવે, શ્રી વિષ્ણુભાઈ પાઠક (વડોદરા),

શ્રી અંબાલાલભાઈ પટેલ, શ્રી હાર્દિક ઉપાધ્યાય, મનોજભાઈ પટેલ અને પૂર્ણિમાબેન પટેલ અને ગાયકવંદના ભાઈઓ-બહેનોનો ખૂબ ખૂબ આભારી છું.

Audio C.D.ને તૈયાર કરવામાં ભાઈશ્રી શ્રીરંગે ભારે જહેમત ઊઠાવી તે માટે એમનો ખૂબ ખૂબ આભારી છું. સ્તોત્રની ઉચ્ચાર શુદ્ધિ અને શબ્દ શુદ્ધિ માટે પરામર્શકની સેવા આપનાર શ્રી દેવદત્તભાઈ જોષી તથા શ્રી વિષ્ણુભાઈ પાઠકનો ખૂબ ખૂબ આભારી છું. સ્તોત્રને પુસ્તક સ્વરૂપે રજૂ કરવામાં અથાગ જહેમત ઊઠાવનાર પૂ. ધીરુકાકાનો અને શ્રી કુલીનભાઈનો પણ ખૂબ ખૂબ આભારી છું.

આ બધું હું જેમની શુભાશિષથી કરી શક્યો એવા મારા બાપુજી પ.પૂ. પ્રેમ અવધૂતજીનો ખૂબ ખૂબ આભારી છું. એમણે આશીર્વાચન લખી આપીને મારા ઉપર ખૂબ જ મોટો ઉપકાર કર્યો છે. હું એમનો ઋણી છું.

અંતમાં આ બધી પ્રવૃત્તિમાં સૌથી વધુ સહન કરનાર અને બોજો વેઠારનાર મારા ધર્મપત્ની-શ્રીમતી કોકિલાનો આભારી છું.

ગુરુમહારાજના ચરણકમળમાં કોટિ કોટિ સા.દં. પ્રણામ કરી આ પ્રકાશન એમને સમર્પણ કરું છું.

યુ.એસ.એ. લિ.
જશભાઈ અં. પટેલ

❧ સમર્પણ-વંદના ❧

જેના થકી આપણે સહુ ‘પરસ્પરદેવો ભવ’ ભાવે એકત્ર થયા એ શ્રી અખિલ ભારત રંગ અવધૂત પરિવારને આ પ્રકાશન/નિર્માણ અર્હેતુકી ભાવે સમર્પિત કરવાની શ્રી ગુરુમહારાજે અમને પ્રેરણા આપી તે અમારું અહોભાગ્ય!

શ્રીમતી કોકિલાબેન જશભાઈ પટેલ
યુ.એસ.એ.

શ્રીમતી હંસાબેન મહેન્દ્રભાઈ પટેલ
યુ.એસ.એ.

इतिपथ-स्तोत्राणि

(सं-दृष्ट्यात्)

अनुक्रमणिका

क्रम	स्तोत्र	पान नं.
१.	मङ्गलम्	१
२.	गुर्वभिन्नगणेशस्तुतिः	३
३.	द्वेषतापंचकम्	८
४.	अथ प्रातःस्मरणम्	१२
५.	दत्तशरणाष्टकम्	१५
६.	अथ सायंस्मरणम्	१८
७.	भुक्तिमुक्तिप्रदस्तोत्रम्	२३
८.	आर्तप्रार्थना	२६
९.	दत्तप्रार्थनाद्वादशकम्	३२
१०.	दत्तात्रेयपंचकम्	३८
११.	सर्वसौख्यकरस्तोत्रम्	४३
१२.	मंत्रगर्भं दत्तात्रेयस्तोत्रम्	४७
१३.	दत्तप्रणतिः	५१
१४.	अभिलाषषट्कम्	६२
१५.	दत्तगीतम्	६६
१६.	दत्तस्तवनम्	७०
१७.	श्रीदत्तलज्जनम्	७४
१८.	श्रीदत्तपद्यानि	८३
१९.	गुरुकृपा हि केवलम्	८५
२०.	दत्तात्रेय कृष्ण हरे	८६

क्रम	स्तोत्र	पान नं.
२१.	दत्तषोडशापतारस्तोत्रम्	८८
२२.	अकारादिदत्ताष्टोत्तरशतनामावलिः	९२
२३.	दत्तार्तिस्त्रयम्	९८
२४.	नारेश्वरस्तोत्रम्	१०१
२५.	मन्त्रगर्भमृत्युंजयस्तोत्रम्	१०५
२६.	शिपभजनम्	११३
२७.	मन्त्रगर्भो हनुमत्स्तवः	११७
२८.	श्रीकृष्णस्तोत्रम्	१२१
२९.	देवीस्तोत्रम्	१२५
३०.	नर्मदागीतम्	१३१
३१.	श्रीदत्तस्तोत्रम्	१३३
३२.	शक्त्यापाहनम्	१३७
३३.	सर्वे पूज्यन्ताम्	१४२
३४.	तत्त्वचिन्तनम्	१४४
३५.	अक्षरगीता	१४८
३६.	बोधमालिका	१५७
३७.	मुक्तिस्तोत्र	१८३
३८.	डोडहम्	१८९
३९.	चिदानन्दरूपः शिव केपलोहम्	१९२
४०.	रेवागीतम्	१९४
४१.	परिशिष्ट	
	(i) गुरुकृपा हि केपलम्	१९५
	(ii) रेवागीतम्	१९५

॥ श्री दत्तः प्रसन्नोऽस्तु ॥

रङ्ग-हृदयम्
(केटलाक स्तोत्रो)

१. मङ्गलम् ।

(रागः बिलाष)

१रमोमाननपद्मार्क-पाटपद्ममुपास्महे ।

यत्सौरभं समाधाय धावन्ति विबुधालयः ॥१॥

श्रीदत्तः शरणां ममेति गदतो दत्तं सदा ध्यायतो

दत्तेनाहृतयेतसः किमु भयं दत्ताय तुभ्यं नमः ।

दत्ताज्जातमिदं यरायरमरं दत्तस्य २दाम्नि स्थितं

दत्ते यैव विलीयते सरभसं भो दत्त इस्तत्परः ॥२॥

पापंडमार्गगिरिशिखपवि^३वदान्यं

योगीन्द्रपन्धमयलं जलु धैर्यवृत्तेः ।

मोहासुरप्रमथनाय धृतापतारं

तं शङ्करं परमहं शरणां प्रपद्ये ॥३॥

१. रमा नाम रमाबाईना मुजकमणने विकसित करनार तेमना पुत्र भगवान दत्तात्रेयना अपतार सुप्रसिद्ध प.प. वासुदेवानंद सरस्वती (टेम्बे) स्वामिमहाराज तथा उमा नाम पार्वतीजना मुजकमणने विकसित करनार तेमना पुत्र श्री गणपतिज्. रमा नाम लक्ष्मीजना मुजकमणने विकसित करनार तेमना पति श्री विष्णु तथा उमा नाम पार्वतीजना मुजकमणने विकसित करनार तेमना पति महादेवज्. २. सूत्रमां. ३. पञ्च.

શબ્દાર્થ

[રમોમાનન = રમા (લક્ષ્મી) + ઉમા (પાર્વતી) + આનન (મુખ); પદ્મ = કમળ; અર્ક = સૂર્ય; પાદપદ્મમ્ = ચરણકમળની; ઉપાસ્મહે = (અમે) ઉપાસના કરીએ છીએ; ચત્ = જેની; સૌરભં = સુગંધને; સમાઘ્રાય = સુંઘવા માટે; ધાવન્તિ = દોડે છે; વિબુધા = જ્ઞાનીઓ; અલયઃ = ભમરાઓ (અલિ = ભમરો).]૧.

અર્થ

રમા (સ્વામી મહારાજનાં માતા) અને ઉમા (પાર્વતી)ના મુખકમળને વિકસિત કરનાર પ.પૂ. ટેંબેસ્વામી મહારાજ તથા ગણપતિ (અથવા રમા એટલે લક્ષ્મી અને તેના મુખકમળને વિકસિત કરનાર તેમના પતિ વિષ્ણુ અને ઉમાના પતિ શંકર)નાં ચરણકમળની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ કે જેની સુગંધને સુંઘવા માટે જ્ઞાનરૂપી ભમરાઓ આમતેમ દોડે છે.૧.

[શ્રીદત્તઃ = શ્રીદત્ત; શરણં = શરણ; મમ = મારું; ઇતિ = એમ; ગદતો = બોલતાં બોલતાં; દત્તં = દત્તનું; સદા = હંમેશાં, ધ્યાયતો = ધ્યાન ધરતાં; દત્તેન = દત્તથી, દત્ત વડે; આહૃત = આકર્ષાયું, હરી લેવાયું; ચેતસઃ = ચિત્ત; કિમુ = ક્યાંથી, કેમ કરીને; ભયં = ભય; દત્તાય = દત્તને; નમઃ = નમસ્કાર હજો; દત્તાત્ = દત્તમાંથી જ; જાતમ્ = જન્મ્યું છે; ઇદં = આ; ચરાચરમ્ = જડ (અચર) અને ચેતન (ચર); અરં = ચક્ર; દત્તસ્ય = દત્તના; દાગ્નિ = સૂત્રમાં; સ્થિતં = સ્થિર રહેલું છે, ગૂંથાએલું છે; દત્તે = દત્તમાં; ચ = અને; એવ = જ, વિલીચતે = વિલીન થાય છે; સરભસં = એકદમ; ભો દત્ત = હે (ભો) દત્ત! કઃ = કોણ; ત્વત્ = આપનાથી; પરઃ = પર છે.] ...૨.

‘શ્રીદત્તઃ શરણં મમ’ - ‘શ્રીદત્ત મારું શરણ છે’ એમ બોલતાં બોલતાં, દત્તનું સદા ધ્યાન ધરતાં, દત્ત વડે જેનું ચિત્ત આકર્ષાયું છે એવા માણસને (મને) ભય ક્યાંથી હોય? દત્તરૂપી તમને નમસ્કાર(હજો!) દત્ત ભગવાનમાંથી જ આ સચરાચર જગતરૂપી ચક્ર ઉત્પન્ન થયું છે અને દત્તના સૂત્રમાં જ ગૂંથાએલું છે અને દત્તમાં જ એકદમ વિલીન થાય છે. હે દત્ત! આપનાથી પર કોણ છે? (કોઈ નથી).૨.

[પાખણ્ડમાર્ગ = પાખંડનો માર્ગ; ગિરિરાજ = પર્વતોમાં રાજા સમાન; પર્વિ = વજ્ર; વદાન્યં = ઉદાર; યોગીન્દ્રવન્ધમ્ = યોગીન્દ્રો (યોગીઓમાં ઇંદ્ર સમાન) દ્વારા પણ વંદનીય; અચલં = પર્વત; ખલુ = ખરેખર, પણ; ધૈર્યવૃત્તેઃ = ધૈર્યવૃત્તિના; મોહાસુર = મોહરૂપી રાક્ષસ (અસુર); પ્રમથનાય = નાશ કરવા માટે; ધૃતાવતારં =

જેણે અવતાર ધારણ કર્યો (ધૃત) છે; તં = તે, તેવા; શંકરં = શંકરાચાર્યને; પરમ્ = પરમ, આધ; અર્હં = હું; શરણં = શરણ; પ્રપથે = લઉં છું, જાઉં છું.]૩.

પાખંડમાર્ગરૂપી પર્વત માટે વજ્ર સમાન, ઉદાર, યોગીન્દ્રો દ્વારા પણ વંદનીય, ધૈર્યવૃત્તિના પર્વત, મોહરૂપી અસુરનો નાશ કરવા માટે જેણે અવતાર ધારણ કર્યો છે તેવા પરમ (આધ) શંકરાચાર્યને શરણો હું જાઉં છું.

.....૩.

૨. ગુર્વભિન્નગણેશસ્તુતિઃ ।

(ગુરુ+અભિન્ન = ગુર્વભિન્ન) (રાગ: ભટિયાર)

ગુરુર્ગણેશઃ સ મિથો ગુરું તં
ભજે ગણેશં ગુરુણા ય તેન ।
સતા ગણેશેન સદેરિતઃ સ્યાં
નમશ્ચ તસ્મૈ ગુરવે ચિતેઽસ્તુ ॥૧॥

નતિર્ગણેશાય ન યદ્ ગણેશાદ્
ગુરોશ્ચ તસ્માદધિકં નૃલોકે ।
ડિમ્ભો ગણેશસ્ય ગુરોશ્ચ તસ્ય
સ્તનન્ધયો યામિ ગુરૌ ગણેશે ॥૨॥

તસ્મિન્ શરણ્યેવ ગુરો ગણેશ
સુખાત્મરૂપાત્મપદં પ્રદેહિ ।
ત્રિધા ત્રિમૂર્તિં પ્રણામામિ ભક્ત્યા
ત્રિરજ્જનાશાય વિભક્તિમત્યા ॥૩॥

નિરાકૃતિં ત્વાં નૃગજાકૃતિં ચ
સ્થાણુપ્રિયં સ્થાવરજઙ્ગમાત્મન્ ।
વન્દેઽવદાતં ગુરુતત્પમેક-
મનન્તનામાનમચિન્ત્યરૂપમ્ ॥૪॥

अं अकटन्ताय य विद्महे ग्लो
 द्रं पक्तुएडाय नु धीमहि क्लिम् ।
 तन्नो ह दन्ती स प्रयोदयात् सौः
 सर्वेश्वरः स्वान्तबहिःस्थितो यः ॥५॥
 १लं-जोदरं हं-समनाधनन्तं
 यं-तारमाधं तु य रं-ध्रजब्रुम्^२ ।
 वं-दारुपृण्टारक-सं-स्तुतं तम्
 अर्यामि लकत्या सुमनोरुहाभिः^३ ॥६॥
 ‘ॐ गूं नमः’ पासि जपन्तमन्तर्
 हेरम्भ ‘ॐ गं’ य सदा तथैव ।
 कस्त्वेकदंष्ट्रास्ति क्लौ त्पदन्य-
 स्त्राता तमोब्धौ ह निमज्जतां लोः ॥७॥
 मा मे धनं माऽस्तु यशः कुलोके
 सद्भक्तिरेकाऽस्तु सदा तथैव ।
 कामं लवार्तिं विषहेऽनुकम्पां
 लभेय दास्यं यद्वि ते लवोद्ये ॥८॥
 वाद्यो विदश्चेत्तु परं विमोढ्यं
 हे नाथ तेऽहं त्विति मेऽस्तु बोधः ।
 तप स्मृतेः सन्ततमन्तकाले
 त्वयि प्रवेशोऽस्ति सुनिश्चितं मे ॥९॥

१. मानसपूजामां पांय महाभूतोना वायक पंय बीजोथी नीयेना पंचोपयार पूजन कराय छेः लं-पृथिव्यात्मकं गन्धं परिकल्पयामि । हं-आकाशात्मकं पुष्पं परिकल्पयामि । यं-वाय्वात्मकं धूपं परिकल्पयामि । रं-ज्ञानात्मकं दीपं परिकल्पयामि । वं-अमृतात्मकं नैवधं परिकल्पयामि । सं-सर्वात्मकान् शेषोपयारान् परिकल्पयामि ॥

२. (i) गणपतिनुं वाहन उंटर. (ii) वाहनथी सूचित वाहक गणेश. ३. दुर्वाथी.

ગણેશસ્તુતિરેષા હિ નાનારક્ષસુરંજિતા ।

પઠનાદ્ભક્તિતો દધાત્સિદ્ધિબુદ્ધિચમત્કૃતિમ્ ॥૧૦॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિંદમિલિંદબ્રહ્મચારિપાંડુરંગ (રંગ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતા ગુર્વભિન્નગણેશસ્તુતિઃ સંપૂર્ણા ।

શબ્દાર્થ

[ગુરુઃ = શ્રીગુરુ; ગણેશઃ = ગણપતિ; સ = તે (પરબ્રહ્મ); મિથઃ = પરસ્પર; ગુરું = ગુરુને; તં = પરબ્રહ્મને; ભજે = (હું) ભજું છું; ગણેશં = ગણપતિને; ગુરુણા = ગુરુથી; ચ = અને; તેન = પરબ્રહ્મ વડે; સતા ગણેશેન = સત્ સ્વરૂપ ગણેશ વડે; સદા = હંમેશાં; ઈરિત = પ્રેરાયેલો; સ્યાં = થાઉં, રહું; નમઃ = નમસ્કાર હો; ચ = અને; તસ્મૈ = તે પરબ્રહ્મને; ગુરવે = ગુરુને; ચિતે = ચિત્ સ્વરૂપ; અસ્તુ = હજો.] ...૧.

અર્થ

^૧ગુરુ, ગણેશ અને પરબ્રહ્મ (એ ત્રણે) પરસ્પર એક છે. ગુરુ, ગણેશ અને પરબ્રહ્મને હું ભજું છું. (સત્ સ્વરૂપ) ગણેશ, (ચિત્ સ્વરૂપ) ગુરુ અને (આનંદ સ્વરૂપ) તે પરબ્રહ્મ વડે હું હંમેશાં પ્રેરાયેલો રહું. ચિત્સ્વરૂપ ગણેશ, ગુરુ અને પરબ્રહ્મને નમસ્કાર હજો. .૧.

[નતિ = નમન હો!; ગણેશાય = ગણેશને; ન = નહિ, નથી; યદ્ = જે; ગણેશાત્ = ગણેશથી; ગુરોઃ = ગુરુથી; ચ = અને; તસ્માદ્ = તેમનાથી, પરબ્રહ્મથી; અધિકં = વધારે, અધિક; નૃલોકે = જગતમાં; ડિમ્ભો = ધાવણું બાળક; ગણેશસ્ય = ગણપતિનું; ગુરોઃ = ગુરુનું; ચ = અને; તસ્ય = તેનું, પરબ્રહ્મનું; સ્તનન્ધયઃ = ધાવણું બાળક; યામિ = જાઉં છું; ગુરોઃ = ગુરુમાં; ગણેશે = ગણેશમાં; તસ્મિન્ = પરબ્રહ્મમાં; શરણ્ય = શરણમાં ઉદાર; અવ = રક્ષણ કરો; ગુરો = હે ગુરુ!; ગણેશ = હે ગણેશ; સુખાત્મરૂપ = હે આનંદસ્વરૂપ; આત્મપદં = આપનું પોતાનું પદ; પ્રદેહિ = આપો; ત્રિધા = ત્રણ પ્રકારે; ત્રિમૂર્તિ = ત્રિમૂર્તિને; પ્રણામામિ = પ્રણામ કરું છું; ભક્ત્યા = ભક્તિ વડે; ત્રિરંગનાશાય = ત્રિવિધ તાપના નાશ માટે; વિભક્તિમત્યા = વિભક્તિવાળી મતિથી.]

.....૨-૩.

૧. પહેલા ત્રણ શ્લોકોમાં ગુરુ, ગણેશ અને તત્પદલક્ષ્યાર્થ સચ્ચિદાનંદ-સ્વરૂપ પરબ્રહ્મ પરમાત્માની એકતા-સૂચક ત્રણેને એકવચનાન્ત બધી આઠ વિભક્તિઓના રૂપ ગ્રથિત કર્યા છે. અહીં ગુરુ શબ્દથી વિવક્ષિત દત્ત અને ગણપતિની એકતા પણ અભિપ્રેત છે.

ગણેશને નમન હો! આ જગતમાં ગુરુ, ગણેશ અને પરબ્રહ્મથી અધિક કાંઈ નથી. ગણેશ, ગુરુ અને પરબ્રહ્મનો ધાવણો બાળક એવો હું ગુરુ, ગણેશ અને પરબ્રહ્મને શરણે જાઉં છું. હે શરણમાં ઉદાર ગુરુ, ગણેશ અને પરબ્રહ્મ! તું મારું રક્ષણ કર. આનંદસ્વરૂપ આપનું પોતાનું પદ મને આપો. (આહેય) વિભક્તિવાળી ભક્તિ (સ્તુતિ) વડે હું ત્રિવિધ તાપના નાશ માટે (એ) ત્રિમૂર્તિને ત્રણ પ્રકારે પ્રણામ કરું છું.

.....૨-૩.

[નિરાકૃતિ = (નિ: + આકૃતિ) = આકૃતિ વિનાના; ત્વાં = તને; નૃગજાકૃતિ = મનુષ્ય (નૃ) અને હાથી (ગજ)ના જેવી આકૃતિવાળા; ચ = અને; સ્થાણુપ્રિયં = શંકરને પ્રિય; સ્થાવરજઙ્ગમાત્મન્ = સ્થાવર અને જંગમના આત્મસ્વરૂપ (આત્મન્); વન્ટે = (હું) વંદન કરું છું, નમું છું; અવદાતં = શુદ્ધ; ગુરુતત્પમેકં = એક માત્ર ગુરુતત્પને; અનન્તનામાનમ્ = અનંત નામોવાળાને; અચિન્ત્યરૂપમ્ = અચિન્ત્યરૂપવાળા.]

.....૪.

આકૃતિ વિનાના છતાં મનુષ્ય અને હાથીના જેવી આકૃતિવાળા, શંકરને પ્રિય, સ્થાવર અને જંગમના આત્મસ્વરૂપ હે ગણેશ! અનંત નામોવાળા અને અચિન્ત્ય રૂપવાળા એવા શુદ્ધ અને એકમેવ ગુરુતત્પને હું નમું છું.

.....૪.

[ઐં = બીજમંત્ર; એકદન્તાય = એક દાંતવાળાને; ચ = અને; વિક્રહે = (અમે) જાણીએ છીએ; ગ્લૌં = બીજમંત્ર; દ્રાં = બીજમંત્ર; વક્તુડણય = વક્તુંડને; નુ = પાદપૂરણ માટેનો શબ્દ; ધીમહિ = (અમે) ધ્યાન ધરીએ છીએ; કર્લી = બીજમંત્ર; તન્નો = (તદ્ + ન:) તે અમોને; હ = ખરેખર; દન્તી = ગણેશ; સઃ = તે; પ્રયોદયાત્ = પ્રેરો; સૌઃ = બીજમંત્ર; સર્વેશ્વરઃ = સર્વના ઈશ્વર; સ્વાન્ત = પોતાની અંદર; બહિઃ સ્થિતઃ = બહાર રહેલા; ચઃ = જે.]

.....૫.

[દત્તમાલામંત્રમાં બીજમંત્રનો ઉલ્લેખ છે. ઐં = વાક્પ્રદાય, ગ્લૌં = ભૂમણ્ડલાધિપત્યપ્રદાય, દ્રાં = ચિરંજીવિને, કર્લી = જગત્રયવશીકરણાય, સૌઃ = સર્વ મનઃ શોભણાય.]

૧ઐં અને ગ્લૌં- એ બે બીજ સ્વરૂપ એકદંતને અમે જાણીએ છીએ. દ્રાં અને કર્લી- એ બે બીજ સ્વરૂપ એ વક્તુંડને ધારણ કરીએ છીએ. સર્વના ઈશ્વર અને પોતાની અંદર અને બહાર (બધે જ) રહેલા સૌઃ સ્વરૂપ તે ગણેશ અમને પ્રેરો.

.....૫.

૧. પાંચમા સ્લોકમાં અનેક સિદ્ધિપ્રદ, પંચબીજાત્મક ગણેશ ગાયત્રી અને ‘ઐં, ગ્લૌં, દ્રાં’ આ અક્ષર દત્તાત્રેય બીજ મંત્ર છે. છઠ્ઠા સ્લોકમાં શબ્દોના ગર્ભમાં જ માનસપૂજા પંચોપચાર બીજ સાધિત છે. સાતમા સ્લોકમાં ચોથો અક્ષર હેરંબમંત્ર અને એકાક્ષર ગણેશમંત્ર સાધિત છે.

[લંબોદરં = લંબ = મોટા, ઉદરં = પેટવાળા; હંસમ્ = હંસસ્વરૂપ; અનાદિ = જેનો આદિ નથી તે; અનન્તં = અનંત; ચંતારમ્ = નિયંત્રણ કરનાર (ચંતા)ને; આદ્યં = શરૂઆતથી જ જે છે તે; તુ = પાદપૂરણ માટેનો શબ્દ; ચ = અને; રંધ્રબભુમ્ = ઉંદરના વાહનથી સૂચિત થનાર; વંદારુ = પ્રશંસક; વૃન્દારક = ઉત્તમ દેવો; સંસ્તુતં = સ્તુતિ કરાતા; તં = તે; અર્થામિ = અર્થના કરું છું; ભક્ત્યા = ભક્તિપૂર્વક; સુમનોરુહાભિઃ = દૂર્વાથી.]

.....૬.

લં-બોદર (મોટા પેટવાળા) હં-સ (હંસસ્વરૂપ), અનાદિ, અનંત, ચં-તા (નિયંત્રણ કરનાર), આદ્ય, રં-ધ્રબભૂ (ઉંદરના વાહનથી સૂચિત થનાર), પ્રશંસક (વંદારુ) ને ઉત્તમ દેવો દ્વારા સ્તુતિ કરાતા (વૃન્દારકસંસ્તુત) તે ગણેશની હું ભક્તિપૂર્વક દૂર્વા (સુમનોરુહા)થી અર્ચા કરું છું.

.....૬.

[‘ૐ ગૂં નમઃ’ = ગણેશમંત્ર છે; પાસિ = તું રક્ષે છે; જપન્તમ્ = જપનારને; અન્તર્ = અંતઃકરણમાં; હેરમ્બ = હે ગણેશ!; ‘ૐ ગં’ = ગણેશમંત્ર; ચ = અને; સદા = હંમેશાં; તથા = પણ; એવ = જ; કઃ = કોણ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; એકદંષ્ટ્ર = એકદંત; અસ્તિ = છે; કલો = કળિમાં; ત્વદ્ = તારા; અન્યઃ = બીજો; ત્રાતા = રક્ષણ કરનાર, બચાવનાર; તમ = અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર (તમ); અબ્ધો = મહાસાગરમાં; હ = ખરેખર; નિમજ્જતામ્ = ડૂબતા (લોકોને); ભોઃ = હે.]

.....૭.

‘ૐ ગૂં નમઃ’- એમ અંતઃકરણમાં જપ કરનારને તું રક્ષે છે; હે ગણેશ ‘ૐ ગં’ એ પ્રમાણે અંતઃકરણમાં જપનારનું પણ તું હંમેશાં રક્ષણ કરે છે. કલિયુગમાં હે એકદંત ગણેશ! આ અજ્ઞાનાંધકારરૂપી મહાસાગરમાં ડૂબતા (લોકોને) તારા વિના કોણ બચાવનાર છે? ...૭.

[મા = નહિ; મે = મને; ધનં = ધન; મા = નહિ; અસ્તુ = હો; યશઃ = યશ, કીર્તિ; કુલોકે = ખરાબ (કુ) દુનિયા (લોક)માં, પૃથ્વીમાં; સદ્ભક્તિઃ = સદ્ભક્તિ; એકા = એક માત્ર; અસ્તુ = હો; સદા = હંમેશાં; તવ = તારી; એવ = જ, માત્ર; કામં = સ્વેચ્છાએ; ભવાર્તિ = સંસાર (ભવ)નાં દુઃખ (આર્તિ); વિષહે = સહન કરીશ; અનુકમ્પાં = અનુકંપા, અનુગ્રહ; લભેચ = મળશે, પ્રાપ્ત થશે; દાસ્થ્યં = દાસ્ય; યદિ = જો; તે (તવ) = તારું; ભવોઘે = ભવસાગર (ઐઘ)માં.]

.....૮.

મને ધન ન હો, આ કુલોક (ખરાબ દુનિયા; પૃથ્વી)માં યશ ન હો; પરંતુ સદા તારી એક માત્ર સદ્ભક્તિ જ રહો; આ ભવસાગરમાં જો તારું દાસ્ય મને મળશે અને અનુકંપા પ્રાપ્ત થશે તો હું સ્વેચ્છાએ ભવનાં દુઃખ સહન કરીશ.

.....૮.

[વાદઃ = વાદવિવાદ; વિદઃ = વિદ્વાનને; ચ = અને; ચેતુ = ચેતુ તુ = હો તો ભલે; પરં = શ્રેષ્ઠ; વિમૌઢ્યં = વિમૂઢતા; હે નાથ = હે નાથ!; તે (તવ) = તારો;

અહં = હું; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; ઇતિ = એમ; મે (મહ્યમ્) = મને; અસ્તુ = થજો; બોધઃ = જ્ઞાન; તપ = તારી; સ્મૃતેઃ = સ્મૃતિથી; સન્તતમ્ = સતત; અન્તકાલે = અંતઘડીએ, અંતકાળે; ત્વયિ = તારામાં; પ્રવેશઃ = પ્રવેશ; અસ્તિ = છે; સુનિશ્ચિતં = દઢ નિશ્ચય; મે (મમ) = મારો.]૯.

જ્ઞાનીઓને વાદવિવાદ મુખ્ય હોય તો (ભલે રહ્યો), મારા મતે વિમૂઢતા જ શ્રેષ્ઠ છે. ‘હે નાથ ! હું તારો જ છું’ એવું જ્ઞાન મને થજો! તારી સતત સ્મૃતિથી અંતકાળે તારામાં જ મારો પ્રવેશ છે, એમ મારો દઢ નિશ્ચય છે.૯.

[ગણેશસ્તુતિઃ = ગણેશની સ્તુતિ; એષા = આ; હિ = ખરેખર; નાના = વિવિધ, અનેક; રંગસુરંજિતા = રંગોથી રંગાએલી; પઠનાત્ = પઠન કરવાથી; ભક્તિતઃ = ભક્તિપૂર્વક; દધાત્ = આપશે; સિદ્ધિબુદ્ધિચમત્કૃતિમ્ = સિદ્ધિ અને બુદ્ધિના ચમત્કારો.]૧૦.

અનેક રંગોથી રંગાયેલી આ ગણેશની સ્તુતિ ભક્તિપૂર્વક પઠન કરવાથી સિદ્ધિ, બુદ્ધિ અને ચમત્કૃતિ (અથવા સિદ્ધિ અને બુદ્ધિના ચમત્કારો) આપશે.૧૦.

[ઇતિ = એ રીતે; શ્રીદત્ત = શ્રીદત્તાત્રેચના; પાદ = ચરણરૂપ; અરવિંદ = કમળના; મિલિંદ = ભ્રમર એવા; બ્રહ્મચારિ = બ્રહ્મચારી, પાંડુરંગ (રંગ અવધૂત) મહારાજે; વિરચિતા = બનાવેલી; ગુર્વભિન્નગણેશ સ્તુતિ પૂર્ણ થઈ.]

૩. દેવતાપંચકમ્ । (રાગઃ ભૈરવ)

ગણેશો નસ્ત્રાતા ભજ ભજ ગણેશં મનુજ હે
 ગણેશેન વ્યાપ્તઃ કુરુ કુરુ ગણેશાય ચ નતિમ્ ।
 ગણેશાન્નો ^૧ભૂતિર્ભવ ભવ ગણેશસ્ય હિ શિશુ-
 ગણેશે લીનઃ સ્યા હર હર ગણેશાઘમખિલમ્ ॥૧॥
 શ્રીદત્તઃ કલિતારકો ભુવિ નૃણાં દત્તં સ્મરેદ્ યત્નતો
 દત્તેનાપ્તભલઃ સદા વિજયતે દત્તાય મે જીવનમ્ ।
 દત્તાદ્ભુક્તિરથાપિ મુક્તિરમલા દત્તસ્ય ભર્ગોઽમિતં
 દત્તે બ્રહ્મણિ લીયતાં મન ઈદં દત્તાસતઃ સન્નય ॥૨॥

૧. એશ્વર્ય.

शिव अेव परः शिवमेव लभे
 सदृशं न शिवेन शिवाय नमः ।
 न शिवाढधिकं शिशुरस्मि शिवस्य
 शिवे मन अेतु सदाऽव शिव ॥३॥

देवी सा सुभटा सदा विजयते देवीं प्रपद्येत ना
 देव्या देत्यगलाः पुरा विनिहता देव्यै ममेढं वपुः ।
 देव्याः सर्गततिः स्थितिर्नु विविधा देव्याश्च दासं जगद्
 देव्यां रज्जवहिवद्धिभाति सकलं हे देवि मां मा जहि ॥४॥

रविरेव हरी^३ रविमेव नभेद्
 रविणा समियाद्रवयेऽजलिराम् ।
 किमु नास्ति रवेः सकलं हि रवे-
 लयमेति रवो शममेहि रवे ॥५॥

पंचमाश्रितपाहाद्धि देवतापंचकं त्विदम् ।
 विभक्त्यन्तररङ्गत्वात् स्वात्मरङ्गकतां व्रजेत् ॥६॥

धति श्रीदत्तपादारविन्दमिलिन्द ब्रह्मचारिपादुरंग (रंग अवधूत)
 महाराजविरचितं देवतापंचकं सम्पूर्णांम् ।

शब्दार्थ

[गणेश = गणेश, गणपति; नः (अस्माकम्) = अमारा; त्राता= रक्षाकार्ता, रक्षाहाार; लज लज = वारंवार लजन कर; गणेशं = गणेशानुं; मनुज हे= हे मनुष्य; गणेशेन = गणेश वडे, गणेशथी; व्याप्त = व्यापेलुं, ओतप्रोत; कुरु कुरु= वारंवार कर; गणेशाय = गणेशने; य = अने; नतिम् = नमस्कार; गणेशात् = गणेशथी; नः = आपणुं; भूति= अैश्वर्य; लय लय = जन, जनी जा; गणेशस्य = गणेशनुं; हि = जरेजर; शिशुः = जाणक; गणेशे = गणेशमां; लीनः = लीन; स्या = था; हर हर = दूर कर, हरी ले; गणेश = हे गणेश!; अधम् = पापने; अभिलम् = सकण, तमाम.]

.....१.

१. दोरडामां (रज्जु) सापनी जेम (अहियत्). २. मने हणीश नहि. ३. हरिः+रविम्= हरी रविम्.

અર્થ

ગણેશ અમારા રક્ષણહાર છે; હે મનુષ્ય ! ગણેશનું વારંવાર ભજન કર; ગણેશ વડે (તું) ઓતપ્રોત છે. ગણેશને જ વારંવાર નમસ્કાર કર.

ગણેશથી જ આપણું ઐશ્વર્યછે; ગણેશનો જ બાળક બન. ગણેશમાં જ લીન થા! હે ગણેશ! અમારા સકળ પાપને તદ્દન દૂર કર.

.....૧.

[શ્રીદત્તઃ = શ્રીદત્ત; કલિતારકઃ = કલિમાં તારનાર, કલિતારક; ભુવિ = આ પૃથ્વી પર; નૃણાં = મનુષ્યોના; દત્તં=દત્તનું; સ્મરેત્ = સ્મરણ કરવું જોઈએ; યત્નતઃ = પ્રયત્નપૂર્વક; દત્તેન = દત્ત વડે, દત્તથી; આપ્ત = પ્રાપ્ત કરનાર; બલઃ = બળ; સદા = હંમેશાં; વિજયતે = વિજયી બને છે; દત્તાય = દત્ત માટે; મે (મમ) = મારું; જીવનમ્ = જીવન; દત્તાદ્ = દત્તથી; ભુક્તિઃ = ભુક્તિ, દુન્યવી ભોગો; અથ = અને; અપિ = પણ; મુક્તિઃ = મુક્તિ; અમલા = મળ વગરની; દત્તસ્ય = દત્તની; ભર્ગ = તેજ; અમિતં = અમાપ; દત્તે = દત્તમાં; બ્રહ્મણિ = બ્રહ્મમાં; લીયતાં = લીન થઈ જાઓ; મન = મન; ઈદં = આ; દત્ત = હે દત્ત!; અસતઃ = અસત્માંથી; સત્ = સત્ તરફ; નય = લઈ જા.]

.....૨.

શ્રીદત્ત આ પૃથ્વી ઉપર મનુષ્યોના કલિતારક છે, (તેથી) પ્રયત્નપૂર્વક દત્તનું સ્મરણ કરવું જોઈએ. દત્ત વડે બલ પ્રાપ્ત કરનાર હંમેશાં વિજયી બને છે. દત્ત ભગવાન માટે જ મારું જીવન (હજો!) દત્તથી ભુક્તિ અને અમલ એવી મુક્તિ પણ મળે છે; દત્તનું તેજ અમાપ છે. દત્તરૂપ બ્રહ્મમાં મારું મન લીન થાઓ! હે દત્ત! અસત્માંથી સત્ તરફ (અમને) લઈ જા.

.....૨.

[શિવઃ = શિવ; એવ = જ; પરઃ = સર્વ શ્રેષ્ઠ; શિવમ્ = શિવને; એવ = જ; ભજે = (હું) ભજું છું; સદશં = એના જેવું; ન = નથી; શિવેન = શિવ જેવું; શિવાય = શિવને; નમઃ = નમસ્કાર હો!; ન = નથી; શિવાદ્ = શિવથી; અધિકં = અધિક; શિશુઃ = બાળક; અસ્મિ = હું; શિવસ્ય = શિવનું; શિવે = શિવમાં; મનઃ = મન; એતુ = પ્રવેશો, પ્રવેશ પામો; સદા = હંમેશાં; અવ = રક્ષણ કર; શિવ = હે શિવ!]

.....૩.

શિવ એજ સર્વશ્રેષ્ઠ છે, હું શિવને જ ભજું છું. શિવ જેવું બીજું કોઈ (તત્ત્વ) નથી, હું શિવનો બાળક છું. શિવમાં મારું મન પ્રવેશો! હે શિવ! તું સદા (મારું) રક્ષણ કર!૩.

[દેવી = દેવી; સા = તે; સુખદા = સુખ આપનારી; સદા = હંમેશાં; વિજયતે = વિજય પામે છે; દેવી = દેવીને; પ્રપદ્યેત = શરણે જવું જોઈએ; ના (નૃનું રૂપ છે.) = મનુષ્યે; દેવ્યા = દેવીથી, દેવીએ; દૈત્યગણા = દૈત્યોના સમૂહને; પુરા = પહેલાં; વિનિહતા = નાશ કર્યો હતો, મારી નાખ્યા હતા; દેવ્યૈ = દેવી માટે; મમ = મારું; ઈદં = આ; વપુઃ = શરીર; દેવ્યા = દેવીથી; સર્ગતતિઃ = જગતનો વિસ્તાર છે; સ્થિતિઃ = સ્થિતિ છે; નુ = પાદપૂરક શબ્દ; વિવિધા = વિવિધ; દેવ્યાઃ = દેવીના; ચ = અને; દાસં = દાસ; જગદ્ = જગત; દેવ્યાં = દેવીમાં; રજ્જુ = દોરડું; અહિવત્ = સાપની જેમ; વિભાતિ = ભાસે છે; સકલં = આ બધું; હે દેવિ = હે દેવી!; માં (મામ્) = મને; મા = નહિ; જહિ = હણીશ, મારી નાંખીશ.]૪.

સુખ આપનારી તે દેવી સદા વિજય પામે છે. મનુષ્યે દેવીને જ શરણે જવું જોઈએ. દેવીએ પહેલાં દૈત્યોના સમૂહનો નાશ કર્યો હતો. દેવીને કાજે મારું આ શરીર છે. દેવીથી જ આ જગતનો વિસ્તાર છે અને વિવિધ સ્થિતિ પણ છે. આખું જગત દેવીનું દાસ છે. દોરડામાં સાપની માફક દેવીમાં આ બધું ભાસે છે. હે દેવી! તું મને હણીશ નહિ!૪.

[રવિઃ = સૂર્ય; એવ = જ; હરી (હરિઃ + રવિમ્ = હરિર્ + રવિમ્ = હરી રવિમ્) = હરિ, વિષ્ણુ; રવિમ્ = રવિને, સૂર્યને; એવ = જ; નમેદ્ = નમસ્કાર કરવા જોઈએ; રવિણા = સૂર્યથી, સૂર્ય સાથે; સમિચાત્ = મળી જવું જોઈએ; રવયે = રવિને; અંજલિઃ = અંજલિ; આમ્ = ખરેખર; કિમુ = શું; ન = નથી; અસ્તિ = છે, હોવું; રવેઃ = રવિમાંથી; સકલં = બધું; હિ = જ; રવેઃ = સૂર્યનું; લયમ્ = લય; એતિ = પામે છે; રવૌ = રવિમાં, સૂર્યમાં; શમમ્ = શાંતિ; એહિ = આવ; રવે = હે રવિ!.]૫.

રવિ (સૂર્ય) એ જ હરિ છે, રવિને જ નમસ્કાર કરવા જોઈએ. રવિ સાથે મળી જવું જોઈએ. ખરેખર રવિને અંજલિ (અર્પું છું.) રવિમાંથી શું નથી (થતું)? બધું જ રવિનું છે. રવિમાં જ લય પામે છે અને શાંતિ (સ્થિતિ) પામે છે. હે રવિ! તું (અમારા તરફ) આવ.૫.

[પંચમાશ્રિત = મોટેથી પંચમ સ્વરે; પાઠાત્ = પાઠ કરવાથી; હિ = ખરેખર; દેવતાપંચકમ્ = દેવતા પંચકનો; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; ઇદં = આ; વિભક્ત્યન્તર = જુદી જુદી વિભક્તિઓના; રંગત્વાત્ = ચમત્કારને લીધે; સ્વાત્મ = પોતાના આત્માના; રંગ = આનંદ; એકતાં = એકતા; પ્રજેત્ = પામશે.] ૬.

મોટેથી પંચમ સ્વરે આ દેવતાપંચકનો પાઠ કરવાથી જુદી જુદી વિભક્તિઓના ચમત્કારને લીધે મનુષ્ય પોતાના આત્માના આનંદની સાથે એકતા પામશે.૬.

૪. અથ પ્રાતઃસ્મરણમ્ ।

પ્રાતર્નમામિ ભગવન્તમનન્તમાધં
સચ્ચિત્સુખાત્મકશિરસ્ત્રિતયં દધાનમ્ ।
એશ્વર્યવીર્યચશાદિભુજૈર્લસન્તં
તં દેવમત્રિવરદં નતદત્તસર્વમ્||૧||

સર્વાત્મકં સકલવંદિતપાદપીઠં
ભક્તાનુરૂપધૃતરૂપમનેકમેકમ્ ।
શાન્તં સદેકનિલયં નિલયાદિહીનં
તં પ્રાત્યવાતરશનં રસનાતિગં કમ્||૨||

ચસ્મિન્નિદં જગદશેષમનુપ્રવિષ્ટં
વસ્ત્રે ગુણા ઇવ ગુણાતિગમપ્રમેયમ્ ।
વેદશ્ચભિઃ પ્રતિદિનં બહુ શોભમાનં
ભૂતૈઃ સ્મશાનકુહરે તમતકર્યલીલમ્||૩||

માયાપતિં પતિવિહીનનિરસ્તમાયં
યં યોગિભોગિજટિમુણ્ડિડન આસ્તુવન્તિ ।
નેતીતિ વેદનિવહાઃ ખલુ યત્ર મૂઢાઃ
કોઽહં સ્તવે નુ ભગવન્ પ્રણાતોઽસ્મ્યતો હિ||૪||

રંગેણ વિહિતં સ્તોત્રં ચતુઃશ્લોકસમન્વિતમ્ |

યઃ પઠેત્પ્રાતરુત્થાય તસ્યાહઃ સુખદં ભવેત્ ... ||૫||

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિણિપાણ્ડુરંગ (૨૩ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતં દત્તપ્રાતઃસ્મરણં સમ્પૂર્ણમ્ |

શબ્દાર્થ

[પ્રાતઃ = પ્રાતઃકાળે, સવારે; નમામિ = નમું છું, પ્રણામ કરું છું; ભગવન્તમ્ = ભગવાનને; અનંતમ્ = જેનો અંત નથી, જેનો નાશ થતો નથી; આદ્યં = સર્વના મૂળ સ્વરૂપ; સચ્ચિત્સુખાત્મક = સત્, ચિત્ અને આનંદરૂપી; શિરસ્ત્રિતયં = ત્રણ મસ્તકને; દધાનમ્ = ધારણ કરનાર; ઐશ્વર્યવીર્યચશઆદિ = ઐશ્વર્ય, વીર્ય, ચશ વગેરે (ભગવાનમાં છ ભગ- ઐશ્વર્ય, વીર્ય, ચશ, શ્રી, જ્ઞાન અને પેરાગ્ય હોય છે.); ભુજૈઃ = ભુજાઓથી, હાથથી; લસન્તં = શોભતા; તં = તે; દેવમ્ = દેવને; અત્રિપરદં = અત્રિમુનિને પરદાન આપનાર; નત = નમન કરનાર, ભક્તજન; દત્તસર્વમ્ = સર્વસ્વ અર્પણ કરનાર.]

.....૧.

અર્થ

સત્, ચિત્ અને આનંદરૂપી ત્રણ મસ્તકને ધારણ કરનાર, ઐશ્વર્ય, વીર્ય, ચશ (શ્રી, જ્ઞાન અને પેરાગ્ય) વગેરે છ ભુજાઓથી શોભનાર, ભક્તને કાજે સર્વસ્વ અર્પણ કરનાર, અત્રિમુનિને પરદાન આપનાર, જેનો કદી નાશ નથી અને જે સર્વના મૂળસ્વરૂપ છે એવા ભગવાન દત્તાત્રેયને (હું) પ્રાતઃકાળે (સાધનાના પ્રારંભકાળે) પ્રણામ કરું છું.

.....૧.

[સર્વાત્મકં = સર્વના (પ્રાણીમાત્રના) આત્મસ્વરૂપ; સકલવન્દિતપાદપીઠં = જેના ચરણકમળમાં સૌ કોઈ વંદન કરે છે; ભક્તાનુરૂપ = ભક્તોની ભાવનાને અનુરૂપ; ધૃતરૂપમ્ = રૂપ ધારણ કરે છે; અનેકમ્ = અનેક; એકમ્ = એક (હોવા છતાં); શાન્તં = શાંત; સત્ = સત્ય; એક નિલયં = એક માત્ર રહેવાનું સ્થાન છે, એક માત્ર નિવાસસ્થાન છે; નિલયાદિહીનં = નિવાસસ્થાન વગેરેનું બંધન નથી તે; તં = તે; પ્રાત્ય = જેના પર સંસ્કાર વગેરે જરૂરી નથી તેવા; વાતઃ = વાયુ, પવન; અશનં = ભોજન; રસનાતિગં = વાણીથી પર, જેનું વર્ણન વેખરી વાણી કરી શકતી નથી; કં = બ્રહ્મસ્વરૂપ.]

.....૨.

જેના ચરણકમળમાં સૌ કોઈ વંદન કરે છે, જે ભક્તોની ભાવનાને અનુરૂપ (જુદા જુદા) શરીરો ધારણ કરે છે, (અને તેથી) જે એક હોવા છતાં અનેક ભાસે છે, જેને કોઈ એક નિવાસસ્થાનનું બંધન નથી અને છતાં જેનું એકમાત્ર નિવાસસ્થાન સત્ય છે, જે શાંત છે, જેનું વર્ણન વૈખરી વાણી કરી શકતી નથી, જે મૂળ બ્રહ્મસ્વરૂપ હોવાથી જેના સંસ્કારાદિ નથી, એવા પ્રાણીમાત્રના આત્મસ્વરૂપ તેને (દત્ત દિગંબર ભગવાનને) (હું પ્રાતઃકાળે પ્રણામ કરું છું).૨.

[યસ્મિન્ = જેમાં; ઇદં = આ; જગદ્દશોષમ્ = સમગ્ર (અશોષમ્) જગત; અનુપ્રવિષ્ટં = સમાચેલું છે, દાખલ થયેલું છે; વસ્ત્રે = વસ્ત્રમાં; ગુણાઃ = તાંતણા; ઇવ = જેમ, પેઠે; ગુણાતિગમ્ = ગુણોથી પર (સત્ય, રજસ્ અને તમસ્ ત્રણે ગુણોથી પર); અપ્રમેયમ્ = જેનું માપ કાઢી શકાતું નથી; વેદશ્ચભિઃ = વેદરૂપી કૂતરાં સાથે; પ્રતિદિનં = રોજે રોજ; બહુ શોભમાનં = બહુ શોભાવાળા છે; ભૂતૈઃ = ભૂતો (સંકલ્પરૂપી) સાથે; સ્મશાન = સ્મશાન; કુહરે = ગુફામાં; તમ્ = તે; અતર્ક્યં = તર્ક (કલ્પના) ન કરી શકાય એવી; લીલમ્ = લીલા.]

.....૩.

વસ્ત્રમાં તાંતણાની પેઠે આ સમસ્ત જગત જેમાં સમાઈ રહેલું છે, જે સત્ય, રજસ્ અને તમસ્ એવા ત્રણે ગુણોથી પર છે, જેનું કોઈ રીતે માપ કાઢી શકાતું નથી, જે વેદરૂપી કૂતરાં (શ્ચભિઃ) સાથે અને (સંકલ્પોરૂપી) ભૂતો સાથે સ્મશાનમાં પ્રતિદિન અનેક રીતે ક્રીડા કરે છે, જેની લીલાની કલ્પના પણ આવવી મુશ્કેલ છે, એવા તે (દત્તાત્રેય ભગવાન)ને (પ્રાતઃકાળે-સાધનાના પ્રારંભ કાળમાં પ્રણામ કરું છું).

.....૩.

[માયાપતિં = માયાના પતિ; પતિવિહીન = પતિ (નિયંત્રણ કરનાર) વગરના; નિરસ્તમાયં = માયાનું આપરણ દૂર કરનાર; ચં = જેને; યોગિ = યોગી; ભોગિ = ભોગી; જટિ = જટાવાળો; મુણ્ડનઃ = સંન્યાસી; આસ્તુવન્તિ = સર્વતઃ સ્તુતિ કરે છે; નેતીતિ (ન + ઇતિ + ઇતિ) = આ નહિ, આ નહિ; વેદનિવહા = વેદોનો સમૂહ, અનંત વેદો; ખલુ = ખરેખર; યત્ર = જ્યાં; મૂઠ્ઠાઃ = મૂઠ્ઠા; કોડહં = હું કોણ?; સ્તવે = સ્તવન કરું; નુ = ખરેખર; ભગવન્ = હે ભગવાન; પ્રણાતઃ = નમસ્કાર; અસ્મિ = છું; અતઃ = આથી; હિ = ખરેખર.]

.....૪.

જે પોતે માયાનો પતિ છે, પણ જેનો પોતાનો કોઈ પતિ (નિયંત્રણ કરનાર) નથી, (અનન્ય આશ્રિત ભક્તજનોની) જે માયાનું આપરણ દૂર કરે છે, અનંત વેદો નેતિ નેતિ- આ નહિ (ન+ઇતિ)

એમ પુકારીને જ્યાં મૂગા થઈ જાય છે ત્યાં હે ભગવાન્! સ્તુતિ કરવાનું મારું તે શું ગજું? તેથી હું તો ખરેખર (તારા પગ આગળ લાંબો થઈને) નમસ્કાર કરું છું.૪.

[રંગેણ = રંગ દ્વારા; વિહિતં = રચાયેલું; સ્તોત્રં = સ્તોત્ર; ચતુઃ = ચાર; શ્લોકસમન્વિતમ્ = શ્લોકવાર્ણું; યઃ = જે; પઠેત્ = પાઠ કરશે; પ્રાતઃ = સવારે; ઉત્થાય = ઊઠીને (તમસ્ આદિ ખંખેરી નાંખીને); તસ્ય = તેનો; અહઃ = દિવસ; સુખદં = સુખદાયી; ભવેત્ = બનશે.]૪.

રંગવિરચિત આ ચાર શ્લોકના સ્તોત્રનો જે કોઈ પ્રાતઃકાળે ઊઠીને (તમસ્ આદિ ખંખેરી નાંખીને) પાઠ કરશે તેનો દિવસ સુખમાં જશે (દિવસમાં આનંદ આનંદ રેલાશે).૫.

૫. દત્તશરણાષ્ટકમ્ | (રાગ: આહિરભૈરવ)

ત્યજ સંસારં ભજ રે સારં સર્વાધારં શ્રીદત્તમ્ |
કરુણાપારં દીનાધારં વારંવારં મૂઢમતે ||૧||

મા ભજ મા ભજ મિથ્યાવાણીં દત્તવિયોગો મા ભૂતે |
સૂતે વૈરં છિન્તે તત્ત્વં મા કુરુ વાદં મૂઢમતે ||૨||

ત્યજ પરનિન્દાં મિથ્યારૂપાં સદ્ગૂંભજ શ્રીદત્તમ્ |
રૂપાતીતં રૂપમરૂપં રૂપવિરૂપં મૂઢમતે ||૩||

ધનજનજાયાસુતપરિવારં મા સ્વજ^૧ ત્યકત્વા શ્રીદત્તમ્ |
નેદં પ્રાણિન્સાકં^૨ યાતિ નષ્ટે દેહે મૂઢમતે ||૪||

જડવલ્લોકે ભ્રમ રે પ્રાણિન્ ભાવસ્વરૂપં શ્રીદત્તમ્ |
ધ્યાયન્નિત્યં માયાતીતં ચિત્સુખરૂપં મૂઢમતે ||૫||

લોકોડયં ભૂતે પુરુ કામં મા શ્રૌષીસ્ત્વં શ્રીદત્તમ્ |
હિત્વા ચાન્યત્સર્પમસારં હ્યાર્ત્ શૃણુ રે મૂઢમતે ||૬||

૧. આસક્તિ ના રાખીશ. ૨. સાથે.

¹આયાનાયો માનામાનો દત્તપદે ત્યજ સારતરો |
પાદો હિત્વા મા વ્રજ પજો ક્વ ત્વં ગન્તા મૂઢમતે ||૭||

²કીશશિશુર્ભજતે ચામ્બાં યદ્દીશં દત્તં ભજ સારમ્ |
અન્યત્સર્વ કર્તાઽસૌ તે મા ભૈષીસ્ત્વં મૂઢમતે ||૮||

યો બ્રૂતે શરણાષ્ટકમેતચ્છરણં ગત્વા શ્રીદત્તમ્ |
યોગક્ષેમં તસ્યાદત્તે નો શઙ્કા કિલ રજ્જ-મતે³||૯||

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દ બ્રહ્મચારિપાડુરંગ (રંગ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતં દત્તશરણાષ્ટકં સમ્પૂર્ણમ્ |

શબ્દાર્થ

[ત્યજ = છોડ, ત્યજ; સંસારં = સંસારને; ભજ રે = ભજ; સારં = સારરૂપ, સારભૂત; સર્વાધારં = સર્વના આધારરૂપ; શ્રીદત્તમ્ = શ્રીદત્તને; કરુણાપારં = અપાર કરુણાવાળા, કરુણાસાગર; દીનાધારં = ગરીબોના આધાર; વારંવારં = વારંવાર; મૂઢમતે = હે મૂઢમતિવાળા, હે મૂર્ખ!]૧.

અર્થ

હે મૂર્ખ, સંસારને છોડ. સર્વના સારભૂત, સર્વના આધાર, કરુણાના સાગર, દીનોના આધાર એવા દત્તને (તું) વારંવાર ભજ.૧.

[મા = નહિ; ભજ = સેવન કરવું; મિથ્યાવાણીં = મિથ્યા વાણીનું; દત્તવિયોગઃ = દત્તનો વિયોગ; મા = નહિ; ભૂત્ = થાઓ; તે = તને; સૂતે = જન્મે છે; વેરં = વેર; છિન્તે = છેદ ઉડાવે છે; તત્ત્વં = તત્ત્વનો; મા = નહિ; કુરુ = કરીશ; વાદં = વાદ, વાદ-વિવાદ; મૂઢમતે = મૂર્ખ.]૨.

મિથ્યા વાણીનું તું ક્યારેય સેવન કરીશ નહિ; તને દત્તનો વિયોગ ન થઓ! વેર જન્માવે છે અને તત્ત્વનો છેદ ઉડાવે છે તેથી હે મૂર્ખ! તું વાદવિવાદ કરીશ નહિ.૨.

૧. લાભાલાભ.૨. નગ્ન-ભૂખ્યો બાળક. ૩. જેની બુદ્ધિ સંસારમય છે તે.

[ત્યજ = છોડ, છોડી દે; પરનિન્દાં = બીજાની નિંદા કરવાનું; મિથ્યારૂપાં = મિથ્યાસ્વરૂપ; સદ્રૂપં = સત્ સ્વરૂપ; ભજ = ભજી લે, ભજન કર; શ્રીદત્તમ્ = શ્રીદત્તને, શ્રીદત્તનું; રૂપાતીતં = રૂપથી પર; રૂપમ્ = રૂપવાળા; અરૂપં = રૂપ વગરના, અરૂપ; રૂપવિરૂપં = સર્વરૂપોમાં વિશેષરૂપે (વિરૂપં) રહેલા; મૂઢમતે = મૂર્ખ, હે મૂઢમતિવાળા.]૩.

મિથ્યાસ્વરૂપ પરનિન્દાને છોડ અને સત્સ્વરૂપ શ્રીદત્તનું ભજન કર. હે મૂર્ખ, તે રૂપથી અતીત, રૂપવાળા, અરૂપી અને સર્વરૂપોમાં વિશેષરૂપે રહેલા સદ્રૂપ શ્રીદત્તનું તું ભજન કર.૩.

[ધન = પૈસો, ધન; જન = માણસ-સગાં; જાયા = પત્ની; સુત = પુત્ર; પરિવારં = પરિવાર, કુટુંબ; મા = નહિ; સ્વજ = આસક્તિ રાખવી; ત્યક્ત્વા = છોડીને; શ્રીદત્તમ્ = શ્રીદત્તને; ન = નહિ; ઇદં = આ; પ્રાણિન્ = હે પ્રાણી; સાકં = સાથે; યાતિ = આવે છે, આવનાર છે; નષ્ટે = નાશ થતાં; દેહે = દેહનો, શરીરનો; મૂઢમતે = મૂર્ખ.]૪.

શ્રીદત્તને છોડીને ધન, જન, પત્ની, સુત અને પરિવારમાં આસક્તિ ન રાખીશ. હે મૂર્ખ પ્રાણી! દેહનો નાશ થતાં એ કોઈ સાથે આવનાર નથી.૪.

[જડવત્ = જડની જેમ; લોકે = જગતમાં; ભ્રમ = ફર, ભ્રમ; રે પ્રાણિન્ = હે પ્રાણી!; ભાવસ્વરૂપં = ભાવસ્વરૂપ; શ્રીદત્તમ્ = શ્રીદત્તને; ધ્યાયન્ = ધ્યાન ધરતો, ધ્યાન કરતો; નિત્યં = હંમેશાં; માયાતીતં = માયાથી પર; ચિત્સુખરૂપં = ચિત્ અને સુખ (આનંદ) સ્વરૂપ; મૂઢમતે = હે મૂર્ખ!.]૫.

હે મૂર્ખ પ્રાણી! ભાવસ્વરૂપ, માયાતીત અને ચિત્ તથા સુખસ્વરૂપ ભગવાન દત્તાત્રેયનું હંમેશાં ધ્યાન કરતો તું આ જગતમાં જડવત્ થઈ વિચર.૫.

[લોકઃ = લોક, લોકો; અયં = આ; બ્રૂતે = બોલે છે, બબડે છે; પુરુ = ખૂબ; કામં = ઈચ્છા મુજબ, ચથેચ્છ; મા = નહિ; શ્રોષીઃ = સાંભળીશ; ત્વં = તું; શ્રીદત્તમ્ = શ્રીદત્તને; હિત્વા = છોડીને; ચ = અને; અન્યત્ = બીજું; સર્વમ્ = બધું; અસારં = અસાર; હિ = ખરેખર; આર્તં = દુઃખદાયી, નશ્વર; શૃણુ = સાંભળ; રે મૂઢમતે = હે મૂર્ખ!]૬.

લોકો ખૂબ અને ઈચ્છા મુજબ બબડે છે પણ તેનું તું સાંભળીશ નહિ; હે મૂર્ખ, તું આ સાંભળ (કે) શ્રીદત્તને છોડીને બીજું બધું અસાર છે, દુઃખદાયી અને નશ્વર છે.૬.

[આયાનાયો = લાલાલાભ (લાભ અને અલાભ); માનામાનો = માન અને અપમાન; દત્તપદે = દત્તના ચરણોમાં; ત્યજ = મૂકી દે, છોડી દે; સારતરો = કલ્પવૃક્ષ સમાન; પાદો = બે ચરણ, બે પગ; હિત્વા = છોડીને; મા = નહિ; વ્રજ = જઈશ; પત્નો = હે પંગુ!; કવ = ક્યાં; ત્વં = તું; ગન્તા = જઈશ; મૂઢમતે = મૂર્ખ!.]૭.

લાભ-અલાભ અને માન-અપમાન, કલ્પવૃક્ષ સમાન દત્તના ચરણોમાં મૂકી દે. એ ચરણો છોડીને તું ક્યાંય જઈશ નહિ. હે મૂર્ખ પંગુ! તું (તે છોડીને) ક્યાં જઈશ?૭.

[કીશ = નાગું અને ભૂખું; શિશુ = બાળક; ભજતે = ભજે છે; ચ = અને; અમ્બાં = ‘મા’ને; ચત્ = જે; શ્રીશં = લક્ષ્મી (શ્રી)ના પતિ (ઈશં)ને; દત્તં = દત્તને; ભજ = ભજ, ભજન કર; સારમ્ = સારરૂપ; અન્યત્ = બીજું; સર્વં = બધું; કર્તા = કરનાર; અસૌ = એ; તે (તવ) = તારું; મા = નહિ; ભૈષી = ગભરાઈશ; ત્વં = તું; મૂઢમતે = હે મૂર્ખ.]૮.

નાગું ભૂખું બાળક ‘મા’ને ભજે છે. લક્ષ્મીના પતિ અને શ્રેષ્ઠ દત્તને ભજ. તારું બધું એ કરશે. હે મૂર્ખ, તું ગભરાઈશ નહિ.૮.

[ચ:= જે; બ્રૂતે = બોલે છે; શરણાષ્ટકમ્ = શરણાષ્ટકને; એતત્ = આ; શરણં = શરણે; ગત્વા = જઈને; શ્રીદત્તમ્ = શ્રીદત્તને; યોગક્ષેમં = યોગ અને ક્ષેમની જવાબદારી; તસ્ય = તેની; આદત્તે = લે છે; ન: = નહિ; શંકા = શંકા; કિલ = ખરેખર; રંગમતે = હે સંસારમાં ખૂંપેલી બુદ્ધિવાળા!, રંગના મનમાં.]૯.

આ શરણાષ્ટકને, જે દત્તને શરણે જઈને બોલે છે તેના યોગક્ષેમની જવાબદારી તે લે છે. રંગના મનમાં કોઈ જાતની શંકા નથી (અથવા હે સંસારમાં ખૂંપેલી બુદ્ધિવાળા! એમાં) કોઈ શંકા નથી. ...૯.

૬. અથ સાયંસ્મરણમ્ ।

સાયં સ્મરામિ સ્મરણાતિગમાત્મદેવ-
માનંદસાગરમપારમનન્તવીર્યમ્ ।
વાઙ્માનસાતિગગુરું વિષયાતિદૂરં
વાક્શક્તિદં શમવતાં શરણં વરેણ્યમ્ ॥૧॥

યો નિર્ગુણોઽપિ વિમલોઽપિ નિરીહ આત્મા
ભક્તાનુકંપનધિયા સગુણો બભૂવ ।
તં યોગિરાજમવધૂતદિગંબરાખ્યં
દત્તાહ્યં સતતમાત્મનિ સંસ્મરામિ ॥૨॥

અધ્યસ્તમેતદખિલં જગદેવ યસ્મિં-
શ્ચિત્રં પટે જલનિધાવિવ વીચયશ્ચ ।
સર્પિર્યથા પયસિ દારુણિ વહ્નિરેવ
ગૂઢશ્ચરાચરચયે નિપુણૈઃ સુલક્ષ્યઃ ॥૩॥

એકો બભૂવ ભજતામભિલાષસિદ્ધયૈ-
યોઽનેકરૂપ ઈનચંદ્રગણેશબ્રહ્મ- ।
વિષ્ણવીશશક્તિપ્રમુખેરિહ ભૂરિરૂપૈ-
સ્તં જ્યોતિષાં પ્રવર જ્યોતિરહં નમામિ ॥૪॥

ગાયન્તિ ભક્તનિવહા ગલદશ્ચુ સાયં
ધ્યાનેન નિશ્ચલદૃશા હ્યવલોકયન્તિ ।
તં ધૂલીધૂસરતનું ધૃતભક્તભારં
ભાસ્વન્તમાત્મનિ સદા સતતં નતોઽસ્મિ ॥૫॥

માઽલસ્યમાતનુ સખે ત્વિહ ચિત્ત મૂઢ
ત્વં ચિન્તયાત્રિતનુજં તરણે મતિશ્ચેત્ ।
પ્રાણપ્રચાણસમયે શરણં સ એવ
નાન્યે ચ કે હ્યુદિતસૂર્યપ્રપૂજકાસ્તે ॥૬॥

શ્લોકષટ્કમિદં પુણ્યં રચિતં રંગપાંડુના ।

યઃ પઠેદ્ ભક્તિતઃ સાયં તસ્ય દોષા^૧ સુખાવહા ॥૭॥

શબ્દાર્થ

[સાયં = સાયંકાલે, સંધ્યાકાળે; સ્મરામિ = યાદ કરું છું, ચિંતન કરું છું; સ્મરણાતિગમ્ = સ્મરણથી પર, ચિંતન કરવા છતાં ખ્યાલ ન આવે એવું; આત્મદેવમ્ = આત્મસ્વરૂપે પ્રકાશનાર; આનન્દસાગરમ્ = આનંદના સાગર સ્વરૂપ; અપારમ્ = અપાર, પાર ન પામી શકાય એવા; અનન્તવીર્યમ્ = અનંત શક્તિવાળા; વાક્માનસાતિગ્ = વાણી અને મનથી પર, વાણી અને મન જેને પહોંચી શકતા નથી એવા; ગુરું = ગુરુ, દત્તપ્રભુ; વિષયાતિદૂરં = વિષયથી અતિ દૂર; વાક્શક્તિદં = વાક્શક્તિ આપનાર; શમવતાં = મનોનિગ્રહ કરનારાઓનું; શરણં = શરણ; વરેણ્યં = શ્રેષ્ઠ.]

.....૧.

અર્થ

મન કેટલુંચ ચિંતન કરે છે છતાં જેનો પૂરેપૂરો ખ્યાલ આવી શકતો નથી, જેનો કોઈ પાર પામી શકતું નથી અને જેની શક્તિનો તાગ કે છેડો નથી, એવા આનંદના સાગરસ્વરૂપ, વાણી અને મન જેને પહોંચી શકતા નથી, જે વાક્શક્તિ આપે છે અને મનોનિગ્રહ કરનારા પુરુષનું જે શ્રેષ્ઠ અવલંબન છે, એવા પ્રાણીમાત્રના આત્મસ્વરૂપે પ્રકાશનાર અને તેમનો અજ્ઞાનરૂપી અંધકાર દૂર કરનાર દત્તપ્રભુનું હું સાયંકાળે ચિંતન કરું છું.

.....૧.

[યઃ = જે; નિર્ગુણઃ = નિર્ગુણ છે; અપિ = છતાં પણ; વિમલઃ = મળ વગરના, નિર્મળ; અપિ = પણ; નિરીહ = ઈચ્છા વગરના; આત્મા = પરમાત્મા; ભક્તાનુકમ્પનધિયા = ભક્ત ઉપર અનુગ્રહ કરવા માટે જ; સગુણઃ = સગુણ (સ્વરૂપે); બભૂવ = પ્રગટ્યો, થયો; તં = તે; યોગિરાજમ્ = યોગિરાજને; અવધૂતદિગંબરાખ્યં = અવધૂત દિગંબર નામથી (આખ્યં); દતાહ્યં = દત્ત તરીકે ઓળખાતા (આહ્યં); સતતમ્ = સતત, હંમેશાં; આત્મનિ = અંતઃકરણમાં; સંસ્મરામિ = સ્મરણ કરું છું, યાદ કરું છું.]

.....૨.

૧. રાત્રિ.

જે પરમાત્મા નિર્ગુણ છે, નિર્મળ છે, જેને કોઈ પણ જાતની ઈચ્છા નથી (અને) છતાં કેવળ ભક્તો ઉપર અનુગ્રહ કરવા માટે જ સગુણ સ્વરૂપે પ્રગટ થાય છે એવા અવધૂત દિગંબર દત્ત નામથી ઓળખાતા યોગિરાજને મારા અંતઃકરણમાં હું સતત યાદ કરું છું.૨.

[અધ્યસ્તમ્ = આરોપિત, ભાસમાત્ર; એતદ્ = આ; અખિલં = અખિલ; જગદેવ = જગત માત્ર; યસ્મિન્ = જેમાં; ચિત્રં = ચિત્ર; પટે = કપડા ઉપર; જલનિધી = સમુદ્રમાં; ઈવ = જેમ; વીચયઃ = મોજાં; ચ = અને; સર્પિઃ = ઘી; યથા = જેમ; પચસિ = દૂધમાં; દારુણી = લાકડામાં; વહ્નિ = અગ્નિ; એવ = માફક, તે રીતે; ગૂઢઃ = ગૂઢ, ગહન; ચરાચરચયે = ચેતન (ચર) અને જડ (અચર)ના સમૂહમાં (ચયે); નિપૂણૈઃ = સૂક્ષ્મ દષ્ટિવાળાઓથી, નિપુણતા ધરાવનારાઓથી; સુલક્ષ્યઃ = સારી રીતે જોઈ શકાય છે.]૩.

જેવી રીતે કપડાં ઉપર ચિત્ર, સમુદ્રમાં મોજાં, દૂધમાં ઘી અને લાકડામાં અગ્નિ રહેલો છે, તેવી જ રીતે આ આખું જગત જેની અંદર આમ બાહ્ય દષ્ટિએ ગૂઢ હોવા છતાં (રહેલું છે અને) સૂક્ષ્મ દષ્ટિવાળાઓ જેને સારી રીતે જોઈ શકે છે તેનું હું સતત ચિંતન કરું છું.૩.

[એકઃ = એક (હોવા છતાં); ભભૂવ = થયો, પ્રગટ્યો; ભજતામ્ = ભજનારની; અભિલાષસિદ્ધયૈઃ = અભિલાષા પૂરી કરવા માટે; યઃ = જે; અનેકરૂપ = અનેકરૂપ; ઈન = સૂર્ય; ચન્દ્રઃ = ચંદ્ર; ગણેશ = ગણપતિ; બ્રહ્મ = બ્રહ્મા; વિષ્ણુ = વિષ્ણુ; ઈશ = શંકર; શક્તિઃ = શક્તિ; પ્રમુખૈઃ = વગેરે વગેરે (મુખ્યોથી); ઈહ = અહીં; ભૂરિરૂપૈઃ = અનેક રૂપે; તં = તે; જ્યોતિષાં = પ્રકાશનારને; પ્રવરજ્યોતિઃ = શ્રેષ્ઠ જ્યોતિસ્વરૂપ; અહં = હું; નમામિ = નમન કરું છું.]૪.

જે એક હોવા છતાં (તે તે સ્વરૂપ) ભજનારની ઈચ્છા પૂરી કરવા માટે સૂર્ય, ચંદ્ર, ગણપતિ, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહાદેવ, શક્તિ, વગેરે વગેરે, (મુખ્યોથી) અનેકરૂપે થયો, તે અગ્નિ-સૂર્યાદિ પ્રકાશને પણ પ્રકાશ આપનાર શ્રેષ્ઠ જ્યોતિસ્વરૂપને હું નમન કરું છું.૪.

[ગાયન્તિ = ગાય છે; ભક્તનિવહા = ભક્તોનો સમૂહ; ગલદશ્રુ = આંસુ સારતાં, ભાવભીની આંખે; સાચં = સાચંકાળે; ધ્યાનેન = ધ્યાનથી; નિશ્ચલદશા = સ્થિર દષ્ટિથી; હિ = ખરેખર; અવલોક્યન્તિ = જુએ છે; તં = તે; ધૂલિ = ધૂળ; ધૂસર = ખરડાયલું; તનું = શરીરને; ધૃતભક્તભારં = ભક્તોનો ભાર વહન કરનારને (સઘળી ચિંતા વહન કરનારને); ભાસ્વન્તમ્ = પ્રકાશમાન; આત્મનિ = અંતઃકરણમાં; સદા = હંમેશાં; સતતં = સતત; નતઃ = નમેલો, ઢળી પડેલો; અસ્મિ = છું.] ...૫.

ભાવભીની આંખે ભક્તજનો જેનું સાચંકાળે ગાન કરે છે, અને સ્થિરદષ્ટિથી ધ્યાન ધરે છે, એ ભક્તોની સર્વ ચિંતા વહન કરનાર, ધૂળથી અલંકૃત શરીરવાળા (ધૂળથી ખરડાયેલા શરીરવાળા), પ્રાણીમાત્રના અંતઃકરણમાં પ્રકાશમાન પરમાત્મસ્વરૂપ આગળ હું હંમેશાં ઢળી પડું છું.૫.

[મા = નહિ; આલસ્યમ્ = આળસ; આતનુ = વિસ્તાર કર; સખે = હે મિત્ર; તુ = તો; ઈહ = અહીં; ચિત્તમૂઢ = હે મૂઢ ચિત્ત; ત્વં = તું; ચિન્તય = ચિંતન કર; અત્રિતનુજં = અત્રિના પુત્ર, દત્ત; તરણે = તરવા માટે; મતિઃ = બુદ્ધિ; ચેત્ = જો; પ્રાણપ્રયાણસમયે = પ્રાણ જવાના સમયે; શરણં = શરણ; સઃ = તે; એવ = જ; નાન્યે = બીજો નહિ (ન + અન્યે); ય = અને; કે = કોણ; હિ = કારણ કે; ઉદિતસૂર્ય = ઊગતા સૂર્યને; પ્રપૂજકાઃ = પૂજનારાઓ; તે = તેઓ.]૬.

હે મિત્ર, મૂઢ ચિત્ત! જો તારે (ભવસાગરમાંથી) પાર ઉતરવું જ હોય તો તું આ કામમાં આળસ તો કરીશ જ નહિ. અત્રિનંદન ભગવાન દત્તનું ચિંતન કર, કારણ કે પ્રાણ જવાના સમયે એ એક જ તારો આશરો છે. ઊગતા સૂર્યને પૂજનારા બીજા કોઈ તે વખતે કામ નહીં લાગે.૬.

[શ્લોકષટ્કમ્ = છ શ્લોકનો; ઈદં = આ; પુણ્યં = પવિત્ર, પુણ્યદાયી; રચિતં રક્ષપાણ્ડુના = પાંડુરંગ (મહારાજ) દ્વારા રચિત; યઃ = જે; પઠેત્ = પાઠ કરશે; ભક્તિતઃ = ભક્તિથી; સાચં = સાચંકાળે; તસ્ય = તેની; દોષાઃ = રાત્રી; સુખાવહા = સુખમાં પસાર કરશે, સુખાળી થશે.]૭.

શ્રી પાંડુરંગ મહારાજ વિરચિત આ પવિત્ર છ શ્લોકનો જે સાચંકાળે (સંકટસમયે) પાઠ કરશે તેની રાત્રી સુખમાં પસાર થશે.૭.

૭. ભુક્તિભુક્તિપ્રદસ્તોત્રમ્ ।

(રાગ: શિવરંજની આસપાસ) (રાગ: લિલાશ્રી)

સચ્ચિત્સુખૈકરૂપાય ભવરોગનિકર્તિને ।
શં નો મિત્રેતિ ગીતાય દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૧॥

કર્માધ્યક્ષાય કાન્તાય વરદાનપ્રદાય ચ ।
કં બ્રહ્મેતિ વિગીતાય દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૨॥

લયવિક્ષેપહારાય બન્ધભંગ્ગાય ભાસ્વતે ।
લોભદારિદ્ર્યનાશાય દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૩॥

વિશ્વંભરાય વૈદ્યાય ધર્મસંસ્થાપકાય ચ ।
ભક્તાર્તિત્રાણદીક્ષાય દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૪॥

ભૂતબાધાનિરાસાય મોહશોકહરાય ચ ।
ભક્તિપ્રાપ્ત્યાય દિવ્યાય દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૫॥

તિગ્મતેજઃસ્વરૂપાય ચરાચરનિવાસિને ।
મનોરથૈકકલ્પાય દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૬॥

દાનપ્રિયાય દાન્તાય નાનારૂપધરાય ચ ।
આધિવ્યાધિહરાયાત્મન્ દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૭॥

ચદરછાલાભતુષ્ટાય ચજ્ઞયાગપ્રિયાય ચ ।
આયુઃપ્રજ્ઞાયશોદાય દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે ॥૮॥

*પાંસુલિપ્તવરાંગ્ગાય ‘કુકુમ્ કરણે’-વિદારિણે ।
રંગતારાય દત્તાય ગદાધર નમોઽસ્તુ તે ॥૯॥

* આ સ્તોત્રમાં પ્રત્યેક શ્લોકનો પહેલો અને નવમો અક્ષર વાંચતાં ‘સકલવિભૂતિદાય ભુક્તિ ભવબન્ધમોચનાય ભુક્તિ’ એવો મંત્ર નીકળે છે. ૯મા શ્લોકમાં ‘પાંડુરંગ’ નામ ગ્રથિત થયું છે.

ભુક્તિભુક્તિપ્રદં સ્તોત્રં યઃ પઠેદિદમવ્યયમ્ |

પ્રત્યહં યતચિત્તાત્મા કં ભુક્ત્વા પરમં વ્રજેત્ ||૧૦||

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિદમિલિંદબ્રહ્મચારિપાંડુરંગ (રંગ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતં ભુક્તિભુક્તિપ્રદસ્તોત્રમ્ સંપૂર્ણમ્ |

શબ્દાર્થ

[સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપાચ = સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપ; ભવરોગનિકર્તિને = ભવરોગને
કાપનાર; ‘શં નો મિત્ર’ = એક મંત્ર છે; ઇતિ = એમ; ગીતાય = ગવાયેલા,
સ્તુતિ કરાયેલા; દત્તાત્રેય = હે દત્તાત્રેય!; નમઃ = નમસ્કાર; અસ્તુ = હજો, હો;
તે (તુભ્યમ્) = તમને, તને.]

.....૧.

અર્થ

સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ, ભવરોગને કાપનાર, ‘શં નો મિત્ર’ એ મંત્રથી
સ્તુતિ કરાયેલા એવા હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો!

.....૧.

[કમધ્યક્ષાય = કર્મના અધ્યક્ષ; કાન્તાય = કમનીય, સુંદર;
પરદાનપ્રદાય = પરદાન આપનાર; ચ = અને; ‘કં બ્રહ્મ’ = એવો મંત્ર; વિગીતાય =
વિશેષ રીતે (વિ) સ્તુતિ કરાયેલા (ગીતાય); દત્તાત્રેય = હે દત્તાત્રેય!; નમઃ =
નમસ્કાર; અસ્તુ = હજો, હો; તે = તને, તમને.]

.....૨.

કર્મના અધ્યક્ષ, કમનીય, પરદાન આપનાર, ‘કં-બ્રહ્મ’- એમ
વિશેષ રીતે સ્તુતિ કરાએલ એવા હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો!

.....૨.

[લયવિક્ષેપહારાય = લય અને વિક્ષેપને દૂર કરનાર; બંધભંગાય =
(જન્મમરણના) બંધનને તોડનાર; ભાસ્વતે = તેજસ્વી; લોભદારિદ્ર્યનાશાય = લોભ
અને દારિદ્ર્યનો નાશ કરનાર; દત્તાત્રેય નમોઽસ્તુ તે = હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો.]

.....૩.

લય અને વિક્ષેપને દૂર કરનાર, જન્મ-મરણના બંધનને તોડનાર,
તેજસ્વી તેમજ લોભ અને દરિદ્રતાનો નાશ કરનાર એવા હે દત્તાત્રેય!
તને નમસ્કાર હજો!

.....૩.

[વિશ્વંભરાય = વિશ્વંભર (વિશ્વનું ભરણ પોષણ કરનાર); વેદાય = વેદ્ય;
ધર્મસંસ્થાપકાય = ધર્મસંસ્થાપક (સ્થાપક નહિ, સંસ્થાપક); ચ = અને;

ભક્તાર્તિત્રાણદીક્ષાય = ભક્તોનું દુઃખમાં (આર્તિ) રક્ષણ કરવાના (ત્રાણ) વ્રતવાળા (દીક્ષાય).]૪.

વિશ્વંભર, વૈદ્ય, ધર્મસંસ્થાપક અને ભક્તોનું દુઃખમાં રક્ષણ કરવાના વ્રતવાળા એવા હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો!૪.

[ભૂતબાધા = ભૂતાદિની બાધાનું; નિરાસાય = નિરાકરણ કરનાર; મોહશોકહરાય = મોહ અને શોકને હરનાર; ચ = અને; ભક્તિપ્રાપ્તિયાય = ભક્તિમાત્રથી મેળવવા યોગ્ય; દિવ્યાય = દિવ્ય.]૫.

ભૂતાદિની બાધાનું નિરાકરણ કરનાર, મોહ-શોકને હરનાર, ભક્તિમાત્રથી મેળવવા યોગ્ય, દિવ્ય એવા હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો!૫.

[તિગ્મતેજસ્વરૂપાય = સૂર્યસ્વરૂપ; ચરાચરનિવાસને = ચેતન (ચર) જડ (અચર)માં વસનાર; મનોરથૈક કલ્પાય = મનોરથો માટે એકમાત્ર કલ્પવૃક્ષ સમાન.]૬.

સૂર્યરૂપ, ચર-અચરમાં વસનારા, મનોરથો માટે એક માત્ર કલ્પવૃક્ષ સમાન એવા હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો!૬.

[દાનપ્રિયાય = દાન આપવાનું જેને ગમે છે; દાન્ટાય = ઇંદ્રિયો ઉપર સંયમ ધરાવનાર; નાનારૂપધરાય = વિવિધ (નાના) રૂપ ધારણ કરનાર; ચ = અને; આધિવ્યાધિહરાય = આધિ-વ્યાધિ હરનાર, નાશ કરનાર; આત્મન્ = હે આત્મસ્વરૂપ.]૭.

દાનપ્રિય, દાન્ટ, વિવિધરૂપ ધારણ કરનાર, આધિવ્યાધિ ઉપાધિનો નાશ કરનાર એવા આત્મસ્વરૂપ હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો!૭.

[યદૃચ્છાલાભતુષ્ટાય = જે મને તેનાથી સંતોષ પામનાર; યજ્ઞયાગપ્રિયાય = યજ્ઞયાગ જેને પ્રિય છે તે; ચ = અને; આયુપ્રજ્ઞાયશોદાય = આયુષ્ય, બુદ્ધિ અને યશને આપનાર.]૮.

યથાપ્રાપ્ત લાભથી સંતુષ્ટ, યજ્ઞયાગ જેને પ્રિય છે એવા, આયુષ્ય, બુદ્ધિ અને યશ આપનાર એવા હે દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હજો!૮.

[પાંસુલિપ્ત = ધૂળથી (પાંસુ) ખરડાયેલા; વરાઙ્ગાય = ઉત્તમ (વર) અંગવાળા; દુ-કૃગ્ કરણે = કેવળ વ્યાકરણ આદિની ગોખણપટ્ટીને; વિદારિણે = વિદારનાર, કાપનાર; રંકતારાય = રંકજનોને તારનાર; ગદાધર = હે ગદાધર!]૯.

ધૂળથી ખરડાયેલા, ઉત્તમ અંગવાળા, કેવળ વ્યાકરણ આદિની
ગોખણપટ્ટીને કાપનાર, રંકજનોને તારનાર એવા હે ગદાધર દત્તાત્રેય!
તને નમસ્કાર હજો!
.....૯.

[ભુક્તિભુક્તિપ્રદં = ભુક્તિ અને ભુક્તિ આપનાર (પ્રદં); સ્તોત્રં = સ્તોત્ર;
યઃ = જે; પઠેત્ = પાઠ કરશે; ઈદમ્ = આ; અવ્યયમ્ = અપિનાશી; પ્રત્યહં = દરરોજ;
યતચિત્ = સંચમી (ચત) ચિત્તથી; આત્મા = આત્મા; કં = સુખ; ભુક્ત્વા = ભોગવીને;
પરમં = પરમ પદ; વ્રજેત્ = જશે, (પામશે).]
.....૧૦.

ભુક્તિ અને ભુક્તિ આપનાર આ અપિનાશી સ્તોત્રનો જે સતત
રોજ ચતચિત્ (સંચમી ચિત્તે) થઈ પાઠ કરે છે તે સુખ ભોગવીને પરમ
પદને પામે છે.
.....૧૦.

૮. આર્તપ્રાર્થના

દત્તાત્રેય ત્રીશ માતઃ પરેશ
કારુણ્યાબ્ધે દીનબન્ધો પ્રસીદ |
પ્રાણેશ ત્વં પ્રાણિનાં પ્રાણદાતા
હર્તા ભર્તા હ્યેક એવ ત્રિલોક ||૧||

કઃ શક્ત સ્યાત્પદ્ગુણાન્ગાતુમત્ર
માતું માહાત્મ્યં ત્રિલોકે ન કોઽપિ |
કોઽહં ડિમ્બો મૂઢવાગ્દુર્બલઃ સ્યાં
સ્તોતું મૂકોઽનન્તજિહ્વોઽપિ વેદઃ ||૨||

નાહં જાને કોઽપરાધઃ કૃતો મે
નાયાસિ ત્વં નો દદાસીહ વાયમ્ |
કષ્ટં ^૧ભૂમંસ્ત્વહ્નિના જીવિતં મે
^૨સસ્યસ્યેવ ^૩પ્રાવૃઽમ્બો વિનામ્બ ||૩||

૧. સર્વવ્યાપી પરમાત્મા. ૨. પાક. ૩. વરસાદનું પાણી.

१जम्भोऽयं भोः कामरूपः प्रकामं
 एीनं ङालं निर्दयं मां निहन्ति ।
 हत्वा ह्येनं स्वात्मराज्यं प्रदेहि
 कोऽन्यस्त्रीश त्वच्छिनास्य प्रभुः स्यात् ॥४॥
 पश्यैतं मां त्वत्पदाब्जप्रलीनं
 एीनं एीनं २भर्त्सयन्ति प्रवेदाः ।
 वेदातीतं त्वत्पदं तत्प्रदर्शय-
 खिण्णं ज्ञैतं दुःखमूलं ममैतत् ॥५॥
 भिक्षुश्चाहं क्षारि ते भैक्षकाम-
 स्तिष्ठाभ्येषोऽज्ञानदारिद्र्यदुःखी ।
 दत्त्वा भैक्ष्यं ज्ञानविज्ञानसारं
 ३भर्त्सयात्मन् सार्थकत्वं प्रयाहि ॥६॥
 एीनश्चाहं निन्दितो लोकसङ्घे-
 ४र्निःस्वो नम्रो ५निस्त्रपं त्वां प्रपद्ये ।
 आपन्नार्तिच्छेदने एीक्षितात्मन्
 यत्कर्तव्यं तत्कुरुष्वाशु ६ दत्त ॥७॥
 रिक्तो गच्छेयं कदायित्पृथिव्यां
 का मे हानिर्हास्यमेवापि ते स्यात् ।
 को वा दाता त्वत्परोऽन्यो दयालु-
 र्हीनः को वा मत्परोऽन्यो दयार्हः ॥८॥
 श्रान्तोऽत्यन्तं तत्र तत्राटनेन
 व्रान्तोऽटव्यामागमानां सुभार्थी ।
 भग्नः भित्तो मर्तुकामो यदासं
 प्राप्तं दिष्टया धाम ते देवजुष्टम् ॥९॥

१. जंगलनो राक्षस. २. निंदा करे छे. ३. हे भर्ता! ४. अर्किन. ५. एीन. ६. शीघ्र.

ઇન્દ્રશ્ચાયં ઋરિ તે કાર્તવીર્યઃ
 પ્રહ્લાદોઽયં પિંગ્લો વિષ્ણુશર્મા ।
 અન્યેઽપ્યેતે દષ્ટુકામાસ્તથાહં
 પ્રાપ્તાઃ સર્વે નો વિલમ્બોઽત્ર યુક્તઃ ॥૧૦॥
 શ્રુત્વેવેદં દીનમાક્રન્દનં સ
 પ્રાદુર્ભૂતઃ શૂલખટ્વાઙ્ગધારી ।
 ભિન્દન્ભીમં ભીષણં જન્મશૂલં
 પાયાદ્દેવો મૌનગર્ભોત્રિઽસૂનુઃ ॥૧૧॥
 રક્ષો રક્ષઃ પ્રાર્થયન્દીનમેવં
 મુક્તઃ કલેશાન્નૃત્યતીહ પ્રમતઃ ।
 અન્યેઽપ્યેવં શ્રદ્ધયા સાનુરાગં
 ગાયન્તસ્તે દુઃખમુક્તા ભવન્તિ ॥૧૨॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરંગ (રક્ષ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતા આર્તપ્રાર્થના સમ્પૂર્ણા ।

શબ્દાર્થ

[દત્તાત્રેય = હે દત્તાત્રેય!; ત્રીશ = હે ત્રણે લોકના નાથ!; માતઃ = હે માતા!;
 પરેશ = માયાના નિયંતા; કારુણ્યાબ્ધે = હે કરુણાના સાગર (અબ્ધે);
 દીનબંધો = હે દીનબંધુ!; પ્રસીદ = (મારા પર) દયા કર, પ્રસન્ન થા; પ્રાણેશ = હે
 પ્રાણનાથ!; ત્વં = તું; પ્રાણિનાં = પ્રાણીઓને; પ્રાણદાતા = પ્રાણ આપનાર;
 હર્તા = (દુઃખ) હરી લેનાર; ભર્તા = (સર્વનું) પોષણ કરનાર; હિ = જ; એકઃ = એક;
 એવ = જ; ત્રિલોકે = ત્રણે લોકમાં;]૧.

અર્થ

હે દત્તાત્રેય! ત્રણે લોકના નાથ, હે માતા, માયાના નિયંતા,
 કરુણાના સાગર, દીનબંધુ! મારા પર દયા કર. હે પ્રાણનાથ! સર્વ
 પ્રાણીઓને પ્રાણ આપનાર તું છે અને ત્રણે લોકમાં તું જ એક સર્વનું
 પોષણ કરનાર છે અને દુઃખનો સંહાર કરનાર પણ તું જ છે.૧.

[કઃ = કોણ; શક્તઃ = શક્તિશાળી; સ્યાત્ = છે; ત્વદ્ = તારા; ગુણાન્ = ગુણોને; ગાતુમ્ = ગાવા માટે; અત્ર = આ લોકમાં; માતું = માપ કાઢવા માટે; માહાત્મ્યં = માહાત્મ્યનું; ત્રિલોકે = ત્રણે લોકમાં; ન = નથી; કઃ = કોઈ; અપિ = પણ; કઃ = કોણ; અહં = હું; ડિમ્ભઃ = બાળક; મૂઢઃ = મૂઢ; વાગ્દુર્બલઃ = તૂટેલી વાણીવાળા; સ્યાં = છું, સ્તોતું = સ્તવન કરવા માટે; મૂઠ્ઠઃ = મૂઠ્ઠો; અનન્ત જિહ્વોઽપિ = અનંત જીભોવાળો પણ; વેદઃ = વેદ.]૨.

તારા ગુણોનું ગાન કરવા આ લોકમાં કોણ શક્તિમાન છે? તારા મહિમાનું માપ કાઢવા ત્રણે લોકમાં કોઈ સમર્થ નથી. જ્યાં અનંત જીભોવાળો વેદ પણ તારું સ્તવન કરતાં મૂઠ્ઠો થઈ જાય છે ત્યાં મારા જેવા મૂઢ અને તૂટેલી વાણીવાળા બાળકની શી કથા?૨.

[ન = નથી; અહં = હું; જાને = જાણું છું; કઃ = કયો, શો; અપરાધઃ = અપરાધ, ગુનો; કૃતઃ = કર્યો છે, થયો છે; મે = મારાથી, મેં; ન = નહિ; આયાસિ = તું આપે છે; ત્વં = તું; નો = નહિ; દદાસિ = આપે છે; ઈહ = અહીં; વાયમ્ = પ્રત્યુત્તર, જવાબ; કષ્ટં = દુઃખમય; ભૂમન્! = હે સર્વવ્યાપી પરમાત્મા; ત્વહ્નિના = તારા વગર; જીવિતં = જીવવું; મે = (મમ) = મારું; સસ્યસ્ય = પાકની; એવ = જેમ; પ્રાવૃડમ્ભઃ = વરસાદનું પાણી (અંભઃ); વિના = વગર; અમ્ભ = હે મા! (ગુરુમાઉલી).]૩.

મેં શો અપરાધ કર્યો છે કે જેથી તું નથી આવતો કે નથી કંઈ પ્રત્યુત્તર આપતો, તે હું નથી જાણતો. હે સર્વવ્યાપી પરમાત્મન્! જેવી રીતે વરસાદનાં પાણી વગર પાકની દુર્દશા છે તેવી રીતે તારા વગર હે મા! મારું જીવવું દુઃખમય છે.૩.

[જમ્ભઃ = જંભ રાક્ષસ; અચં = આ; ભોઃ = હે; કામરૂપઃ = કામરૂપી; પ્રકામં = અત્યંત, ખૂબ; દીનં = દીન; બાલં = બાળકને; નિર્દયં = નિર્દયતાપૂર્વક; માં = મને; નિહન્તિ = ખૂબ પ્રહાર કરે છે; હત્વા = મારી નાંખીને, સંહાર કરીને; હિ = ખરેખર; એનં = એને; સ્વાત્મરાજ્યં = સ્વાત્મરાજ્ય; પ્રદેહિ = આપ; કઃ = કોણ; અન્યઃ = બીજો; ત્રીશ = હે દત્તાત્રેય પ્રભુ!; ત્વદ્ = તારા; વિના = વગર, વિના; અસ્ય = એને; પ્રભુઃ = સમર્થ; સ્યાત્ = છે;]૪.

હે દેવ! આ કામરૂપી જંભ રાક્ષસ મને દીન બાળકને નિર્દયતાથી અત્યંત પ્રહાર કરી રહ્યો છે માટે એનો સંહાર કરી મને સ્વાત્મરાજ્ય દે. હે પ્રભુ! તારા વિના એને સીધો કરવા બીજો કોણ સમર્થ છે?૪.

[પશ્ય = જો; એતં = એવા; માં = મને; ત્વત્પદાબ્જપ્રલીનં = તારા ચરણ કમળ (પદાબ્જ)માં લીન થનારા; હીનં દીનં = હીન અને દીન; ભર્ત્સયન્તિ = નિંદા કરે છે; પ્રવેદાઃ = વેદિયા પંડિતો; વેદાતીતં = વેદોથી પર; ત્વત્પદં = તારા પદનો;

તત્પ્રદર્શ્ય = સાક્ષાત્કાર કરાવીને; છિન્દ્ધ = છેદી નાંખ; ક્ષેતં = ક્ષેતભાવ; દુઃખમૂલમ્ = દુઃખનું મૂળ; મમ = મારું; એતત્ = આ.]૫.

જો તો ખરો, તારા ચરણમાં લીન થનાર હીન અને દીન એવા મને આ વેદિયા પંડિતો ખૂબ નિંદી રહ્યા છે, માટે વેદોથી પણ અતીત એવા તારા પદનો સાક્ષાત્કાર કરાવી બધા દુઃખનું મૂળ એવું મારું આ ક્ષેત છેદી નાંખ.૫.

[ભિક્ષુઃ = ભિખારી, ભિક્ષુકઃ ચ = અને; અહં = હું; ક્ષારિ = બારણો, ક્ષારે; તે = (તવ) = તારા; ભૈશ્યકામઃ = ભીખની ઇચ્છાવાળો; તિષ્ઠામિ = ઊભો છું; એષઃ = આ; અજ્ઞાન + દારિદ્ર્ય + દુઃખી = અજ્ઞાનના દારિદ્ર્યથી દુઃખી થતો, પીડાતો; દત્વા = આપીને; ભૈશ્યં = ભિક્ષા; જ્ઞાનવિજ્ઞાન સારં = જ્ઞાન અને વિજ્ઞાનરૂપી; ભર્તાઃ = હે ભર્તા!; આત્મન્ = હે આત્મસ્વરૂપ દેવ!; સાર્થકત્વં = સાર્થકપણું; પ્રચાહિ = કર.] .૬.

હે આત્મસ્વરૂપ દેવ! અજ્ઞાનના દારિદ્ર્યથી પીડાતો હું તારે બારણો ભિખારી થઈ ભીખ માગતો ઊભો છું. માટે મને જ્ઞાન અને વિજ્ઞાનરૂપી ભિક્ષા આપી હે ભર્તા! તારું નામ સાર્થક કર.૬.

[દીનઃ = દીન; ચ = અને; અહં = હું; નિન્દિતો = નિંદિત થયેલો; લોકસંઘેઃ = લોકોનાં ટોળાં (સંઘ)થી; નિઃસ્વઃ = અકિંચન; નગ્નઃ = નગ્ન; નિસ્ત્રપં = શરમ વિનાનો દીન; ત્વાં = તારે; પ્રપદ્યે = શરણે આવ્યો છું; આપન્નાર્તિઃ = શરણે આવેલાનું દુઃખ; છેદને = દૂર કરવામાં, કાપવામાં; દીક્ષિત = વ્રત ધરાવનાર; આત્મન્ = હે આત્મસ્વરૂપ!; ચત્કર્તવ્યં = જે કરવું ઘટે; તત્કુરુષ્ય = તે કર; આશુ = જલદી, વિના વિલંબે; દત્ત = હે દત્ત!]૭.

લોકોનાં ટોળાંઓથી નિંદિત થયેલો, અકિંચન, નગ્ન, દીન એવો હું તારે શરણે આવ્યો છું. (પણ તને મારી લાજ નથી.) હે પ્રભુ! શરણે આવેલાનું દુઃખ દૂર કરવાનું જેનું વ્રત છે એવા હે આત્મસ્વરૂપ દત્ત! જે કરવું ઘટે તે વિના વિલંબે કર.૭.

[રિક્તઃ = ખાલી હાથે; ગચ્છેયં = હું જઈ; કદાચિત્ = કદાચ; પૃથિવ્યાં = જગતમાં; કા = શું; મે = મને; હાનિઃ = નુકસાન; હાસ્યમ્ = હાંસી; એવાપિ = એવ = જ; અપિ = પણ; તે = તારી; સ્યાત્ = થશે; કઃ = કોણ; વા = અથવા; દાતા = દાતા; ત્વત્પરઃ = તારા જેવો; અન્યઃ = બીજો; દયાલુઃ = દયાળુ; દીનઃ = દીન; કઃ = કોણ; વા = અથવા; મત્પરઃ = મારા જેવો; અન્યઃ = બીજો; દ્યાર્હઃ = દયાને પાત્ર.] .૮.

કદાચ મારે જગતમાં તારે બારણેથી ખાલી હાથે ફરવું પડે તો પણ મારે શું નુકસાન છે? તેમ થશે તો હાંસી તારી જ થવાની છે.

તારાથી બીજો વધારે દયાળુ દાતા કોણ છે? તેમ જ મારાથી વધારે દયાપાત્ર એવો દીન પણ બીજો કોણ મળનાર છે?૮.

[શ્રાન્તઃ = થાકી ગયેલો; અત્યન્તં = અત્યંત, ખૂબ; તત્ર તત્ર = બધે જ; આમ તેમ; અટનેન = ભટકીને; ભ્રાન્તઃ = ભ્રાન્તિ પામેલો; અટપ્યામ્ = જંગલમાં ભટકવું; આગમાનાં = શાસ્ત્રોનાં; સુખાર્થી = સુખની આશામાં; ભગ્નઃ = નિરાશ; ખિન્નઃ = ઉદાસ, ખિન્ન; મર્તુકામઃ = મરવાના નિશ્ચયવાળો; યદાસં = જ્યારે થયો; પ્રાપ્તં = પ્રાપ્ત થયું; દિષ્ટયા = પૂર્વના પુણ્યથી; ધામ = ધામ; તે = તારું; દેવજુષ્ટમ્ = દેવોથી સેવાયેલું.]૯.

આમ તેમ ભટકીને હું થાકી ગયો છું. સુખને માટે શાસ્ત્રોના જંગલમાં ભટક્યો પણ ખૂબ છું. છેવટે નિરાશ થઈ, ખિન્ન ચિત્તે જ્યારે મરવાનો નિશ્ચય કર્યો ત્યારે હે દેવ! દેવોથી સેવાયેલું તારું ધામ પૂર્વપુણ્યે પ્રાપ્ત થયું છે.૯.

[ઇન્દ્રઃ = ઇન્દ્ર; ચ = અને; અચં = આ; દ્વારિ = બારણે; તે = (તવ) તારા; કાર્તવીર્યઃ = સહસ્રાર્જુન; પ્રહલાદઃ = પ્રહ્લાદ; અચં = આ; પિંગલઃ = પિંગલ; વિષ્ણુશર્મા = વિષ્ણુશર્મા; અન્યે = બીજા; અપિ = પણ; એતે = આ બધા; દષ્ટકામાઃ = દર્શન કરવાની ઇચ્છાવાળા, દર્શનાર્થી; તથા = તેવો જ; અહં = હું; પ્રાપ્તાઃ = મળ્યા, મેળવી શક્યા; સર્વે = બધા; નો = નથી, નહિ; વિલ્મ્બઃ = વિલંબ, ઢીલ; અત્ર = અહિં; યુક્તઃ = યોગ્ય.]૧૦.

આ ઇન્દ્ર અને કાર્તવીર્ય તારે બારણે ઊભા છે. આ પ્રહ્લાદ, પિંગલ નાગ અને વિષ્ણુશર્મા પણ ખડા છે. તેમજ બીજા કેટલાએ તથા હું પણ, દર્શનાર્થે વાટ જોઈ રહ્યા છે. તે બધા મેળી શક્યા માટે તું દર્શન આપવામાં ઢીલ કરે તે યોગ્ય નથી.૧૦.

[શ્રુત્વા = સાંભળીને; ઇદં = આ; દીનમ્ = દીન; આકંદનં = આકંદન; સ = તે; પ્રાદુર્ભૂતઃ = પ્રગટ થયા; શૂલ = ત્રિશૂલ; ખટ્વાંગ = ખટ્વાંગ (આયુધ); ધારી = ધારણ કરનાર; ભિન્દન્ = ભેદીને; ભીમં = ભયંકર; ભીષણાં = બીક લાગે એવું; જન્મશૂલં = જન્મમરણનું દુઃખ; પાયાત્ = રક્ષણ કરો; દેવઃ = દેવ; મૌનગર્ભઃ = મૌનધારી; અત્રિસૂનુઃ = અત્રિપુત્ર દત્ત.]૧૧.

આ દીન આકંદ સાંભળીને જ હોય તેમ શૂલ અને ખટ્વાંગ ધારણ કરનાર, મૌનધારી અત્રિપુત્ર દત્ત પ્રગટ થયો. ભયંકર અને બીક લાગે એવું જન્મમરણનું દુઃખ દૂર કરનાર એ મારું રક્ષણ કરો.૧૧.

[રંગઃ = રંગ; રંકઃ = રંક; પ્રાર્થયન્ = પ્રાર્થના કરતાં; ઈનમ્ = ઈન થઈ; એવં = આવી રીતે; મુક્તઃ = મુક્ત થઈ; કલેશાત્ = કલેશોથી; નૃત્યતિ = નાચે છે; ઈહ = અહિં; પ્રમત્તઃ = દેહભાન ભૂલી; અન્યે = બીજા; અપિ = પણ; એવં = આ રીતે; શ્રદ્ધયા = શ્રદ્ધાથી; સાનુરાગં = પ્રેમપૂર્વક; ગાયન્તઃ = ગાન કરતાં; તે = તેઓ; દુઃખમુક્તા = દુઃખથી મુક્ત; ભવન્તિ = બનશે, થશે.]૧૨.

આવી રીતે ઈનતાથી પ્રાર્થના કરતાં રંક એવો રંગ બધા કલેશોથી મુક્ત થઈ જગતમાં દેહભાન ભૂલી નાચી રહ્યો છે. અને બીજા પણ એવી જ રીતે શ્રદ્ધાથી અને પ્રેમથી એનું ગાન કરતાં દુઃખથી મુક્ત થશે.૧૨.

૯. દત્તપ્રાર્થનાબ્રાહ્મશકમ્ । (રાગઃ કિરવાણી)

દત્તં ત્વયા નિખિલમેવ નિજં પાર્થે
 ત્વાં દત્તમાહુરમરા નૃપરાશ્ચ સર્વે ।
 ત્રીશ ત્વમેવ જગદાદિજ ^૧ઉત્કટોસિ
 ત્વામેવ દેવ પ્રણમામિ પ્રસીદ દત્ત ॥૧॥

હૃચ્છુક્લિરેવ ભગવંસ્તવ ચારુદીક્ષા
 દાનં દયા દમનમેવ તવાસ્તિ શિક્ષા ।
 વિશ્વંભરોડપિ ચ સ્વયં નુ દિગમ્બરોડસિ
 ત્વામેવ દેવ પ્રણમામિ પ્રસીદ દત્ત ॥૨॥

^૨નકતંચરો ^૩વિધુરસૌ ગગનં ^૪સતારં
^૫ધસ્રેશ એષ ભગવન્ ભુવિ સપ્તસપ્તિઃ ।
 ગર્જન્નસાપુદધિરીશ તવ સ્વરૂપં
 ત્વામેવ દેવ પ્રણમામિ પ્રસીદ દત્ત ॥૩॥

૧. ઈચ્છા પૂર્ણ કરવાવાળા. ૨. રાત્રીમાં પ્રકાશમાન. ૩. ચંદ્ર. ૪. તારા સાથે. ૫. સૂર્ય.

गायन्ति किन्नरपृषास्तप काननेऽस्मिं-
 स्त्वामर्षयन्ति कुसुमांजलिमप्रमेय ।
 पृक्षा अभी, समुपतिष्ठति तोयहस्ता
 भागीरथी ^१सकलकश्मलनाशिनीयम् ॥४॥
 अेषान्नपूर्णापृथिवी तप पाददासी
 किं ते ददामि भगवन्नशनं सुरेश ।
 दत्तं मया निजकृतं तप तृप्तिहेतो-
 स्त्वामेव देव प्रणामामि प्रसीद दत्त ॥५॥
 माता पिता य सुहृदादि त्वमेव सर्व
 यामि इव देव शरणं त्वयि येदुपेक्षा ।
 वित्तं न मे न य गृहं न य बंधुवर्ग-
 स्त्वामेव देव प्रणामामि प्रसीद दत्त ॥६॥
 ज्ञानं न मे न य तपो न य ध्यानबोधः
 पूजं न जान धति मां किमुपेक्षसे त्वम् ।
 अज्ञोऽपि सुज्ञतम एष तप प्रसादा-
 त्त्वामेव देव प्रणामामि प्रसीद दत्त ॥७॥
 सत्यं न कोऽपि भुवि मत्समपातकी रे
 भूतो न यापि भविता न हि हन्त कोऽपि ।
 कोऽन्यो भवेत्पद्म विना मम पापदाही
 त्वामेव देव प्रणामामि प्रसीद दत्त ॥८॥
 आयान्ति यान्ति दिवसास्तप दर्शनं नो
 कष्टं गतं विङ्गलमायुरहो ममैतत् ।
 आयाहि देहि भगवंस्तप स्निग्धहस्तं
 त्वामेव देव प्रणामामि प्रसीद दत्त ॥९॥

१. सकल पापनो नाश करनारी.

शुष्कोम्बुधिः कथमहो मम भाग्यदोषा-
^१रुषीतांशुरुषा इति नेव श्रुतं कदाचित् ।
^२धाव प्रभो पतितमुद्धर मां भवाब्धे-
 नो येत्प्रब्रूहि भगवन् क उ याश्चयेत्त्वाम् ॥१०॥

इति विलपितं ह्यार्तं श्रुत्वा हसन्ननसूयजे
 जनिमृतिहरो ह्याविर्भूतो गृहान्मधुरं गिरा ।
^३विरम सुरते मा भैषीस्त्वं ह्यहं तव पार्श्वगो
 भरणानिपुणो का चिन्ता स्याच्छिशोः पितरि स्थिते ॥११॥

स्मृत्वा स्मृत्वा इपमत्यद्भुतं तत्
 पीत्वा पीत्वा तन्मुजोद्गीतसूमम्^४ ।
 नृत्यत्येतन्मानसं मोदयुक्तं
 निर्भीकं सत्तत्पटालीनमेकम् ॥१२॥

यः श्लोकद्वादशकमापठतीह मर्त्यो
 नित्यं प्रभातसमये विजितेन्द्रियः सन् ।
 तस्याशु भक्तिसुलभो भवतीतिहर्ता
^५नाकप्रदोऽत्रितनुजे हृदि भाति रश्मिः ॥१३॥

इति श्री दत्तपादारविंदमिलिंदब्रह्मचारिपांडुरंग (रंग अपभूत)
 महाराजविरचितं दत्तप्रार्थनाद्वादशकम् संपूर्णम् ।

શબ્દાર્થ

[દત્તં = દત્તને; ત્વચા = તારાથી, તેં; નિખિલમ્ = સર્વસ્વ, સઘનું; એવ = જ; નિજં = પોતાનું; પરાર્થે = બીજાને માટે, પરાર્થે; ત્વાં = તને; દત્તમ્ = દત્ત એ નામે; આદુઃ = પુકારે છે, બોલાવે છે; અમરાઃ = દેવો (જેને મરણ નથી તે = અમર); નૃપરા = મનુજ (નૃ) શ્રેષ્ઠો (વરઃ); સર્વે = બધાં; ત્રીશ = હે ત્રીશ! હે દત્તાત્રેય!; ત્વમ્ = તમે; એવ = જ; જગત્ = જગત; આદિ = વગેરેને; જ = જન્મ આપનાર, ઉત્પન્ન કરનાર; ઉત્કટઃ = ઈચ્છા પૂર્ણ કરનાર; અસિ = છો; ત્વામ્ = તને; એવ = જ; દેવ = હે દેવ!; પ્રણામામિ = (હું) પ્રણામ કરું છું; પ્રસીદ = પ્રસન્ન થાઓ; દત્ત = હે દત્ત!]

.....૧.

અર્થ

તેં પોતાનું સર્વસ્વ જ પરાર્થે આપી દીધું છે, તેથી તને દેવો અને મનુજશ્રેષ્ઠો બધાં જ ‘દત્ત’ કહીને પુકારે છે. હે ત્રીશ (દત્તાત્રેય) તું જ જગત વગેરેને ઉત્પન્ન કરનાર છું (અને) ઈચ્છા પૂર્ણ કરનાર છું. હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું. હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.૧.

[હૃદ્યક્ષિઃ = હૃદય (હૃદ)ની શુક્ષ્ણિ; એવ = જ; ભગવન્ = હે ભગવાન!; તવ = તારી; ચારુ = સુંદર; દીક્ષા = દીક્ષા; દાનં, દયા, દમનેવ = દાન, દયા અને દમન જ; તવ = તારી; અસ્તિ = છે; શિક્ષા = બોધ, ઉપદેશ; વિશ્વંભરઃ = વિશ્વનું પાલન કરનાર, ભરણપોષણ કરનાર; અપિ = પણ; ચ = અને; સ્વયં = તું પોતે; નુ = પાદપૂરક શબ્દ; દિગંબરઃ = નગ્ન, દિશાઝૂપી વસ્ત્ર પહેરનાર; અસિ = છે; ત્વામ્ = તને; એવ = જ; દેવ = હે દેવ!; પ્રણામામિ = હું પ્રણામ કરું છું; પ્રસીદ = પ્રસન્ન થા; દત્ત = હે દત્ત!]

.....૨.

હે ભગવાન! હૃદયની શુક્ષ્ણિ એ જ તારી સુંદર દીક્ષા છે; દાન, દયા અને દમન એ જ તારો બોધ છે. વિશ્વનું ભરણપોષણ કરનાર છે, છતાં તું જાતે દિગંબર છે. હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું. હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.

.....૨.

[નકતંચરઃ = રાત્રે (નકતં) પ્રકાશતો (ચરં); વિધુઃ = ચંદ્રમા; અસૌ = આ; ગગનં = આકાશ; સતારં = તારાઓ સહિત (સ); ઘસ્રેશ = સૂર્ય; એષ = આ; ભગવન્ = હે ભગવાન!; ભુવિ = પૃથ્વી ઉપર; સપ્ત = સાત; સપ્તિઃ = સ્થ; ગર્જન્ = ગર્જના કરી ઘૂઘવતો; અસૌ=આ; ઉદધિઃ=સાગર; ઈશ = હે ઈશ!; તવ = તારું; સ્વરૂપ = સ્વરૂપ, રૂપ.]

.....૩.

આ રાત્રીએ પ્રકાશતો ચંદ્ર, તારાઓ સહિત આકાશ, હે ભગવન્, આ પૃથ્વી ઉપર સાત ઘોડાઓના રથવાળો સૂર્ય અને હે ઈશ! આ ગર્જના કરી ઘૂંઘવતો સાગર એ તારાં જ સ્વરૂપો છે. હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું. હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.૩.

[ગાયન્તિ = ગાય છે; કિન્નર = કિન્નર; વૃષાઃ = શ્રેષ્ઠ; તવ = તારાં, તને; કાનને = બાગમાં, જંગલમાં; અસ્મિન્ = આ; ત્વામ્ = તને; અર્પયન્તિ = અર્પે છે; કુસુમાંજલિમ્ = ફૂલોની અંજલિ, કુસુમાંજલિ; અપ્રમેય = કળી ન શકાય એવા; વૃક્ષાઃ = વૃક્ષો; અમી = આ; સમુપતિષ્ઠતિ = સેવામાં હાજર થાય છે; તોયહસ્તા = હાથમાં પાણી લઈને; ભાગીરથી = ગંગા (ભગીરથ રાજા દ્વારા ધરતી પર આવેલી તેથી ભાગીરથી); સકલ = બધા; કશ્મલ = પાપ; નાશિનીયમ્ = નાશ કરનાર.] ...૪.

શ્રેષ્ઠ કિન્નરો તને જ ગાય છે; હે અપ્રમેય, (કળી ન શકાય એવા), આ જગતમાં આ વૃક્ષો તને જ કુસુમાંજલિ અર્પે છે અને સકળ પાપનો નાશ કરનાર આ ભાગીરથી હાથમાં પાણી લઈ તારી સેવામાં હાજર થાય છે.૪.

[એષા = આ; અન્નપૂર્ણા = અન્નથી ભરેલી; પૃથિવી = પૃથ્વી; તવ = તારી; પાદદાસી = ચરણોની દાસી છે; કિં = શું?; તે (તુભ્યમ્) = તને; દદામિ = (હું) આપું; ભગવન્ = હે ભગવાન!; અશનં = ખાવા માટે; સુરેશ = હે સુરેશ્વર!; દત્તં = આપું છું, અર્પું છું; મયા = મારાથી; નિજકૃતં = મેં કરેલું; તવ = તારી; તૃપ્તિહેતોઃ = તૃપ્તિને માટે; ત્વામ્ = તને; એવ = જ; પ્રણામિ = (હું) પ્રણામ કરું છું; પ્રસીદ = (તું) પ્રસન્ન થા; દત્ત = હે દત્ત!]૫.

આ અન્નથી ભરેલી સમગ્ર પૃથ્વી તારા ચરણોની દાસી છે તો હે સુરેશ્વર ભગવાન! તને ખાવા માટે હું શું અર્પું? તારી તૃપ્તિને માટે મેં કરેલું સર્વ તને અર્પું છું. હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું. હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.૫.

[માતા પિતા ચ સુહૃદ્ = માતા, પિતા અને મિત્ર; આદિ = વગેરે; ત્વમેવ = તમે જ; સર્વ = બધું; યામિ = જઉં; ક્વ = ક્યાં, કોને?; દેવ = હે દેવ!; શરણં = શરણ; ત્વયિ = તારાથી, તું; ચેદ્ = જો; ઉપેક્ષા = અવગણના, ઉપેક્ષા; વિત્તં = વિત્ત; ન = નથી; મે = મારી પાસે; ન = નહિ; ચ = અને; ગૃહં = ઘર; ન = નહિ; ચ = અને; બન્ધુવર્ગઃ = સગાસહોદર.]૬.

(મારાં) માતા, પિતા, મિત્ર વગેરે સર્વ કાંઈ તું જ છે. તું જો ઉપેક્ષા કરે તો હે દેવ! હું કોને શરણે જાઉં? મારી પાસે વિત્ત નથી,

ઘર નથી, સગાં સહોદર નથી. હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું.
હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.૬.

[જ્ઞાન = જ્ઞાન; ન = નહિ; મે = મમ = મારું; ન = નહિ; ચ = અને; તપ: = તપ; ન = નહિ; ચ = અને; ધ્યાનબોધ: = ધ્યાનનું જ્ઞાન; પૂર્ણ = પૂજા; ન = નહિ; જાને = (હું) જાણતો નથી; ઈતિ = એમ; માં = મને; કિમ = શું?; ઉપેક્ષા = ઉપેક્ષા કરે છે; ત્વમ્ = તું; અજ્ઞા: = અજ્ઞાની; અપિ = પણ; સુજાતમ = સુજ્ઞોમાં ઉત્તમ; ઈશ = હે ઈશ!; તવ = તારી; પ્રસાદાત્ = કૃપાથી, મહેરબાનીથી.]૭.

મારી પાસે જ્ઞાન નથી, તપ નથી, ધ્યાનનું જ્ઞાન નથી. હું પૂજા જાણતો નથી, તેથી શું તું ઉપેક્ષા કરે છે? હે ઈશ! તારી કૃપાથી અજ્ઞાની પણ સુજ્ઞોમાં ઉત્તમ થાય છે. હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું. હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.૭.

[સત્યં = સાચું, ખરેખર; ન = નથી; ક: = કોઈ; અપિ = પણ; ભુવિ = પૃથ્વી ઉપર; મત્સમ = મારા (મત્) જેવો (સમ); પાતકી = પાપી; રે = હે, સંબોધન; ભૂતો = થયો; ન = નહિ; ચ = અને; અપિ = પણ; ભવિતા = થવાનો, થશે પણ; ન = નહિ; હિ = ખરેખર; હન્ત = અફસોસ સૂચક, દુ:ખસૂચક, અરે!; ક: = કોણ; અપિ = પણ; ક: = કોણ; અન્ય: = બીજો; ભવેત્ = છે?; ત્વદુ = ત્વદ્ + ઉ (પાદપૂરક) તારા; વિના = સિવાય, વિના; મમ = મારો; પાપદાહી = પાપને બાળનાર.]૮.

ખરેખર, પૃથ્વી ઉપર મારા સમાન કોઈ પાપી નથી. એવો કોઈ થયો નથી કે થવાનો પણ નથી અને તારા વિના મારા પાપનું દહન કરનાર બીજો કોણ છે? હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું. હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.૮.

[આયાન્તિ = આવે છે; ચાન્તિ = જાય છે; દિવસા: = દિવસો; તવ = તારું; દર્શનં = દર્શન; નો = નથી (થતું); કષ્ટં = દુ:ખમય; ગતં = ગયું છે; વિફલમ્ = નિષ્ફળ, નકામું; આયુ: = આયુષ્ય; અહો = અરેરે!; મમ = મારું; એતત્ = આ; આયાહિ = (તું) આવ; દેહિ = આપ, લંબાવ; ભગવન્ = હે ભગવાન!; તવ = તારો; સ્નિગ્ધ = પ્રેમાળ, સ્નેહાળ; હસ્તં = હાથ.]૯.

દિવસો આવે છે અને જાય છે પણ તારું દર્શન થતું નથી. મારું આ આયુષ્ય ખરેખર દુ:ખમય અને નિષ્ફળ ગયું છે. હે ભગવન્! તું આવ અને તારો પ્રેમાળ હાથ લંબાવ. હે દેવ! હું તને જ પ્રણામ કરું છું. હે દત્ત ભગવાન! પ્રસન્ન થા.૯.

[શુષ્કઃ = સૂકાઈ ગયેલો; અમ્બુધિઃ = સાગર; કથમ્ = કેમ?; અહો = અરેરે!; મમ = મારા; ભાગ્યદોષાત્ = દુર્ભાગ્યના દોષથી; શીતાંશુઃ = જેના કિરણ (અંશુઃ) શીતળ છે તે, ચંદ્ર; ઉષ્ણ = ગરમ; ઇતિ = એમ; ન = નહિ; એવ = જ; શ્રુતં = સાંભળ્યું છે; કદાચિત્ = ક્યારે પણ; ધાવ = દોડ; પ્રભો = હે પ્રભુ!; પતિતમ્ = પાપીને; ઉદ્ધર = ઉદ્ધાર કર; માં = મને, મારો; ભવાબ્ધેર્ = સંસાર સાગરમાંથી; નો = નહિ; ચેત્ = જો; પ્રબ્રૂહિ = બોલ; ભગવન્ = હે ભગવાન!; કઃ = કોણ; ઉ = પાદપૂરક શબ્દ; ચ = અને; આશ્રયેત્ = આશ્રય કરશે?; ત્વામ્ = તને.]

.....૧૦.

અરેરે! શું મારા દુર્ભાગ્યના દોષથી સાગર સૂકાઈ ગયો છે? ચંદ્ર ગરમ હોય એમ કદાપિ સાંભળ્યું જ નથી. હે પ્રભુ! દોડ, દોડ; પતિત એવા મારો સંસારસાગરમાંથી ઉદ્ધાર કર. નહિ તો હે ભગવન્, બોલ! તારો આશ્રય કોણ લેશે? (અથવા કોણ તારામાં શ્રદ્ધા રાખશે?)

.....૧૦.

[ઇતિ = એમ; વિલાપિતં = વિલાપ કરતા; હિ = ખરેખર; આર્ત = આર્ત, આર્દ્ર; શ્રુત્વા = સાંભળીને; હસન્ = હસતો હસતો; અનસૂયજઃ = અનસૂયાનો પુત્ર, દત્ત; જનિમૃતિહરઃ = જન્મમરણને હરનાર; હિ = ખરેખર; આવિર્ભૂતઃ = પ્રગટ્યો, પ્રગટ થયો; ગૃણન્ = બોલતો; મધુરં = મધુર; ગિરા = વાણી; વિરમ્ = બંધ કર; સુરુતે = અત્યંત આર્દ્ર વિલાપ; મા = નહિ; ભૈષીઃ = બીક રાખીશ નહિ, ડર રાખીશ નહિ; ત્વં = તું; હિ = ખરેખર; અહં = હું; તવ = તારી; પાર્શ્વગો = પાછળ જ છું, પડખે જ છું; ભરણાનિપુણો = ભરણા પોષણ કરવામાં નિપુણ એવા; કા = શી; ચિન્તા = ચિંતા; સ્યાત્ = હોય, થશે?; શિશોઃ = બાળકના; પિતરિ = પિતા; સ્થિતે = હાજર હોય ત્યારે, વિદ્યમાન હોય ત્યારે.]

.....૧૧.

આવો આર્દ્ર વિલાપ સાંભળીને જન્મમરણને હણનાર, “આવું અત્યંત આર્દ્ર રુદન બંધ કર. જરાય ડર રાખીશ નહિ. હું તારી પડખે જ છું. ભરણાપોષણ કરવામાં સમર્થ એવા પિતા વિદ્યમાન હોય ત્યારે બાળકને શાની ચિંતા હોય?” એમ હસતો અને મધુર વાણી બોલતો અનસૂયાપુત્ર દત્ત પ્રગટ થયો.

.....૧૧.

[સ્મૃત્વા = યાદ કરીને; સ્મૃત્વા = યાદ કરીને; રૂપમ્ = રૂપ; અતિ = ઘણું; અદ્ભુતં = અદ્ભુત; તત્ = તે; પીત્વા પીત્વા = પી પીને; તદ્ = તે; મુખોદ્ગીત = મુખમાંથી રણકતા; સૂમમ્ = શબ્દરૂપી દૂધ; નૃત્યતિ = નાચે છે; એતત્ = આ; માનસં = મન; મોદ્યુક્તં = આનંદિત; નિર્ભિકં = નિર્ભય, ભયરહિત; સત્ = થઈને; તત્પદાલીનમ્ = તેના ચરણકમળમાં લીન; એકમ્ = એક થયું છે.]

.....૧૨.

તે અત્યંત અદ્ભુત સુંદર રૂપ યાદ કરી કરીને અને તેના મુખમાંથી રણકતા શબ્દોરૂપી દૂધ પી પીને આનંદિત થયેલું આ મારું મન નાચી ઊઠ્યું છે અને તે ભયરહિત થઈ તેના ચરણકમળમાં લીન થયું છે.૧૨.

[યઃ = જે; શ્લોકદ્વાદશકમ્ = બાર શ્લોકોનો; આપઠતિ = પાઠ કરે છે; ઇહ = અહીં, આ લોકમાં; મર્ત્યઃ = મનુષ્ય; નિત્યં = રોજ, હંમેશાં; પ્રભાતસમયે = સવારના પહોરમાં; વિજિતેન્દ્રિયઃ સન્ = જિતેન્દ્રિય થઈ, ઇન્દ્રિય ઉપર વિજય મેળવીને; તસ્ય = તેની; આશુ = જલદી; ભક્તિસુલભઃ = ભક્તિથી સુલભ; ભવભીતીહર્તા = ભવની ભીતિને હરનાર; નાકપ્રદઃ = મોક્ષપ્રદ; અત્રિતનુજઃ = અત્રિના પુત્ર, દત્ત; હૃદિ = હૃદયમાં; ભાતિ = પ્રકાશે છે; રંગ = હે રંગ!]૧૩.

હે રંગ! જે મનુષ્ય સવારના પહોરમાં જિતેન્દ્રિય થઈ આ બાર શ્લોકોનો નિત્ય પાઠ કરે છે તેના હૃદયમાં ભક્તિથી સુલભ, ભવની ભીતિ હરનાર, મોક્ષ આપનાર અત્રિના પુત્ર દત્તાત્રેય પ્રકાશિત થાય છે.૧૩.

૧૦. દત્તાત્રેયપંચકમ્ ।

૧યો યે ભૂમા તત્સુખં ત્વેતિ ગીતં
ગેયાતીતં ધ્યાનગમ્યં મુનીન્દ્રમ્ ।
ભક્તૈકાર્થં ૨દ્યાત્માનુષ્યમૂર્તિં
દત્તાત્રેયં સદ્ગુરું તં નતોઽસ્મિ ॥૧॥

૩એકોઽહં સ્યાં બહ્વિતિ પ્રોચ્ય ભૂતં
નાનારૂપં સ્વપ્નલીલોપકલ્પમ્ ।
આદાવન્તે નિર્વિશેષં વિશેષં
દત્તાત્રેયં સદ્ગુરું તં નતોઽસ્મિ ॥૨॥

૧. આ સ્તોત્રની છેલ્લી પંક્તિ યોગાનન્દં તં ચતીન્દ્રં નતોઽસ્મિ- આમ બદલીને યોગાનન્દપંચકમ્ની રચના કરીને પૂ.શ્રીએ પૂ. ગાંડામહારાજની સ્તુતિ કરી છે.
૨. ધારણ કર્યો. ૩. છાંદોગ્ય ઉપનિષદ્ (૬-૨-૧).

१छन्दोगीतं यत्सद्येपाग्रआसी-
न्मायागर्भं बद्धमायं विमायम् ।
लोकार्तिध्नं लोकરૂપं विलोकं
दत्तात्रेयं सद्गुरुं तं नतोऽस्मि ॥३॥

२अस्तीत्येवं लल्यमानं पुराणं
योगिध्येयं सत्सुभैकस्वરૂपम् ।
बालोन्मत्ताद्विप्रवेधं सुवेधं
दत्तात्रेयं सद्गुरुं तं नतोऽस्मि ॥४॥

यं ब्रह्मेति स्तूयमानं कवीन्द्रै-
स्तेजोराशिं ज्ञानपैराग्यकाशिम् ।
३रंगाकारिं ४नाशितारिं ५दरारिं
दत्तात्रेयं संततं तं नतोऽस्मि ॥५॥

स्तोत्रपंचकमिदं श्रुतिगर्भं
यः पठेद्धि मनुजे नतिगर्भम् ।
न प्रजेत्पुनरयं जलु गर्भं
कं प्रजेन्न स पतेदकगर्भम् ॥६॥

इति श्रीदत्तपादारविंदमिलिंदब्रह्मचारिपांडुरंग (रंग अवधूत)
महाराजविरचितं दत्तात्रेयपंचकं संपूर्णम् ।

१. कठ उपनिषद् (५-३). २. अस्ति- आपी रीते छे. ३. आत्मज्ञान उत्पन्न करवावाणा.
४. षड्रिपुना नाश करनार. ५. (संसार) लयना शत्रु.

શબ્દાર્થ

[ય: = જે; યૈ = નિશ્ચિત, જ; ભૂમા = વિશાળ; તત્ = તે; સુખમ્ = સુખ છે; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; ઈતિ = એમ; ગીતં = ગાન; ગેચાતીતં = ગેચથી પર; ધ્યાનગમ્યં = ધ્યાનથી ગમ્ય, ધ્યાનથી જાણી શકાય; મુનીન્દ્રમ્ = મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ (ઈન્દ્રમ્); ભક્તૈકાર્થં = કેવળ ભક્તને માટે જ; હિ = ખરેખર; આત = ધારણ કર્યું; માનુષ્યમૂર્તિ = મનુષ્યનું શરીર; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેયને; સદ્ગુરું = સદ્ગુરુ એવા; તં = તેને; નતોઽસ્મિ = હું નમન કરું છું. (નત: + અસ્મિ).]૧.

અર્થ

‘યો યૈ ભૂમા તત્સુખં’ જે વિશાળ-બ્રહ્મ-છે, તે જ સુખ છે એવું કેવળ જેનું ગાન થાય છે, એવા ગેચથી અતીત, કેવળ ધ્યાનથી જ ગમ્ય, મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ અને જેણે ભક્તોને માટે જ મનુષ્યનું શરીર ધારણ કર્યું છે, એવા સદ્ગુરુ દત્તાત્રેયને હું નમન કરું છું.૧.

[એક: = એક; અહં = હું; સ્યાં = થાઉં; બહુ = અનેક; ઈતિ = એમ; પ્રોચ્ય = કહીને, બોલીને; ભૂતં = થયો; નાના = વિવિધ; રૂપં = રૂપ; સ્વપ્નલીલોપકલ્પમ્ = સ્વપ્નની લીલા જેવાં છે; આદૌ = શરૂઆતમાં, આદિમાં; અન્તે = છેવટે, અંતે; નિર્વિશેષં = નિર્વિશેષ; વિશેષં = વિશેષ છે.]૨.

‘એકોઽહં બહુ સ્યામ્’ હું એક છું તેનો બહુ થાઉં એમ કહીને જેણે વિવિધ રૂપ ધારણ કર્યાં, જે સ્વપ્નની લીલા જેવાં છે, અને આદિ અને અંતમાં નિર્વિશેષ છતાં વિશેષ છે તેવા સદ્ગુરુ દત્તાત્રેયને હું નમન કરું છું.૨.

[છન્દોગીતં = વેદો (છંદ)એ જેના વિશે ગાયું છે; યત્ = જે; સત્ = સત્ તત્ત્વ; એવ = જ; અત્રે = પહેલાં; આસીત્ = હતું; માયાગર્ભ = માયા જેના ગર્ભમાં છે; બદ્ધમાયં = માયાથી વીંટળાયેલો; વિમાયમ્ = માયાથી રહિત, માયાથી પર; લોકાર્તિધ્નં = લોકોના દુ:ખ (આર્તિ)ને હણનાર (ધનં); લોકરૂપં = લોકસ્વરૂપ (વિશ્વરૂપ); વિલોકં = લોકરહિત.]૩.

‘સદેવ સૌમ્ય ઈદમગ્ર આસીત્’ - પહેલાં આ બધું સત્ જ હતું એમ વેદોએ જેના વિશે ગાયું છે, માયા જેના ગર્ભમાં છે, માયાથી વીંટળાયેલો છે છતાં માયાથી રહિત છે તે લોકોનાં દુ:ખને હણનાર લોકસ્વરૂપ (વિશ્વરૂપ) છતાં લોકરહિત સદ્ગુરુ દત્તાત્રેયને હું નમન કરું છું.૩.

[અસ્તિ = છે; ઇતિ = એમ, એ રીતે; એવં = એમ; લભ્યમાનં = પ્રાપ્ત થનાર, મળનાર; પુરાણં = પુરાતન; યોગિધ્યેયં = યોગીઓના ધ્યેયરૂપ; સત્સુખેકસ્વરૂપમ્ = સત્, (ચિત્) અને આનંદના એક સ્વરૂપ; બાલોન્મતાદિ = બાલ, ઉન્મત્ત વગેરે; પ્રવેષં = વિવિધ વેષવાળા; સુવેષં = સુંદર વેષવાળા.]૪.

‘અસ્તીત્યેવોપલબ્ધ્યઃ’ છે એ જ રીતે પ્રાપ્ત થનાર, પુરાતન, યોગીઓના ધ્યેયરૂપ, સત્, ચિત્ અને આનંદ સ્વરૂપ, બાલ ઉન્મત્ત વગેરે વિવિધ વેષવાળા, અત્યંત સુંદર વેષવાળા સદ્ગુરુ દત્તાત્રેયને હું નમન કરું છું.૪.

[યં = જેને; બ્રહ્મેતિ = બ્રહ્મ એમ; સ્તૂયમાનં = સ્તુતિ કરાતા; કવીન્દ્રેઃ = કવિશ્રેષ્ઠો (શ્રેષ્ઠ કવિઓ) દ્વારા; તેજોરાશિં = તેજના ઢગલા (રાશિં) સમાન; જ્ઞાનપૈરાગ્યકાશિમ્ = જ્ઞાન-પૈરાગ્યથી ઝળહળતા; રંગાકારિં = આત્મજ્ઞાન (રંગ)ને ઉત્પન્ન કરનાર (આકારિં); નાશિતારિં = ષડ્રિપુનો નાશ કરનાર; દરારિં = (સંસારના) ભયને દૂર કરનાર, ભય (દર)નો શત્રુ (અરિં).]૫.

‘યં બ્રહ્મા વરુણોન્દ્ર’ - વગેરે શ્લોકથી કવિશ્રેષ્ઠો દ્વારા સ્તુતિ કરાતા, તેજના ઢગલા સમાન, જ્ઞાન પૈરાગ્યથી ઝળહળતા, રંગ (આત્મજ્ઞાન)ને ઉત્પન્ન કરનાર, કામાદિ શત્રુઓનો નાશ કરનાર, અને (ભવસાગરરૂપી) ભયને દૂર કરનાર, એવા સદ્ગુરુ દત્તાત્રેયને હું સદા નમન કરું છું.૫.

[સ્તોત્રપંચકમ્ = પાંચ શ્લોકોનું સ્તોત્ર; ઇદં = આ; શ્રુતિગર્ભં = શ્રુતિ (વેદમંત્ર) ગર્ભિત; યઃ = જે; પઠેત્ = પાઠ કરશે; હિ = ખરેખર; મનુજઃ = મનુષ્ય; નતિગર્ભમ્ = જેમાં નમસ્કારનો ભાવ ગર્ભિતરૂપે છે; ન પ્રજેત્ = જતો નથી; પુનઃ = ફરીથી, ફરી પાછો; અયં = આ; ખલુ = સાચે જ, ખરેખર; ગર્ભં = ગર્ભમાં; કં = સુખને; પ્રજેત્ = જાય છે, પામે છે; ન = નહિ; સ = તે; પતેત્ = પડતો; અક = દુઃખ (ક = સુખ, અક = દુઃખ); ગર્ભમ્ = ગર્ભમાં.]૬.

આ શ્રુતિગર્ભિત પાંચ શ્લોકો કે જે નમસ્કાર-ગર્ભિત છે તેને જે મનુષ્ય બોલે છે તે ફરીથી ગર્ભમાં જતો નથી, સુખને પામે છે અને તે દુઃખના ગર્ભમાં પડતો નથી.૬.

११. सर्वसौष्यकरस्तोत्रम् । (रागः यमन)

यस्य नामश्रुतेः सधो मृत्युर्दूरात्पलायते ।
 दृःभवार्ता विलीयेत दत्तात्रेय नमोऽस्तु ते ॥१॥
 शोको नन्दाय कल्पेत दैन्यं दारिद्र्यहेतवे ।
 रोगः स्वज्ञाप्तये सम्यग् दिगम्बर नमोऽस्तु ते ॥२॥
 परयन्त्रादिकं किञ्चित् प्रभवेन्नेव सूरिषु ।
 कर्ता कृतेन बध्येत अपधूत नमोऽस्तु ते ॥३॥
 कायिकं वायिकं वाऽपि मानसं वा तथैव च ।
 पापं तापश्च दह्येत कालकाल नमोऽस्तु ते ॥४॥
 विषबाधा भवेन्नेव भूतादिविप्लवः कुतः ।
 शत्रवो मित्रतामीयुर् वेधराज नमोऽस्तु ते ॥५॥
 दुर्बुद्धिः साधुतामेति शठः शाठ्यं ^१जहात्यरम् ।
 पीत्वा यन्नामपीयूषं सिद्धराज नमोऽस्तु ते ॥६॥
 भयं दिक्षु प्रधायेत यिन्ता ^२युल्लिभियाद् द्रुतम् ।
 वैषम्यं ^३विपिनं गच्छेद् योगिराज नमोऽस्तु ते ॥७॥
 दृःस्वप्नदृःभटापाग्निं ग्रहार्तिघ्नं ह्यनुत्तमम् ।
 संसारभेषजं सौम्यं मृत्युञ्जय नमामि तम् ॥८॥
 रोगाभिसङ्कुले देहे निःसारे भेषजे सति ।
 औषधं नार्भटं पारि दत्तो धन्पन्तरिः स्वयम् ॥९॥
 भेषजं निष्कलं विद्धि दत्तमेकं विहाय यत् ।
 जन्ममृत्युञ्जराहन्तृ दत्तनामामृतं महत् ॥१०॥

१. ऋषपथी (अरम्) छोडे छे (जहाति). २. यूलामां. ३. जंगलमां.

ય ઇદં પઠતિ સ્તોત્રં રૂરોગાર્તિનાશનમ્ ।
 સર્વસૌખ્યકરં નૃણાં સાયંકાલે વિશેષતઃ ॥૧૧॥
 ત્રિસપ્તં સ્વાપકાલે તુ મન્દવારે સુસંચતઃ ।
 તસ્ય રોગભયં નાસ્તિ ત્રિઃસત્યં નાત્ર સંશયઃ ॥૧૨॥

ઇતિ શ્રી દત્તપાદારવિદમિલિંદબ્રહ્મચારિપાંડુરંગ (રંગ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતં સર્વસૌખ્યકરસ્તોત્રં સંપૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[યસ્ય = જેનું; નામશ્રુતેઃ = નામ સાંભળવાથી; સઘઃ = તરત જ;
 મૃત્યુઃ = મૃત્યુ; દૂરાત્ = દૂરથી જ; પલાયતે = ભાગી જાય છે; દુઃખવાર્તા = દુઃખની વાત;
 વિલીયતે = વિલીન થાય છે, નાશ પામે છે; દત્તાત્રેય = હે દત્તાત્રેય; નમઃ = નમસ્કાર;
 અસ્તુ = હો, હજો; તે (તુભ્યમ્) = તને.]

.....૧.

અર્થ

જેના નામના શ્રવણમાત્રથી મૃત્યુ એકદમ દૂર ભાગી જાય છે
 અને દુઃખનું નામનિશાન રહેતું નથી તેવા હે દત્તાત્રેય ભગવાન!
 તને નમસ્કાર હજો!

.....૧.

[શોકઃ = શોક; નન્દાય = આનંદરૂપ; કલ્પેત = સમર્થ બને છે; દૈન્યં
 દારિદ્ર્ય હેતયે = દૈન્ય અને દારિદ્ર્યના નાશરૂપ (હેતયે); રોગઃ = રોગ; સ્વપ્ન = સુંદર
 (સુ) અંગ; આપ્તયે = મેળવવા માટે, પ્રાપ્ત કરવા માટે; સમ્યગ્ = સમ્યક્ રીતે;
 દિગંબર = દિશા (દિક્) જેનું વસ્ત્ર (અંબર) છે એવા, નગ્ન; નમોઽસ્તુ તે = તમને
 નમસ્કાર હજો.]

.....૨.

(જેના નામના શ્રવણથી) શોક આનંદરૂપ, દૈન્ય દારિદ્ર્યના
 નાશરૂપ તથા રોગ સુંદર અંગ પ્રાપ્ત કરવા માટે સમર્થ બને છે તેવા
 હે દિગંબર દત્તાત્રેય! તને નમસ્કાર હો!

.....૨.

[પરચન્ત્રાદિકં = પરચંત્ર વગેરે (આદિકં) (પરમંત્ર, પરતંત્ર વગેરે);
 કિંચિત્ = સહેજ પણ, જરા પણ; પ્રભવેત્ = પ્રભાવશાળી; ન = નથી; એવ = જ;

૧. પક્ષાઘાત થાય ત્યારે.

સૂરિષુ = ઉપાસકોમાં; કર્તા = પ્રયોજક; કૃતેન = પોતાના કર્મથી; બધ્યેત = બંધાય છે; અવધૂત = હે અવધૂત; નમોઽસ્તુ તે = તને (તે) નમસ્કાર (નમઃ) હજો (અસ્તુ).]

.....૩.

(જેના નામના શ્રવણથી) પરચંત્ર (પરમંત્ર, પરતંત્ર) વગેરે જેના ઉપાસકોમાં સહેજ પણ પ્રભાવશાળી થતાં નથી અને તેનો કર્તા (પ્રયોજક) પોતાના કર્મથી બંધાઈ જાય છે તેવા હે અવધૂત! આપને નમસ્કાર હો!

.....૩.

[કાચિકં = શારીરિક; વાચિકં = વાણીને લગતાં; વા = અથવા; અપિ = પણ; માનસં = માનસિક; વા = અથવા; તથા = અને; એવ = જ; ચ = અને; પાપં = પાપ; તાપઃ = સંતાપ; ચ = અને; દહ્યેત = બળી જાય છે; કાલકાલ = કાળના પણ કાળ; નમોઽસ્તુ તે = તમને નમસ્કાર હો.]

.....૪.

(જેના નામના શ્રવણથી) કાચિક, વાચિક અને માનસિક પાપ અને તાપ બળી જાય છે તેવા હે કાળના પણ કાળ! આપને નમસ્કાર હો!

.....૪.

[વિષબાધા = ઝેરની પીડા; ભવેત્ = થાય; ન = નહિ; એવ = જ; ભૂતાદિ = ભૂત વગેરે (ભૂત, પ્રેત વગેરે); વિપ્લવઃ = પીડા; કુતઃ = ક્યાંથી હોય?; શત્રવઃ = દુશ્મનો, શત્રુઓ; મિત્રતામ્ = મિત્રતાને; ઇયુઃ = પામે છે; વેધરાજઃ = હે વેધરાજ!] પ.

(જેના નામના શ્રવણથી) ઝેરની પીડા પણ થાય નહીં તો પછી ભૂત પ્રેત આદિની પીડા તો ક્યાંથી થાય? શત્રુઓ પણ મિત્રતાને પામે એવા વેધરાજ! તને નમસ્કાર હો!

.....૫.

[દુર્બુદ્ધિ = ખરાબ (દુઃ) બુદ્ધિવાળો; સાધુતામ્ = સાધુતાને; એતિ = પામે છે; શઠઃ = લુચ્યો માણસ; શાઠ્યં = લુચ્યાઈને; જહાતિ = છોડે છે; અરમ્ = ઝડપથી, જલદીથી; પીત્વા = પીને; યત્રામપીયૂષં = જેના નામનું અમૃત (પીયૂષ); સિદ્ધરાજ = હે સિદ્ધરાજ!]

.....૬.

જેના નામનું અમૃત પીને ખરાબ બુદ્ધિવાળો માણસ સાધુતાને પામે છે, (અને) લુચ્યો લુચ્યાઈને ઝડપથી છોડે છે, એવા હે સિદ્ધરાજ! તને નમસ્કાર હજો!

.....૬.

[ભયં = ભય, ડર; દિશુ = દિશાઓમાં; પ્રધાવેત = ભાગી જાય છે, દોડી જાય છે; ચિન્તા = ચિંતા; યુલ્લિભિયાદ્ = ચૂલામાં જાય; દ્રુતમ્ = જલદી; વૈષમ્યં = વિષમતા; વિપિનં = જંગલમાં; ગચ્છેદ્ = જાય છે; યોગિરાજ = હે યોગિરાજ!]

.....૭.

(જેના નામના શ્રવણથી) ભય (દશ) દિશાઓમાં ભાગી જાય છે, ચિંતા જલદીથી ચૂલામાં જાય છે અને વિષમતા જંગલમાં જતી રહે છે એવા હે યોગિરાજ! તને નમસ્કાર હો!૭.

[દુઃસ્વપ્ન = ખરાબ સ્વપ્ન; દુઃખદાવાગ્નિ = દુઃખને માટે દાવાગ્નિ જેવા; ગ્રહાર્તિઘ્ન = ગ્રહોની પીડાનો નાશ કરનાર (ઘ્ન); હિ = ખરેખર; અનુત્તમમ્ = સર્વોત્તમ; સંસારભેષજં = સંસારનું ઓષધ; સૌમ્યં = સૌમ્ય; મૃત્યુંજય = હે મૃત્યુંજય!; નમામિ = નમન કરું છું; તમ્ = તને.]૮.

ખરાબ સ્વપ્ન સમાન દુઃખને માટે દાવાનળ જેવા, ગ્રહોની પીડાનો નાશ કરનાર, સર્વોત્તમ, સંસારનું ઓષધ, સૌમ્ય એવા હે મૃત્યુંજય! તને હું નમસ્કાર કરું છું.૮.

[રોગાભિ: = રોગોથી; સંકુલે = ભરાઈ જાય; દેહે = શરીરમાં, દેહમાં; નિ:સારે = સાર વિનાનું; ભેષજે = ઓષધ; સતિ = થાય, બની જાય; ઓષધં = ઓષધ, ઓસડ; નાર્મદં = નર્મદાનું; વારિ = જળ, પાણી; દત્ત: = દત્ત ભગવાન; ધન્વન્તરિ: = દેવોના પેદા ધન્વન્તરિ; સ્વયમ્ = જાતે.]૯.

જ્યારે દેહ રોગોથી ભરાઈ જાય અને ઓષધ નિ:સારરૂપ બને ત્યારે નર્મદાનું પાણી એ ઓષધ છે અને સ્વયં દત્ત ભગવાન ધન્વન્તરી છે.૯.

[ભેષજં = ઓષધ, ઓસડ; નિષ્ફલં = નિષ્ફળ, નિર્થક; વિદ્ધિ = તું જાણ; દત્તમેકં = એક માત્ર દત્ત; વિહાય = છોડીને; યત્ = જે; જન્મમૃત્યુજરાહન્તૃ = જન્મ-મરણ-ઘડપણનો નાશ કરનાર; દત્તનામામૃતં = દત્તના નામરૂપી અમૃત; મહત્ = મોટું.]૧૦.

એક દત્તને છોડીને (સર્વ) ઓષધ તું નિષ્ફળ જાણ. જન્મ, મૃત્યુ અને ઘડપણનો નાશ કરનાર દત્તનું નામ એ જ મોટું અમૃત છે. ...૧૦.

[ય: = જે; ઇદં = આ; પઠતિ = પાઠ કરે છે, વાંચે છે; સ્તોત્રં = સ્તોત્રનો; રંગ = સંસાર (ભવ); રોગાર્તિ = રોગના દુઃખનો; નાશનમ્ = નાશ કરનાર; સર્વસૌખ્યકરં = સર્વ પ્રકારના સુખોને આપનાર; નૃણાં = મનુષ્યોને; સાયંકાલે = સંધ્યાકાળે; વિશેષત: = ખાસ કરીને; ત્રિસપ્તં = એકવીસ વાર (૩ x ૭); સ્વાપકાલે = પક્ષાઘાત (લકવો) થાય ત્યારે; તુ = વળી; મન્દવારે = શનિવારે; સુસંયત: = સારી રીતે સંયમ પાળીને; તસ્ય = તેનો; રોગભયં = રોગનો ભય; નાસ્તિ = રહેતો નથી; ત્રિ:સત્યં = ત્રણ વચનો સત્ય; નાત્ર = અહિં (અત્ર) નહિ (ન); સંશય: = શંકા.] ...૧૧-૧૨.

જે રંગ (ભવ) રોગના દુઃખનો નાશ કરનાર, મનુષ્યોને સર્વ પ્રકારનાં સુખ આપનાર આ સ્તોત્ર- ખાસ કરીને સંધ્યાકાળે બોલે છે અને પક્ષાઘાત થાય ત્યારે એકવીસ વાર બોલે છે અને શનિવારે સંચમપૂર્વક બોલે છે તેને રોગનો ભય નથી એ ત્રણે વચનો સત્ય છે એમાં અહીં જરાય સંશય નથી.

.....૧૧-૧૨.

૧૨. મંત્રગર્ભ દત્તાત્રેયસ્તોત્રમ્ | (રાગ: માલકોંસ)

દત્તેષ્ટો	દિવ્યજન્માજઃ ^૧ દિષ્ટકૃદ્	અત્રિજો બુધઃ
તાપસો	ગંધલિપ્તાક્ષો ગંભીરો	વનવાસભાક્ષ્ ૧
ત્રેતાદિયુગકૃદ્	બલ્યો બલક્ષો ^૨	ધૂતહૃન્મલઃ
ચતીન્દ્રો	રમણીયાભો ^૩ રાજવાક્ષસ્	તથાગતઃ ૨
હતારિર્	મુદિતાસ્યો દિગ્વસ્ત્રાઢ્યશ્ ચિંત્યરૂપવાન્	
રેવાવગાહનો	નેતા ^૪ ગંજનસ્	તસ્કરાધિપઃ ૩
કૃષ્ણાતીરવિહારો	બાહષ્ટકો બલ્લવો	નરેદ્
^૫ હાડાગારપ્રિયો	લક્ષ્યો રાજરાજશ્ચ	શ્રીધરઃ ૪
ઉન્મત્તઃ	પિકવાગ્ધીશઃ શ્રીરક્ષો	ગુહ્યકાર્ણિતઃ
મત્તાનન્દપ્રદઃ	શાન્તઃ પાખંડરિપુરાદ્	રુચિઃ ૫
તારકાજિત-	ચન્દ્રાર્કો દમશિક્ષસ્તુ	દેશિકઃ
નંદાનન્દસમો	જ્ઞાની વલ્લકીનાદરાદ્	વરઃ ૬
દયાબ્ધિર્	^૬ નગ્નિકાસ્મિષ્ટોલધ્વાશી	^૭ દત્તસાગરઃ
દાનવારિસ્તુ	સાધ્વીડ્યો ^૮ ભગુરુસ્	તપસાંનિધિઃ ૭

૧. ભાગ્યકર્તા. ૨. ગૌરાંગ. વિજયી. ૩. કમળ સમાન નેત્રવાળા. ૪. સર્વશ્રેષ્ઠ. ૫. સ્નાનાગાર. ૬. (i) નગ્ન સ્ત્રી. (ii) વાસના રહિત સ્થિતિ. ૭. (i) જેણે ચતુર્વિધ ભુક્તિ આપી છે (સાગર = ચાર). (ii) જેણે (ઉપમન્યુને દૂધનો) સાગર આપ્યો છે. ૮. (i) ભ = ભમરો. (ii) ચોવીસ.

यज्ञेशो	गतसंरम्भो ^१	दिनकृच्छतभासुरः	
कर्मध्यक्षो	रसेशश्च	*गंजावासी	गुलाकरः ८
दधात्सुभं	सदानन्दो	बहुःपो	जनार्दनः
कामःपो	वशीदाता	राक्षेशो	'रङ्ग' संस्तुतः ९

एति श्रीदत्तपादारविंदमिलिन्दब्रह्मचारीपांडुरंग (रंग अवधूत)
महाराजविरचितं मंत्रगर्भं दत्तात्रेयस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

शब्दार्थ

[दत्तेष्टो = दृष्ट आपनार (दत्त); दिव्यजन्मा = दिव्य रीते जन्मेलो; अजः =
जेनो जन्म नथी ते; दृष्टकृद् = भाग्य (दृष्ट)नो कर्ता; अत्रिजः = अत्रिनो पुत्र (ज);
बुधः = डाह्यो, ज्ञानी; तापसः = तपस्वी; गंधलिप्तांगः = सुगंधीथी लेपायेला
अंगवाणो; गंभीरः = गंभीर; वनवासभाङ्ग = वनवासी.]१.

[त्रेतादियुगकृद् = त्रेता वगेरे युगनो कर्ता; अल्यः = अलवान; अलक्षः = गौरांग
(अथवा विजयी); धूत हृन्मलः = हृद्य(हृद्य)ना मणने इगापी देनार; यतीन्द्रः =
संन्यासी(यति)मां श्रेष्ठ (इंद्र); रमणीय = सुंदर, रमणीय; आलः = तेजवाणा;
राजवाक्षस् = कमण (राज्य) समान नेत्रवाणा (अक्षः); तथागतः = लिखुक (बुद्धनी
भाङ्क).]२.

[हतारिः = शत्रु (धर्षिपु)ने मारनार; मुदितस्यः = प्रसन्न (मुदित)
मुजवाणा (आस्य); दिग्पस्त्राढ्यः = दिशाओःपी वस्त्रवाणा; चिंत्यरूपवान् =
चिंतन करवा योग्य (चिंत्य) रूपवाणा; रेवापगाहनः = रेवामां स्नान करनार
(अवगाहनः); नेता = मार्गदर्शक; गंजनः = सर्पश्रेष्ठ, सर्पने टपी जनार;
तस्कराधिपः = चोर (तस्कर)ना स्वामी (अधिपः).]३.

[कृष्णातीरविहारः = कृष्णा नदीने किनारे विहार करनार; बाहुषट्कः = छ
(षट्क) हाथवाणा; अल्लवः = गोपाल, गोवाणियो; नरेट् = मनुष्योमां पूजनार;
लाडागारप्रियः = स्नानागारना शोभीन; लक्ष्यः = प्राप्तव्यस्थान; राजराजः =
राजओनो पछ राज; च = अने; श्रीधरः = लक्ष्मी (श्री)ने धारण करनार.] ..४.

१. आवेश. २. ऋंपडीमां निवास करवाणा.

[ઉન્મત્તઃ = ઉન્મત્ત; પિકવાગ્ = કોચલ (પિક)ના જેવી વાણીવાળા; ધીશઃ = બુદ્ધિ (ધિ)ના ઈશ્વર (ઈશઃ); શ્રીરંગઃ = શ્રીરંગસ્વરૂપ; ગુહ્યકાર્થિતઃ = ગંધર્વો (ગુહ્યકો)થી પૂજાએલા; મત્તાનન્દપ્રદઃ (મત્તાનન્દપ્રદઃ)= ઉન્મત્ત (મત્ત) આનંદને આપનાર (પ્રદઃ); શાન્તઃ = શાંત; પાખંડરિપુરાડ્ = પાખંડી શત્રુઓના રાજા (શાસક) (રાટ્); રુચિઃ = તેજોરૂપ.]૫.

[તારકાજિતયન્દ્રાર્કઃ = (આંખની) કીકીઓ વડે ચંદ્ર-સૂર્ય (અર્ક)ના તેજને જીતનાર; દમશિક્ષઃ = દમન (દયા, દાન)નો બોધ આપનાર; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; દેશિકઃ = આચાર્ય; નંદાનંદસમઃ = આનંદ (નંદ) અને શોક (અનંદ)ને સમાન માનનાર; જ્ઞાની = જ્ઞાની; વલ્લકીનાદરાડ્ = બંસીનાદમાં નિપુણ (રાટ્); વરઃ = શ્રેષ્ઠ.]૬.

[દયાબ્ધિઃ = દયાનો સાગર (અબ્ધિઃ); નગ્નિકામ્લિષ્ટઃ = નગ્ન બાલિકા (વાસના રહિત સ્થિતિ)ને ભેટેલો; લઘવાશી = મિતાહારી, થોડું (લઘુ) ખાનાર (આશી); દત્તસાગરઃ (દત્તસાગરઃ) = ચાર (સાગર) પ્રકારની મુક્તિ આપનાર (અથવા ઉપમન્યુને દૂધનો સાગર આપનાર); દાનવારિઃ = દાનવોના દુશ્મન (અરિઃ); તુ = પાદપૂરક શબ્દ; સાધ્વીડ્યઃ = સજ્જનો (સાધુ)થી પ્રશંસવા યોગ્ય (ઈડ્યઃ); ભગુરુઃ = ભમર (ભ)ને ગુરુ કરનાર અથવા ચોવીસ (ભ) ગુરુ કરનાર (ભ એ મૂળાક્ષરમાં ચોવીસમા ક્રમે આવે છે); તપસાંનિધિઃ = તપનો ભંડાર (નિધિ).]૭.

[યજ્ઞેશઃ = યજ્ઞનો ઈશ; ગતસંરમ્ભઃ = જેનો આવેશ (સંરમ્ભઃ) જતો રહ્યો છે તે, આવેશ રહિત; દિનકૃતશતભાસુરઃ = સેંકડો (શત) સૂર્ય (દિનકૃત્) જેવી ક્રાંતિવાળો (ભાસુરઃ); કર્માધ્યક્ષઃ = કર્માધ્યક્ષ (સાક્ષી); રસેશઃ = રસેશ્વર (પૃથ્વીપતિ); ચ = અને; ગંજાવાસી = ઝૂંપડી (ગંજા)માં વસનાર; ગુણાકરઃ = ગુણોનો ભંડાર (આકરઃ).]૮.

[દઘાત્સુખં = સુખ આપો; સદાનંદઃ = હંમેશાં આનંદસ્વરૂપ; બહુરૂપઃ = અનેકરૂપો ધારણ કરનાર; જનાર્દનઃ = જનાર્દન; કામરૂપઃ = ઈચ્છા પ્રમાણે અનેક રૂપ ધારણ કરનાર; વશી = આત્માને વશ કરનાર; દાતા = દાનેશ્વર; રાક્ષેશઃ = માયા (ચમત્કાર) પતિ; રંગસંસ્તુતઃ = રંગ દ્વારા સ્તુતિ કરાએલ.]૯.

અર્થ

ઈષ્ટ આપનાર, દિવ્યજન્મા, અજ, ભાગ્યનો કર્તા, અત્રિનો પુત્ર, બુધ (ડાહ્યો), તપસ્વી, સુગંધલિપ્ત અંગવાળો, ગંભીર, વનવાસી, ત્રેતા વગેરે યુગનો કર્તા, બળવાન (અથવા બળ આપનાર), ગૌરાંગ (અથવા વિજયી), હૃદયના મળને ફગાવી દેનાર, ચતિશ્રેષ્ઠ, રમણીય, તેજવાળા, કમળ સમાન નેત્રવાળા, (બુદ્ધની માફક) ભિક્ષુક, શત્રુ(ષડ્રિપુ)ને

મારનાર, પ્રસન્ન મુખવાળા; દિશાઓ રૂપી વસ્ત્રવાળા, ચિંતન કરવા યોગ્ય
 રૂપવાળા, રેવામાં સ્નાન કરનાર, માર્ગદર્શક, (સર્વને) ટપી જનાર, તસ્કર
 (ચોર)ના સ્વામી, કૃષ્ણા નદીના કિનારે વિહાર કરનાર, છ હાથવાળા,
 ગોપાલ, મનુષ્યોમાં પૂજનાર, સ્નાનાગારના શોખીન, લક્ષ્ય
 (પ્રાપ્તવ્યસ્થાન), રાજાઓના પણ રાજા, શ્રી (લક્ષ્મી, શોભા)ને ધારણ
 કરનાર, ઉન્મત્ત, કોચલના જેવી વાણીવાળા, બુદ્ધિના ઈશ્વર,
 શ્રીરંગસ્વરૂપ, ગુહ્યકો (ગંધર્વો)થી પૂજાએલા, ઉન્મત્ત આનંદને
 આપનાર, શાંત, પાખંડી શત્રુઓના રાજા (શાસક), તેજોરૂપ, (આંખની)
 કીકીઓ વડે ચંદ્રસૂર્યના તેજને જીતનાર, દમન (દયા, દાન)નો બોધ
 આપનાર, આચાર્ય, આનંદ અને શોકને સમાન માનનાર, જ્ઞાની,
 બંસીનાદમાં નિપુણ, શ્રેષ્ઠ, દયાનો સાગર, નગ્ન બાલિકા (અથવા
 વાસના રહિત સ્થિતિ)ને ભેટેલો, મિતાહારી, ચતુર્વિધ મુક્તિ આપનાર
 (અથવા ઉપમન્યુને દૂધનો સાગર દેનાર), દાનવોનો દુશ્મન, સજ્જનોથી
 પ્રશંસવા યોગ્ય, ભ્રમરને (તથા ચોવીસ) ગુરુ કરનાર, તપનો ભંડાર,
 યજ્ઞનો ઈશ, આવેશરહિત, સેંકડો સૂર્ય જેવી ક્રાંતિવાળો, કર્મનો અધ્યક્ષ
 (સાક્ષી), રસેશ્વર (પૃથ્વી-પતિ), ઝૂંપડીમાં વાસ કરનાર, ગુણોનો ભંડાર,
 સદા આનંદસ્વરૂપ, અનેક રૂપો ધારણ કરનાર, આત્માને વશ કરનાર,
 દાનેશ્વર, માયા (ચમત્કાર) પતિ, અને ‘રંગ’ દ્વારા સ્તુતિ કરાયેલ
 (એ ભગવાન દત્તાત્રેય સર્વને) સુખ આપો.

.....૧-૯.

૧૩. દત્તપ્રણતિ:

યસ્મિન્નોતં પ્રોતમશેષં જગદેતદ્
યજ્જં યત્સ્થં ચાન્તે યસ્મિન્લ્લયમેતિ ।
વાચાગમ્યં વેદનરૂપં ત્રિગુણેશં
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૧॥

પ્રાદુર્ભૂતં હ્યત્રિતપઃ કિં જગદર્થે
કિં હ્યનસૂચાપાતિવ્રત્યં ફલિતં તત્ ।
મૂર્તામૂર્તાતીતં જાતં હ્યજમેનં
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૨॥

અગ્નિર્યદ્ દત્તં તૃણમેકં ન શશાક
દગ્ધું વાયુર્હૃત્થાપયિતું સ્વબલેન ।
જ્ઞાતું ચેન્દ્ર-વિરોચન-પ્રમુખાઃ પ્રજ્ઞાનં
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૩॥

એકોઽહં સ્યાં બહ્વિતિ ભૂતોઽનેકો યો
ભક્તાધીનો ભાવનરૂપો ગુરુરાધઃ ।
યન્નિઃશ્વસિતં શાસ્ત્રમખણ્ડં નિગમાદિ
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૪॥

કાન્તં કારુણ્યાબ્ધિમકામં કમનીયં
દાન્તં દેવેઽચં દમ્ભારિં દક્ષાભમ્ ।
શાન્તં સર્વેશં શમરૂપં શફરાક્ષં
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૫॥

અગ્નિશ્ચેકો યત્પ્રતિકાષ્ઠે વિવિધઃ સ્યાદ્
ચદ્રચ્યામ્ભઃ પાત્રવિભેદે બહુરૂપમ્ ।
તદ્ભત્ તત્ તદ્ રૂપમરૂપં વિભુમેકં
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૬॥

यद्भासा रविचन्द्रमसौ तौ भास्वन्तौ
यं भासयितुं नो शक्तौ तौ स्वभलेन ।
यं भान्तं ह्यनुभाति समस्तं तडिटादि
दत्तात्रेयं तं हृदि सन्तं प्रणतोऽस्मि ॥७॥

यत्सत्ताङ्गं प्राणिति सर्वं प्राणादि
श्रोत्रं शब्दं पृथुते मनुते मन-आदि ।
अङ्गं नाना यं क्वयन्ति ज्ञापिशेषा
दत्तात्रेयं तं हृदि सन्तं प्रणतोऽस्मि ॥८॥

दूरे यान्तिक अेष सुगुप्तः सर्वान्त-
र्नित्यः शुद्धः साक्ष्यगुणोपीद् गुणमेति ।
भङ्गतेच्छापरिपूर्त्यर्थमज्ञो ह्यपिनाशी
दत्तात्रेयं तं हृदि सन्तं प्रणतोऽस्मि ॥९॥

दृष्ट्वा लोकाञ्शोकनिमग्नान् कुरुणाप्तो
बद्ध्वा सेतुं ज्ञानमयं यश्चिरञ्जवी ।
निन्द्ये नष्टं नतसन्नार्तान् दिग्पस्त्रो
दत्तात्रेयं तं हृदि सन्तं प्रणतोऽस्मि ॥१०॥

निस्त्रैगुण्यः संसृतिभङ्गो निःसङ्गो
बालोन्मत्त - पिशाचसुवेधो बहुरङ्गः ।
लीलाङ्गमङ्गो धृत्वा बहु रेमे
दत्तात्रेयं तं हृदि सन्तं प्रणतोऽस्मि ॥११॥

वासोहीनो वासयतीदं सकलं यो
ह्यन्तर्बाह्यं व्याप्यैकपदे ह्यवशिष्टः ।
आत्मारामो वनविश्रामो परवर्णा
दत्तात्रेयं तं हृदि सन्तं प्रणतोऽस्मि ॥१२॥

વર્ણાવર્ણાતીત - સુવર્ણસ્ત્વતિ- વર્ણો
ધર્માધર્માતીત - સુધર્મસ્ત્વતિ - ધર્મા ।
કર્માકર્માતીત - સુકર્મા યઃ કર્તા
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૧૩॥

ત્યાગી ભોગી જટિલો મુંડી ચો ભિક્ષુઃ
શિક્ષાર્થ કુરુતે મિતભૈક્ષ્યં મધ્યાહ્ને ।
યં હ્યવધૂતં નો જાનીતે હતભાગ્યો
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૧૪॥

હંસં તમસઃ પારં સારં નૃભવસ્ય
કાલં કાલાતીતમતીતં વિભવસ્ય ।
ગો-કુક્કુરસમ-દષ્ટિં દષ્ટિં દષ્ટેર્હિ
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૧૫॥

અન્તર્યામી ચો બહિરાસ્તે ગુરુરૂપો
વિષ્ણુબ્રહ્મસદાશિવરૂપો બહુરૂપઃ ।
દાનાદિત્રિતયં ચચ્છિક્ષા ત્વકહન્ત્રી
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૧૬॥

યં જ્ઞાત્વાઽન્યદ્ જ્ઞાતવ્યં નો ભુવિ કિંચિદ્
યં દષ્ટવાઽન્યદ્ દષ્ટવ્યં નો ચદ્વજર્ચમ્ ।
દશ્યાતીતં દશ્યવિહીનં દગ્રૂપં
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૧૭॥

શુદ્ધં બુદ્ધમનન્તં નિશ્ચલમનવધં
ગેયં ધ્યેયં જ્ઞેયમજસ્રં સમ્રાજમ્ ।
શબ્દામેયં શબ્દસ્ફોટં સન્માત્રં
દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણતોઽસ્મિ ॥૧૮॥

ભાવાતીતં ભાવિતભક્તં ભવદાવમ્
 વંધં વાદ-વિવર્જિતવેદ્યં વનિ-વજ્જ્યમ્ ।
 સ્ત્રી-પુંભેદ વિહીનમભેદં સુખરૂપમ્
 દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણાતોઽસ્મિ ॥૧૯॥

જાગરસ્વપ્ન સુષુપ્તિવિહીનો યો નિત્યં
 ભક્તાર્તિઘ્નો જાગર્તીહ પ્રત્યક્ષમ્ ।
 બાહ્યાભ્યન્તરપૂર્ણવરેણ્યો વરકીર્તિર્
 દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણાતોઽસ્મિ ॥૨૦॥

ત્રીશં તિષ્ઠે તારકમાધં તત્પદદં
 દેહે દેહાતીતમભેદ્યં ભક્તોષ્ટમ્ ।
 આદાવન્તે હ્યેકમભંગં વરરંગમ્
 દત્તાત્રેયં તં હૃદિ સન્તં પ્રણાતોઽસ્મિ ॥૨૧॥

શબ્દાર્થ

[યસ્મિન્ = જેનામાં; ઓતપ્રોતં = ઓતપ્રોત થયેલું છે; અશેષં = સંપૂર્ણ, નિ:શેષ; જગત્ = જગત; એતદ્ = આ; યજ્જં = (યત્ + જં) જેનામાંથી જન્મે છે; યત્સ્થં = જેમાં સ્થિત રહે છે; ચ = અને; અન્તે = આખરે; યસ્મિન્ = જેમાં; લયમેતિ = લય પામે છે; વાયા = વાણીથી; અગમ્યં = જે અગમ્ય છે; વેદનરૂપં = જ્ઞાનસ્વરૂપ છે; ત્રિગુણેશં = ત્રણ ગુણો (સત્, રજસ્ અને તમસ્)ના ઈશ છે; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧.

અર્થ

જેનામાં આ જગત સંપૂર્ણપણે (નિ:શેષ રીતે) ઓતપ્રોત થયેલું છે, જેનામાંથી જન્મેલું છે, જેનામાં સ્થિત છે અને અંતે જેનામાં લય પામે છે, જે વાણીથી અગમ્ય છે, જે જ્ઞાન સ્વરૂપ છે, જે ત્રણ ગુણોના (સત્, રજસ્ અને તમસ્) ઈશ છે, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧.

[પ્રાદુર્ભૂતં = પ્રગટ થયું છે; હિ = ખરેખર; અત્રિતપઃ = અત્રિમુનિનું તપ; કિં = શું; જગદર્થે = જગત માટે, (જગતના કલ્યાણ માટે); કિં = શું; હિ = ખરેખર; અનસૂયા પાતિવ્રત્યં = મા અનસૂયાનું પતિવ્રતાપણું (પાતિવ્રત્ય); ફલિતં = ફળ્યું છે; તત્ = તે; મૂર્તામૂર્તાતીતં (મૂર્ત + અમૂર્ત + અતીતં) = મૂર્ત અને અમૂર્તથી પર; જાતં = જન્મ ધારણ કરનાર; હિ = ખરેખર; અજમ્ = અજન્મા હોવા છતાં; એનં = આને; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાતઃ + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૨.

શું જગતના કલ્યાણ માટે અત્રિત્રાષિનું તપ જ પ્રગટ થયું છે? શું તે અનસૂયામાતાનું પાતિવ્રત્ય ફળીભૂત થયું છે? જે સાકાર-નિરાકારથી વિલક્ષણ છે, જે અજન્મા હોવા છતાં જન્મેલા છે, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૨.

[અગ્નિઃ = અગ્નિ; યત્ = જેના; દત્તં = આપેલા; તૃણમ્ = તણખલાને; એકં = એક; ન = નહિ; શશાક = કરી શક્યો નહિ, સમર્થ બની શક્યો નહિ; દગ્ધું = બાળી નાંખવા માટે; વાયુઃ = વપન; હિ = ખરેખર; ઉત્થાપયિતું = ઉડાડવા માટે; સ્વબલેન = પોતાના બળથી; જ્ઞાતું = જાણવા માટે; ચ = અને; ઈન્દ્ર = ઈન્દ્રદેવ; વિરોચન = વિરોચન રાજા (બલિરાજાના પિતા); પ્રમુખાઃ = મુખ્ય મુખ્ય; પ્રજ્ઞાનં = પ્રજ્ઞાન સ્વરૂપ; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાતઃ + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.] .૩.

જેણે આપેલા એક તણખલાને પોતાના બળ વડે બાળવા અગ્નિ સમર્થ ન થયો, વાયુ પણ (તે તણખલાને) ઉડાડી ન શક્યો, તથા ઈન્દ્ર અને વિરોચન વગેરે (દેવો, દાનવો) પણ જે પ્રજ્ઞાન સ્વરૂપનું જ્ઞાન મેળવવા સમર્થ ન થયા, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૩.

[એકોઽહં = (એકઃ + અહં) હું એક છું; સ્યાં = થાઉં; બહુ = અનેક; ઈતિ = એમ; ભૂતઃ = થયો; અનેકઃ = અનેક; યઃ = જે; ભક્તાધીનો = ભક્તને આધીન; ભાવનરૂપ = ભાવ સ્વરૂપ; ગુરુઃ = ગુરુ; આઘઃ = આદિ; યત્ = જેના; નિઃશ્વસિતં = ઉચ્છવાસ, નિઃશ્વાસ; શાસ્ત્રમ્ = શાસ્ત્રો; અખંડં = સંપૂર્ણ; નિગમ = વેદ; આદિ = વગેરે; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાતઃ + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૪.

“હું એક છું અને અનેક થાઉં” આવો સંકલ્પ કરીને જે અનેકરૂપે (પ્રગટ) થયા છે, જે ભક્તને આધીન છે, ભાવસ્વરૂપ છે અને જે આદિગુરુ છે, વેદ વગેરે સંપૂર્ણ શાસ્ત્રો જેના નિઃશ્વાસરૂપ છે, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૪.

[કાન્તં = સુંદર; કારુણ્યાબ્ધિમ્ = કરુણાના સાગર (અબ્ધિ); અકામં = નિષ્કામ; કમનીયં = કમનીય, ઇચ્છવા યોગ્ય; દાન્તં = ઇન્દ્રિયને વશ કરનાર, ઇન્દ્રિય ઉપર કાબૂ ધરાવનાર; દેવેઙ્ચં = (દેવ + ઇઙ્ચં) = દેવોથી વખાણાયેલા; દમ્ભારિં = દંભના દુશ્મન, દંભને હણનાર; દકદાભમ્ = મેઘ સમાન વર્ણવાળા; શાન્તં = શાન્ત (મનને વશ રાખનાર); સર્વેશં = સર્વના ઇશ; શમરૂપં = શમરૂપ (શમ એટલે મનને વશ કરવાની ક્રિયા); શક્ર = માછલી; અક્ષં = આંખ; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૫.

સુંદર, કરુણાના સાગર, કામનારહિત, ઇચ્છવા યોગ્ય, દમનશીલ (ઇન્દ્રિયો ઉપર કાબૂ ધરાવનાર), દેવો વડે સ્તુતિ કરાયેલા, દંભના શત્રુ (દંભને હણનાર), મેઘ જેવા વર્ણવાળા, શાંત, સર્વના નિયંતા (ઇશ), મનને વશ કરવાની ક્રિયારૂપ, માછલી જેવી આંખોવાળા, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૫.

[અગ્નિ: = અગ્નિ; ચ = અને; એક: = એક; ચત્ = જે; પ્રતિ = દરેકે દરેક, પ્રત્યેક; કાષ્ઠે = લાકડામાં; વિવિધ: = વિવિધરૂપે; સ્યાદ્ = રહેલો છે; ચદ્રત્ = જેવી રીતે; ચ = અને; અમ્ભ: = પાણી; પાત્ર = વાસણ; વિભેદે = ભેદને લીધે; બહુરૂપમ્ = અનેક રૂપવાળો; તદ્રત્ = તેવી રીતે; તત્ તત્ = તે તે; રૂપમ્ = રૂપવાળા; અરૂપમ્ = રૂપ વગરના, રૂપ રહિત; વિભુમ્ = વિભુ, સર્વ વ્યાપક; એકં = એક; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૬.

જેમ અગ્નિ એક હોવા છતાં પ્રત્યેક લાકડામાં વિવિધરૂપે રહેલો છે, અને વળી, જેવી રીતે જુદા જુદા પાત્રમાં (વાસણમાં) પાણી, જુદા જુદા આકારવાળું દેખાય છે તેવી જ રીતે જે જે રૂપો જણાય છે તે તે રૂપે અર્થાત્ સર્વરૂપે એક, રૂપરહિત સર્વવ્યાપક (વિભુ) રહેલા છે, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૬.

[ચદ્ = જેના; ભાસા = પ્રકાશથી; રપિ = સૂર્ય; ચન્દ્રમસૌ = ચંદ્ર; તૌ = તે બે; ભાસ્વન્તૌ = પ્રકાશમાન; ચં = જેને; ભાસયિતું = પ્રકાશિત કરવા માટે; નૌ = નહિ, નથી; શક્તૌ = શક્તિશાળી, સમર્થ; તૌ = તે બે; સ્વબલેન = પોતાના બળથી; ચં = જેના; ભાન્તં = પ્રકાશમાન થવાથી; હિ = ખરેખર; અનુભાતિ = પ્રકાશિત થાય છે; સમસ્તં = બધું, સમસ્ત; તડિદાદિ (તડિત્ + આદિ) = વીજળી (તડિત્) વગેરે; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૭.

જેના પ્રકાશથી, તે બે- સૂર્ય અને ચંદ્ર પ્રકાશમાન છે અને પોતાના બળથી જેને પ્રકાશિત કરવા માટે તે બંને શક્તિમાન નથી, જેના પ્રકાશમાન થવાથી જ વીજળી વગેરે બધું પ્રકાશિત દેખાય છે, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૭.

[યત્ = જેની; સત્કાંક = સત્તાવડે કરીને; પ્રાણિતિ = પ્રાણ ધારણ કરે છે; સર્વ = સર્વ; પ્રાણાદિ = પ્રાણ વગેરે; શ્રોત્રં = કાન; શબ્દં = શબ્દ; વૃણુતે = સાંભળે છે; મનુતે = વિચાર કરી શકે છે; મન = મન; આદિ = વગેરે; એકં = એક; નાના = વિવિધ; ચં = જેને; કવચન્તિ = કવચ કરે છે; જ્ઞવિશેષા = વિશિષ્ટ જ્ઞાનીઓ; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણામોઽસ્મિ = (પ્રણામ: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૮.

જેની સત્તા (અસ્તિત્વ) વડે કરીને પ્રાણ વગેરે સર્વ પ્રાણ ધારણ કરે છે (શ્વાસ લઈ રહ્યા છે), કાન શબ્દને સાંભળે છે, મન વગેરે વિચાર કરી શકે છે, તથા (જે એક હોવા છતાં તેના વિષે) વિશિષ્ટ જ્ઞાનીઓ એક એવા એનું વિવિધ રૂપે કવચ કરે છે, તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૯.

[દૂરે = દૂર; ચ = અને; અન્તિક = પાસે, નજીક; એષ: = આ; સુગુપ્ત: = અત્યંત ગુપ્ત રીતે; સર્વાન્ત: = સર્વના અંતર્યામી; નિત્ય: = નિત્ય, કાયમી; શુદ્ધ: = શુદ્ધ; સાક્ષી = સાક્ષી સ્વરૂપ; અગુણ: = નિર્ગુણ; અપિ + ઈદ્ = છતાં ઈશ્વર; ગુણમ્ = સગુણ; ઈતિ = એમ, થાય છે; ભક્તોરચ્છા = ભક્તની ઈચ્છા; પરિપૂર્ત્યર્થમ્ = પરિપૂર્ણ કરવા માટે; અજ: = અજ, નહિ જન્મતા; હિ = ખરેખર; અપિનાશી = અપિનાશી; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણામોઽસ્મિ = (પ્રણામ: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૦.

એ દૂર છે અને નજીક પણ છે. આમ અત્યંત ગુપ્ત રીતે રહેલા, સર્વના અંતર્યામી, નિત્ય, શુદ્ધ, સાક્ષી સ્વરૂપ, અજન્મ, અપિનાશી (જન્મ-મરણ રહિત) અને નિર્ગુણ (ગુણરહિત) હોવા છતાં જે ઈશ્વર, ભક્તોની ઈચ્છા પરિપૂર્ણ કરવા સગુણ થાય છે, તેવા અંત:કરણમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૧.

[દષ્ટવા = જોઈને; લોકાન્ = લોકને; શોકનિમગ્નાન્ = શોકમાં ડૂબેલા; ક્રુણાપ્ત: = ક્રુણાથી વ્યાપ્ત; બદ્ધવા = બાંધીને; સેતું = પુલ; જ્ઞાનમયં = જ્ઞાનરૂપી; ચ: = જે; ચિરંજીવી = ચિરંજીવી (એટલે દત્તાત્રેય), (દત્તાત્રેય, પરશુરામ, હનુમાન, અશ્વત્થામા એ બધા હજી પણ જીવે છે.); નિન્યે = બાંધીને; નન્દં = આનંદ આપ્યો; નત = ભક્તો; સત્ = સાધુપુરુષ; આર્તાન્ = આર્ત (દુ:ખી)ને; દિગ્વસ્ત્ર: = દિગંબર,

(દિશાજેનું વસ્ત્ર છે તે); દત્તાત્રેયં=દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં= પસનારા, રહેનારા; પ્રણતોડસ્મિ = (પ્રણત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.] .૧૦.

લોકોને શોકમાં ડૂબેલા જોઈને જે કરુણાથી વ્યાપ્ત થયા અને જે ચિરંજીવી દિગંબરે (દિશા જેનું વસ્ત્ર છે અથવા જે દિશાનું વસ્ત્ર છે તે દિગંબરે) જ્ઞાનરૂપી પૂલ બાંધીને, શરણાગત ભક્તો, સત્પુરુષો અને આર્તજનોને (દુ:ખીઓને) આનંદ આપ્યો તે હૃદયમાં સ્થિત ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૦.

[નિસ્ત્રેગુણ્ય: (નિ: + ત્રેગુણ્ય:) = ત્રણે ગુણોથી રહિત; સંસૃતિ = સંસાર; ભંગ: = ભંગ કરનાર (સંસારનો નાશ કરનાર); નિ:સંગ: = નિ:સંગ, સંગ વગરના; બાલોન્મત્ત = બાળક સમાન અને ઉન્મત્ત દશાવાળા; પિશાચસુવેષો = પિશાચ છતાં સુંદર વેષવાળા (પિશાચનો વેષ બિહામણો હોય છે, દત્તનો સોહામણો છે); બહુરંગ:= અનેક રંગવાળા; લીલારૂપમ્ = લીલા માટે લીધેલું રૂપ; અરૂપ: = રૂપ વગરનાં, અરૂપી; ધૃત્વા = ધરીને, ધારણ કરીને; બહુ = અનેક; રેમે = રમમાણ થયો; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = પસનારા, રહેનારા; પ્રણતોડસ્મિ = (પ્રણત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૧.

ત્રણે ગુણોથી પર (રહિત), સંસારનો (ભંગ) નાશ કરનાર (અજ્ઞાનનાશક), સંગ વગરના (અસંગ), બાળક સમાન અને ઉન્મત્ત દશાવાળા અને (લીલા માટે) પિશાચના સુંદર સોહામણા વેષને ધારણ કરનાર, બહુરંગી, અરૂપી હોવા છતાં અનેક રૂપો ધારણ કરીને અનેક પ્રકારે રમમાણ થનાર (લીલા કરનાર), તે હૃદયમાં બિરાજમાન ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૧.

[વાસ: = વસ્ત્ર; હીન: = વગરનાં, (વાસોહીન: = દિગંબર (દિશા જેનું અંબર છે તે એક અર્થ, જે દિશાનું અંબર છે તે એવો દિગંબરનો બીજો અર્થ)); વાસયતિ = આરંભ કરે છે; ઇદં = આ; સકલં = સકલ (જગત)ને; ય: = જે; હિ = ખરેખર; અન્તર્બાહ્યં = અંદર અને બહાર; વ્યાપ્ય = વ્યાપીને; એકપદે = એક પગથી; હિ = જ; અવશિષ્ટ = બાકી; આત્મારામ: = આત્મમાં રમતા; વનવિશ્રામ: = વનમાં વિશ્રામ કરનાર; વર = શ્રેષ્ઠ; વર્ણિ = બ્રહ્મચારી; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ= હૃદયમાં; સન્તં = પસનારા, રહેનારા; પ્રણતોડસ્મિ = (પ્રણત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૨.

જે વસ્ત્રહીન (દિશા જેનું અંબર છે અથવા જે દિશાનું વસ્ત્ર/ અંબર છે તે દિગંબર) હોવા છતાં, સકલ જગતને આરંભાદિત કરે છે, જે અંદર અને બહાર સર્વત્ર વ્યાપીને (એક પગથી) એકરૂપે જ અવશિષ્ટ

(બાકી) રહ્યા છે, તે આત્મારામ, વનમાં વિશ્રામ કરનાર, શ્રેષ્ઠ બ્રહ્મચારી (અતિ વર્ણાશ્રમી હોવાથી શ્રેષ્ઠ વર્ણવાળા), તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૨.

[વર્ણવર્ણાતીત (વર્ણ + અવર્ણ + અતીત) = વર્ણ અને અવર્ણથી પર (અતીત); સુવર્ણ: = સુંદર (સુ) વર્ણવાળો; તુ = હોવા છતાં; અતિવર્ણ: = વર્ણથી પર; ધર્મધર્માતીત (ધર્મ + અધર્મ + અતીત) = ધર્મ અને અધર્મથી પર; સુધર્મ: = સદ્ (સુ) ધર્મવાળો; તુ = હોવા છતાં; અતિધર્મ = ધર્મથી પર; કર્મકર્માતીત (કર્મ + અકર્મ + અતીત) = કર્મ અને અકર્મથી પર; સુકર્મ = સત્કર્મવાળો; ય: = જે; કર્તા = કરનારો; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોડસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૩.

વર્ણ અને અવર્ણથી પર (અતીત) એવા સુંદર વર્ણવાળા હોવા છતાં જે વર્ણથી પર છે, ધર્મ અને અધર્મથી પર એવા શ્રેષ્ઠ ધર્મવાળા હોવા છતાં જે ધર્મથી પર છે અને કર્મ અને અકર્મથી પર એવા સત્કર્મવાળા જે કર્તા છે; તે હૃદયમાં વસનાર ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૩.

[ત્યાગી = ત્યાગ કરનારો; ભોગી = ભોગ ભોગવનારો; જટિલો = જટાધારી; મુણ્ડી = મુંડનવાળો; ય: = જે; ભિક્ષુ: = ભિક્ષુક (ભિક્ષા માગીને ખાનારો); શિક્ષાર્થ = ઉપદેશ (બોધ) દેવા માટે; કુરુતે = કરે છે; મિતભૈક્ષ્યં = મિતાહારી (પ્રમાણસર ખાનાર); મધ્યાહ્ને = બપોરે, (અહન્ = દિવસ. દિવસનો મધ્યભાગ એટલે મધ્યાહ્ને); યં = જેને; હિ = ખરેખર; અવધૂતં = અવધૂતને; નો = નથી; જાનીતે = જાણાતો; હતભાગ્યો = હતભાગી, કમનસિબ, (ફૂટેલા નસીબવાળો); દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોડસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૪.

(અવધૂત જુદા જુદા સમયે અલગ અલગ સ્થિતિમાં રહે છે) કદી ત્યાગી અવસ્થામાં હોય કે કદી ભોગી; કદી જટાધારી હોય કે કદી મુંડનવાળો ભિક્ષુક (સંન્યાસી) હોય અને (લોકોને) બોધ દેવા માટે મધ્યાહ્નકાળે જે મિતાહાર કરે છે એવા અવધૂત (દત્તાત્રેય)ને હતભાગી (કમનસીબ, ફૂટેલા નસીબવાળા) જાણાતા નથી તે હૃદયમાં વસનારા ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૪.

[હંસં = હંસ સ્વરૂપ; તમસ: પારં = તમસ્ને પેલે પાર; સારં = સારરૂપ; નૃભવસ્ય = મનુષ્ય (નૃ) જન્મના (ભવસ્ય); કાલં = કાલસ્વરૂપ; કાલાતીતમ્ = કાળથી પર; અતીતં = પર; વિભવસ્ય = ભિન્ન ભિન્ન (વિ) જન્મોથી (વિભવસ્ય);

ગો = ગાય; કુક્કુર = કૂતરાં; સમદષ્ટિ: = સમાન દષ્ટિવાળા; દષ્ટિં = દષ્ટિ; દષ્ટે: = દષ્ટિની; હિ = ખરેખર; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણતોડસ્મિ = (પ્રણત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.] ..૧૫.

હંસસ્વરૂપ, તમસ્ (અજ્ઞાન)ને પેલે પાર વસેલા, મનુષ્ય જન્મના સારરૂપ, કાળસ્વરૂપ ને કાળથી પર (કાળાતીત), ભિન્ન ભિન્ન જન્મોથી પર તથા ગાય અને કૂતરાં તરફ સમદષ્ટિવાળા અને દષ્ટિની પણ દષ્ટિ; એવા હૃદયમાં વસનાર ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૫.

[અન્તર્યામી = અંદર રહીને નિયમન કરનાર (યમ = કાબુમાં રાખવું, અંકુશ રાખવો); ય: = જે; બહિ: = બહાર; આસ્તે = વસે છે; ગુરુરૂપ: = ગુરુરૂપે; વિષ્ણુબ્રહ્મસદાશિવરૂપો = વિષ્ણુ, બ્રહ્મ અને સદાશિવરૂપ; બહુરૂપ: = બહુરૂપી, અનેકરૂપ ધારણ કરનાર; દાનાદિ = દાન વગેરે (દાન, દયા, દમન); ત્રિતયં = ત્રણે પ્રકારનો; યત્ = જે; શિક્ષા = બોધ, ઉપદેશ; તુ = વળી; અક = દુ:ખ, પાપ; હન્તી = હણનારો; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણતોડસ્મિ = (પ્રણત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૬.

અંદર રહીને નિયમન કરનાર છતાં જે બહાર ગુરુસ્વરૂપે રહેલા છે, બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને સદાશિવ સ્વરૂપ જે બહુરૂપી છે અને દાન વગેરે (દયા અને દમન) ત્રણે પ્રકારનો જેનો બોધ પાપને (દુ:ખને) હણનારો છે; એવા હૃદયમાં બિરાજમાન ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૬.

[યં = જેને; જ્ઞાત્વા = જાણ્યા પછી; અન્યત્ = બીજું; જ્ઞાતવ્યં = જાણવાનું, જાણવા જેવું; નો (ન:) = નથી; ભુવિ = જગતમાં; કિંચિત્ = કંઈપણ; યં = જેને; દષ્ટ્વા = જોયા પછી; અન્યત્ = બીજું; દષ્ટવ્યં = જોવા જેવું; નો = નહિ, નથી; યત્ = જે; વર્જ્યમ્ = સિવાય; દશ્યાતીતં = દશ્યથી પર; દશ્યવિહિનં = દશ્ય વગરના; દગ્રૂપં = દષ્ટિ સ્વરૂપ; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણતોડસ્મિ = (પ્રણત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.] .૧૭.

જેને જાણ્યા પછી આ જગતમાં બીજું કંઈ પણ જાણવા જેવું બાકી રહેતું નથી, જેને જોયા પછી એના સિવાય (આ જગતમાં) બીજું કંઈ જોવા જેવું રહેતું નથી એવા દશ્યથી પર, દશ્યવિહીન (દશ્ય વગરના), દષ્ટિસ્વરૂપ, હૃદયમાં બિરાજમાન તે ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૭.

[શુદ્ધં = શુદ્ધ; બુદ્ધં = બુદ્ધ; અનન્તં = અનંત; નિશ્ચલમ્ = નિશ્ચલ, સ્થિર; અનપદ્યં = પ્રશંસનીય; ગેયં = ગાવા યોગ્ય (ભજન કરવા યોગ્ય); ધ્યેયં = ધ્યાન કરવા યોગ્ય; જ્ઞેયમ્ = જાણવા જેવા; અજસ્રં = હંમેશાં; સમ્રાજમ્ = સમ્રાટ; શબ્દામેયં (શબ્દ + અમેયં) = શબ્દોથી ન મપાય તેવા (અમેયં); શબ્દસ્ફોટં = શબ્દોમાં સ્ફોટરૂપે રહેલા; સન્માત્રં (સત્ + માત્રં) = સત્તામાત્ર; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૮.

શુદ્ધ, બુદ્ધ, અનંત, નિશ્ચલ (સ્થિર), પ્રશંસનીય, હંમેશાં ગાવા (ભજન કરવા) યોગ્ય, હંમેશાં ધ્યાન કરવા યોગ્ય, જાણવા યોગ્ય, નિરંતર સમ્રાટ, શબ્દોથી અમાપ, શબ્દમાં સ્ફોટરૂપે રહેલા, સત્તામાત્ર, સત્સ્વરૂપ, એવા તે હૃદયમાં વસનાર ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૮.

[ભાવાતીતં = ભાવથી પર; ભાવિતભક્તં = ભક્તોને લાડ લડાવનાર; ભવદાપં = સંસારના દાવાનળ; વન્ધં = વંદન કરવાને યોગ્ય; વાદવિવર્જિતવેધં = વાદ રહિત (વિવર્જિત) જાણી શકાય (વેધં); વનિવર્જ્યમ્ = ઇચ્છા રહિત; સ્ત્રીપુંભેદવિહિનં = સ્ત્રી અને પુરુષ એવા ભેદ વગરના; અભેદં = અભેદ, ભેદ રહિત; સુખરૂપં = સુખ સ્વરૂપ; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૧૯.

ભાવથી પર, ભક્તોને લાડ લડાવનારા (ભક્તો દ્વારા ભાવના કરાએલા), સંસાર બાળનાર દાવાનળરૂપ, વંદન કરવા યોગ્ય, વાદરહિત ને જાણવા યોગ્ય, ઇચ્છારહિત, (જેની દૃષ્ટિમાં) સ્ત્રી-પુરુષ વગેરે ભેદ નથી એવા ભેદરહિત, સુખસ્વરૂપ, હૃદયમાં વસનાર ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૧૯.

[જગર = જાગ્રત; સ્વપ્ન = સ્વપ્ન; સુષુપ્તિ = સુષુપ્તિ (ઘસઘસાટ ઊંઘવું); વિહિન: = વગરના; ચ: = જે; નિત્યં = હંમેશાં; ભક્તાર્તિઘ્નો = (ભક્ત + આર્તિ + ઘ્ન) = ભક્તોના દુ:ખને (આર્તિ) દૂર કરનાર, નાશ કરનાર (ઘ્ન); જાગર્તિ = જાગે છે; ઈહ = અહીં; પ્રત્યક્ષમ્ = (પ્રતિ + અક્ષમ્) = પ્રત્યેક ઈન્દ્રિય (અક્ષ)માં; બાહ્યાભ્યન્તર = બહાર (બાહ્ય) અને અંદર (અભ્યાન્તર); પૂર્ણાં = પૂર્ણરૂપે; પરેણ્ય: = પસંદ કરવાને યોગ્ય; વર = ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ; કીર્તિ: = કીર્તિવાળા; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાત: + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૨૦.

જે જાગ્રત, સ્વપ્ન અને સુષુપ્તિરહિત નિત્યસ્વરૂપ છે, જે હંમેશાં ભક્તોના દુ:ખ (હણનાર) દૂર કરનાર છે, જે અહીં પ્રત્યેક

ઇંદ્રિયમાં (આ લોકમાં, પ્રત્યક્ષ) જાગી રહ્યા છે, જે બહાર-અંદર પૂર્ણ અને પસંદ કરવા યોગ્ય છે અને ઉત્તમ (શ્રેષ્ઠ) કીર્તિવાળા છે, તે હૃદયમાં વસનાર, ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૨૦.

[ત્રીશં = (ત્રિ + ઈશં) = ત્રણ દેવમય; તિષ્ઠે = કળિયુગમાં; તારકમ્ = તારક, તારનાર; આદ્યં = આદ્ય, સર્વના કારણરૂપ; તત્પદદં = પરમાત્મ (તત્), પદને દેનાર (દ), મોક્ષ આપનાર; દેહે = શરીરમાં; દેહાતીતમ્ = દેહથી પર; અભેદ્યં = અભેદ્ય, ભક્તોષ્ટમ્ = ભક્તોનો વ્હાલો (ઈષ્ટમ્); આદાવન્તે (આદો + અન્તે) = આદિમાં અને અંતમાં; હિ = જ, ખરેખર; એકમ્ = એકમાત્ર; અભંગં = અભંગ; વરઃ શ્રેષ્ઠ; રંગમ્ = રંગરૂપ; દત્તાત્રેયં = દત્તાત્રેય ભગવાનને; તં = તે; હૃદિ = હૃદયમાં; સન્તં = વસનારા, રહેનારા; પ્રણાતોઽસ્મિ = (પ્રણાતઃ + અસ્મિ) (હું) પ્રણામ કરું છું.]૨૧.

ત્રણ દેવમય (ઈશરૂપ), કળિયુગમાં તારણહાર, સર્વના કારણરૂપ, પરમાત્મપદ (બ્રહ્મપદ અને મોક્ષ) દેનાર, સર્વ દેહમાં દેહથી ભિન્ન (અતીત) હોવાથી અભેદ્ય છે અને ભક્તોના ઈષ્ટ (વહાલા) છે તથા આદિ અને અંતમાં એક માત્ર અભંગ, એવા શ્રેષ્ઠ રંગરૂપ, હૃદયમાં બિરાજનાર, તે ભગવાન દત્તાત્રેયને હું પ્રણામ કરું છું.૨૧.

૧૪. અભિલાષષટ્કમ્ । (રાગ: અદાન)

જટાકિરીટધિક્કૃતાર્કજયોતિષં સુજયોતિષં
સ્ફુટારવિન્દયન્દિરાનનં નતાર્તિનાશનમ્ ।
સુપુષ્ટમાંસલોરગસ્ફુરત્કરં ચ ષટ્કરં
કદા વિવાસસં દશા વિલોક્યામિ સદ્ગરમ્ ॥૧॥

ભવાટવીવિલુપ્તવીથિમાર્ગદં દરાગદં
વિરકતસકતભકતવૃન્દવેષ્ટિતં વિચેષ્ટિતમ્ ।
શ્મશાનકાનનાદ્રિકન્દરાસ્થિતં દરાસ્થિતં
ગુણાતિગં ગુણાસ્થિતં ગૃણામિ જહ્વાયા કદા ॥૨॥

ક્વચિજ્જડોપમં પિશાયકાદિવેષધારકં
 ક્વચિત્સુપર્ણિનં હતાશ્રમાદિવર્ણકર્મકમ્ ।
 સુભોગિનં વિયોગિવૃન્દસ્વર્ચિતાદ્ધિયુગ્મકં
 કદા પદા નુ સંપ્રજેયમચ્યુતં હતચ્યુતિમ્ ॥૩॥

ગલેક્ષદામધારિણં વિહ્જમાર્ગચારિણં
 સુવેણુમજ્જુલસ્વનં સદાગમાદિકસ્વનમ્ ।
 અલર્કપિજ્જલાર્જુનાદિસેવિતાદ્ધિપજ્જં
 શિરઃસુમેન^૧ પૂજયેયમીશ્વરં કદા હ્યજમ્ ॥૪॥

અમૂર્તમૂર્તસુન્દરં શ્રિયા પરાસ્તસુન્દરં
 તડિત્પતીશશ્યામલં હતોપસન્નહન્મલમ્ ।
 દુરક્ષવિદ્ધિષં વિષાર્તિનાશનં સુધાશનં
 કદા સ્મરામિ ચેતસા મનોતિગં નુ હ્યજ્જસા ॥૫॥

દિગન્તવિશ્રુતાભિધં નિરસ્તત્રસ્તસદ્ધિદમ્
 અલભ્યદેશિકોક્તિલભ્યમુક્ત્યલભ્યમુક્તિદમ્ ।
 જગત્સદેકકારણં ભવાભવોઘવારણં
 કદા નુ ‘રજ્જ’ રજ્જમુક્તમજ્જમુક્તમાશ્રયે ॥૬॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિદમિલિન્દબ્રહ્મચારીપાંડુરંગ (રંગ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતમ્ અભિલાષષટ્ સમ્પૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[જટા = માથા ઉપરના બાંધેલા વાળ; કિરીટ = મુકુટ; ધિક્કૃત = ઝાંખુ
 પાડ્યું છે; અર્ક = સૂર્ય; જયોતિષં = તેજને; સુજયોતિષં = સુંદર જયોતિવાળા; સ્ફુટારવિન્દ=
 ખીલેલા (સ્ફૂટ) કમળ (અરવિંદ) જેવા; ચન્દિરાનનં = સુંદર (ચન્દિર) મુખ
 (આનન)વાળા; નતાર્તિનાશનમ્ = ભક્તજનો (નત)ના દુઃખ (આર્તિ)નો નાશ
 કરનાર; સુપુષ્ટ = અત્યંત (સુ) પુષ્ટ; માંસલઃ = માંસલ, માંસથી ભરેલા; ઉરંગ =

૧. કૂલથી.

છાતી; સ્ફુરતકરં = પ્રકાશમાન કિરણવાળા; ચ = અને; ષટ્કરં = છ (ષટ્) હાથવાળા; કદા = ક્યારે; વિવાસસં = વસ્ત્ર (વાસસં) વગરના (વિ), નિર્વસ્ત્ર; દશા = (મારી) નજરે; વિલોકયામિ = હું જોઈશ; સત્ = સત્સ્વરૂપ; વરમ્ = શ્રેષ્ઠ.]૧.

અર્થ

જટા ઉપર રહેલા મુકુટ (ના તેજ)થી સૂર્યના તેજને જેમણે ઝાંખું પાડ્યું છે તેવા સુંદર જ્યોતિવાળા, ખીલેલા કમળ જેવા સુંદર મુખવાળા, ભક્તજનોના દુઃખનો નાશ કરનાર તથા અત્યંત પુષ્ટ, માંસલ, છાતી ઉપર પ્રકાશમાન કિરણવાળા અને છ હાથવાળા, નિર્વસ્ત્ર (દિગંબર), સત્સ્વરૂપ, શ્રેષ્ઠ (એવા દત્ત ભગવાનને) (મારી) નજરે (આંખે) ક્યારે જોઈશ?૧.

[ભવાટવી = સંસારરૂપી જંગલ (અટવી)માં; વિલુપ્તવીથિ = ભૂલા પડેલાને, માર્ગ ભૂલેલાને; માર્ગદં = રસ્તો બતાવનાર; દરાગદં = ભય (દર)નું ઓષધ (અગદં); વિરક્તસકત = વિરાગી અને રાગી (સકત); ભક્તવૃન્દવેષ્ટિતં = ભક્તવૃંદથી વીંટળાએલા; વિચેષ્ટિતમ્ = જાતજાતની, વિવિધ (વિ) ચેષ્ટા કરનાર; શ્મશાન-કાનનાદ્રિકન્દરાસ્થિતં = શ્મશાન, જંગલ (કાનન), પર્વતોની કંદરાઓમાં રહેતા; દરાસ્થિતં = ગુફાઓમાં રહેતા; ગુણાતિગં = ગુણોથી પર; ગુણસ્થિતં = ગુણોમાં રહેલા; ગૃણામિ = ગુણોનું ગાન કરીશ; જિહ્વા = જીભથી; કદા = ક્યારે.]૨.

સંસારરૂપી જંગલમાં ભૂલા પડેલાને માર્ગ બતાવનાર, ભયનું ઓષધ (ભય દૂર કરનાર), વિરાગી અને રાગી ભક્તવૃંદોથી વીંટળાએલા, વિવિધ (જાતજાતની) ચેષ્ટાઓ કરનાર, શ્મશાન, જંગલ, પર્વતોની કંદરાઓમાં અને ગુફાઓમાં રહેતા, ગુણોથી પર છતાં ગુણોમાં રહેલા (એવા દત્ત ભગવાન)ની પ્રશસ્તિ હું (મારી) જીભથી ક્યારે ગાઈશ? ..૨.

[કવચિત્ = ક્યારેક; જડોપમં = જડ જેવા (ઉપમં); પિશાચક = પિશાચ; આદિ = વગેરે; વેષધારકં = વેષ ધારણ કરનાર; કવચિત્ = ક્યારેક; સુવર્ણિનં = સુંદર (સુ) વર્ણ (રંગ, જાતિ)વાળા; હતાશ્રમાદિવર્ણકર્મકમ્ = આશ્રમ અને વર્ણ વગેરેના કર્મથી પર (હત); સુભોગિનં = સુંદર ભોગવાળા; વિયોગી = વિશિષ્ટ યોગીઓ; વૃન્દ = સમૂહ, ટોળું; સ્વર્ચિત = સારી રીતે (સુ) પૂજાએલા (અર્ચિત); અશ્ણિ = પગ; યુગ્મકં = બંને; કદા = ક્યારે; પદા = પગ વડે; નુ = પાદપૂરક શબ્દ; સંપ્રજેયમ્ = ચાલીને જઈશ; અચ્યુતં = અચ્યુત; હતચ્યુતિમ્ = પતનરહિત.]૩.

કવચિત્ જડ જેવા, કવચિત્ પિશાચ વગેરે વેષને ધારણ કરનાર, કવચિત્ સુંદર વર્ણ (રંગ, જાતિ)વાળા, કવચિત્ આશ્રમ અને વર્ણના

કર્મથી પર, સુંદર ભોગવાળા, વિયોગી (વિશિષ્ટ યોગી)ના સમૂહ દ્વારા સારી રીતે પૂજાતા ચરણકમળવાળા, અચ્યુત, પતનરહિત એવા ભગવાન દત્તાત્રેયની પાસે હું પગે ચાલીને ક્યારે જઈશ?૩.

[ગલે = ગળામાં; અક્ષદામ = રુદ્રાક્ષની માળા; ધારિણં = ધારણ કરનાર; વિહંગમાર્ગ = પક્ષી (વિહંગ)ઓના માર્ગે (આકાશમાર્ગે); ચારિણં = વિચરનાર, ફરનાર; સુવેણુમંજુલ = સારી વેણુના સુંદર; સ્વનં = અવાજવાળા; સદા = હંમેશાં; આગમાદિક = વેદો (આગમ) વગેરે; સ્વનમ્ = ગાનાર; અલર્કપિન્ગ્લાર્જુનાદિ સેવિત = અલર્ક, પિન્ગ્લ, અર્જુન વગેરે દ્વારા સેવાયેલા; અશ્વિપદ્મજં = ચરણકમળવાળા; શિરઃસુમેનં = મસ્તકરૂપી પુષ્પથી (સુમેન); પૂજયેયમ્ = પૂજીશ; ઇશ્વરં = ઇશ્વરને; કદા = ક્યારે; હિ = ખરેખર; અજમ્ = અજન્મા.]૪.

ગળામાં રુદ્રાક્ષની માળા ધારણ કરનાર, પક્ષીઓના માર્ગે (આકાશમાર્ગે) વિચરનાર, સારી વેણુના મંજુલ સ્વર જેવા અવાજવાળા, સદાય આગમ વગેરેના ગાનાર, અલર્ક, પિંગ્લ, અર્જુન (સહસ્રાર્જુન), વગેરે દ્વારા સેવાયેલા ચરણકમળવાળા, અજન્મા, ઇશ્વર એવા (દત્તાત્રેય)ને હું મસ્તકરૂપી પુષ્પથી ક્યારે પૂજીશ?૪.

[અમૂર્તમૂર્તસુન્દરં = અમૂર્ત છતાં સુંદર મૂર્તિવાળા; શ્રિયા = શોભાથી; પરાસ્ત = હરાવનાર; સુન્દરં = સુંદરને; તડિત્પતિ = વીજળી (તડિત્)ના પતિ, મેઘ; શ્યામલં = શ્યામ અંગવાળા; હત = હરનાર, નાશ કરનાર; ઉપસન્ન = શરણે આવેલા; હદ્ = હૃદય; મલમ્ = મળને; દુરક્ષ = ઇન્દ્રિયો (અક્ષ) ઉપર કાબુ નહિ રાખનાર (દુઃ); વિદ્ધિં = દુશ્મન; વિષાર્તિનાશનં = (સંસારરૂપી) વિષના દુઃખ (આર્તિ)નો નાશ કરનાર; સુધાશનં = (જ્ઞાનરૂપી) સુધા પીનાર, ખાનાર (અશનં); કદા = ક્યારે; સ્મરામિ = (હું) સ્મરણ કરીશ; ચેતસા = ચિત્તથી; મનોતિગં = મનથી પર; નુ = સાચે જ; હિ = ખરેખર; અંજસા = સાચી રીતે.]૫.

અમૂર્ત છતાં સુંદર મૂર્તિવાળા, શોભાથી (સુંદરમાં) સુંદરને પણ હરાવનાર, મેઘ જેવા શ્યામ અંગવાળા, શરણ આવેલાના હૃદયના મળને હરનાર, ઇન્દ્રિયો પર કાબુ નહિ રાખનારના દુશ્મન, (સંસારરૂપી) વિષના દુઃખનો નાશ કરનાર, જ્ઞાનસુધાનું પાન કરનાર અને મનથી પર (એવા દત્ત ભગવાન)નું હું ચિત્ત વડે સાચી રીતે ક્યારે સ્મરણ કરીશ?૫.

[દિગંતવિશ્રુત = દિગંતમાં વિખ્યાત; અભિધં = નામવાળા; નિરસ્ત = દૂર કરનાર; ત્રસ્ત = ત્રાસેલા; સદ્ધિદમ્ = સત્પુરુષોના ભયને; અલભ્યદેશિકઃ = દુર્લભ આચાર્ય (દેશિક); ઉક્તિલભ્યમ્ = ઉક્તિથી પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય; ઉક્ત્યલભ્યમુક્તિદમ્ = ઉક્તિથી અલભ્ય (પર) એવી મુક્તિને આપનાર; જગત્સદેક કારણં = જગતની સત્તા

(સત્)નું એકમાત્ર કારણ; ભવ = જન્મ; અભવ = મરણ; ઓઘ = પ્રવાહ; વારણ= ખાળનાર; કદા = ક્યારે; નુ = સાથે જ; રંગરંગમુક્તમ્ = રંગના રંગથી મુક્ત; અંગમુક્તમ્ = અંગરહિત; આશ્રયે = (હું) આશ્રય કરીશ.]૬.

જેનું નામ દિગંતમાં વિખ્યાત છે, ત્રસ્ત થયેલા સત્પુરુષોના ભયને દૂર કરનાર, દુર્લભ આચાર્યોની ઉક્તિથી પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય, ઉક્તિથી પર એવી મુક્તિને આપનાર, જગતની સત્તાનું એકમાત્ર કારણ, તથા જન્મ અને મરણના પ્રવાહને ખાળનાર, રંગના રંગથી મુક્ત, અંગરહિત એવા દત્તાત્રેય પ્રભુનો હું ક્યારે આશ્રય લઈશ?૬.

૧૫. દત્તગીતમ્ । (રાગ: યમન)

ગુરુદેવદત્તદિગંબરં ભજ ભક્તિગમ્યમકેશ્વરમ્ ।
 સિતભૂતિલિપ્તવરાઙ્ગમસિતોદકદશ્યામલસુન્દરમ્ ॥૧॥
 વરવર્તિમૂર્તિમરિન્દમં નતજૂર્તિનાશનમવ્યયમ્ ।
 ભુજષટ્કચુતમત્રિજમજં વિભુમચ્યુતં પરમં પરમ્ ॥૧॥
 અલકોત્તલસચ્છિરમણિડતં^૧ સુરકિન્નરાસુરવન્દિતમ્ ।
^૨નિગમાગમાગમપણિડતં દરખણિડતં ચન્દિરમુખમ્ ॥૨॥
 શરદમ્બુજેક્ષણતારકં ^૩વૃન્દારભિન્બાધરધરમ્ ।
^૪વૃધસાનવૃન્દારકવૃતં ^૫વન્દારુવેષ્ટિતમન્દિરમ્ ॥૩॥
 મન્દાકિનીકૃતમજજનં પરિધાજકં શિક્ષાપરમ્ ।
 સહ્યાચલાશ્રમમસ્કરીશં શઙ્કરં દર્શિતપરમ્ ॥૪॥
 ગોશ્વાનકીડનકૌતુકં કન્દર્પદર્પદવાનલમ્ ।
 શૂન્યાલયે ગિરિગહ્ણરે દાહસ્થલે કૃતકન્દરમ્ ॥૫॥
^૬સ્વસુહિતકૃતં સ્વાન્તસ્થિતં સચ્ચિત્સુખાત્મકવિગ્રહમ્^૭ ।
^૮હતવિગ્રહં ધૃતવિગ્રહં ગ્રહપીડનાર્તિહરં હરમ્ ॥૬॥

૧. બાલ. ૨. નિગમાશ્ર અગમાશ્રતે આગમાશ્રેતિ નિગમાગમાગ: । ૩. (i) આકર્ષક; મોહક. (ii) વિશાલ. ૪. મનુષ્ય અને દેવોથી પરિવૃત. ૫. ભાટ. ૬. ભક્તોનું અતિ કલ્યાણ કરવાવાળા. ૭. શરીર. ૮. યુદ્ધ.

પનવલ્કલાચ્છાદિતતનું તનુમધ્યકોમલવરતનુમ્ |
 તનુમુક્તમુક્તનૃનુતતનું તનુભૃન્નુતં તનુમન્દિરમ્ ||૭||
 વરવર્ણિનં વર્ણુત્વિષં^૧ વર્ણાતિગં વર્ણપ્રિયમ્ |
 વરવર્ણિતં વર્ણિતવરં વરવર્ણલિપ્તશરીરકમ્ ||૮||
 દરશૂલડમરુરથાઙ્ગમાલાડમત્રશોભિતકરતલમ્ |
 ભુક્તિપ્રદં મુક્તિપ્રદં ‘રઙ્ગા’ગ્નિતોયદસદ્ગમ્ ||૯||

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરઙ્ગ (રઙ્ગ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતં દત્તગીતં સમ્પૂર્ણમ્ |

શબ્દાર્થ

[ગુરુદેવદત્તદિગંબરં = ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરને; ભજ = (તું) ભજ, ભજન કર;
 ભક્તિગમ્યમ્ = ભક્તિથી જાણી શકાય એવા; અકેશ્વરમ્ = દુઃખ (અક)નું નિયંત્રણ
 કરનાર (ઈશ્વરમ્); સિત = ધવલ, સફેદ; ભૂતિ = ભરમ, રાખ; લિપ્ત = લિપ્ત,
 લપેટાયેલા; વરાંગમ્ = સુંદર (વર) શરીર (અંગ)વાળા; અસિત = શ્યામ; ઉદકદ =
 જળ (ઉદક) આપનાર (દ), વાદળ; મેઘશ્યામલ = મેઘ જેવા શ્યામ; સુંદરમ્ =
 સુંદર.] ...ધ્રુવ.

અર્થ

ભક્તિ વડે ગમ્ય, દુઃખનું નિયંત્રણ કરનાર, સફેદ ભરમથી લિપ્ત
 સુંદર શરીરવાળા અને પાણી આપતા શ્યામ મેઘ સમાન સુંદર એવા
 ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરનું તું ભજન કર.ટેક.

[વરવર્તિમૂર્તિમ્ = શ્રેષ્ઠ મૂર્તિવાળા; અરિન્દમમ્ = શત્રુઓ (અરિ)ને
 દમનારા (દમમ્); નત = ભક્તજનોના; જૂર્તિનાશનમ્ = સંસાર-તાપ (જૂર્તિ)નો નાશ
 કરનાર; અવ્યયમ્ = અવ્યય; ભુજધટ્કયુક્તમ્ = છ (ધટ્ક) હાથવાળા; અત્રિજમ્ =
 અત્રિના પુત્ર; અજં = અજન્મા; વિભુમ્ = વિભુ; અચ્યુતં = અચ્યુત; પરમં = પરમ;
 પરં = પરમાત્મા સ્વરૂપ.]૧.

શ્રેષ્ઠ મૂર્તિવાળા, શત્રુઓ(કામાદિ)ને દમનારા, ભક્તજનોના
 સંસાર-તાપનો નાશ કરનાર, અવ્યય, છ હાથવાળા, અત્રિના પુત્ર,

૧. જેની કાંતિ સૂર્ય સમાન છે.

અજન્મા, વિભુ, અચ્યુત અને પરમ પરમાત્મા સ્વરૂપ ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરજું
તું ભજન કર.૧.

[અલક = વાળ, સુંદર વાળ; ઉલ્લસત્ = શોભતા; શિરમણિડતં = મસ્તકવાળા;
સુરકિન્નરાસુરવન્દિતમ્ = દેવો, કિન્નર અને દાનવો (અસુર)થી વંદન કરાએલ;
નિગમાગમાગમપણિડતં = વેદો (નિગમ) અને ન સમજાય (અગમ) એવા શાસ્ત્રો
(આગમ)ના પંડિત; દરખણિડતં = ભય (દર)નો નાશ કરનાર; ચન્દિરમુખમ્ = સુંદર
(ચન્દિર) મુખવાળા.]૨.

સુંદર વાળથી શોભતા મસ્તકવાળા, દેવો, કિન્નરો અને
દાનવોથી વંદન કરાએલ, નિગમ (વેદો) અને ન સમજાય તેવા આગમો
(શાસ્ત્રો)ના પંડિત, ભયનો નાશ કરનાર, સુંદર મુખવાળા ગુરુદેવ દત્ત
દિગંબરજું તું ભજન કર.૨.

[શરદમ્બુજ = શરદત્રાતુના કમળ (અમ્બુજ) સમાન; ઈક્ષણ = આંખોની;
તારકં = કીકીવાળા; વૃન્દાર = આકર્ષક, મોહક; ભિમ્બ = લાલ; અધરધરમ્ = હોઠને
ધારણ કરનાર; વૃધસાન = મનુષ્યો; વૃન્દારક = દેવ; વૃતમ્ = વીંટળાએલા; વન્દારુ =
ભાટ, વખાણ કરનારા, સ્તુતિ કરનારા; વેષ્ટિત = વીંટળાએલા; મન્દિરમ્ = મંદિરવાળા.]
.....૩.

શરદત્રાતુના કમળ સમાન આંખોની કીકીવાળા, મોહક લાલ હોઠને
ધારણ કરનાર, મનુષ્યો અને દેવોથી વીંટળાએલા, સ્તુતિ કરનાર (ભાટ)
લોકોથી વીંટળાએલ મંદિરવાળા ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરજું તું ભજન કર.
.....૩.

[મન્દાકિની = ગંગા નદી; કૃતમજ્જનમ્ = સ્નાન કરનાર (જેણે સ્નાન
કર્યું છે એવા); પરિવ્રાજકં = ચારે બાજુ (પરિ) ફરનાર (પ્રાજકં)ને, સંન્યાસીને;
શિક્ષાપરમ્ = બોધ દેનાર; સહ્યાયલાશ્રમ મસ્કરી = સહ્યાયલ આશ્રમમાં દંડધારી
(મસ્કરી); ઈશં = ઈશ્વરને; શંકરં = શંકરને; દર્શિતપરમ્ = પરબ્રહ્મને બતાવનાર.] ૪.

ગંગા નદીમાં સ્નાન કરનાર, પરિવ્રાજક (ચારે બાજુ ફરનાર);
બોધ દેનાર, સહ્યાયલ આશ્રમમાં દંડધારી, શિવ કરનાર ઈશ્વરને,
પરબ્રહ્મને બતાવનાર ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરજું તું ભજન કર.૪.

[ગોશ્વાનક્રીડનકૌતુકં = ગાય (ગો), કૃતરાં (શ્વાન)ની સાથે રમવાની (ક્રીડન)
લીલા કરનાર; કન્દર્પદર્પદવાનલમ્ = કામદેવ (કંદર્પ)ના અભિમાન (દર્પ) માટે દાવાનળ
સમાન; શૂન્યાલયે = નિર્જન સ્થાનમાં; ગિરિગહ્વરે = ગિરિની કંદરામાં; દાહસ્થલે =
સ્મશાન ભૂમિમાં; કૃતકન્દરમ્ = (કંદરામાં) નિવાસ કરનાર.]૫.

ગાય, કૂતરા સાથે રમવાની લીલા કરનાર, કામદેવના અભિમાનને માટે દાવાનળ સમાન, નિર્જન સ્થાનમાં ગિરિની કન્દરામાં, સ્મશાનભૂમિમાં નિવાસ કરનાર ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરનું તું ભજન કર.૫.

[સ્વસુહિતકૃત = ભક્તોનું ઉત્તમ કલ્યાણ કરનાર; સ્વાન્તઃ સ્થિત = પોતાના (સ્વ) અંતઃકરણમાં (અન્તઃ) સ્થિત; સચ્ચિદાન્ત્સુખાત્મકવિગ્રહ = સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપ શરીર (વિગ્રહ) ધારણ કરનાર; હતવિગ્રહ = યુદ્ધ ટાળનાર; ધૃતવિગ્રહ = સગુણ સ્વરૂપ ધારણ કરનાર; ગ્રહપીડનાર્તિહરં = ગ્રહોનાં નડતર (પીડન)નાં દુઃખ (આર્તિ)ને હણનાર (હરં); હરમ્ = શિવસ્વરૂપ.]૬.

ભક્તોનું ઉત્તમ કલ્યાણ કરનાર, પોતાના અંતઃકરણમાં સ્થિત, સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપ શરીર ધારણ કરનાર, યુદ્ધ ટાળનાર, સગુણ સ્વરૂપ ધારણ કરનાર, ગ્રહોનાં નડતરનાં દુઃખને હણનાર, શિવસ્વરૂપ ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરનું તું ભજન કર.૬.

[વનવલ્કલાચ્છાદિતતનું = વનનાં વલ્કલોથી આચ્છાદિત શરીર (તનુ)વાળા; તનુમધ્ય = પાતળી કેડ (તનુમધ્ય)વાળા; કોમલવરતનુમ્ = કોમળ અને સુંદર (વર) શરીર (તનું)વાળા; તનુમુક્ત = શરીર રહિત; મુક્તનૃ = મુક્ત પુરુષો; ગુતતનું = સ્તુતિ કરાતા શરીરવાળા; તનુભૃત્ = શરીરધારી; ગુતં = પ્રશંસિત; તનુમન્દિરમ્ = નાના ઘરવાળા (અથવા શરીરરૂપી મંદિરવાળા).]૭.

વનના વલ્કલોથી આચ્છાદિત શરીરવાળા, પાતળી કેડવાળા, કોમળ અને સુંદર શરીરવાળા, શરીરરહિત, મુક્ત પુરુષો વડે સ્તુતિ કરાતા શરીરવાળા, શરીરધારીથી પ્રશંસિત અને નાના ઘરવાળા (અથવા શરીરરૂપી મંદિરવાળા) ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરનું તું ભજન કર.૭.

[વરવર્ણિનં = શ્રેષ્ઠ (વર) બ્રહ્મચારી (વર્ણિનં); વર્ણુત્વિષં = સૂર્ય સમાન કાંતિવાળા; વર્ણાતિગં = વર્ણ (જાતિ, રંગ)થી પર; વર્ણાપ્રિયં = ચારે વર્ણોના પ્રિય; વરવર્ણિતં = શ્રેષ્ઠ લોકો (વર)થી વર્ણન કરાયેલા (વર્ણિતં); વર્ણિતવરં = શ્રેષ્ઠ (બ્રહ્મ)નું વર્ણન કરનારા; વર = શ્રેષ્ઠ; વર્ણ્ય = કેસર; લિપ્તશરીરકમ્ = લિપ્ત શરીરવાળા.]૮.

શ્રેષ્ઠ બ્રહ્મચારી, સૂર્ય સમાન કાંતિવાળા, વર્ણ (રંગ, જાતિ)થી પર, વર્ણી (ચારે વર્ણોના પ્રિય, શ્રેષ્ઠ લોકો)થી વર્ણન કરાયેલા, શ્રેષ્ઠ (બ્રહ્મ)નું વર્ણન કરનારા, ઉત્તમ કેસર વગેરેથી લિપ્ત શરીરવાળા ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરનું તું ભજન કર.૮.

[દર = શંખ; શૂલ = ત્રિશૂળ; ડમરુ = ડમરુ; રથાંગ = ચક્ર; માલા = માળા; અમત્ર = કમંડલુ; શોભિત = શોભતાં; કરતલમ્ = હાથવાળા; ભુક્તિપ્રદં = ભુક્તિ આપનાર; ભુક્તિપ્રદં = ભુક્તિ આપનાર; રંગાગ્નિ = સંસાર (રંગ)ના દાવાગ્નિને; તોચદ = પાણી (તોચ) આપનાર (દ) (વાદળ સમાન); સદ્ભ્રમ્ = સત્સ્વરૂપ (સત્) અને વરેણ્ય (વરમ્).]૯.

શંખ, ત્રિશૂલ, ડમરુ, ચક્ર, માલા અને કમંડલુથી શોભિત હાથવાળા, ભુક્તિ આપનાર, ભુક્તિ આપનાર, સંસારના દાવાગ્નિને (શમાવવામાં) વાદળ સમાન, સત્ સ્વરૂપ, વરેણ્ય ગુરુદેવ દત્ત દિગંબરનું તું ભજન કર.૯.

[ઇતિ = એ રીતે; શ્રીદત્ત = શ્રીદત્તાત્રેયના; પાદ = ચરણરૂપ; અરવિંદ = કમળના; ભિલિંદ = ભ્રમર એવા; બ્રહ્મચારિ = બ્રહ્મચારી, પાંડુરંગ (રંગ અવધૂત) મહારાજે; વિરચિતં = રચેલ; દત્તગીત સંપૂર્ણ.]

૧૬. દત્તસ્તવનમ્ |

(રાગ: બૈરાગી)

દત્ત દત્તાખિલશ્રેષ્ઠ દેહિ મે દત્તમદ્ભયમ્ |
 અદ્ભયાચિન્ત્ય મા દેહિ દરારિકર મે દ્ભયમ્ ||૧||
 નમસ્ત્વગ્રે પૃષ્ઠે પરિત ઉત તે સર્વગ નમો
 દિવાનકતં નકતંચરદલન તે દાદદ નમઃ |
 કિમાચાયે ત્વાં ભો ચતિવર તવાસ્તાં મયિ દયા
 વદાન્યસ્ત્વાદૃક્ કઃ ક ઈહ વદ મતો વનિવશઃ ||૨||
 વને વનચરૈર્વૃતં પુરપરે પુરન્ધ્રીનુતં
 હસન્તમનિશં મુદા શિશુપિશાચકોન્મત્તકમ્ |
 ઉદુમ્બરતલસ્થિતં બુધવરાવધૂતં કદા
 સદા સ્વજનશેવદં^૧ વરરુચિં નુ વીક્ષે દૃશા ||૩||

૧. ભક્તોને સુખ આપવાવાળા.

वन्दे योगिवरं परात्परतरं वन्देऽनसूयात्रिं
 वन्दे बालजडोपमं निरुपमं वन्देऽवधूतं गुतम् ।
 वन्दे कंजपदं मदं हतगदं वन्दे निरस्तापदं
 वन्दे लङ्कतहृदम्बुजार्कममलं वन्दे त्र्यरिष्टानलम् ॥४॥
 श्रीदत्तः शरणां ममेति गदतो दत्तं सदा ध्यायतो
 दत्तेनाहृतयेतसः किमु त्वयं दत्ताय तुभ्यं नमः ।
 दत्ताज्जातमिदं यरायरमरं दत्तस्य दाम्नि स्थितं
 दत्ते त्रै व विलीयते सरत्सं भो दत्त कस्त्यत्परः ॥५॥
 श्रीदं धीदं सुदंतं हतनतततत^१ तारकं रभ्यरभ्यं
 नोमि श्रीमित्रमित्रं सुरनरपरदं देशिकं शिष्यशिष्यम् ।
 शाधि स्वं धिष्ययधिष्ययं हर दरभरसं मा त्यज त्यक्तत्यक्तं
 मां बालं बाह्यबाह्यं सुतमुत तत हे तारयो रङ्ग-‘रङ्ग’म् ॥६॥
 धति श्रीदत्तपादारविन्दमिलिन्दपाण्डुरंग (रंग अवधूत)
 महाराजविरचितं दत्तस्तवनं सम्पूर्णम् ।

शब्दार्थ

[दत्त = सर्वस्व आपीने; दत्त = हे दत्त!; अभिल श्रेष्ठ = हे सर्वश्रेष्ठ!; देहि
 = आप; मे = मह्यम् = मने; दत्तम् = आपीने; अद्भ्यम् = अद्भैत; अद्भ्य = हे अद्भ्य!;
 अयिन्त्य = हे अयिन्त्या!; मा = नहि; देहि = आप; दरारिकर = हाथमां शंभवाणा;
 मे = मह्यम् = मने; द्भ्यम् = द्भैत.]१.

अर्थ

हे सर्वश्रेष्ठ दत्त! सर्वस्व आपीने मने अद्भैतनुं दान कर; हे अद्भ्य!
 हे अयिन्त्या! हे हाथमां शंभवाणा! मने द्भैत आपीश नही.१.

[नमः = नमस्कार हो!; तु = पादपूरक शब्द; अत्रे = आगण; पृष्ठे =
 पाछण; परित = चारे बाजुथी; उत = अने पणी; ते = तमने; सर्वग = सर्व ठेकाणे
 गमन करनार (ग); नमः = नमन हो!; टिपा = टिपस; नक्तं = रात्रि; नक्तंथर =

१. त = विषयाध्यास.

રાત્રે ફરનાર- રાક્ષસ; દલન = સંહાર કરનાર; તે = આપને; દાદદ = રક્ષણ આપનાર; નમઃ = નમસ્કાર હો!; કિમાયાચે = (હું) શું માગું?; ત્વાં = તારી પાસે; ભો = હો!; યતિવર = સંન્યાસી (યતિ)માં શ્રેષ્ઠ, શ્રેષ્ઠ સંન્યાસી; તવ = તારી; આસ્તાં = હજો; મયિ = મારા ઉપર; દયા = દયા; વદાન્યઃ = ઉદાર, દાની; ત્વાદ્ક્ = તારા જેવો; કઃ = કોણ; ક = કોણ; ઈહ = અહીંયાં; વદ = બોલ; મતઃ = મારા જેવો; વનિવશઃ = ઈચ્છાઓ (વનિ)ને વશ (માગનાર).]૨.

હે સર્વ ઠેકાણો ગમન કરનાર! આપને આગળ પાછળ અને ચારે બાજુથી નમસ્કાર હો! રાત્રી-દિવસ રાક્ષસોનો સંહાર કરનાર, રક્ષણ આપનાર આપને નમસ્કાર હો! આપની પાસે હે યતિવર, હું શું માગું? મારા ઉપર તારી દયા હો! તારા જેવો દાની અહીં કોણ છે અને મારા જેવો કહે, બીજો કોણ માગનાર (વનિવશઃ = ઈચ્છાઓને વશ) છે?૨.

[વને = વનમાં; વનચરેઃ = વનચરોથી; વૃતં = વીંટળાએલા; પુરવરે = સુંદર (વરે) નગર (પુર)માં; પુરન્ધ્રી = ગૃહસ્થ સ્ત્રીઓથી; નુતં = પ્રશંસા પામનાર; હસન્તમ્ = હસતા; અનિશં = સતત, રાતદિવસ, અહર્નિશ; મુદા = આનંદથી; શિશુપિશાચકોન્મતકમ્ = બાળક, પિશાચ અને ઉન્મત સ્વરૂપ; ઉદુમ્બરતલસ્થિતમ્ = ઓદુંબર તળે ઊભા રહેલા; બુધવર = જ્ઞાની (બુધ)ઓમાં શ્રેષ્ઠ (વર); અવધૂતં = અવધૂત સ્વરૂપ; કદા = ક્યારેક; સદા = હંમેશાં; સ્વજનશેવદં = ભક્તોને સુખ (શેવ) આપનાર; વરુચિં = ઉત્તમ રુચિવાળા; નુ = પાદપૂરક શબ્દ; વીક્ષે = જોઈશ; દશા = આંખથી.]૩.

વનમાં વનચરોથી વીંટળાએલા, સુંદર નગરમાં ગૃહસ્થ સ્ત્રીઓથી પ્રશંસા પામનાર, અહર્નિશ આનંદથી હસતા, બાળક, પિશાચ અને ઉન્મત સ્વરૂપ, ઓદુંબર તળે ઊભા રહેલા, ઉત્તમ રુચિ (પ્રકાશ, મૂર્તિ)વાળા (દત ભગવાનને) હું સદા સર્વદા આંખોથી જોવાને ક્યારે સમર્થ થઈશ?

.....૩.

[વન્દે = (હું) વંદન કરું છું; યોગિવરં = યોગિશ્રેષ્ઠને; પરાત્પરતરં = પરથી (પરાત્) પણ અધિક (તર) પર; વન્દે = હું નમું છું; અનસૂયાત્રિજં = અનસૂયા અને અત્રિના પુત્ર (અત્રિજ) (દત્તાત્રેય)ને; બાલજડોપમં = બાળક અને જડની ઉપમા આપી શકાય તેવા; નિરુપમં = અનુપમ, જેને કોઈ ઉપમા આપી શકાય એમ નથી એવા; અવધૂતમ્ = અવધૂતને; નુતમ્ = પ્રશંસા કરી શકાય; કંજપદમ્ = કમળ (કંજ) સમાન ચરણોવાળા; મદં હતગદં = મદરૂપી રોગ (ગદ)ને મારી હટાવનાર (હત); નિરસ્ત = નાશ કરનાર, દૂર કરનાર; આપદં = આપદા (આપત્તિ)ને; ભક્તહદમ્બુજાર્કમલં = ભક્તોના હૃદયરૂપી (હદ્) કમળ (અમ્બુજ)ને ખીલવનાર સૂર્ય (અર્કમ્) સમાન નિર્મળ (અમલં); ત્ર્યરિષ્ટાનલમ્ = ત્રિવિધ (ત્રિ) તાપ (અરિષ્ટ)નો નાશ કરનાર અગ્નિ (અનલમ્).]૪.

પરથી પણ અધિક પર એવા યોગિશ્રેષ્ઠને હું નમું છું, અનસૂયાના પુત્રને હું વંદું છું; બાળ અને જડની ઉપમા આપી શકાય તેવા અનુપમને હું વંદન કરું છું; અવધૂતસ્વરૂપ, પ્રશંસા કરી શકાય તેવા દત્તને હું નમન કરું છું; કમળ સમાન ચરણોવાળા, મદરૂપી રોગને મારી હટાવનારને હું પ્રણામું છું. આપદાઓને દૂર કરનારને હું નમું છું, ભક્તોના હૃદયરૂપી કમળને ખીલવનારને સૂર્ય સમાન નિર્મળ દત્તને હું પ્રણામું છું અને ત્રિવિધ (તાપ)ના નાશક દત્તના ચરણે હું પ્રણામ કરું છું.૪.

[શ્રીદત્ત: શરણં મમ = શ્રી દત્ત મારું (મમ) શરણું છે; ઇતિ = એમ; ગદતઃ = બોલતાં બોલતાં; દત્તં = દત્તનું; સદા = હંમેશાં; ધ્યાયતઃ = ધ્યાન ધરતાં ધરતાં; દત્તેન = દત્તથી, દત્ત વડે; આહૃતચેતસઃ = જેનું અંતઃકરણ (ચેતસઃ) ખેંચાએલું છે, હરી લેવાયું છે; કિમુ = ક્યાંથી; ભયં = ભય, બીક; દત્તાય = દત્તને, હે દત્ત!; તુભ્યં = તમને, આપને; નમઃ = નમસ્કાર હો!; દત્તાત્ = દત્તમાંથી જ; જાતમ્ = જન્મ્યું છે; ઇદં = આ; ચરાચરમરં = ચેતન (ચર) અને જડ (અચર) તરત જ (આરાની માફક) (અરં); દત્તસ્ય = દત્તના; દામ્નિ = આધારે જ; સ્થિતં = સ્થિર છે; દત્તે = દત્તમાં; ચ = અને; એવ = જ; વિલીયતે = વિલીન થાય છે; સરભસં = શીઘ્રતાથી; ભો દત્ત = હે દત્ત!; કઃ = કોણ, શું?; ત્વત્ = તારાથી; પર = પર.] ...૫.

‘શ્રીદત્ત એ જ મારું શરણ છે’ એમ બોલતાં બોલતાં દત્તનું સદા ધ્યાન ધરતાં દત્તથી ખેંચાએલા અંતઃકરણવાળાને ભય ક્યાંથી? હે દત્ત આપને નમસ્કાર હો! દત્તથી જ આ ચર અને અચર સર્વ તરત જ જન્મ્યું છે, દત્તના આધારે જ સ્થિત છે અને દત્તમાં જ અંતે શીઘ્રતાથી વિલીન થાય છે. હે દત્ત! આપનાથી પર કોણ છે? (અર્થાત્ કોઈ નથી.)

.....૫.

[શ્રીદં = શ્રી (લક્ષ્મી-શોભા) આપનાર (દં); ધીદં = બુદ્ધિ (ધી) આપનાર; સુંદતં = સારી દંતપંક્તિવાળા; હતનતતતતં = ભક્તો (નત)ના વિષયાધ્યાસ (ત)નો વિસ્તાર (તત) રોકનાર (હત)ને; તારકં = તારનારને; રમ્યરમ્યં = સુંદરમાં સુંદર; નોમિ = હું નમન કરું છું; શ્રીમિત્રમિત્રં = કુબેર (શ્રીમિત્ર)ના મિત્રને; સુરનરવરદં = દેવો અને મનુષ્યોને વરદાન આપનાર; દેશિકં = આચાર્ય; શિષ્યશિષ્યમ્ = શિષ્યોના પણ શિષ્યને; શાધિ = શીખવ; સ્વં = પોતાના ભક્તને, શિષ્યને; ધિષ્ટયધિષ્ટયં = ઘરનું પણ ઘર; હર = હરી લે; દરમરસં = દરમ્ (ભય) અરસં (નબળા); મા = નહિ; ત્યજ = તરછોડ; ત્યક્તત્યક્તં = ત્યજાયેલાથી પણ ત્યજાયેલ (ત્યક્ત); માં = મને; બાલં = બાળકને; બાહ્યબાહ્યં = બાહ્યમાં પણ બાહ્ય; સુતમ્ = પુત્રરૂપ; ઉત = પાદપૂરક શબ્દ; તત હે = હે તાત!; તારયોં = તારય + ઓમ્ = (પ્રભુ) ઉદ્ધાર કર; રંકરંગમ્ = રંક રંગનો.]

.....૬.

શ્રી આપનાર, બુદ્ધિ આપનાર, સુંદર દંતપંક્તિવાળા, ભક્તોના વિષયાધ્યાસનો વિસ્તાર રોકનાર, તારનાર, સુંદરમાં સુંદર, કુબેરના મિત્ર (શ્રીમિત્ર), દેવો અને મનુષ્યોને વરદાન આપનાર, આચાર્ય (છતાં) શિષ્યોના પણ શિષ્યને હું નમન કરું છું. પોતાના ભક્તને (શિષ્યને) ઘરના ઘર (ઉત્તમ ઘર) વિષે શીખવ. ભય હરી લે. ત્યજાએલથી પણ ત્યક્ત, નભળા મને ત્યજશ નહીં. બાહ્યમાં પણ બાહ્ય એવા પુત્રરૂપ બાળકને હે તાત! હે પ્રભુ! આ રંક રંગનો ઉદ્ધાર કર.૬.

૧૭. શ્રીદત્તભજનમ્ । (રાગ: સારંગ)

શ્રી અનસૂયાનંદન	દત્ત	ભક્તકામકલ્પદ્રુમ	દત્ત
વિઘ્નાંબુધિશતભાસ્કર	દત્ત	ધૂલ્યંકિતતનુધૂસર	દત્ત
સુરનરમુનિકિન્નરનુત	દત્ત	ચજ્ઞયાગજપતોષિત	દત્ત ...૬
દંડકમંડલુશોભિત	દત્ત	ભુક્તિમુક્તિસૌખ્યપ્રદ	દત્ત
સંસારામ્બુધિપારણ	દત્ત	કલિકલ્મષસુવિદારણ	દત્ત ...૧૦
ભાગીરથ્યવગાહન	દત્ત	કોલ્હાપુરભિક્ષાટન	દત્ત
ગિરિવરસાનુકૃતાલય	દત્ત	માતાપુરશયનાલય	દત્ત ...૧૪
સુરનરમુનિવરદેશિક	દત્ત	સર્વસુધર્મવિનાયક	દત્ત
ગીતરાગનૃત્યપ્રિય	દત્ત	સર્વકર્મસાક્ષ્યક્રિય	દત્ત ...૧૮
સ્વધર્મપાલનરતનુત	દત્ત	બાહ્યાડમ્બરવર્જિત	દત્ત
ભૂતપ્રેતવિદ્રાવક	દત્ત	નિત્યસત્યપ્રચારક	દત્ત ...૨૨
કર્પટકન્થાધારક	દત્ત	વિદ્યાવારિધિમૌક્તિક	દત્ત
જારણમારણમારણ	દત્ત	ઉચ્ચાટનસંનાશન	દત્ત ...૨૬
ગ્રહપીડનવિનિવારણ	દત્ત	આધિવ્યાધિવિદારણ	દત્ત
દારિદ્ર્યર્ણવિમોચન	દત્ત	આનંદાબ્ધ્યુન્મજ્જન	દત્ત ...૩૦

જર્જરવળ્યાસુતપ્રદ	દત	દીન‘રંગ’શાંતિપ્રદ	દત
દાહભૂમિશ્વક્રીડન	દત	નૂતનભસ્મવિભૂષિત	દત ...૩૪
અવધૂતાભિધસંસ્તુત	દત	નિગમાગમસારસ્વત	દત
દયાદાનદમશિક્ષક	દત	વિશ્વંભર-સુદિગમ્બર	દત ...૩૮
લાલાલાભસમપ્રિય	દત	ચેલકુચેલસમપ્રિય	દત
બાલોન્મતપિશાયક	દત	રેવાતીરપરિક્રમ	દત ...૪૨
પરમહંસ-પરિગ્રાજક	દત	નગ્નોન્મતક્ષપણક	દત
આત્મશાસ્ત્રસુવિશારદ	દત	આશાપાશવિનિર્ગત	દત ...૪૬
સદા સર્પદા નિર્મલ	દત	ધૂતોરચિત-નિરામય	દત
કર્મબાહ્યકર્મપ્રિય	દત	ધર્મબાહ્યધર્મપ્રિય	દત ...૫૦
કર્માકર્મવિવર્જિત	દત	ધર્માધર્મવિવર્જિત	દત
માનામાનાકમ્પિત	દત	રાગદ્વેષાવંચિત	દત ...૫૪
મેઘાડમ્બરશ્યામલ	દત	શ્રીપાદશ્રીવલ્લભ	દત
દૂરીકૃતસુરપતિભય	દત	ગુરુશુશ્રૂષારતપ્રિય	દત ...૫૮
વિષ્ણુદ્વિજવરસન્નુત	દત	કાર્તવીર્યમુક્તિ-પ્રદ	દત
પિંગલનાગસુપૂજિત	દત	નિર્મલનિશ્ચલનિષ્કિચ	દત ...૬૨
ઓદુમ્બરતલકેતન	દત	શુદ્ધપ્રેમસુવેતન	દત
દામ્બિકનાસ્તિકનિંદિત	દત	સાધુવૃન્દસુવન્દિત	દત ...૬૬
પાપપુણ્યપરિવર્જિત	દત	નિત્યાનંદસમન્વિત	દત
મિતમાધૂકરભોજન	દત	વેદૈકાક્ષરકૂજન	દત ...૭૦
વાદવિવાદતિરોહિત	દત	સુખસંવાદપ્રકાશિત	દત
રાજરાજસંપૂજિત	દત	દીનદીનસંપૂજિત	દત ...૭૪
સંન્યાસાશ્રમબહુમત	દત	નેષ્ઠિકવાડવબહુમત	દત
સુરનરમુનિગણપ્રાર્થિત	દત	બાહષ્ટકસુખમાન્વિત	દત ...૭૮

મુખશશિજિતરજનીકર	દત	રવિવિધુતારકભાસ્કર	દત
ત્ર્યાયુધમંડિતવરનુત	દત	નાનારૂપવિભૂષિત	દત ...૮૨
આત્રેયાનંદ-પ્રદ	દત	મંત્રતંત્રસુવિશારદ	દત
વૈદિક-ધર્મપ્રચારક	દત	નાસ્તિકવાદવિદૂષક	દત ...૮૬
પાદપદ્મજિતપંકજ	દત	અનિલાશ્ચારૂઢાત્રિજ	દત
પંચમકારસુદૂરગ	દત	વિધ્વંસિતસંસ્ત્રીતનગ	દત ...૯૦
વાગર્થપ્રતિપાદક	દત	સત્યાર્થપ્રવિબોધક	દત
પંડિતગુણિજનમંડિત	દત	દુર્જનદુર્મુખદંડિત	દત ...૯૪
વિષયવિદગ્ધવિદૂષિત	દત	સજજનહરિજનસંસ્તુત	દત
નાનાતર્કપ્રભંજન	દત	નિર્મલનિત્યનિરંજન	દત ...૯૮
પાખંડપ્રિયખંડિત	દત	સદ્ભાર્ચરણાવૃત	દત
ખેચરભૂચરમાર્ગદ	દત	બ્રહ્મક્ષત્રવિદ્શૂરૂપ	દત .૧૦૨
બ્રહ્મચારિગૃહિવનસ્થ	દત	દેશિકવરસંપૂજિત	દત
નારદતુંબરકીર્તિત	દત	સાધુવૃન્દપરિનર્તિત	દત
બ્રહ્માનંદપરિપ્લુત	દત	કૈવલ્યામૃતપાનદ	દત .૧૦૮

શબ્દાર્થ

[શ્રી અનસૂયાનન્દન દત = શ્રી અનસૂયાના પુત્ર (નન્દન) દતાત્રેય ભગવાન; ભકતકામકલ્પદ્રુમ દત = ભકતોની કામનાઓના કલ્પવૃક્ષ (દ્રુમ); વિદ્નાંબુષિશતભાસ્કર = વિદ્નોના સેંકડો (શત) દરિયા (અંબુષિ)ને સૂકવી નાખવામાં સૂર્ય (ભાસ્કર) સમાન; ધૂલ્યક્ષિતતનુધૂસર = ધૂળ (ધૂલિ)થી અંકિત થયેલા શરીર (તનુ)ને લીધે રાખોડિયા રંગ (ધૂસર)વાળા; સુરનરમુનિકિત્તરનુત = દેવો, મનુષ્યો, મુનિઓ અને કિત્તરોથી પ્રશંસા કરાએલા; યજ્ઞયાગજપતોષિત = યજ્ઞ, યાગ અને જપથી સંતુષ્ટ થએલા દત.]

.....૬.

અર્થ

શ્રી અનસૂયાના પુત્ર દત્તાત્રેય ભગવાન ભક્તોની કામનાઓના કલ્પવૃક્ષ, વિઘ્નોના સેંકડો દરિયાઓને સૂકવી નાખવામાં સૂર્ય સમાન, ધૂળથી અંકિત થએલ શરીરને લીધે રાખોડિયા રંગવાળા, દેવો, મનુષ્યો, મુનિઓ, કિન્નરોથી પ્રશંસા કરાયેલા અને યજ્ઞ, યાગ અને જપ વડે સંતુષ્ટ કરાયેલા,

.....૬.

[દણ્ડકમણ્ડલુશોભિત = દંડ-કમંડલુથી શોભિત, શોભાયમાન; ભુક્તિભુક્તિસૌખ્યપ્રદ = ભોગ અને મોક્ષના સુખને આપનાર; સંસારામ્બુધિપારણ = સંસારરૂપી સમુદ્ર (અંબુધિ)માંથી પાર કરનાર; કલિકલ્મષસુવિદારણ = કળિકાળનાં પાપો(કલ્મષ)ને દૂર કરનાર, વિદારનાર).]

.....૧૦.

(હાથમાં) દંડ કમંડલુથી શોભાયમાન, ભોગ અને મોક્ષના સુખને આપનાર, સંસારરૂપી સમુદ્રમાંથી પાર કરનાર, કળિકાળનાં પાપોને દૂર કરનાર (વિદારણ = કાપી નાખનાર) શ્રીદત્ત.

.....૧૦.

[ભાગીરથ્યવગાહન = ગંગા (ભાગીરથી)માં ડૂબકી મારનાર (અવગાહન); કોલ્હાપુરભિક્ષાટન = કોલ્હાપુરમાં ભિક્ષા માટે ફરનાર; ગિરિપરસાનુકૃતાલય = પર્વતો (ગિરિપર)ના શિખર (સાનુ) ઉપર નિવાસ (આલય) કરનાર (કૃત); માતાપુરશયનાલય = માહુરગઢ (રેણુકામાતાનું સ્થાન) જેમનું શયન સ્થાન છે તે.]

.....૧૪.

ગંગામાં ડૂબકી મારનાર, કોલ્હાપુરમાં ભિક્ષા માટે ફરનાર, પર્વતોના શિખરો ઉપર નિવાસ કરનાર, માહુરગઢ (રેણુકામાતાનું સ્થાન) જેમનું શયનનું સ્થાન છે તે શ્રીદત્ત.

.....૧૪.

[સુરનરમુનિવરદેશિક = દેવો, મનુષ્યો અને મુનિશ્રેષ્ઠોના આચાર્ય (દેશિક); સર્વસુધર્મવિનાયક = બધા જ સારા(સુ)ધર્મોના વિશિષ્ટ નાયક (ધર્માધિકારી); ગીતરાગનૃત્યપ્રિય = ગીત, રાગ અને નૃત્ય જેને પ્રિય છે એવા; સર્વકર્મસાક્ષ્યક્રિય = સર્વ કર્મોના સાક્ષીરૂપ (સાક્ષી) અને ઉદાસી (અક્રિય).]

.....૧૮.

દેવો, મનુષ્યો, મુનિશ્રેષ્ઠોના આચાર્ય (દેશિક = ગુરુ, ઉપદેશક), બધા જ સારા (શ્રેષ્ઠ) ધર્મોના વિશિષ્ટ નાયક (ધર્માધિકારી), ગીત, રાગ અને નૃત્ય જેને પ્રિય છે એવા, સર્વ કર્મોના સાક્ષીસ્વરૂપ અને અક્રિય (ઉદાસી) શ્રીદત્ત.

.....૧૮.

[સ્વધર્મપાલનરતનુત = પોતાના ધર્મનું પાલન કરવામાં રત એ રીતે બધાથી પ્રશંસા પામેલા (સ્તુતિ કરાયેલ); બાહ્યાડમ્બરવર્જિત = બાહ્ય આડંબર (ઢોંગ) રહિત;

ભૂતપ્રેતવિક્રાવક = ભૂત અને પ્રેત વગેરેને ભગાડનાર; નિત્યસત્યપ્રચારક = હંમેશાં સત્યનો જ પ્રચાર કરનાર.]૨૨.

પોતાના ધર્મનું પાલન કરવામાં રત એ રીતે બધાથી સ્તુતિ કરાએલ, બાહ્ય આડંબર (ઢોંગ) રહિત, ભૂત અને પ્રેત આદિને ભગાડનાર, હંમેશાં સત્યનો જ પ્રચાર કરનાર શ્રીદત્ત.૨૨.

[કર્પટકન્થાધારક = કપડાંનાં ચીંથરા (કર્પટ)ની ગોદડી (કંથા) ધારણ કરનાર; વિદ્યાવારિષિમૌક્તિક = વિદ્યારૂપી સમુદ્ર (વારિષિ)ના મોતીસ્વરૂપ (સર્વ વિદ્યાના સારરૂપ); જારણમારણમારણ = જારણ-મારણ (મેલી વિદ્યા)ના પણ મારણ (નાશ કરનાર); ઉચ્ચાટનસંનાશન = ઉચ્ચાટનનો સારી રીતે (સં) નાશ કરનાર.]૨૬.

કપડાંનાં ચીંથરાની કંથા (ગોદડી) ધારણ કરનાર, વિદ્યારૂપી સમુદ્રના મોતીસ્વરૂપ (એટલે સમસ્ત વિદ્યાઓના સારરૂપ), જારણમારણના પણ મારણ અને ઉચ્ચાટનનો સારી રીતે નાશ કરનાર શ્રીદત્ત.૨૬.

[ગ્રહપીડનવિનિવારણ = ગ્રહોની પીડાનું વિશેષ નિવારણ કરનાર; આધિવ્યાધિવિદારણ = આધિ (માનસિક પીડા), વ્યાધિ (શારીરિક પીડા) (અને ઉપાધિ)ને ટાળનાર (વિદારનાર); દારિદ્ર્યર્ણવિમોચન = દારિદ્ર્યરૂપી દેવા (ઋણ)માંથી છોડાવનાર; આનંદાબ્ધ્યુન્મજ્જન = આનંદસાગર (અબ્ધિ)માં ડૂબકી મારી (મજ્જન) ઉપર (ઉદ્) આવનાર.]૩૦.

ગ્રહોની પીડાનું વિશેષ નિવારણ કરનાર, આધિ, વ્યાધિ (અને ઉપાધિ)ને ટાળનાર, દારિદ્ર્યરૂપીદેવામાંથી છોડાવનાર અને આનંદસાગરમાં ડૂબકી મારી ઉપર આવનાર શ્રીદત્ત.૩૦.

[જર્જરવન્ધ્યાસુતપ્રદ = જર્જરિત (વૃદ્ધ) થએલ વંધ્યાને પુત્ર આપનાર; દીન‘રંગ’શાંતિપ્રદ = દીન ‘રંગ’ને શાંતિ આપનાર; દાહભૂમિશ્ચક્રીડન = સ્મશાન (દાહભૂમિ)માં કુરકુરિયાં (શ્વ) સાથે રમનાર; નૂતનભસ્મવિભૂષિત = રોજ તાજી (નવીન) ચિતાભસ્મથી વિભૂષિત (શોભતા).]૩૪.

જર્જરિત થએલ (વૃદ્ધ) વંધ્યાને પુત્ર આપનાર, દીન ‘રંગ’ને શાંતિ આપનાર, સ્મશાનમાં કુરકુરિયાં સાથે રમનાર અને નિત્ય નવીન (તાજી ચિતા) ભસ્મથી વિભૂષિત (શોભતા) શ્રીદત્ત.૩૪.

[અવધૂતાભિધ સંસ્તુત = અવધૂત એ નામે (અભિધ) સારી રીતે (સં) સ્તુતિ કરાએલ; નિગમાગમસારસ્વત = શાસ્ત્રો (આગમ) અને વેદો (નિગમ)ના

પંડિત; દયાદાનદમશિક્ષક = દયા, દાન અને દમન કરવાનું શીખવનાર; વિશ્વંભર-
સુદિગમ્બર = વિશ્વનું પોષણ કરનાર સર્વવ્યાપક દિગંબર.]૩૮.

‘અવધૂત’ એ નામે સારી રીતે સ્તુતિ કરાએલા, નિગમ અને આગમના પંડિત, દયા, દાન અને દમન કરવાનું શીખવનાર અને વિશ્વનું પોષણ કરનાર એવા સર્વવ્યાપક દિગંબર (દિગંબર = દિશાઓનું અંબર, દિશા જેનું અંબર (વસ્ત્ર) છે તે; અંદર બહાર વ્યાપી રહેનાર) શ્રીદત્ત.

.....૩૮.

[લાભાલાભસમપ્રિય = લાભ અને અલાભ બંને સમાન રીતે પ્રિય જેને છે તે; ચેલકુચેલસમપ્રિય = રેશમી કે ખરાબ (કુ)વસ્ત્ર(ચેલ) બંને સમાન પ્રિય છે તે; બાલોન્મત્તપિશાચક = બાલસ્વરૂપ, ઉન્મત્ત (ઉન્મત્તની અવસ્થામાં રહેનાર) અને પિશાચવત્ આચરણ કરનાર; રેવાતીરપરિક્રમ = નર્મદાના કિનારે કિનારે પરિક્રમા કરનાર.]૪૨.

લાભ અને અલાભ બંને સમાન રીતે જેને પ્રિય છે તે, રેશમી કે ખરાબ વસ્ત્ર બંને સમાન રીતે જેને પ્રિય છે તે, બાલસ્વરૂપ, ઉન્મત્ત (ઉન્મત્તની અવસ્થામાં રહેનાર, ગાંડો) અને પિશાચવત્ આચરણ કરનાર. અને નર્મદાના કિનારે કિનારે પરિક્રમા કરનાર શ્રીદત્ત.૪૨.

[પરમહંસ-પરિગ્રાજક = પરમહંસ સંન્યાસી; નગ્નોન્મત્તક્ષપણક = દિગંબર (નગ્ન), ઉન્મત્ત અને ક્ષપણક (જેન કે બોદ્ધ સાધુ); આત્મશાસ્ત્રસુવિશારદ = આત્માના શાસ્ત્ર (વેદાંત)માં સંપૂર્ણ પારંગત; આશાપાશવિનિર્ગત = આશાના પાશમાંથી સંપૂર્ણપણે નીકળી ગએલ (મુક્ત બનેલ).]૪૬.

પરમહંસ સ્વરૂપ સંન્યાસી, નગ્ન (દિગંબર), ઉન્મત્ત અને ક્ષપણક (જેન યા બોદ્ધ સાધુનો એક પ્રકાર) સ્વરૂપ, આત્માના શાસ્ત્ર (વેદાંત)માં સંપૂર્ણ પારંગત અને આશાના પાશમાંથી સંપૂર્ણ રીતે નીકળી ગએલ (મુક્ત બનેલ) શ્રીદત્ત.૪૬.

[સદા સર્વદા નિર્મલ = હરહંમેશ નિર્મળ; ધૂતોચ્ચિત-નિરામય = પવિત્ર (ધોઈ નાંખેલા) ચિત્તવાળા અને રોગ (આમય) વગર (નિઃ)ના (સંપૂર્ણ તંદુરસ્ત); કર્મબાહ્યકર્મપ્રિય = કર્મથી રહિત (બાહ્યકર્મ વિનાનો) છતાં કર્મપ્રિય; ધર્મબાહ્ય ધર્મપ્રિય = ધર્મથી રહિત (બાહ્યધર્મ વિનાનો) છતાં ધર્મપ્રિય.]૫૦.

હરહંમેશ નિર્મળ, ધોઈ નાખેલા (પવિત્ર) ચિત્તવાળા અને રોગરહિત (સંપૂર્ણ તંદુરસ્ત), કર્મથી રહિત (બાહ્યકર્મ વિનાનો) છતાં કર્મપ્રિય અને ધર્મથી રહિત (બાહ્ય ધર્મ વિનાનો) છતાં ધર્મપ્રિય શ્રીદત્ત.૫૦.

[કર્માકર્મવિવર્જિત = કર્મ અને અકર્મથી તદ્દન વિવર્જિત; ધર્માધર્મવિવર્જિત = ધર્મ અને અધર્મથી તદ્દન વર્જિત; માનામાનાકમ્પિત = માન અને અપમાનથી ચલિત ન થનાર (અકમ્પિત); રાગદ્વેષાપંચિત = રાગ અને દ્વેષથી નહિ (અ) છેતરાનાર (પંચિત).]૫૪.

કર્મ અને અકર્મથી તદ્દન વર્જિત, ધર્મ અને અધર્મથી તદ્દન વર્જિત, માન અને અપમાનથી ચલિત ન થનાર અને રાગ અને દ્વેષથી નહિ છેતરાનાર શ્રીદત્ત.૫૪.

[મેઘાડમ્બરશ્યામલ = વર્ષામાં (શરૂઆતમાં) છવાયેલા મેઘ સમાન શ્યામલ; શ્રીપાદશ્રીવલ્લભ = શ્રીપાદશ્રીવલ્લભસ્વરૂપ; દૂરીકૃતસુરપતિભય = ઇંદ્ર (સુરપતિ)ના ભયને દૂર કરનાર; ગુરુશુશ્રૂષારતપ્રિય = ગુરુની સેવા(સુશ્રૂષા)માં રત રહેનાર જેને પ્રિય છે તે).]૫૮.

વર્ષામાં (શરૂઆતમાં) છવાયેલા મેઘ સમાન શ્યામલ (કાળા), શ્રીપાદ શ્રીવલ્લભ સ્વરૂપ, ઇંદ્ર (સુરપતિ)ના ભયને દૂર કરનાર અને ગુરુની સુશ્રૂષા(સેવા)માં રત રહેનારના પ્રિય (અથવા ગુરુસેવામાં રત રહેનાર પ્રિય છે જેને તે) શ્રીદત્ત.૫૮.

[વિષ્ણુદ્વિજવરસન્નુત = વિષ્ણુશર્મા નામના બ્રાહ્મણશ્રેષ્ઠ દ્વારા સારી રીતે (સદ્) પ્રશંસા કરાએલ (નુત); કાર્તવીર્યમુક્તિ-પ્રદ = સહસ્રાર્જુન (કાર્તવીર્ય)ને મુક્તિ આપનાર; પિંગલનાગસુપૂજિત = પિંગલ નામના નાગ દ્વારા સારી રીતે પૂજાએલ; નિર્મલનિશ્ચલનિષ્ક્રિય = નિર્મળ, નિશ્ચલ અને નિષ્ક્રિય.]૬૨.

વિષ્ણુશર્મા નામના બ્રાહ્મણશ્રેષ્ઠ દ્વારા સારી રીતે પ્રશંસા કરાએલ, કાર્તવીર્ય (સહસ્રાર્જુન)ને મુક્તિ આપનાર, પિંગલ નામના નાગદ્વારા સારી રીતે પૂજાએલ અને નિર્મળ, નિશ્ચલ અને નિષ્ક્રિય શ્રીદત્ત.૬૨.

[ઓદુમ્બરતલકેતન = ઓદુંબરના ઝાડ નીચે નિવાસ કરનાર (કેતન); શુદ્ધપ્રેમસુવેતન = શુદ્ધ પ્રેમ એજ જેનું સમ્યક્ વેતન છે તે; દામ્બિકનાસ્તિકર્નિદિત = દંભી અને નાસ્તિકો દ્વારા નિંદા કરાએલ; સાધુવૃન્દસુવન્દિત = સાધુઓના સમૂહ (વૃન્દ)દ્વારા સારી રીતે વંદન કરાએલ.]૬૬.

ઓદુંબરના ઝાડ તળે નિવાસ કરનાર, શુદ્ધ પ્રેમ એજ જેનું સમ્યક્ વેતન છે તે, દંભ કરનારા અને નાસ્તિકો દ્વારા નિંદા કરાએલ અને સાધુઓના સમૂહ દ્વારા સારી રીતે વંદન કરાએલ શ્રીદત્ત.૬૬.

[પાપપુણ્યપરિવર્જિત = પાપ અને પુણ્યથી સર્વપ્રકારે વર્જિત; નિત્યાનંદસમન્વિત = હંમેશ આનંદથી જ યુક્ત; મિતમાધૂકરભોજન = માપસર માધુકરી માગી ભોજન કરનાર; વેદેકાક્ષરકૂજન = વેદના એક અક્ષર (ઠંકાર)નું રટણ કરનાર;]૭૦.

પાપ અને પુણ્યથી સર્વપ્રકારે વર્જિત, હંમેશ આનંદથી જ યુક્ત, માફકસર માધુકરી (ભિક્ષા) માગી ભોજન કરનાર અને વેદના એક અક્ષર (ઠંકાર)નું રટન કરનાર શ્રીદત્ત.૭૦.

[વાદવિવાદતિરોહિત = વાદવિવાદથી દૂર રહેનાર (તિરોહિત); સુખસંવાદપ્રકાશિત = સુખ આપે તેવા સંવાદ દ્વારા પ્રકાશિત થનાર; રાજરાજસંપૂજિત = રાજાઓના પણ રાજા (કુબેર) દ્વારા સારી રીતે પૂજાએલ; હીનદીનસંપૂજિત = કચડાએલા (હીન) અને ગરીબ-દુઃખી (દીન) દ્વારા પણ સારી રીતે પૂજાએલ.] ૭૪.

વાદ અને વિવાદથી તિરોહિત (દૂર રહેનાર), સુખ આપે તેવા સંવાદ દ્વારા પ્રકાશિત થનાર, રાજાઓના પણ રાજા (કુબેર) દ્વારા સારી રીતે પૂજાએલ અને હીન (કચડાએલ) અને દીન (ગરીબ, દુઃખી)થી પણ સારી રીતે પૂજાએલ શ્રીદત્ત.૭૪.

[સંન્યાસાશ્રમબહુમત = સંન્યાસાશ્રમને બહુમાન આપનાર; નૈષ્ઠિકવાડવબહુમત = નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી અને બ્રાહ્મણો(વાડવ)દ્વારા બહુમાન કરાએલ; સુરનરમુનિગણપ્રાર્થિત = દેવો (સુર), મનુષ્યો અને મુનિઓ દ્વારા પ્રાર્થના કરાએલ; બાહ્યદક્કસુખમાન્વિત = છ હાથની શોભાથી યુક્ત.]૭૮.

સંન્યાસ અને આશ્રમને બહુમાન આપનાર, નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી અને બ્રાહ્મણો દ્વારા બહુમાન કરાએલ, દેવો, મનુષ્યો અને મુનિઓ દ્વારા પ્રાર્થના કરાએલ અને છ હાથની શોભાથી યુક્ત શ્રીદત્ત.૭૮.

[મુખશશિજિતરજનીકર = મુખરૂપી ચંદ્ર(શશિ)થી ચંદ્ર (રજનીકર)ને જીતનાર; રવિવિધુતારકભાસ્કર = સૂર્ય, ચંદ્ર (વિધુ) અને તારાઓને પ્રકાશિત (ભાસ્) કરનાર; ત્ર્યાયુધમંડિતવરનુત = ત્રણ (ત્રિ) દેવોના આયુધો (આયુધ)થી શોભતા અને શ્રેષ્ઠો(વર)થી પ્રશંસા પામેલા (નુત); નાનારૂપવિભૂષિત = અનેક પ્રકાર(નાના)ના રૂપોથી શોભતા.]૮૨.

મુખરૂપી ચંદ્રથી ચંદ્રને જીતનાર (એટલે ચંદ્ર કરતાં પણ સુંદર મુખવાળા), સૂર્ય, ચંદ્ર અને તારાઓને પ્રકાશિત કરનાર, ત્રણ દેવોના આયુધોથી શોભતા અને શ્રેષ્ઠોથી પ્રશંસા પામેલા અનેક પ્રકારના રૂપોથી શોભતા શ્રીદત્ત.૮૨.

[આત્રેયાનંદ-પ્રદ = અત્રિના પુત્ર (આત્રેય) અને આનંદ આપનાર (પ્રદ); મંત્રતંત્રસુવિશારદ = મંત્ર અને તંત્રમાં સંપૂર્ણ પારંગત; યૈદિક-ધર્મપ્રચારક = યૈદિક ધર્મના પ્રચારક; નાસ્તિકવાદવિદૂષક = નાસ્તિકવાદની મશ્કરી કરનાર (વિદૂષક).]

.....૮૬.

અત્રિના પુત્ર અને આનંદ આપનાર, મંત્ર અને તંત્રમાં સંપૂર્ણ પારંગત, યૈદિકધર્મના પ્રચારક અને નાસ્તિકવાદની મશ્કરી કરનાર (વિદૂષક) શ્રીદત્ત.

.....૮૬.

[પાદપદ્મજિતપંકજ = ચરણરૂપી કમળથી કમળને જીતનાર; અનિલાશ્ચારૂઢાત્રિજ = પવન (અનિલ)રૂપી ઘોડા (અશ્વ) ઉપર આરૂઢ થએલા અને અત્રિના પુત્ર (જ); પંચમકારસુદૂરગ = પાંચ (પંચ) પ્રકારના ‘મ’ કાર (માંસ, મદિરા, મૈથુન, મત્સ્ય અને મુદ્રા (તપ્ત))થી દૂર-સુદૂર જનાર; વિધ્વંસિતસંસૃતિનગ = સંસાર (સંસૃતિ)રૂપી પર્વત (નગ)ને તોડનાર (વિધ્વંસિત).]

.....૯૦.

ચરણરૂપ કમળથી કમળને જીતનાર, પવનરૂપી ઘોડા ઉપર આરૂઢ થએલ અને અત્રિના પુત્ર, પાંચ પ્રકારના મ-કારથી (માંસ, મદિરા, મૈથુન, મત્સ્ય અને તપ્ત મુદ્રાથી) દૂર સુદૂર જનાર અને સંસારરૂપ પર્વતને તોડનાર શ્રીદત્ત.

.....૯૦.

[વાગર્થપ્રતિપાદક = વાણી (વાક્) અને અર્થને પ્રતિપાદિત કરનાર (બોલ્યા પ્રમાણે વર્તનાર); સત્યાર્થપ્રવિબોધક = સત્ય અર્થનો ખૂબ બોધ કરનાર; પંડિતગુણિજનમંડિત = પંડિતો અને ગુણીજનોથી શોભતા (મણિડત); દુર્જનદુર્મુખદંડિત = દુર્જન અને દુષ્ટ મુખોવાળાને દંડ કરનાર.]

.....૯૪.

વાણી અને અર્થને પ્રતિપાદન કરનાર (= બોલેલું આચરનાર), સત્ય અર્થનો ખૂબ બોધ કરનાર, પંડિતો અને ગુણીજનોથી શોભિત અને દુર્જનો અને દુષ્ટ મુખોવાળાને દંડ દેનાર શ્રીદત્ત.

.....૯૪.

[વિષયવિદગ્ધવિદૂષિત = વિષયોમાં રચ્યાપરચ્યા રહેનાર લોકો વડે દૂષિત કરાએલ; સજ્જનહરિજનસંસ્તુત = સજ્જનો અને હરિજનો દ્વારા સારી રીતે(સં) સ્તુતિ કરાએલ; નાનાતર્કપ્રભંજન = વિવિધ (નાના) તર્કનું ખંડન કરનાર; નિર્મલનિત્યનિરંજન = નિર્મળ, નિત્ય અને નિરંજન.]

.....૯૮.

વિષયોમાં રચ્યાપરચ્યા રહેનાર લોકો વડે દૂષિત કરાએલ, સજ્જનો અને હરિજનો દ્વારા સ્તુતિ કરાએલ, વિવિધ તર્કનું ખંડન કરનાર અને નિર્મળ નિત્ય અને નિરંજન શ્રીદત્ત.

.....૯૮.

[પાખંડપ્રિયખંડિત = પાખંડપ્રિય (પાખંડી)નું ખંડન કરનાર; સદ્ધર્મચરણાવૃત = સદ્ધર્મનું આચરણ કરનારથી વીંટળાએલા (વૃત); ખેચરભૂચરમાર્ગદ = આકાશ (ખે)માં ફરનાર (દેવ) અને પૃથ્વી ઉપર ફરનાર(મનુષ્ય)ને માર્ગ બતાવનાર; બ્રહ્મક્ષત્રવિદ્શૂદ્ધપ = બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ધનું પાલન કરનાર (પ).] ૧૦૨.

પાખંડ જેને પ્રિય છે એવાઓનું ખંડન કરનાર, સારા ધર્મનું આચરણ કરનારથી વીંટળાએલા, દેવો (ખેચર) અને મનુષ્યો (ભૂચર)ને માર્ગ બતાવનાર અને બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ધનું પાલન કરનાર શ્રીદત્ત.૧૦૨.

[બ્રહ્મચારિગૃહિવનસ્થ = બ્રહ્મચારી, ગૃહસ્થ અને વનસ્થ (વાનપ્રસ્થી) સ્વરૂપ; દેશિકવરસંપૂજિત = આચાર્ય(દેશિક) વર(શ્રેષ્ઠ)થી પણ પૂજાએલા; નારદતુંબરકીર્તિત = નારદ, તુંબર વગેરે ઋષિઓ દ્વારા કીર્તન કરાએલા; સાધુવૃંદપરિનર્તિત = ચારે બાજુ(પરિ) નાચતા એવા સાધુવૃંદોથી વીંટળાએલા; બ્રહ્માનંદપરિપ્લુત = બ્રહ્માનંદમાં સારી રીતે તરનાર; કૈવલ્યામૃતપાનદ = મોક્ષ (કૈવલ્ય)રૂપી અમૃતનું પાન કરાવનાર, પાનાર (પાનદ).]૧૦૮.

બ્રહ્મચારી, ગૃહસ્થ અને વનસ્થ (વાનપ્રસ્થી) સ્વરૂપ, આચાર્ય શ્રેષ્ઠથી પણ પૂજાએલ, નારદ, તુંબર વગેરે ઋષિઓ દ્વારા કીર્તન કરાએલા અને જેની ચારે બાજુ સાધુઓ વીંટળાએલા છે (પરિનર્તિત-નાચતા વીંટળાએલ) તે શ્રીદત્ત.૧૦૮.

૧૮. શ્રીદત્તપદ્યાનિ

(ચાલ- ઈસ તન ધનકિ) (રાગ: પીલુ)

દત્તગુરું ત્વં ભજ મન એકમ્ ।

નાસ્તિ દ્વિતીયં તે શરણં કૌ ॥ધ્રુવ॥

કાષાયામ્બરધૃતબહુવેષમ્ ।

પાલિતભક્તનિવહમજમીશમ્ ॥ ...દત્ત. ૧.

દુસ્તરભવજલનિધિકૃતપારમ્ ।

નાશિતતાપદવાનલતૈક્ષણ્યમ્ ॥ ...દત્ત. ૨.

હિમમૌક્તિકવત્તરલસંસૃતિમ્ ।

ત્યક્ત્વા 'રઙ્ગ' પ્રયાહિ શરણ્યમ્ ॥ ...દત્ત. ૩.

શબ્દાર્થ

[દત્તગુરું = દત્તગુરુને; ત્વં = તું; ભજ = ભજી લે; મન = હે મન!; એકમ્ = એક માત્ર; નાસ્તિ = નથી (ન + અસ્તિ); દ્વિતીયં = બીજો, બીજું; તે = તવ = તારું; શરણં = શરણ; કો = પૃથ્વીમાં.]
.....ધ્રુવ.

અર્થ

હે મન! તું એક માત્ર દત્તાત્રેયને ભજ. આ પૃથ્વીમાં બીજો કોઈ પણ તારું શરણ નથી.
..... ધ્રુવ.

[કાષાય = ભગવા રંગનું, કષાય; અમ્બર = વસ્ત્ર; ધૃતબહુવેષમ્ = અનેક વેષ ધારણ કરનાર; પાલિતભક્તનિવહમ્ = ભક્તસમૂહ (નિવહમ્)નું પાલન કરનાર; અજમ્ = અજ, અજન્મા; ઈશમ્ = ઈશ્વર.]
.....૧.

કષાય વસ્ત્રોધારી અને અનેક વેષ ધારણ કરનાર, ભક્ત સમૂહનું પાલન કરનાર, અજ ઈશ્વર એવા તે દત્તગુરુને હે મન! તું ભજ.૧.

[દુસ્તર = મુશ્કેલીથી તરાય એવા, તરવા કઠીન; ભવજલનિધિ = સંસારરૂપી સાગર (જલનિધિ); કૃત પારમ્ = પાર કરાવનારને; નાશિતતાપદવાનલ = (ત્રિવિધ) તાપરૂપી દાવાનળનો નાશ કરનાર; તેક્ષયમ્ = તીક્ષ્ણતાનો.]
.....૨.

તરવા કઠીન એવા ભવરૂપી સાગરને પાર કરાવનાર, (ત્રિવિધ) તાપરૂપી દાવાનળની તીક્ષ્ણતાનો નાશ કરનાર, દત્તગુરુને હે મન! તું ભજ.
.....૨.

[હિમમૌક્તિકવત્ = ઝાકળના બિંદુની જેમ; તરલ = ક્ષણભંગુર; સંસૃતિમ્ = સંસારને; ત્યક્ત્વા = છોડીને; રઙ્ગ = હે રંગ!; પ્રયાહિ = (તું) જા; શરણ્યમ્ = શરણ્યને, શરણ લેવાને યોગ્ય એવાને.]
.....૩.

ઝાકળ બિંદુની માફક ક્ષણભંગુર આ સંસારને છોડીને હે રંગ! તે શરણ્યને શરણે તું જા.
.....૩.

૧૯. ગુરુકૃપા હિ કેવલમ્ | (રાગ: ચમન)

ગુરુકૃપા હિ કેવલમ્ | શિષ્યપરમમંગલમ્ ||૧||
દેહબલં ગેહબલં વિક્તબલં ચિત્તબલમ્ |
તદ્વિના તુ સર્વબલં વિદ્વ્યસારનિષ્કલમ્ || .ગુરુ. ||૧||
સદ્ગુરું ચ બ્રહ્મ પરં વ્યક્તમત્ર નૃતનુધરમ્ |
યઃ સ્મરેદ્ધિ તસ્ય ૧વરં કિન્નુ સ્યાત્સુદુષ્કરમ્ || .ગુરુ. ||૨||
એકમુખોઽપિ સ હિ વિધિર્નો ચતુષ્કરોઽપિ હરિઃ |
વિના ત્રિનેત્રમત્ર હરો '૨૩'-નર્તકોપ્યલમ્ || .ગુરુ. ||૩||

શબ્દાર્થ

[ગુરુકૃપા = ગુરુની કૃપા; હિ = જ, ખરેખર; કેવલમ્ = ફક્ત, એ જ; શિષ્ય = શિષ્યને માટે; પરમ મંગલમ્ = પરમ મંગલકારી.]ધ્રુવ.

અર્થ

ગુરુની કૃપા એ જ કેવળ શિષ્યને માટે ખરેખર મંગલકારી છે.

... ધ્રુવ.

[દેહબલં = શારીરિક બળ; ગેહબલં = ઘરનું બળ; વિક્તબલં = પૈસાનું બળ; ચિત્તબલં = ચિત્તનું બળ; તદ્ = તેના; વિના = વગર; તુ = પાઠપૂરક શબ્દ; સર્વ બલં = બધા બળો; વિદ્ધિ = જાણ; અસારનિષ્કલમ્ = અસાર અને નિષ્કલ.]૧.

દેહ (શારીરિક) બળ, ઘરનું બળ, પૈસાનું બળ, ચિત્તનું બળ, અરે! સર્વ બળો તે (ગુરુકૃપા) વિના અસાર અને નિષ્કલ જાણ. ...૧.

[સદ્ગુરું = સદ્ગુરુ; ચ = અને; બ્રહ્મ પરં = પરબ્રહ્મ; વ્યક્તમ્ = વ્યક્ત, સ્પષ્ટ જોઈ શકાય તેવું; અત્ર = અહીં; નૃતનુ = મનુષ્ય (નૃ)નું શરીર (તનુ); ધરમ્ = ધારણ કરનાર; યઃ = જે; સ્મરેત્ = સ્મરણ કરે છે; હિ = ખરેખર; તસ્ય = તેનું; વરં = શ્રેષ્ઠ વસ્તુ; કિન્નુ = કિમ્ + નુ (પાઠપૂરક) = શું; સ્યાત્ = હશે; સુદુષ્કરમ્ = ખૂબ દુષ્કર.]૨.

૧. શ્રેષ્ઠ વસ્તુ.

સદ્ગુરુ સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ છે અને અહીં મનુષ્યનું શરીર ધારણ કરીને વ્યક્ત થાય છે. જે વ્યક્તિ એનું સ્મરણ કરે છે તેને કઈ શ્રેષ્ઠ વસ્તુ પણ દુષ્કર હશે?૨.

[એકમુખ: = એક મુખવાળા; અપિ = છતાં પણ; સ: = તે; હિ = ખરેખર; વિધિ: = બ્રહ્મા; નો = નથી; ચતુષ્કર: = ચાર હાથ; અપિ = પણ; હરિ: = વિષ્ણુ; વિના = વગર; ત્રિનેત્રમ્ = ત્રણ આંખ; અત્ર = અહીં; હર: = શંકર; રક્ષ = સંસારમાં; નર્તક: = નચાવનાર; અપિ = છતાં; અલમ્ = સમર્થ છે, પૂરતાં છે.]૩.

(સદ્ગુરુ) એક મુખવાળા હોવા છતાં બ્રહ્મા છે, ચાર હાથ નથી છતાં વિષ્ણુ છે અને ત્રણ આંખ નહિ હોવા છતાં તે અહીં શંકર છે. અને તે બધાને સંસારમાં નચાવવા માટે સમર્થ છે.

[બ્રહ્માને ચાર મુખ છે, વિષ્ણુને ચાર હાથ છે અને શંકરને ત્રણ આંખ છે.]૩.

૨૦. દત્તાત્રેય કૃષ્ણ હરે

(ભેરે તો ગીરધર ગોપાલ... - એ રાહ)

દત્તાત્રેય કૃષ્ણ હરે, પાહિ પાહિ મામ્ (૨) ॥ ધ્રુવ. ॥

તત્પદેડપિ ત્વમસિ વ્યાપ્ત ત્વંપદેડપિ ત્વમિહ આપ્ત;
તત્ત્વમસિ-બોધપ્રાપ્ત, પાહિ પાહિ મામ્ (૨) ॥ ...દત્તાત્રેય. ૧.

જટાશીર્ષશંખકરા, શૂલહસ્ત યોગિવરા,
દયાદાનદમનપરા, પાહિ પાહિ મામ્ (૨) ॥ ...દત્તાત્રેય. ૨.

દત્ત-દત્ત-જપ્યપરમ્, એકત્વત્પદાબ્જચરમ્ ;
રક્ષ-રક્ષ-નામધરં, પાહિ પાહિ મામ્ (૨) ॥ ...દત્તાત્રેય. ૩.

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરક્ષ (રક્ષ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતાનિ શ્રીદત્તપદ્યાનિ સમ્પૂર્ણાનિ ।

શબ્દાર્થ

[દત્તાત્રેય = હે દત્તાત્રેય; કૃષ્ણા = હે કૃષ્ણા; હરે = હે હરિ; પાહિ = રક્ષણ કર; મામ્ = મને, મારું.]ધ્રુવ.

અર્થ

હે દત્તાત્રેય, કૃષ્ણા, હરે! મારું રક્ષણ કર, રક્ષણ કર. ... ધ્રુવ.

[તત્પદે = તત્ પદમાં; અપિ = પણ; ત્વમ્ = તું; અસિ = છું, છે; વ્યાપ્ત = વ્યાપ્ત, વ્યાપેલા; ત્વંપદે = ત્વં પદમાં; અપિ = પણ; ત્વમિહ = તું જ; આપ્ત = પ્રાપ્ત; તત્પમસિ બોધ = તે (તત્) તું (ત્વમ્) છે (અસિ), એ (બોધવાક્ય)માં મળતું જ્ઞાન, બોધ; પ્રાપ્ત = મળતા.]૧.

તત્પમસિ એ (વાક્યના) તત્ પદમાં તું જ વ્યાપ્ત થાય છે, ત્વં પદમાં પણ અહીં તું જ પ્રાપ્ત થાય છે, તત્પમસિ (વાક્ય)ના જ્ઞાનથી પ્રાપ્ત થતા હે દત્ત! મારું રક્ષણ કર, રક્ષણ કર.૧.

[જટાશીર્ષશંખકરા = માથા ઉપર જટા અને હાથમાં શંખ; શૂલહસ્ત = હાથમાં ત્રિશૂળવાળા; યોગિવરા = યોગીશ્રેષ્ઠ; દયાદાનદમનપરા = દયા, દાન અને દમનમાં તત્પર.]૨.

માથા ઉપર જટા તથા હાથમાં શંખ અને બીજે હાથે ત્રિશૂળ ધારણ કરનાર હે યોગીવર! દયા, દાન અને દમનમાં તત્પર હે દત્ત! મારું રક્ષણ કર, રક્ષણ કર.૨.

[દત્ત દત્ત જપ્યપરમ્ = દત્ત દત્તનો જાપ જપનાર; એક = એક માત્ર; ત્વત્પદાબ્જ = તારા ચરણકમળમાં; ચરમ્ = આળોટનાર; રંક = ગરીબ; રક્ષનામધરં = રંગ નામ ધારણ કરનાર.]૩.

દત્ત, દત્તનો જાપ જપનાર, એક માત્ર તારા જ ચરણકમળમાં આળોટનાર રંગ નામ ધારણ કરનાર તે આ ગરીબનું હે દત્ત! રક્ષણ કર, રક્ષણ કર.૩.

[ઇતિ = એ રીતે; શ્રીદત્ત = શ્રીદત્તાત્રેયના; પાદ = ચરણરૂપ; અરવિંદ = કમળના; મિલિંદ = ભ્રમર એવા; બ્રહ્મચારિ = બ્રહ્મચારી, પાંડુરંગ (રંગ અવધૂત) મહારાજે; વિરચિતાનિ = બનાવેલી; શ્રીદત્તપદ્યાનિ પૂર્ણ થઈ.]

२१. दत्तषोडशापतारस्तोत्रम् । (रागः भैरव)

प्राणम्य सद्गुरुं देवं वासुदेवं त्र्यधीश्वरम् ।
दत्तापिर्भापिनामानि क्लमशः षोडश ब्रूये ॥१॥
प्रथमं योगिराजं य ततोऽत्रिवरदं पुनः ।
दत्तात्रेयं तृतीयं य कालाग्निशमनं ततः ॥२॥
योगिजनवल्लभं स्यात् पंचमं योगिनां प्रियम् ।
लीलाविश्वम्भरं षष्ठं सिद्धर्षिगणपण्डितम् ॥३॥
सप्तमं सिद्धराजं य ह्यष्टमं ज्ञानसागरम् ।
विश्वम्भरापधूतं तु नवमं मुक्तिदं स्मृतम् ॥४॥
मायायुक्तापधूतं य दशमं परिकीर्तितम् ।
मायामुक्तापधूतं हि प्रोक्तं ह्येकादशं पुनः ॥५॥
आदिगुरुं द्वादशं य शिवरूपं त्रयोदशम् ।
द्वैपदेवापतारं तु ज्ञानदं स्यात्त्रयोदशम् ॥६॥
द्विगम्भरं पंचदशं भक्तदेव्यापहारकम् ।
श्यामकमललोचनं षोडशं यान्तिमं स्मृतम् ॥७॥
अतच्छोडशनामानि यः पठेच्छृणुयादपि ।
त्रिकालं ह्येककालं वा स सर्वत्र सुधी भवेत् ॥८॥
धर्मार्थी धर्ममाप्नोति ह्यर्थार्थी यार्थमाप्नुयात् ।
कामार्थी य लभेत्कामं मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥९॥
विद्यार्थी वा भवेद् विद्वान् पुत्रार्थी पुत्रवान्भवेत् ।
रुग्णो ह्यारोग्यमाप्नोति जयार्थी विजयी भवेत् ॥१०॥
संकटे विषमस्थो वा पठन्मुच्येत नोऽथिरात् ।
षोडशापृत्तिमात्रेण प्रत्यक्षं दर्शनं भवेत् ॥११॥

દૈવતેષુ પ્રસુપ્તેષુ કલો હ્યન્યેષુ '૨૫'રાટ્ ।
એકો જગર્તિ દતોઽયં દૈવદૈવઃ સનાતનઃ ॥૧૨॥

શબ્દાર્થ

[પ્રણમ્ય = પ્રણામ કરીને, પગે લાગીને; સદ્ગુરું = સદ્ગુરુને; દેવં = દેવને; વાસુદેવં = વાસુદેવને; ત્ર્યધીશ્વરમ્ = ત્રણે લોક (ત્રિ)ના નાથ (અધીશ્વર)ને; દત્તાવિભાવિ = દત્તના અવતાર (આવિભાવિ)નાં; નામાનિ = નામો; ક્રમશઃ = અનુક્રમે, ક્રમવાર; ષોઽશ = સોળ; બ્રૂવે = (હું) કહું છું.]૧.

અર્થ

ત્રણ લોકના નાથ (દત્તાત્રેય) સ્વરૂપ સદ્ગુરુદેવ વાસુદેવાનંદ સરસ્વતીને પ્રણામ કરીને હું દત્તાત્રેયના સોળ અવતારોનાં નામો અનુક્રમે કહું છું.૧.

[પ્રથમં યોગિરાજં = પહેલું યોગિરાજ; ચ = અને; તતઃ = પછી; અત્રિવરદં = અત્રિવરદ; પુનઃ = પાછું; દત્તાત્રેયં તૃતીયં = દત્તાત્રેય ત્રીજું; ચ = અને; કાલાગ્નિશમનં = કાલાગ્નિશમન; તતઃ = પછી.]૨.

પ્રથમ યોગિરાજ અને વળી પાછું અત્રિવરદ બીજું, દત્તાત્રેય ત્રીજું અને પછી ચોથું કાલાગ્નિશમન છે.૨.

[યોગીજનવલ્લભં = યોગીજનવલ્લભ; સ્યાત્ = છે; પંચમમ્ = પાંચમું; યોગીનાં પ્રિયમ્ = યોગીઓને પ્રિય; લીલાવિશ્વંભરં ષષ્ઠં = છઠ્ઠું લીલાવિશ્વંભર; સિદ્ધર્ષિ = સિદ્ધ અને ઋષિ; ગણવન્દિતમ્ = સમૂહ દ્વારા વંદન કરાએલા.]૩.

યોગીઓને પ્રિય એવું પાંચમું યોગીજનવલ્લભ છે (અને) છઠ્ઠું સિદ્ધો અને ઋષિઓના સમૂહથી વંદન કરાએલ લીલાવિશ્વંભર છે. ...૩.

[સપ્તમં = સાતમું; સિદ્ધરાજં = સિદ્ધરાજ; ચ = અને; હિ = ખરેખર; અષ્ટમમ્ = આઠમું; જ્ઞાનસાગરમ્ = જ્ઞાનસાગર; વિશ્વંભરાવધૂતં = વિશ્વંભરાવધૂત; તુ = વળી; નવમમ્ = નવમું; મુક્તિદં = મુક્તિ આપનારું; સ્મૃતમ્ = કહેવાયું છે.] ૪.

સાતમું સિદ્ધરાજ અને આઠમું જ્ઞાનસાગર છે. નવમું વિશ્વંભરાવધૂત છે જે મુક્તિ આપનારું કહેવાયું છે.૪.

[માયાયુક્તાવધૂતં = માયાયુક્તાવધૂત; ચ = અને; દશમમ્ = દશમું; પરિકીર્તિતમ્ = બધે કીર્તિ પામેલું છે, જાણીતું છે; માયામુક્તાવધૂતં = માયામુક્તાવધૂત; હિ = ખરેખર; પ્રોકતં = કહેવાયું છે; હિ = ખરેખર; એકાદશં = અગિયારમું; પુનઃ = પાછું, વળી.]

.....૫.

માયાયુક્તાવધૂત એ દસમું કહેવાયું છે જે જાણીતું છે અને માયામુક્તાવધૂત એ અગિયારમું કહેવાયું છે.

.....૫.

[આદિગુરું દ્વાદશં = આદિગુરુ એ બારમું (દ્વાદશં); ચ = અને; શિવરૂપં ત્રયોદશમ્ = શિવરૂપ એ તેરમું; દેવદેવાવતારં = દેવદેવાવતાર; તુ = અને; જ્ઞાનદં = જ્ઞાન આપનાર; સ્યાત્ = છે; ચતુર્દશમ્ = ચૌદમું.]

.....૬.

બારમું આદિગુરુ અને શિવરૂપ તેરમું તથા જ્ઞાન આપનાર દેવાવતાર એ ચૌદમું છે.

.....૬.

[દિગમ્બરં પંચદશં = દિગંબર એવું પંદરમું; ભક્તતૈન્યાપહારકમ્ = ભક્તોના દૈન્યને દૂર કરનાર (અપહારકમ્); શ્યામકમલલોચનં ષોડશં = શ્યામકમલલોચન એ સોળમું; ચ = અને; અન્તિમં = છેલ્લું, અંતિમ; સ્મૃતમ્ = કહેવાયું છે.] ...૭.

ભક્તોના દૈન્યને દૂર કરનાર દિગંબર પંદરમું છે અને શ્યામકમલલોચન એ છેલ્લું (સોળમું) નામ કહેવાયું છે.

.....૭.

[એતત્ = આ; ષોડશનામાનિ = સોળ નામો; ચઃ = જે; પઠેત્ = પાઠ કરશે; શ્રુણુયાત્ = સાંભળશે; અપિ = પણ; ત્રિકાલં = ત્રણ વાર; હિ = ખરેખર; એક કાલં = એક વાર; વા = અથવા; સઃ = તે; સર્વત્ર = બધે; સુખી ભવેત્ = સુખી થશે.] ૮.

આ સોળ નામોનો જે કોઈ ત્રણ વાર કે એક વાર પણ પાઠ કરશે અથવા સાંભળશે તે સર્વત્ર સુખી થશે.

.....૮.

[ધર્માર્થી = ધર્મની ઇચ્છાવાળો; ધર્મમ્ = ધર્મને; આપ્નોતિ = પ્રાપ્ત કરે છે, મેળવે છે; હિ = ખરેખર; અર્થાર્થી = ધનની ઇચ્છાવાળો; ચ = અને; અર્થમ્ = અર્થ, ધન; આપ્નુયાત્ = પ્રાપ્ત કરે છે; કામાર્થી = કામની ઇચ્છાવાળો; ચ = અને; ભવેત્ = મળે છે; કામં = કામ; મોક્ષાર્થી = મોક્ષની ઇચ્છાવાળો; મોક્ષમ્ = મોક્ષ; આપ્નુયાત્ = મેળવે છે.]

.....૯.

ધર્માર્થી ધર્મ પ્રાપ્ત કરે છે અને અર્થાર્થી અર્થ (ધન) પ્રાપ્ત કરે છે. કામની ઇચ્છાવાળાની મનોકામના (ફળીભૂત થાય) મેળવે છે અને મોક્ષની ઇચ્છાવાળાને મોક્ષ મળે છે.

.....૯.

[વિદ્યાર્થી = વિદ્યાની ઇચ્છાવાળો; વા = અથવા; ભવેદ્ = બને છે, થાય છે; વિદ્વાન્ = વિદ્વાન; પુત્રાર્થી = પુત્રની ઇચ્છાવાળો; પુત્રવાન્ = પુત્રવાળો; ભવેત્ =

બને છે; રુગ્ણ: = રોગી; હિ = ખરેખર; આરોગ્યમ્ = આરોગ્ય; પ્રાપ્નોતિ = પામે છે, મેળવે છે; જયાર્થી = જય (વિજય)ની ઇચ્છાવાળો; વિજયી = વિજયી; ભવેત્ = બને છે.]૧૦.

વિદ્યાર્થી વિદ્વાન બને છે અને પુત્રાર્થી પુત્રવાળો થાય છે. રોગી આરોગ્ય પ્રાપ્ત કરે છે અને વિજય મેળવવાની ઇચ્છાવાળો વિજયી બને છે.૧૦.

[સંકટે = સંકટમાં; વિષમસ્થ: = વિષમ પરિસ્થિતિમાં રહેલો (સ્થ:); પઠન્ = પાઠ કરતાંની વારમાં જ; મુચ્યેત = મુક્ત થાય છે; ન: = નહીં; અચિરાત્ = મોકેથી નહિ, જલદીથી; ષોડશ = સોળ; આપૃતિમાત્રેણ = આપૃત્તિ કરનારને; પ્રત્યક્ષં = પ્રત્યક્ષ; દર્શનં ભવેત્ = દર્શન થાય છે.]૧૧.

સંકટમાં કે વિષમ પરિસ્થિતિમાં (મૂકાયેલો) રહેલો પાઠ કરતાંની સાથે જ જલદીથી (તેમાંથી) મુક્ત થાય છે. સોળ આપૃત્તિ કરનારને પ્રત્યક્ષ દર્શન થાય છે.૧૧.

[દૈવતેષુ = દૈવતો; પ્રસુપ્તેષુ = સૂતેલા હોય છે; કલો = કળિયુગમાં; હિ = ખરેખર; અન્યેષુ = અન્ય; રંગરાટ્ = રંગરાટ્; એક: = એક; જાગર્તિ = જાગે છે; દત્તોડયં = આ (અયં) દત્ત (દત્ત:); દેવદેવ: = દેવનો દેવ; સનાતન = સનાતન.] ૧૨.

કળિયુગમાં જ્યારે અન્ય દૈવતો સૂતેલાં હોય છે ત્યારે રંગરાટ્, દેવનો દેવ, સનાતન એવો આ દત્તાત્રેય એકલો જાગે છે.૧૨.

૨૨. અકારાદિદત્તાષ્ટોત્તરશતનામાવલિ: ||

અત્રિવરદાય નમઃ	અનસૂયાનન્દપર્ધનાયનમઃ
અપધૂતાય નમઃ	આજીવિને નમઃ ...૪.
આડમ્બરદ્વિષે નમઃ	આત્રેયાય નમઃ
આહિતુણ્ડિકાય નમઃ	ઈજ્યાય નમઃ ...૮.
ઈદ્ધાય નમઃ	ઈભારિમધ્યાય નમઃ
ઈષ્માન્તકાય નમઃ	ઉટજવાસિને નમઃ ...૧૨.
ઉત્કલિતેક્ષણાય નમઃ	ઉત્તાનશાયિને નમઃ
ઊર્જસ્વલાય નમઃ	ઊર્ધ્વરેતસે નમઃ ...૧૬.
ઊષ્મપાય નમઃ	ઋણમોચનાય નમઃ
ઋતંભરાય નમઃ	ઋદાય નમઃ ...૨૦.
ઋપન્ધાય નમઃ	લૃસ્થગીતાય નમઃ
એકવીરાય નમઃ	એકાક્ષરસ્વરૂપાય નમઃ ...૨૪.
એણાહ્નન્ધવે નમઃ	એકાન્તિક્ષુખાય નમઃ
એણાસનાય નમઃ	ઓજસ્વિને નમઃ ...૨૮.
ઓદનપ્રિયાય નમઃ	ઓદુમ્બરાય નમઃ
ઓધસ્થસન્નાય નમઃ	ઓરૂપિણે નમઃ ...૩૨.
કજેક્ષણાય નમઃ	કદ્રુકેશાય નમઃ
કન્થાધારિણે નમઃ	કપાલપાણયે નમઃ ...૩૬.
ખટધરાય નમઃ	ખર્વટનિવાસિને નમઃ
ખલારાતયે નમઃ	ગગનાધ્વગાય નમઃ ...૪૦.
ગણિકાગતિદાય નમઃ	ગહ્વરગેહાય નમઃ
ઘનશ્યામાય નમઃ	ઘર્મશિવે નમઃ ...૪૪.
હૃદેવાય નમઃ	ચક્રધરાય નમઃ
ચરાચરસ્વરૂપિણે નમઃ	છન્દોગીતાય નમઃ ...૪૮.

છમ્બનાથાય	નમઃ	જગન્મિત્રાય	નમઃ
જટિલાય	નમઃ	જન્માતીતાય	નમઃ ...૫૨.
ઝરસ્નાયિને	નમઃ	ઝષાઙ્કઠાહિને	નમઃ
ગવિવર્જિતાય	નમઃ	ટજિતાય	નમઃ ...૫૬.
ટટ્ટરીક્રુહે	નમઃ	ઠક્કુરાય	નમઃ
ડમરુકરાય	નમઃ	ડમાકઠારિણે	નમઃ ...૬૦.
ઢક્કવાસિને	નમઃ	ઢકકાનાદપ્રિયાય	નમઃ
ણયસ્નાયિને	નમઃ	તટસ્થાય	નમઃ ...૬૪.
તત્ત્વજ્ઞાય	નમઃ	તપોનિધયે	નમઃ
તમોનુદે	નમઃ	થવાસિને	નમઃ ...૬૮.
દત્તાત્રેયાય	નમઃ	દયાઘનાય	નમઃ
દરપરાર્થિતાય	નમઃ	દરીગેહાય	નમઃ ...૭૨.
ધટ્ટીવસ્ત્રાય	નમઃ	ધન્યાય	નમઃ
ધર્માધર્માતિગાય	નમઃ	નગ્નાય	નમઃ ...૭૬.
નટપરાય	નમઃ	નગ્નાઙ્ગયજ્ઞાય	નમઃ
પક્ષાપક્ષરહિતાય	નમઃ	પંક્તિપાવનાય	નમઃ ...૮૦.
પતિતોદ્ધારકાય	નમઃ	ફટાછત્રાય	નમઃ
ફલાશનાય	નમઃ	બટુવેષાય	નમઃ ...૮૪.
બહૂદકાય	નમઃ	ભગુરવે	નમઃ
ભટ્ટારકાય	નમઃ	ભસ્મોદ્ધૂલિતાઙ્ગાય	નમઃ ...૮૮.
મગ્જુભાષિણે	નમઃ	મનીષિણે	નમઃ
યતિવેષાય	નમઃ	ચદચ્છાલાભસન્તુષ્ટાય	નમઃ ...૯૨.
‘રઙ્ગ’-તારકાય	નમઃ	રણશૂરાય	નમઃ
રમ્યાય	નમઃ	લઘવાહારાય	નમઃ ...૯૬.
લબ્ધવર્ણાય	નમઃ	લમ્બહસ્તાય	નમઃ
વજ્રદેહાય	નમઃ	વનાશ્રમિણે	નમઃ .૧૦૦.

શકુન્તલીડાય નમઃ | શરણ્યાય નમઃ |
 ષડ્બાહવે નમઃ | સંચમિને નમઃ | ...૧૦૪.
 સત્યયજ્ઞાય નમઃ | સરસિજાક્ષાય નમઃ |
 હઠયોગવિશારદાય નમઃ | હંસાય નમઃ | ...૧૦૮.

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરંગ (૨૩ અપધૂત)
 મહારાજવિરચિતા અકારાદિદત્તાષ્ટશતનામાવલિઃ સમ્પૂર્ણા |

અર્થ

૧. અત્રિને પરદાન આપનારને નમસ્કાર.
૨. અનસૂયાનો આનંદ વધારનારને નમસ્કાર.
૩. અપધૂતને નમસ્કાર.
૪. એક દંડધારીને નમસ્કાર.
૫. આડંબરના શત્રુને નમસ્કાર.
૬. આત્રેય (અત્રિના પુત્ર)ને નમસ્કાર.
૭. મહાન જાદુગરને નમસ્કાર.
૮. પૂજનીયને નમસ્કાર.
૯. અત્યંત તેજસ્વીને નમસ્કાર.
૧૦. સિંહ સમાન કેડવાળાને નમસ્કાર.
૧૧. કામદેવ (કામના)નો નાશ કરનારને નમસ્કાર.
૧૨. ઝૂંપડીમાં રહેનારને નમસ્કાર.
૧૩. ખીલતી કળી સમાન આંખોવાળાને નમસ્કાર.
૧૪. (આકાશ તરફ નજર રાખી) ચત્તા સૂનારને નમસ્કાર.
૧૫. મહાન શક્તિશાળીને નમસ્કાર.
૧૬. સંપૂર્ણ બ્રહ્મચર્ય પાળનારને નમસ્કાર.
૧૭. ગુસ્સાને પી જનારને (અથવા ઊષ્મપાયનું પિતૃસ્વરૂપ ધારણ કરનારને) નમસ્કાર.

૧૮. ઋણામાંથી છોડાવનારને નમસ્કાર.
૧૯. સત્યના ધારકને નમસ્કાર.
૨૦. ગતિ આપનારને નમસ્કાર.
૨૧. દેવો અને દાનવોની માતા દ્વારા વંધને નમસ્કાર.
૨૨. પૃથ્વી (અથવા પર્વત) ઉપર વસતા માનવો (ઋષિઓ)થી ગવાતા (સ્તુતિ કરાતા)ને નમસ્કાર.
૨૩. ખ્યાતનામ વીરને નમસ્કાર.
૨૪. (દ્રાં રૂપી) એક અક્ષરના સ્વરૂપવાળાને નમસ્કાર.
૨૫. ચંદ્રના ભાઈને નમસ્કાર.
૨૬. કેવળ સુખસ્વરૂપને નમસ્કાર.
૨૭. મૃગચર્મના આસન ઉપર બેસનારને નમસ્કાર.
૨૮. ઓજસવંતને નમસ્કાર.
૨૯. ઓદન (ભાત, પાચસ) જેને પ્રિય છે તેને નમસ્કાર.
૩૦. ઓદુંબર સ્વરૂપને નમસ્કાર.
૩૧. દૂધ એ જ જેનો ખોરાક છે તેવાને નમસ્કાર.
૩૨. ઓ (બીજ, શેષનાગ, અનંત) સ્વરૂપીને નમસ્કાર.
૩૩. કમળ સમાન આંખોવાળાને નમસ્કાર.
૩૪. ભૂખરા વાળવાળાને નમસ્કાર.
૩૫. કંથા ધારણ કરનારને નમસ્કાર.
૩૬. હાથમાં ભિક્ષાપાત્રવાળાને (અથવા શિવસ્વરૂપને) નમસ્કાર.
૩૭. પરશુ (હળ) ધારણ કરનારને (અથવા મિજાજ ઠંડો રાખનારને) નમસ્કાર.
૩૮. પર્વતની તળેટીમાં વસનારને નમસ્કાર.
૩૯. દુષ્ટોના દુશ્મનને નમસ્કાર.
૪૦. આકાશમાર્ગે વિચરનારને નમસ્કાર.
૪૧. ગણિકાને ગતિ આપનારને નમસ્કાર.
૪૨. ગુફા (કોઈ જઈ ન શકે તેવા) રૂપી ઘરવાળાને નમસ્કાર.
૪૩. મેઘશ્યામને નમસ્કાર.
૪૪. સૂર્ય સ્વરૂપીને નમસ્કાર.

૪૫. ઇચ્છાઓના સ્વામીને નમસ્કાર.
૪૬. ચક્ર ધારણ કરનારને નમસ્કાર.
૪૭. ચર અને અચર સ્વરૂપીને નમસ્કાર.
૪૮. વેદો વડે ગવાએલાને નમસ્કાર.
૪૯. અનાથના નાથને નમસ્કાર.
૫૦. જગતના મિત્રને નમસ્કાર.
૫૧. જટાવાળાને નમસ્કાર.
૫૨. જન્મ (મરણ)થી પરને નમસ્કાર.
૫૩. ઝરણાંમાં સ્નાન કરનારને નમસ્કાર.
૫૪. કામદેવને ભસ્મ કરનારને નમસ્કાર.
૫૫. વામગતિ (કુટિલતા) રહિતને નમસ્કાર.
૫૬. કામ જીતનારને નમસ્કાર.
૫૭. ઠક્કા મશ્કરીનો દ્રોહ કરનારને નમસ્કાર.
૫૮. ઠાકોર (સ્વામી)ને નમસ્કાર.
૫૯. હાથમાં ડમરુ ધારણ કરનારને નમસ્કાર.
૬૦. ચાંડાલના અક (દુઃખ)ને વિદારણ કરનારને નમસ્કાર.
૬૧. નાદબ્રહ્મમાં વસનારને નમસ્કાર.
૬૨. ડમરુનો નાદ જેને પ્રિય છે તેને નમસ્કાર.
૬૩. સત્ય લોકના તળાવમાં સ્નાન કરનારને નમસ્કાર.
૬૪. નદીકિનારે રહેનારને (અથવા ઉદાસીન, તટસ્થને) નમસ્કાર.
૬૫. તત્ત્વના જાણકારને નમસ્કાર.
૬૬. તપના ભંડારને નમસ્કાર.
૬૭. (અજ્ઞાન) અંધકારના ભગાડનારને નમસ્કાર.
૬૮. પર્વત ઉપર રહેનારને નમસ્કાર.
૬૯. દત્તાત્રેય ભગવાનને નમસ્કાર.
૭૦. દયાપૂર્ણને નમસ્કાર.
૭૧. શ્રેષ્ઠ શંખથી અર્ચિત થનારને નમસ્કાર.
૭૨. ગુફા એ જ જેનું ઘર છે તેને નમસ્કાર.

૭૩. લંગોટીનું વસ્ત્ર ધારણ કરનારને નમસ્કાર.
૭૪. ધન્ય થએલને નમસ્કાર.
૭૫. ધર્મ અને અધર્મથી પરને નમસ્કાર.
૭૬. નગ્ન (દિગંબર)ને (અથવા વાસનાવસ્ત્રથી રહિતને) નમસ્કાર.
૭૭. નટપરને નમસ્કાર.
૭૮. નગ્ન સ્ત્રી જેના ખોળામાં છે તેને નમસ્કાર.
૭૯. પક્ષ અને અપક્ષથી રહિતને નમસ્કાર.
૮૦. પંક્તિને પાવન કરનાર (પવિત્ર, અગ્રભોજી)ને નમસ્કાર.
૮૧. પતિતનો ઉદ્ધાર કરનારને નમસ્કાર.
૮૨. નાગની ફેણનું જેને છત્ર છે તેને નમસ્કાર.
૮૩. ફળાહાર કરનારને નમસ્કાર.
૮૪. બટુકનો વેષ ધારણ કરનારને નમસ્કાર.
૮૫. મિક્ષા માગીને રહેનાર (બહુદક સંન્યાસી)ને નમસ્કાર.
૮૬. ચોવીસ ગુરુઓ કરનારને (અથવા ભમરીને ગુરુ માનનારને) નમસ્કાર.
૮૭. પૂજનીય વિદ્વાનને (સંતને, દેવને) નમસ્કાર.
૮૮. ભસ્મ ચોળેલા દેહવાળાને નમસ્કાર.
૮૯. પ્રિય બોલનારને નમસ્કાર.
૯૦. બુદ્ધિશાળીને નમસ્કાર.
૯૧. યતિવેષધારીને નમસ્કાર.
૯૨. જે મળે તેથી સંતુષ્ટ થનારને નમસ્કાર.
૯૩. રંગને તારનારને નમસ્કાર.
૯૪. રણમાં શૂરવીરને નમસ્કાર.
૯૫. રમ્ય સ્વરૂપને નમસ્કાર.
૯૬. ઓછો આહાર લેનારને નમસ્કાર.
૯૭. વિદ્વાન (પ્રસિદ્ધ)ને નમસ્કાર.
૯૮. (ઢીંચણ સુધી) લાંબા હાથવાળાને નમસ્કાર.
૯૯. વજ્ર સમાન દેહવાળાને નમસ્કાર.
૧૦૦. વનમાં આશ્રમ બાંધનારને નમસ્કાર.

૧૦૧. પક્ષીઓ સાથે ગેલ કરનારને નમસ્કાર.
 ૧૦૨. શરણું લેવા યોગ્યને નમસ્કાર.
 ૧૦૩. છ હાથવાળાને નમસ્કાર.
 ૧૦૪. સંચમીને નમસ્કાર.
 ૧૦૫. સત્યને યજ્ઞ માનનારને નમસ્કાર.
 ૧૦૬. કમળ સમાન આંખવાળાને નમસ્કાર.
 ૧૦૭. હઠયોગમાં પારંગતને નમસ્કાર.
 ૧૦૮. (પરમ) હંસને નમસ્કાર.

૨૩. દત્તાર્તિક્યમ્ ।

- જય જય જય ગુરુદેવ ।
 વન્દે અત્રિકુમારં ત્રિભુવનભર્તારમ્ । (૨)
 જનિમૃતિસંસૃતિકાલં તાપત્રયહારમ્ ॥ ...જય જય જય. ધ્રુવ.
 કરુણાપારાવારં યોગિજનાધારમ્ । (૨)
 કૃતભવજલનિષિપારં ષડ્દર્શનસારમ્ ॥ ...જય જય જય.
 ભોગાપવર્ગદ્ધારં^૧ કૃતમોદાસારમ્ । (૨)
 નતજનવરદાતારં નિગમાગમસારમ્ ॥ ...જય જય જય.
 ધૃતગલમૌક્તિકહારં કીર્ણજટાભારમ્ । (૨)
 ધામ્ના નિર્જિતમારં^૨ ષડ્દ્રિપુસંહારમ્ ॥ ...જય જય જય.
 દુઃશીલાતિકરાલં ભસ્માંકિતભાલમ્ । (૨)
 શંખત્રિશૂલભાજન-સ્રગ્વાધારિ^૩કરમ્ ॥ ...જય જય જય.
 કલિકલ્મષહન્તારં સુરનરમુનિતારમ્ । (૨)
 વૃતપિજનેકવિહારં જ્ઞાપ્તિસુધાહારમ્^૪ ॥ ...જય જય જય.

૧. ભુક્તિમુક્તિ આપનાર. ૨. જેના તેજથી (ધામ્ના) કામદેવ (મારં) પણ પરાજિત છે.
 ૩. સ્રગ્ = માળા; વાધ = ડમરું ; અરિ = ચક્ર. ૪. જ્ઞાનરૂપી અમૃત છે આહાર જેનો.

દેવત્રયાપતારં શાન્તિસુધાગારમ્ | (૨)

દૂરીકૃતનતભારં રંગારંગકરમ્ || ...જય જય જય.

ઇતિ શ્રીદત્તાપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરજ્ઞ (૨૩ અપધૂત)
મહારાજવિરચિતમ્ દત્તાર્તિક્યં સમ્પૂર્ણમ્ |

શબ્દાર્થ

[જય જય જય ગુરુદેવ = હે ગુરુદેવ! (આપનો) જય હો, જય હો, જય હો.]

[વન્દે = (હું) વંદન કરું છું; અત્રિકુમારં = અત્રિના પુત્ર; ત્રિભુવનભતારમ્ = ત્રણે (ત્રિ) ભુવનના સ્વામી (ભતારમ્); જનિમૃતિસંસૃતિકાલં = જન્મ (જનિ) મરણ (મૃતિ) અને સંસાર (સંસૃતિ)ના કાળ; તાપત્રયહારમ્ = ત્રિવિધ તાપને હરનાર.]

.....૧.

[કરુણાપારાવારં = કરુણાના સાગર (પારાવાર); યોગિજનાધારમ્ = યોગીજનોના આધાર; કૃતભવજલનિધિપારમ્ = સંસાર (ભવ) સાગર (જલનિધિ)ની પાર જનાર; ષડ્દર્શનસારમ્ = છ (ષડ્) દર્શનના સાર સ્વરૂપ.]

.....૨.

[ભોગાપવર્ગદ્વારમ્ = ભુક્તિ (ભોગ) અને મુક્તિ (અપવર્ગ)ના દ્વારરૂપ; કૃતમોદાસારમ્ = આનંદ (મોદ)ની વૃષ્ટિ (આસારમ્) કરનાર (કૃત); નતજનવરદાતારં = ભક્ત (નત)જનોને વરદાન આપનાર; નિગમાગમસારમ્ = વેદો (નિગમ) અને શાસ્ત્રો (આગમ)ના સારરૂપ.]

.....૩.

[ધૃતગલમૌક્તિકહારં = ગળામાં (ગલ) મોતીનો હાર ધારણ કરનાર (ધૃત); કીર્ણજટાભારમ્ = (માથા પર) વીખરાએલી (કીર્ણ) જટાનો ભાર (ધારણ કરનાર); ધામ્ના નિર્જિતમારં = તેજથી (ધામ્ના) કામદેવ (મારં)ને જીતનાર (નિર્જિત); ષદ્વિપુસંહારમ્ = છ (ષડ્) શત્રુઓ (વિપુ) (કામ, ક્રોધ વિ.)ના સંહારક.]

.....૪.

[દુઃશીલાતિકરાલં = ખરાબ (દુઃ) ચારિત્ર્યવાળા (શીલ) માટે અતિ ભયંકર (કરાલં); ભસ્મંકિતભાલમ્ = જેનું કપાળ (ભાલં) ભસ્મથી અંકિત થયું છે એવા, લલાટ પર ભસ્મ ધારણ કરનાર; શંખત્રિશૂલભાજન-સગ્વાધારિકરમ્ = હાથમાં શંખ, ત્રિશૂળ, કમંડલુ (ભાજન), માળા (સગ્), ડમરુ (વાધ), ચક્ર (અરિ) ધારણ કરનાર.]

.....૫.

[કલિકલ્મષહન્ટારં = કલિના પાપો (કલ્મષ)ને હણનાર; સુરનરમુનિતારં = દેવો, મનુષ્યો અને મુનિઓને તારનાર; વૃતવિજનેકવિહારં = એકાંત (વિજન)માં જ

એક માત્ર વિહાર કરનાર; જ્ઞાપ્તિસુધાહારમ્ = જ્ઞાનરૂપી (જ્ઞાપ્તિ) અમૃત (સુધા)નો આહાર કરનાર.]૬.

[દેવત્રયાવતારં = ત્રણ દેવો (દેવત્રય)ના અવતાર; શાન્તિસુધાગારમ્ = શાન્તિરૂપી અમૃતના સાગર (આગાર); દૂરીકૃતનતભારં = ભક્તજનો (નત)ના ભારને દૂર કરનાર (દૂરીકૃત); રક્ષારક્ષકરમ્ = રંગને અરંગી (સંસાર રહિત) કરનાર.] ...૬.

અર્થ

હે ગુરુદેવ! આપનો જયજયકાર હજો!

હું અત્રિના પુત્ર, ત્રણે ભુવનના સ્વામી, જન્મમરણ અને સંસારના કાળ, ત્રિવિધ તાપને હરનાર, ક્રુણાના સાગર, યોગીજનોના આધાર, સંસારસાગરની પાર જનાર, છ દર્શનોના સારસ્વરૂપ. ભુક્તિ અને મુક્તિના દ્વારરૂપ, આનંદની વૃષ્ટિ કરનાર, ભક્તજનોને વરદાન આપનાર, શાસ્ત્રો અને વેદોના સારરૂપ, ગળામાં મોતીનો હાર ધારણ કરનાર, માથા પર વીખરાએલ જટા ધારણ કરનાર, તેજથી કામદેવને જીતનાર, (કામાદિ) છ શત્રુઓના સંહારક, ખરાબ ચારિત્ર્યવાળા માટે અતિ ભયંકર, લલાટ પર ભસ્મ ધારણ કરનાર, હાથમાં શંખ, ત્રિશૂલ, કમંડલુ, માળા, ડમરુ અને ચક્ર ધારણ કરનાર, કલિના પાપોને હણનાર, દેવો, મનુષ્યો અને મુનિઓને તારનાર, એકાંતમાં જ એક માત્ર વિહાર કરનાર, જ્ઞાનરૂપી અમૃતનો આહાર કરનાર, ત્રણ દેવોના અવતાર, શાન્તિરૂપી અમૃતના સાગર, ભક્તજનોના ભારને દૂર કરનાર અને રંગને અરંગી (સંસારરહિત) કરનાર (દત્તને) વંદન કરું છું.

૨૪. નારેશ્વરસ્તોત્રમ્ ।

જગત્પ્રસ્તં દષ્ટ્વા ત્રિપુરપતિના પૂર્વમખિલં
સ્તુતં સ્તોત્રેર્દિવ્યૈર્વિબુધનિવહેસ્તત્પ્રહલાને ।
વિધાયાલં રૌદ્રં વપુરુનલદીપ્ત્યા તમદહન્
નરાલામીશં તં પ્રણમત નરો જન્મક્ષતયે ॥૧॥

ગણાનાં ચોડધીશઃ સકલશુભદાતાઽવનિતલે
તપસ્તેપે ઘોરં ઘનજલકલાશી બહુસમમ્ ।
પુરા સિદ્ધિં પ્રાપ્તો યદનુગ્રહમાત્રેણ હ્યતુલાં
તમીશં નારેશં પ્રણમત નરો જન્મક્ષતયે ॥૨॥

કલેશં કાલેશં ધનપતિસખં ધ્યાનસુલભં
ત્રિનેત્રં ત્રાતારં ભવજલધિતસ્તં તનુજુષામ્ ।
શિવં સોમં શાન્તં શરણગતકામેષ્ટફલદં
વિભું તં નારેશં પ્રમણત નરો જન્મક્ષતયે ॥૩॥

કપર્દીશં ધીશં સુરનરતિરશ્યાં ગતિપ્રદં
નટં નાનાકારં કલિમલહરં કામદહનમ્ ।
ગુરું ગીર્વાણેશં વિષયિજનદૂરં વિષધરં
વિષધનં નારેશં પ્રણમત નરો જન્મક્ષતયે ॥૪॥

વસન્તં રેવાયાઃ પુલિનગહને પાવનતમે
તમેકં દન્તીશં ત્રિભુવનપતિં તારકગતિમ્ ।
સુરારાધ્યં હ્યાધ્યં પશુપતિમજં પૂર્ણવિભવં
ભવધનં નારેશં પ્રણમત નરો જન્મક્ષતયે ॥૫॥

નતાર્તિઘનં દેવં પ્રણતસુખદં ભૂતિકલિતં
ગિરીશં ગોવિન્દં ગિરિપરસુતાસેવિતપદમ્ ।
ખલારાર્તિં રાતિં વિબુધશિવતાતિં ક્ષિપતિં
દધાનં નારેશં પ્રણમત નરો જન્મક્ષતયે ॥૬॥

સુરનરમુનિવૃંદૈર્વન્દનીયો વનેશો
 દનુજકુલનિહન્તા ભીતિહર્તા નરાણામ્ ।
 સપટિ શિવવિધાતા મોક્ષદાતા નતાનાં
 સ વસતુ મમ હૌર્દે કામહન્તા નિયન્તા ॥૭॥
 યઃ શ્લોકસક્તકમિદં પઠતીહ મર્ત્યો
 રંગોદ્ગતં સકલરંગનિહન્ત્વ નૃણામ્ ।
 ભક્ત્યાપ્રભાત/ પ્રદોષ/ સમયે નિયતઃ શુચિઃસન્
 ભુક્ત્વેહ સૌખ્યમખિલં શિવલોકમીયાત્ ॥૮॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિણિપાણ્ડુરંગ (૨૩ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતં નારૈશ્વરસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[જગત્ ત્રસ્તં = જગતને ત્રાસેલું; દષ્ટ્વા = જોઈને; ત્રિપુરપતિના = ત્રિપુરાસુર
 વડે; પૂર્વમ્ અખિલમ્ = પૂર્વે બધું, સઘનું; સ્તુતઃ = સ્તુતિ કરાયા; સ્તોત્રૈઃ દિવ્યૈઃ =
 દિવ્ય સ્તોત્રો વડે; વિભુધનિવહૈઃ = દેવઋષિઓના સમૂહ વડે; તત્ પ્રહણે = તે
 (ત્રિપુરાસુર)ને હણી નાખવા, મારી નાખવા માટે; વિધાય = ધારણ કરીને; અલં રૌદ્રં=
 બસ રૌદ્ર એવું; વપુઃ = શરીર; અનલદીપ્ત્યા = અગ્નિની જ્વાળાઓથી; તમ્ અદહન્=
 તેને- ત્રિપુરાસુરને બાળીને ભસ્મ કરી નાંખ્યો; નરાણામ્ ઇશમ્ તમ્ = તે નરો- મનુષ્યોના
 ઇશને; પ્રણમત = પ્રણામ કરો; નરો = મનુષ્યો, પુરુષો; જન્મક્ષતયે = જન્મ (મરણ)ના
 ફેરામાંથી છૂટવા માટે.]૧.

અર્થ

મનુજો! જન્મમરણમાંથી છૂટવું છે તમારે? પગે લાગો લાંબા
 થઈ તે મનુષ્યોના ઇશ નારૈશ્વરને, અત્યંત રૌદ્રરૂપ ધારણ કરી બાળી
 નાંખ્યો જેણે પોતાની (તૃતીય નેત્રની) અગ્નિજ્વાળાથી તે (દુષ્ટ દાનવ)
 ત્રિપુરાસુરને- એના ત્રાસથી જગત બધું ત્રાસેલું જોઈ પૂર્વે દેવવૃંદોએ
 તેને મારી નાંખવા માટે મહાદેવની પ્રાર્થના કરેલી.૧.

[ગણાનામ્ યઃ અધીશ = ગણોના જે અધીશ; સકલ શુભ દાતા = બધાં જ શુભના દાતા - આપનાર; અવનિતલે = પૃથ્વી પર; તપઃ તેપે-ઘોરમ્ = ઘોર (અતિશય) તપ કર્યું; ઘનજલકલાશી = ઘન (મેઘ)ના જલકલાનું અશન-પ્રાશન-ભક્ષણ કરતાં; બહુ સમમ્ = અનેક વર્ષ; પુરા સિદ્ધિ પ્રાપ્તઃ = પૂર્વે સિદ્ધિને પામ્યા; યત્ અનુગ્રહમાત્રેણ = જેના (રુદ્રના) અનુગ્રહ-કૃપા માત્રથી, હિ-જ; અતુલામ્ = તુલનામાં ન આવે તેવી અતુલ; તમ્ ઈશં નારેશં = તે ઈશ નારેશને; પ્રણમત નરઃ જન્મક્ષતયે = જન્મ (ના ફેરા) નષ્ટ કરવા નરો પ્રણામ કરો.]

.....૨.

મનુષ્યો! મુક્ત થવું છે તમારે જન્મમરણના ફેરામાંથી? ભજો તે અંતર્યામી નારેશ્વરને જેના અનુગ્રહ માત્રથી ગણરાજ, દુનિયામાં સકળ શુભદાતા ગણપતિજી પૂર્વે સકળ સિદ્ધિને પામ્યા, મેઘજળના કલાનું ભક્ષણ કરી અનેક વર્ષ તીવ્ર તપ આચરી!

.....૨.

[કલેશમ્ = મધુર રણકાર (કલ)ના ઈશને; કાલેશમ્ = કાળના ઈશને; ધનપતિ સખમ્ = ધનપતિ - કુબેરના મિત્રને; ધ્યાન સુલભમ્ = ધ્યાન ધરવાથી સુલભ-સારી રીતે પ્રાપ્ત થતાને; ત્રિનેત્રમ્ = ત્રણ નેત્રવાળાને; ત્રાતારં = તારનારને, બચાવનારને; ભવજલધિતઃ = ભવ-સંસારરૂપી સાગરમાંથી; તમ્ = તે; તનુજુષામ્ = દેહધારીઓનો; શિવમ્ = કલ્યાણ કરનારને; સોમમ્ = સોમ સ્વરૂપને; સ + ઉમમ્ = ઉમા સાથે; શાન્તમ્ = શાંત સ્વરૂપને; શરણગત કામ ઈષ્ટ ફલદમ્ = શરણે આવેલાની કામનાને અનુરૂપ ફળ આપનારને; વિભું તં નારેશં = તે વિભુ-પ્રભુ નારેશને; પ્રણમત = પ્રણામ કરો; નરઃ = હે નરો-મનુષ્યો; જન્મક્ષતયે = જન્મનો નાશ કરવા માટે.] .૩.

જન્મનો નાશ કરવો છે તમારે મનુષ્યો? પ્રણામ કરો ભક્તિભાવથી તે સર્વવ્યાપી કાળના ઈશ, કામ પર સત્તા ચલાવનાર, કુબેરના મિત્ર, ધ્યાનથી સુલભ, ત્રિનયન, પ્રાણીમાત્રને સંસારસાગરમાંથી ઉદ્ધાર કરનાર, જગતનું કલ્યાણ કરનાર, પાર્વતીજી સાથે બિરાજમાન, શાંત અને શરણાગતની કામનાઓ પૂર્ણ કરનાર નારેશ્વરને.

.....૩.

[કપર્દીશમ્ = કપર્દિન્-જટાધારી, શિવને (ઈશમ્); ધીશમ્ = બુદ્ધિના ઈશને; સુરનરતિરશ્વાં = સુર-દેવ, નર-મનુષ્ય અને પશુપક્ષિ (તિર્યંચ) વગેરેને; ગતિપ્રદમ્ = ગતિ આપનારને; નટમ્ = નટ-નર્તકને; નાનાકારમ્ = અનેક આકાર ધારણ કરનાર-બહુરૂપીને; કલિમલહરમ્ = કળિયુગના મળ હરનારને; કામદહનમ્ = કામદેવને બાળી નાખનારને; ગુરુમ્ = ગુરુ સ્વરૂપને; ગીર્વાણેશમ્ = દેવોના (ગીર્વાણ) ઈશને; વિષયિજનદૂરમ્ = વિષયાસક્ત લોકોથી દૂર રહેનારને; વિષધરમ્ = વિષ ધારણ કરનારને; વિષઘ્નં = ઝેર નાબૂદ કરનારને; નારેશમ્ = નારેશને; પ્રણમત = પ્રણામ કરો; નરઃ = હે નરો-મનુષ્યો; જન્મક્ષતયે = જન્મનો નાશ કરવા માટે.]

.....૪.

જન્મખંડન કરવું છે તમારે માનવીઓ? પાચે લાગો પ્રેમથી તે કપર્દીશ્વર, બુદ્ધિના પ્રેરક, દેવ, મનુષ્ય ને પશુપદ્યાદિને સદ્ગતિ આપનાર, નૃત્યકુશળ, બહુરૂપી, કલિના પાપનું ખંડન કરનાર, કામદેવને ભસ્મ કરનાર, દેવોના ઈશ, વિષયી જનથી દૂર ભાગનાર, કાલકૂટ વિષ ધારણ કરનાર અને સંસારના ઝેરને નાબૂદ કરનાર નારેશ્વરને.૪.

[વસન્તમ્ = વસી રહેલાને; રેવાયા: = રેવા-નર્મદાના; પુલિનગહને = ગહન એકાંત ભાઠામાં; પાવનતમે = પવિત્રમાં પવિત્ર(પવિત્રતમ); તમ્ એકમ્ = તે એકને; દન્તીશમ્ = ગણપતિના સ્વામીને; ત્રિભુવનપતિમ્ = ત્રિલોકના નાથને; તારકગતિમ્ = પ્રણવ દ્વારા પ્રાપ્ત થનારને; સુરારાધ્યમ્ = આત્મપ્રણવથી સુકર આરાધના છે જેની તેને; હિ = જ; આધમ્ = આદિ પુરુષને; પશુપતિમ્ = પશુપતિને; અજમ્ = અજન્માને; પૂર્ણવિભવમ્ = પૂર્ણ વૈભવવાળાને; ભવઘનમ્ = ભવનો નાશ કરનારને; નારેશમ્ = નારેશને; પ્રણમત = પ્રણામ કરો; નરો = હે મનુષ્યો; જન્મક્ષતયે = જન્મનો નાશ કરવા માટે.]૫.

માણસો! જન્મથી કંટાળ્યા છો તમે? પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી ચરણે માથું મૂકો તે નારેશ્વરના, રેવાતીરે વસે છે જે ભાઠાની (એકાંત) પવિત્ર ઝાડીમાં! ભજો તે એક ગણપતિના સ્વામી, ત્રિલોકના નાથ, પ્રણવમંત્ર છે પામવાનું સાધન જેને અને આત્મપ્રણવથી સુકર છે આરાધના જેની તે આદિપુરુષ, પશુપતિ, અજ (જન્મરહિત) પૂર્ણવિભવ, ભવનો બેડો પાર કરનાર નારેશ્વરને!૫.

[નત આર્તિઘનમ્ = પ્રણામ કરનારનાં દુઃખ નષ્ટ કરનારને; દેવમ્ = દેવને; પ્રણતસુખદમ્ = પ્રણિપાત કરનારને સુખ આપનારને; ભૂતિકલિતમ્ = વિભૂતિથી શોભનારને; ગિરીશમ્ = પર્વતોના ઈશને; ગોવિન્દમ્ = જીતેન્દ્રિયને; ગિરિવરસુતા = પાર્વતી (વડે); સેવિત પદમ્ = સેવાય પદ-ચરણ જેનાં તેને; ખલ અરાતિં = દુષ્ટોનાં શત્રુને; રાતિમ્ = દાની; વિબુધશિવતાતિમ્ = જ્ઞાનીઓનું અતિ કલ્યાણ કરનારને; ફણિપતિમ્ દધાનમ્ = શેષનાગને ધારણ કરનારને; નારેશમ્ = નારેશને; પ્રણમત = પ્રણામ કરો; નર: = હે મનુષ્યો; જન્મક્ષતયે = જન્મનો નાશ કરવા માટે.]૬.

મનુપુત્રો! જન્મમરણમાંથી છૂટવું છે તમારે? કરો સાષ્ટાંગ દંડવત્ પ્રણામ તે શરણાગતના દુઃખ દૂર કરનાર, સ્વયં પ્રકાશ, પ્રણામ કરનારને સુખ દેનાર, ભસ્મથી શોભાયમાન, પર્વતોના ઈશ, જિતેન્દ્રિય, ખલશત્રુ, દાની, જગન્મિત્ર, જ્ઞાનીઓનું કલ્યાણ કરનાર,

શેષનાગને ધારણ કરનાર અને પર્વતોના રાજા હિમાલયની પુત્રી જેના પગ તળાંસે છે એવા નારૈશ્વરને.૬.

[સુરનરમુનિવૃન્દેઃ = સુર (દેવ) નર (મનુષ્ય) અને મુનિઓના સમૂહો વડે; વન્દનીયઃ = વંદન કરવા યોગ્ય; વનેશઃ = વનરાજ; દનુજકુલનિહન્તા = રાક્ષસ (દનુજ) કુળનો નાશ કરનાર; ભીતિહર્તા = ભય દૂર કરનાર; નરાણામ્ = મનુષ્યોના; સપટિ = તરત જ; શિવવિધાતા = કલ્યાણ કરનાર; મોક્ષદાતા = મોક્ષ આપનાર; નતાનામ્ = નત = નમેલા = નમન કરનારાઓને; સ = તે (શિવજી); વસતુ = વસો; મમ હર્દે = મારા હૃદયમાં; કામહન્તા = કામને હણનાર; નિયન્તા = નિયમન કરનાર.]૭.

દેવ, મનુષ્યો અને ઋષિવૃંદો પણ જેને વંદન કરે છે તે પશુપતિ, વનરાજ, રાક્ષસકુળનો નાશ કરનાર, મનુષ્યોનો ભય દૂર કરનાર, ક્ષણમાત્રમાં કલ્યાણ કરનાર, શરણાગતને મુક્તિ આપનાર, કામને બાળનાર અને સર્વનું નિયમન કરનાર (નારપતિ) નારૈશ્વર મારા હૈયામાં વસો!!૭.

[યઃ = જે; શ્લોકસપ્તકમ્ ઇદમ્ = આ સાત શ્લોકવાળું (સ્તોત્ર); પઠતિ ઇહ = અહીં ભણો-વાંચે છે; મર્ત્યઃ = મનુષ્ય; રંગ-ઉદ્ગતમ્ = રંગથી ઉદ્ભવેલું; સકલરંગનિહન્ત્ = બધા જ (વાસનાના) રંગોનો નાશ કરનાર; નૃણામ્ = મનુષ્યોના; ભક્ત્યા = ભક્તિપૂર્વક; પ્રભાત સમયે = સવારે; પ્રદોષ સમયે = રાતના સમયે; નિયતઃ = નિયમમાં રહીને; શુચિસન્ = શુદ્ધ-પવિત્ર થઈને; ભુક્ત્વા ઇહ = અહીં ભોગવીને; સૌખ્યમ્ અભિલમ્ = સકળ સુખ; શિવલોકમ્ = શિવલોકમાં; ઇયાત્ = જાય છે.] .૮.

જે મનુષ્ય, સર્વ સાંસારિક આસક્તિ દૂર કરનાર, ‘રંગ’કૃત આ સાત શ્લોક, પ્રાતઃકાળે (અથવા પ્રદોષ સમયે) જિતેન્દ્રિય અને પવિત્ર થઈ ભક્તિભાવથી પઢે છે તે આ લોકમાં (જીવતાં) સર્વ સુખ ભોગવી (અંતે) શિવલોકમાં જાય છે.૮.

૨૫. મન્ત્રગર્ભમૃત્યુંજયસ્તોત્રમ્ ।

ત્ર્યંધોહરઃ	શલંગાત્મા	દત્તેષ્ટો	મૃત્તિકાપૃતઃ ।
બલેન્ભીમો	રીતિકર્તા	તાપસો	યુંજનપ્રિયઃ ।૧।
કંઠાશનો	રેફર્તા	ત્રેધાભૂતો	જનાર્દનઃ ।
ચન્તા	માયાજનિઃસાક્ષી	ચજ્જેશો	ચજ્જભાવનઃ ।૨।
જાત્યો	નિર્જરસાં ત્રાતા	હઠયોગી	મહાબલઃ ।
મહાનન્દો	રીતિભાફ્યોર્ધ્વ-રેતા		હાનિસૂદનઃ ।૩।
હેમાંગશ્રાવિ -	ભૂતિઘ્નો	કૃષ્ટદેન્યશ્ચ	દેવરાટ્ ।
સુખદુઃખસમસ્	તેજોદો	ણાગાર -	વત્સલઃ ।૪।
ગંગાસ્નાયી	વ્યાધિહર્તા	ઉન્નિદ્રસ્	ત્રાસવર્જિતઃ ।
ધિંધિનાદં	ધિયન્ધૂર્તો	મત્સ્ય-શિષ્યો	હિરણ્મયઃ ।૫।
પુષ્કરાક્ષો	ગ્રસ્તસર્પસ્	તાપનો	માંસલઃ સ્વરાટ્ ।
ટિપ્પણીકૃચ્ચ	તેજસ્વી	નંદદઃ	શત્રુજિત્પુમાન્ ।૬।
વરુણ જયેષ્ઠઃ	કકુબ્વાસા	દર્શનીયો	રજસ્વલઃ ।
ધનધાન્યાદિ	લેખશ્ચ	દાનશૂરશ્ચ	ણાટકઃ ।૭।
નંદનઃ	પાવનઃ શાન્તો	યજમાનો	ગણેશ્વરઃ ।
ઉર્વીધવો	રેચકજ્ઞઃ	કર્મકારશ્ચ	તંદ્રિહા ।૮।
વાગ્દંડી ચ ક -	ઓદાર્ય -	દિનેશો	જન્મ-કર્મવિત્ ।
રુગ્ણમિત્રં	ષદઃસારો	ગંભીરો	મતિમાનૃષિઃ ।૯।
કર્માધ્યક્ષશ્ચ	ધંકુર્વન્	બલભીમશ્ચ	મૃત્યુરાટ્ ।
મિતાહારી	જાગરૂકો	રણશૂરો	યુગાન્તકઃ ।૧૦।
વસા	મધ્યાહ્નભિક્ષુશ્ચ	મુનીશશ્ચ	જનાધિપઃ ।
બંધૂરો	વીકયાનશ્ચ	નેદિષ્ઠો	રાજસારસઃ ।૧૧।
ધનુર્વિધા -	કૃતોત્સાહો	બાલરૂપઃ	સુદુઃસહઃ ।
નાત્યાગેન	ચંગરછેદ્ધ	લઘવાશી	ખરમર્દનઃ ।૧૨।

मृत्योर्मृत्युर्	वैद्यराजः	पिनाडी	संहतिप्रियः	
योः प्रभावो	योगी य	शाकाहारी य	सारदः	१३
मुकुण्डो	नयनारामश्	चन्द्रार्काक्षो	रत्नाशितः	
क्षीलाभो	राजराजेश्वरो	ज्ञाताज्ञातो	भसूयकः	१४
यक्षाधिपो	यक्षमहन्ता	नर्मटो	यतमानसः	
मालाधरो	लोटधर्मा	सागरो	नागरःशुचिः	१५
मृगांडितो	हरः साक्षाद्	गलनीलः	शशांकभृत्	
तात् कात्	हरिःसद्य पायाद्	रङ्गनाथो	नराकृतिः	१६

मृत्युं जयस्तोत्रमिदं समन्त्रं यो वै पठेन्नित्यमतन्द्रितः सन् ।
 लक्ष्म्या भवेदाशु स पञ्चदेही इलानुप्राप्तिः भुवु निश्चयेन । १७ |
 भग्नेऽसुतन्तो प्रभवेत्र वैधो रसायनं यच्छिष्यलक्षित-शून्यम् ।
 त्रीशाच्छिष्यान्नान्य एहास्ति त्राता नानाकृतेर्मृत्युमुपात्प्रभोक्ता । १८ |

शब्दार्थ

[त्र्यंघोहर = त्रय (त्रि) प्रकारना पाप (अंधस्)नो नाश करनार (हर); शलंग्गात्मा = राज (शलंग)ओना प्राण; दत्तेष्टो = दृष्ट आपनार (दत्त); मृत्तिकापृतः = माटी (मृत्तिका)(भस्म)थी भरडायेला (आपृतः); भलेऽ = भगवानो (भल)थी स्तुति कराता (दृष्ट); लीमः = लीम; रीतिकर्ता = रीतरिवाजने उत्पन्न करनार (कर्ता); तापसः = तपस्वी, तपसी; युंजनप्रियः = ध्यान (युंजन) प्रिय.]१.

अर्थ

त्रय प्रकारना पापनो नाश करनार, राजओना प्राण, दृष्ट आपनार, माटी (भस्म)थी भरडायेला, भगवानोथी स्तुति कराता, लीम, रीतरिवाजने उत्पन्न करनार, तपस्वी, ध्यानप्रिय.१.

[कंटाशनः = कंट जानार (अशनः); रेड्ढर्ता = विषयवासना (रेड्) हरनार; त्रेधाभूतः = त्रय प्रकार (त्रेधा)ना स्वर्पवाणो, त्रय स्वर्पवाणो; जनार्दनः = जनार्दन स्वर्प; यन्ता=संयमी; मायाजनि = मायाने उत्पन्न करनार (जनि); साक्षी = साक्षी स्वर्प; यज्ञेशः = यज्ञनो दृशि; यज्ञाभावनः = यज्ञनो उत्पत्तिकर्ता.]२.

કંઈ ખાનાર, વિષયવાસના હરણ કરનાર, ત્રણ સ્વરૂપવાળા, જનાર્દન સ્વરૂપ, સંચમી, માયાને ઉત્પન્ન કરનાર, સાક્ષીસ્વરૂપ, યજ્ઞના ઈશ, યજ્ઞના ઉત્પત્તિ કર્તા.૨.

[જાત્ય: = અભિજાતવાન, ખાનદાન કુટુંબમાં જન્મેલા; નિર્જરસાંત્રાતા = દેવો(નિર્જરસાં)ના રક્ષણહાર (ત્રાતા); હઠયોગી = હઠયોગી; મહાબલ: = મહા બળવાન; મહાનવ્દો = મહા નટસ્વરૂપ; રીતિભાક્ = વિવેક (રીતિ)વાળા; ચ = અને; ઊર્ધ્વરેતા= ઊર્ધ્વરેતસ્ (યોગી) (વીર્યને ઊંચે ચઢાવનાર); હાનિસૂદન: = હાનિ હણનાર (સૂદન:).]૩.

અભિજાતવાન (સારા કુટુંબમાં જન્મેલા), દેવોના રક્ષણહાર, હઠયોગી, મહાબળવાન, મહા નટસ્વરૂપ, રીતિ(વિવેક)વાળા, ઊર્ધ્વરેતસ્ (યોગી), હાનિ હણનાર.૩.

[હેમાક્ષ: = સુવર્ણ (હેમ) સમાન અંગવાળા; ચ = અને; અવિભૂતિદન: = અનેશ્વર્ય (અવિભૂતિ)નો નાશ કરનાર (દન); કૃષ્ટદૈન્ય: = દૈન્યને ખેંચી લેનાર (કૃષ્ટ); ચ = અને; દેવરાટ્ = દેવોના રાજા (રાટ્); સુખદુ:ખસમ: = સુખ-દુ:ખને સમાન ગણનાર; તેજોદ: = તેજ અર્પનાર (દ); ણાડાગારવત્સલ: = કરાંઠાંની ઝૂંપડી (ણાડાગાર)માં રહેનારને પ્રિય (વત્સલ).]૪.

સુવર્ણ સમાન અંગવાળા, અનેશ્વર્યનો નાશ કરનાર, દૈન્યને ખેંચી લેનાર, દેવોના રાજા, સુખ અને દુ:ખ સમાન ગણનાર, તેજ અર્પનાર, કરાંઠાંની ઝૂંપડીમાં રહેનારને પ્રિય.૪.

[ગંગાસ્નાયી = ગંગામાં સ્નાન કરનાર; વ્યાધિહર્તા = વ્યાધિ (રોગ)ને હરનાર; ઉન્નિદ્રસ્ = નિદ્રા રહિત(ઉન્); ત્રાસવર્જિત: = ત્રાસ રહિત,ત્રાસ વગરના (વર્જિત); ધિંધિંનાદધિચન્ = ધિંધિંનાદથી ખુશ થતા (ધિચન); ધૂર્ત: = ધૂર્ત; મત્સ્યશિષ્ય: = મત્સ્યેન્દ્રનાથ જેનો શિષ્ય છે તે; હિરણ્મય: = હિરણ્મય.]૫.

ગંગામાં સ્નાન કરનાર, વ્યાધિને હરનાર, નિદ્રારહિત, ત્રાસરહિત, ધિંધિંનાદથી ખુશ થતા, ધૂર્ત, મત્સ્યેન્દ્રનાથ જેનો શિષ્ય છે તે, હિરણ્મય.૫.

[પુષ્કરાક્ષ: = કમળ (પુષ્કર) સમાન આંખ (અક્ષ:)વાળા; ગ્રસ્તસર્વસ્ = સર્વને ગ્રસી લેનાર; તાપન: = સૂર્યની માફક તપાવનાર; માંસલ: = માંસલ, માંસથી ભરેલા; સ્વરાટ્ = સાર્વભૌમ રાજા; ટિપ્પણીકૃત્ = જ્ઞાનચર્યા (ટિપ્પણી) કરનાર (કૃત્); ચ = અને; તેજસ્વી = તેજસ્વી; નંદદ: = આનંદ (નંદ) આપનાર (દ); શત્રુજિત્ = શત્રુને જીતનાર; પુમાન્ = પુરુષરૂપ.]૬.

કમળ સમાન આંખવાળા; સર્વને ગ્રસી લેનાર, સૂર્યની માફક તપાવનાર, માંસલ, સાર્વભૌમ રાજા, ટિપ્પણી (જ્ઞાનચર્યા) કરનાર, તેજસ્વી, આનંદ આપનાર, શત્રુને જીતનાર પુરુષરૂપ.૬.

[વર્ણજયેષ્ઠઃ = વર્ણોમાં શ્રેષ્ઠ (જયેષ્ઠ); કકુબ્વાસા = દિશાઓ (કકુબ્)નું વસ્ત્ર ધારણ કરનાર (વાસા); દર્શનીયઃ = દર્શનીય; રજસ્વલઃ = ધૂળ (રજસ)થી ખરડાએલા; ધનધાન્યાદિ લેખઃ = ધન ધાન્યનો દેવ (લેખઃ); ચ = અને; દાનશૂરઃ = દાનશૂર (દાન આપવામાં શૂર); ચ = અને; નાટકઃ = નયાવનાર.]૭.

વર્ણોમાં શ્રેષ્ઠ, દિશાઓનું વસ્ત્ર ધારણ કરનાર (દિગંબર), દર્શનીય, ધૂળથી ખરડાએલ (રજોગુણી), ધનધાન્યનો દેવ, દાનશૂર, નયાવનાર.૭.

[નંદનઃ = આનંદ આપનાર; પાવનઃ = પાવનકારી; શાન્તઃ = શાંત; યજમાનઃ = યજમાન (યજ્ઞ કરનાર, આશ્રયદાતા); ગણેશ્વરઃ = ગણોના ઈશ; ઉર્વાધિવઃ = પૃથ્વી (ઉર્વી)ના પતિ (ધવ); રેચકજ્ઞઃ = રેચક(શ્વાસ છોડવાની ક્રિયા)ના જાણકાર(જ્ઞ); કર્મકારઃ = કર્મ કરનાર; ચ = અને; તંદ્રિહા = તંદ્રાને હરી લેનાર (હા).]૮.

નંદન (આનંદ આપનાર), પાવનકારી, શાન્ત, યજમાન (યજ્ઞ કરનાર, આશ્રયદાતા), ગણોના ઈશ, પૃથ્વીપતિ, રેચક (પ્રાણયામ)ના જ્ઞાતા, કર્મ કરનાર, તંદ્રાને હરી લેનાર.૮.

[વાગ્દહડી = વાણીને (વાગ્) નિયમનમાં રાખનાર; ચ = અને; ક = સુખસ્વરૂપ; ઓદાર્ય દિનેશઃ = ઉદારતામાં સૂર્ય (દિનેશ) સમાન; જન્મકર્મવિત્ = જન્મ અને કર્મને જાણનાર (વિત્); રુગ્લામિત્રં = રોગી(રુગ્લા)ના મિત્ર; ષદઃ = મોક્ષ (ષ) દાતા (દ); સારઃ = સારસ્વરૂપ; ગંભીરઃ = ગંભીર; મતિમાન્ = બુદ્ધિ(મતિ)શાળી; ઋષિઃ = ઋષિ.]૯.

વાણીને નિયમનમાં રાખનાર, સુખસ્વરૂપ, ઉદારતામાં સૂર્ય સમાન, જન્મ અને કર્મને જાણનાર, રોગીના મિત્ર, મોક્ષદાતા, સારસ્વરૂપ, ગંભીર, મતિમાન્ ઋષિ.૯.

[કર્માધ્યક્ષઃ = કર્મના અધ્યક્ષ; ચ = અને; ધં કુર્વન્ = ધન (ધં) ઉત્પન્ન કરનાર; બલભીમઃ = બળ વડે પ્રચંડ (ભીમ); ચ = અને; મૃત્યુરાટ્ = મૃત્યુના રાજા (રાટ્); મિતાહારી = માપસર (મિત) ખોરાક લેનાર (આહારી); જાગરૂકઃ = જાગૃત; રણશૂરઃ = રણમાં શૂરવીર; યુગાન્તકઃ = યુગોનો અંત કરનાર.]૧૦.

કર્મના અધ્યક્ષ, ધન ઉત્પન્ન કરનાર, બળ વડે પ્રચંડ, મૃત્યુના રાજા, મિતાહારી, જાગ્રત, રણમાં શૂરવીર, યુગોનો અંત કરનાર. ...૧૦.

[વપ્તા = જગતનાં બીજ વાવનાર; મધ્યાહ્નભિક્ષુઃ = મધ્યાહ્ને ભિક્ષા માગનાર; ય = અને; મુનીશઃ = મુનિઓના ઈશ; ય = અને; જનાધિપઃ = લોકોના ઈશ (અધિપ); બંધૂરઃ = સુંદર, હંસસ્વરૂપ, કૂર્મરૂપ; વીક્યાનઃ = વાયુ (વીક) જેનું વાહન (યાન) છે તે; ય = અને; નેદિષ્ઠઃ = અત્યંત નિકટવર્તી; રાજસારસઃ = ઉત્તમ (રાજ) સારસરૂપ.]૧૧.

વપ્તા (જગતનાં બીજ વાવનાર), મધ્યાહ્ને ભિક્ષા માગનાર, મુનિઓના ઈશ, લોકોના ઈશ, બંધુર (સુંદર, હંસ સ્વરૂપ, કૂર્મરૂપ), વાયુ જેનું વાહન છે તે, અત્યંત નીકટવર્તી, ઉત્તમ સારસરૂપ.૧૧.

[ધનુર્વિદ્યાકૃતોત્સાહઃ = ધનુર્વિદ્યામાં ઉત્સાહ બતાવનાર; બાલરૂપઃ = બાલરૂપ; સુદુઃસહઃ = અત્યંત (સુ) અસહ્ય (દુઃસહ); નાત્યાગેન યં ગચ્છેત્ = અત્યાગથી નહિ પમાતા (અથવા ત્યાગથી પમાતા); લઘ્વાશી = થોડું (લઘુ) ખાનાર (આશી); ખરમર્દનઃ = કઠોર (ખર)ને મારનાર (મર્દન).]૧૨.

ધનુર્વિદ્યામાં ઉત્સાહ દાખવનાર, બાલરૂપ, અત્યંત અસહ્ય, ત્યાગથી નિશ્ચયપૂર્વક માણસથી પમાતા (અત્યાગથી ન પમાતા), લઘુ આહારી, ખર (કઠોર)ને મારનાર.૧૨.

[મૃત્યોર્મૃત્યુ = મૃત્યુના પણ મૃત્યુરૂપ; વૈધરાજઃ = વૈદ્યોના રાજા; પિનાકી = પિનાક ધનુષને ધારણ કરનાર; સંહતિપ્રિયઃ = સંપ (એક્ય) જેને પ્રિય છે તે; ચોર્કઃ પ્રભાવઃ = સૂર્ય (અર્કઃ) જેવો જેવો (ચઃ) પ્રભાવ છે તે; યોગી = યોગી; ય = અને; શાકાહારી = શાકાહારી; ય = અને; સારદઃ = સાર આપનાર (દ).] ...૧૩.

મૃત્યુના પણ મૃત્યુરૂપ, વૈદ્યોના રાજા, પિનાક ધનુષને ધારણ કરનાર, સંપ (એક્ય) જેને પ્રિય છે તે, જેવો સૂર્ય જેવો પ્રભાવ છે, યોગી, શાકાહારી, સાર આપનાર.૧૩.

[મુકુન્દઃ = મોક્ષ (મુકુન્) આપનાર (દ); નયનારામઃ = નયનનો આરામ; યન્દ્રાર્કાક્ષઃ = ચંદ્ર અને સૂર્ય (અર્ક) જેની આંખો (અક્ષ) છે; રણાજિતઃ = રણમાં અજિત; ક્ષીણાપ્તઃ = ગરીબો (ક્ષીણ)નો આપ્તજન; રાજરાજેન્દ્રઃ = કુબેરો (રાજેન્દ્ર)માં પણ શ્રેષ્ઠ (રાજ); જ્ઞાતાજ્ઞાતઃ = જ્ઞાન અને અજ્ઞાતરૂપ; ભસૂચકઃ = મહાજયોતિષી.]૧૪.

મુકુન્દ (મોક્ષ આપનાર), નયનનો આરામ, ચંદ્ર અને સૂર્ય જેની આંખો છે તે, રણમાં અજિત, ગરીબોનો આપ્તજન, કુબેરોમાં પણ

શ્રેષ્ઠ, જ્ઞાત અને અજ્ઞાત રૂપ, મહાજયોતિષી.

.....૧૪.

[યક્ષાધિપ: = યક્ષોનો રાજા (અધિપ); યક્ષમહન્તા = ક્ષયરોગ (યક્ષમ)ને હણનારા; નર્મદ: = આનંદ (નર્મ) આપનાર (દ); યતમાનસ: = સંચમી (યત) મનવાળા; માલાધર: = માળા ધારણ કરનાર; નોદધર્મા = ગણેશ (ન:) સ્વરૂપ અને દાન, દયા અને દમન (દધર્મા)રૂપ; સાગર: = સાગર સ્વરૂપ; નાગર: = નાગર; શુચિ: = પવિત્ર.]

.....૧૫.

યક્ષોનો રાજા, ક્ષય(રોગ)ને હણનાર, નર્મ (આનંદ) આપનાર, સંચમી મનવાળા, માળા ધારણ કરનાર, ગણેશ સ્વરૂપ, દાન, દયા અને દમનરૂપ, સાગર સ્વરૂપ, નાગર, પવિત્ર.

.....૧૫.

[મૃગાંકિત: = પશુઓથી વીંટળાયેલા; હર: સાક્ષાત્ = સાક્ષાત્ હર; ગલનીલ: = નીલકંઠ (ગલ); શશાંકભૃત્ = ચંદ્ર (શશાંક)ને ધારણ કરનાર; તાત્ = વિષયવાસના (ત)થી; કાત્ = ચમથી; હરિ: = હરિ; સદા પાયાદ્ = હંમેશાં રક્ષણ કરો; રક્ષનાથ: = રંગનો નાથ; નરાકૃતિ: = નર આકૃતિવાળો.]

.....૧૬.

પશુઓથી વીંટળાયેલો, સાક્ષાત્ હર, નીલકંઠ, ચંદ્રમાને ધારણ કરનાર, રંગનો નાથ, નર આકૃતિવાળો, હરિ હંમેશાં વિષયવાસનાથી અને ચમથી મારું રક્ષણ કરો.

.....૧૬.

[મૃત્યુંજય સ્તોત્રમ્ = મૃત્યુંજયનું સ્તોત્ર; ઇદં = આ; સમન્ત્રં = મંત્રવાળું, મંત્રગર્ભિત; ય: = જે; યૈ = પાદપૂરક શબ્દ; પઠેત્ = પાઠ કરે છે, પાઠ કરશે; નિત્યમ્ = હંમેશાં; અતન્દ્રિત: સન્ = તંદ્રારહિત થઈ; ભક્ત્યા = ભક્તિથી; ભવેત્ = થશે; આશુ = જલદીથી, તરત; સ: = તે; વજ્રદેહી = વજ્રસમાન દેહવાળો; ફલાનુપ્રાપ્તિ: = ફળની પ્રાપ્તિ; ખલુ = ખરેખર; નિશ્ચયેન = નિશ્ચયપૂર્વક.]

.....૧૭.

મંત્રગર્ભિત આ મૃત્યુંજય સ્તોત્રનો જે નિત્ય તંદ્રારહિત થઈ ભક્તિપૂર્વક પાઠ કરશે તે જલદીથી વજ્રદેહી બનશે અને ફળની પ્રાપ્તિ પણ નિશ્ચયપૂર્વક થશે.

.....૧૭.

[ભગ્ને = કપાઈ જાય, તૂટી જાય; અસુતન્તો = પ્રાણ(અસુ)રૂપી તંતુ; પ્રભવેત્ = સમર્થ થતો; ન = નથી; વૈધ: = વૈધ, કોઈ પણ વૈધ; રસાયનં = રસાયણ; યત્ = જે; શિવભક્તિ = શિવની ભક્તિ; શૂન્યમ્ = સિવાય; ત્રીશાત્ = ત્રણે લોક (ત્રિ)ના ઈશ્વર (ઈશ); શિવાત્ = શિવથી; ન = નથી; અન્ય = બીજો; ઇહ = અહીં; અસ્તિ = છે; ત્રાતા = રક્ષણ કરનાર; નાનાકૃતે: = જાતજાતના; મૃત્યુમુખાત્ = મૃત્યુના મુખમાંથી; પ્રમોક્તા = બચાવનાર.]

.....૧૮.

જ્યારે પ્રાણ તંતુ કપાઈ જાય ત્યારે કોઈ પણ વૈધ સમર્થ થતો નથી; શિવભક્તિ સિવાય બીજું કોઈ રસાયણ નથી; જાતજાતના

મૃત્યુના મુખમાંથી બચાવનાર ત્રણે લોકના ઈશ્વર શિવથી અન્ય અહીં કોઈ તારણહાર નથી.૧૮.

શ્રીદત્તચરણકમળભ્રમર બ્રહ્મચારિ પાંડુરંગ (રંગ અવધૂત) મહારાજવિરચિત મંત્રગર્ભ મૃત્યુંજય સ્તોત્ર સંપૂર્ણ.

(ઉપરના સ્તોત્રમાં નીચે જણાવેલા ચાર મૃત્યુંજય મંત્રો દરેક લીટીનો પહેલો, પાંચમો, નવમો અને તેરમો અક્ષર વાંચવાથી સાધેલા જણાશે.)

(૧) ॐ ત્ર્યંબકં યજામહે સુગંધિં પુષ્ટિ-વર્ધનમ્ |
ઉર્વારુકમિવ બન્ધનાન્મૃત્યોર્મુક્ષીય મામૃતાત્ ||

અર્થ: સુગંધયુક્ત, પુષ્ટિને વધારનાર, ત્રણ આંખવાળા (શંકર)નું અમો યજન કરીએ છીએ. જેમ ડીયામાંથી કાકડી છૂટી પડે તેમ અમને મૃત્યુના બંધનમાંથી છોડાવો, અમૃતમાંથી નહિ.

(૨) શરીરે જર્જરીભૂતે વ્યાધિગ્રસ્તે કલેવરે |
ઓષધં જાહ્નવી-તોયં વેદ્યો નારાયણો હરિઃ ||

અર્થ: શરીર જ્યારે જર્જરિત થાય, કલેવર વ્યાધિથી ગ્રસ્ત થાય ત્યારે ગંગાનું પાણી ઓષધ અને નારાયણ ભગવાન વેદ્ય હોય છે.

(૩) દત્તાત્રેય હરે કૃષ્ણા ઉન્મતાનંદદાયક |
દિગંબર મુને બાલ પિશાચ જ્ઞાન-સાગર ||

અર્થ: હે દત્તાત્રેય! આપ હર, કૃષ્ણા, ઉન્મત, આનંદદાયક, દિગંબર, મુનિ, પિશાચ સ્વરૂપ અને જ્ઞાનના સાગર છો.

(૪) મૃત્યુંજય મહાદેવ ત્રાહિ મામ્ શરણાગતમ્ |
જન્મ-મૃત્યુ-જરા-દુઃખ-સંસાર-ભય-નાશન ||

અર્થ: જન્મ, મૃત્યુ, ઘડપણનું દુઃખ અને સંસારના ભયનો નાશ કરનાર, મૃત્યુને જીતનાર હે મહાદેવ! શરણો આવેલા મારું રક્ષણ કર!

૨૬. શિવભજનમ્ । (રાગ: સારંગ)

શિશુશરણાગતતારક સામ્બ વન્દે વિજયાવર હર સામ્બ ।
 વનવાસિન્ વનચરનુત સામ્બ કૃપયોદ્ધર માં દરહર સામ્બ ॥૧॥
 હતત્રિપુરાસુર સુરવર સામ્બ સુમનોર્થિત મજ્જલકર સામ્બ ।
 રવિચન્દ્રાનલલોચન સામ્બ મદનાન્તક મદનાશક સામ્બ ॥૨॥
 શંખસ્વન શમથપ્રદ સામ્બ શટાશીર્ષ શશિભૂષણ સામ્બ ।
 કર્પૂરાભ ક્ષણકર સામ્બ કમલસુકોમલ કમનદ સામ્બ ॥૩॥
 રસનાતિગ રસવર્ધક સામ્બ દક્ષયજ્ઞવિધ્વંસક સામ્બ ।
 ગૌરીહર ગજાધર સામ્બ ગણવન્દિત મર્દિતગજ સામ્બ ॥૪॥
 રીઠારીઠાવર્જિત સામ્બ રેવાતાત સ્વર્થિત સામ્બ ।
 શંભમિત્ર શયુલાન્ધિત સામ્બ શિતિકણ્ઠ સ્થિરવાન્ધિત સામ્બ ॥૫॥
 વંદાવન્દિત વનિહર સામ્બ વન્યવધૂટીવન્ધિત સામ્બ ।
 દેશિકવર ખલદૂષિત સામ્બ દિવ્યવિભૂતિવિભૂષિત સામ્બ ॥૬॥
 ગંજાસ્થિત ગણનાયક સામ્બ જય ગરલપગતિદાયક સામ્બ ।
 ગાયત્રાનન્દિત નટ સામ્બ દાણ્ડતલટ પિન્કટજટ સામ્બ ॥૭॥
 ધનપતિહિત ધનદુર્લભ સામ્બ ધનકપિદૂર ધ્રુવ મુદ સામ્બ ।
 રજસાનુપ્રિયમન્દિર સામ્બ ‘રજ્જ’હૃષ્ટમુખચન્દિર સામ્બ ॥૮॥
 મીમાંસક વરચેષ્ટિત સામ્બ જય યોગીશ્વરવેષ્ટિત સામ્બ ।
 શંકાશૂન્ય સનાતન સામ્બ પાહિ કૃપાધન શર્મદ સામ્બ ॥૯॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરંગ (રજ્જ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતં શિવભજનં સમ્પૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[શિશુ = બાળક; શરણાગત = શરણે આવેલા; તારક = તારનાર; સામ્બ = પાર્વતી (અમ્બ) સહિત; વન્ટે = (હું) વંદન કરું છું; વિજયાવર = વિજયાના પતિ; હર = હર (દુઃખ હરનાર); સામ્બ = પાર્વતી સહિત (સદાશિવ); વનવાસિન્ = હે વનમાં વસનાર!; વનચરનુત = વનચરોથી પ્રશંસિત (નુત); સામ્બ = અમ્બા સહિત; કૃપયા = કૃપા કરીને; ઉહ્હર = ઉહ્હાર કરો; માં = મને, મારો; દર = ભય; હર = હરનાર; સામ્બ = અંબા સહિત.]૧.

અર્થ

હે શરણે આવેલા બાળક (માર્કડેય)ને તારનાર! હે વિજયાપતિ! હર સાંબ સદાશિવ! હું આપને વંદન કરું છું. હે વનમાં વસનાર! વનચરોથી પ્રશંસિત! હે ભયને હરનાર! હે સાંબ સદાશિવ! કૃપા કરીને મારો ઉહ્હાર કરો.૧.

[હત = મારનાર, હણનાર; ત્રિપુરાસુર = ત્રિપુર નામનો રાક્ષસ; સુરવર = દેવોમાં શ્રેષ્ઠ (વર); સામ્બ = હે સાંબ!; સુમનોર્ચિત = ફૂલ અથવા દેવોથી અર્ચિત; મંગલકર = મંગલકારી; સામ્બ = સાંબ; રવિચન્દ્રાનલ લોચન = સૂર્ય (રવિ), ચંદ્ર અને અગ્નિ (અનલ)રૂપ આંખવાળા; સામ્બ = સાંબ; મદનાન્તક = કામદેવ (મદન)ને મારનાર; મદનાશક = મદનો નાશ કરનાર; સાંબ = પાર્વતી સહિત.]૨.

હે ત્રિપુરાસુરને મારનાર, સુરશ્રેષ્ઠ સાંબ! હે પુષ્પોથી અથવા દેવોથી અર્ચિત, મંગલકારી સાંબ! હે સદાશિવ! (હું આપને વંદન કરું છું). હે સૂર્ય, ચંદ્ર અને અગ્નિરૂપી આંખવાળા! હે કામદેવને મારનાર અને મદનો નાશ કરનાર! હે સાંબ સદાશિવ! (કૃપા કરીને મારો ઉહ્હાર કરો.)૨.

[શંખસ્વન = શંખના નાદ(સ્વન)રૂપ; શમથપ્રદ = (મનની) શાંતિ આપનાર; સામ્બ = હે સાંબ!; શટા = જટા; શીર્ષ = મસ્તક; શશિભૂષણ = ચંદ્રનું આભૂષણ (ચંદ્રને ધારણ કરનાર); સામ્બ = હે સાંબ!; કપૂર્ભ = કપૂર સમાન (વર્ણવાળા, કપૂરગૌર); ક્ષણકર = આનંદ (ક્ષણ) આપનાર (કર); સામ્બ = હે સાંબ!; કમલસુકોમળ = કમળથી પાલ વધુ કોમળ; કમનદ = કમનીય વસ્તુઓ આપનાર (દ); સામ્બ = હે સાંબ!]૩.

શંખના નાદરૂપ, (મનની) શાંતિ આપનાર, માથા ઉપર જટા ધારણ કરનાર, ચંદ્રનું આભૂષણ ધારણ કરનાર, હે સાંબ સદાશિવ! હું

आपने पंदन करुं छुं. कर्पूर समान (गोरा) पर्णवाणा, आनंद आपनार, कमण्ठी पला कोमण, कमनीय (सुंदर) वस्तुओ आपनार, हे सांभ सदाशिव! (कृपा करीने मारो उद्धार करो.)३.

[रसनातिग = जुल (रसना)थी पर (अतिग); रसवर्धक = रसने पधारनार; साम्भ = सांभ; दक्षयज्ञविध्वंसक = दक्षना यज्ञना विध्वंसक (नाश करनार); साम्भ = हे सांभ! हे शिव!; गोरीहर = गोरी (पार्वती)ना हर; गंगाधर = गंगाने धारण करनार; साम्भ = हे सांभ!; गण्डवन्दित = गण्ठी वंदित; मर्दितगज = गजसुर(गज)नुं मर्दन करनार; साम्भ = हे सांभ.]४.

जुल (वाणी)थी पर, रसने पधारनार, दक्षना यज्ञानो नाश करनार, हे सांभ सदाशिव! (हुं आपने पंदन करुं छुं.) गोरीना हर, गंगाने धारण करनार! गण्ठी वंदित, गजसुरनुं मर्दन करनार हे सांभ सदाशिव! (कृपा करीने मारो उद्धार करो.)४.

[रीढा = मान; अरीढा = अपमान; वर्जित = रहित, विनाना; साम्भ = हे सांभ!; रेवातात = रेवाना पिता; स्पर्धित = सारी रीते (सु) अर्थित थयेला; साम्भ = हे सांभ!; शंभमित्र = गरिभो (शंभ)ना मित्र; शयुलांछित = साप (शयुल)थी विभूषित; साम्भ = हे सांभ; शितिकंठ = नीलकंठ; स्थिरवांच्छित = स्थिर (मक्कम मनुष्य); वांच्छित = धरुछा करायेला; साम्भ = हे सांभ!]५.

मान-अपमान रहित, रेवाना तात! सारी रीते पूजित सांभ! सदाशिव! (हुं आपने पंदन करुं छुं.) हे गरीभोना मित्र! हे सर्पथी विभूषित! हे नीलकंठ! मक्कम (मनुष्य) द्वारा धरुछित हे सांभ सदाशिव! (कृपा करीने मारो उद्धार करो.)५.

[पंदा = मिभारण; पन्दित = वंदित, पंदन करायेला; पनिहर = कामनानो नाश करनार; साम्भ = अंभा सहित; पन्धपधूटी = जंगली स्त्री; पंचित = छेतरायेला; साम्भ = सांभ; देशिकवर = गुरु (देशिक)मां श्रेष्ठ (वर); जल = दुर्जन; दूषित = निर्दित; साम्भ = सांभ; दिव्य विभूति = दिव्य विभूति (लभूति, यैलप); विभूषित = शोभित; साम्भ = सांभ.]६.

मिभारण द्वारा पंदन करायेला, कामनानो नाश करनार, जंगली स्त्री (लीलडीनुं रूप धारण करनार पार्वती)थी छेतराध जनार, हे सांभ सदाशिव! (हुं आपने पंदन करुं छुं.) आचार्यो (गुरु)मां श्रेष्ठ, दुर्जनोथी निर्दित, दिव्य विभूति (लभूति, यैलप)थी शोभित हे सांभ सदाशिव! (कृपा करीने मारो उद्धार करो.)६.

[ગંજાસ્થિત = ઝૂંપડીમાં વસેલા; ગણનાયક = ગણોના નાયક; સામ્બ = હે સાંબ!; જય = જય હો!; ગરલપ = ઝેર (ગરલ) પીનાર (પ); ગતિદાયક = ગતિ આપનાર; સામ્બ = હે સાંબ!; ગાયત્રાનન્દિત = વેદના ગાનથી આનંદિત થનાર; નટ = નટ; સામ્બ = હે સાંબ!; દંડિતલટ = ચોર (લટ)ને દંડનાર; પિંગટજટ = પિંગળી જટાવાળા; સામ્બ = હે સાંબ સદાશિવ!]૭.

ઝૂંપડીમાં વસેલા, ગણોના નાયક, ઝેર પીનાર, ગતિ આપનાર, હે સાંબ સદાશિવ! આપનો જય હો! વેદના ગાનથી આનંદિત થનાર, નટ, ચોરને દંડનાર, પિંગળી જટાવાળા હે સાંબ સદાશિવ! (કૃપા કરીને મારો ઉદ્ધાર કરો.)૭.

[ધનપતિ = કુબેર; હિત = મિત્ર; ધનદુર્લભ = ધનથી મળવા મુશ્કેલ; સામ્બ = હે સાંબ!; ધનક = લોભથી; વિદૂર = દૂર રહેનાર; ધ્રુવ = ધ્રુવ; મુદ = મુક્તિ આપનાર (દ); સામ્બ = હે સાંબ!; રજસાનુપ્રિય મંદિર = હૃદય (અથવા વાદળ)રૂપી મંદિર જેને પ્રિય છે તે; સામ્બ = હે સાંબ!; રંગહૃષ્ટ = રંગને આનંદિત કરે તેવા; મુખચંદિર = મુખરૂપ ચંદ્ર ધારણ કરનાર; સામ્બ = હે સાંબ!]૮.

કુબેરના મિત્ર, ધનથી અપ્રાપ્ય, લોભથી દૂર રહેનાર, ધ્રુવ, મુક્તિ આપનાર, હે સાંબ સદાશિવ! (હું આપને વંદન કરું છું.) હૃદય(વાદળ)રૂપી મંદિર જેને પ્રિય છે તે, રંગને આનંદિત કરે તેવા મુખરૂપ ચંદ્ર ધારણ કરનાર હે સાંબ સદાશિવ! (કૃપા કરીને મારો ઉદ્ધાર કરો.)૮.

[મીમાંસક = મીમાંસા કરનાર; વરચેષ્ટિત = શ્રેષ્ઠ (વર) ચેષ્ટા કરનાર; સામ્બ = હે અંબા સાથેના (શંકર)!; જય = જય હો!; યોગીશ્વર વેષ્ટિત = યોગીશ્વરોથી વીંટળાયેલા (વેષ્ટિત); સામ્બ = હે સાંબ!; શંકાશૂન્ય = શંકારહિત; સનાતન = સનાતન, શાશ્વત; સામ્બ = હે સાંબ!; પાહિ = (તું) રક્ષણ કર; કૃપાઘન = કૃપાઘન; શર્મદ = શાંતિદાયક; સામ્બ = હે સાંબ!]૯.

મીમાંસક, શ્રેષ્ઠ ચેષ્ટા કરનાર, યોગીશ્વરોથી વીંટળાયેલા હે સાંબ સદાશિવ! તમારો જય હો! શંકારહિત, સનાતન, કૃપાઘન, શાંતિદાયક હે સાંબ સદાશિવ! (તમે) અમારું રક્ષણ કરો.૯.

૨૭. મન્ત્રગર્ભો હનુમત્સ્તવઃ

ૐ કારતત્ત્વદેહસ્ત્વં	હૂં બીજજપતોષિતઃ ।
સઃ શંકરઃ પ્રવાતાત્મા	નમસ્તે મારુતેઽનઘ ॥૧॥
નમસ્તે રુદ્રરૂપાય	રામદૂતાય તે નમઃ ।
મોહાપ્તદૈત્યનાશાય	મનોવેગાય ભાસ્વતે ॥૨॥
ભક્તત્રાણૈકદીક્ષાય	લક્ષ્મણપ્રાણદાયિને ।
ગવેષણૈકવીરાય	છિન્નદ્વૈતાય ચામિને ॥૩॥
વનગહ્નરવાસાય	મનઃસંતાપહારિણે ।
તેજોજિતવરેણ્યાય	નક્તંચરવિદારિણે ॥૪॥
આંજનાય કપીડ્યાય	જાનકીજાનિમાનિને ।
જલધ્યુત્પાતધીરાય	નભોમાર્ગવિહારિણે ॥૫॥
નેત્રોત્સવાય વીરાણાં	કીનાશપતિમન્ત્રિણે ।
ચામ્યામિમુખવક્ત્રાય	જયિને જાપકારિણે ॥૬॥
ચક્ષુઃપ્રહમુચે જ્ઞાય	ચમપાશનિકર્તિને ।
મદોદ્ભ્રતાક્ષકાલાય	બોધિતાત્મસ્વરૂપિણે ॥૭॥
હાટકશ્રુતિભૂષાય	લોકાધિપસ્તુતાય ચ ।
બલભીમાય બીજયાય	હસ્તાન્દોલિતસુસ્નવે ॥૮॥
લાઙ્ગૂલદઘ્ધલંકાય	નુતિતુષ્ટાય નર્મિણે ।
ચતેન્દ્રિયાય વશ્યાય	મારણમારકાય ચ ॥૯॥
સ્વામિભક્તાય શાન્તાય	નખદન્તાયુધાય ચ ।
હાર્દકૃષ્ટહરીન્દ્રાય	કીશકીર્તિતકીર્તયે ॥૧૦॥
પાપોઘપ્રોંઘનાચારં	મોક્ષેકશ્રીદુકોટયે ।
નત્વા શઠઃ સમાપ્નોતિ સાધુત્વં	ચં નમોઽસ્તુ તે ॥૧૧॥

‘રંગ’ હતુષ્ટભીમેન સ્વયં હૃદ્ધાસિનેરિતઃ ।
 રુદ્ર્સ્લોકાત્મકઃ સોઽયં કુર્યાર્ચં મન્ત્રયુક્તવઃ ॥૧૨॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરજ્ઞ (૨જ્ઞ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતં મન્ત્રગર્ભો હનુમત્સ્તવઃ સમ્પૂર્ણઃ । *

શબ્દાર્થ

નોંધઃ નમઃ અવ્યય હંમેશા ચોથી વિભક્તિ લે છે. એટલે હનુમાનજીના
 જુદા જુદા નામોની ચોથી વિભક્તિનું રૂપ મૂકવામાં આવ્યું છે.૧.

[ઝૂંકાર તત્ત્વદેહઃ = ઝૂંકારના તત્ત્વરૂપી દેહવાળા; ત્વં = તમે; જૂં બીજ
 જપતોષિતઃ = ‘જૂં’ બીજના જપથી સંતુષ્ટ થનાર; સઃ = બીજ મંત્ર; શંકરઃ = શંકર,
 પ્રવાતાત્મા = વાયુના પુત્ર (આત્મ)રૂપ; નમસ્તે = તમને (તે = તુભ્યમ્) નમસ્કાર હો
 (નમઃ); મારુતે = હે મારુતિ; અનઘ = હે પાપ (અઘ)રહિત (અન્).]૧.

અર્થ

હે પાપરહિત મારુતિ! કલ્યાણ કરનાર વાયુના આત્મ (પુત્ર)રૂપ,
 સઃ બીજરૂપ, આપ ઝૂંકારના તત્ત્વરૂપી દેહવાળા છો અને જૂં બીજના
 જપથી સંતોષિત થનાર છો. આપને નમસ્કાર હો!૧.

[નમસ્તે = આપને નમસ્કાર હો; રુદ્રરૂપાય = રુદ્રસ્વરૂપને; રામદૂતાય =
 રામદૂતને; તે = તમને; આપને; નમઃ = નમસ્કાર હો, મોહાપ્તૈત્યનાશાય = મોહરૂપી
 પ્રાપ્ત થયેલા દૈત્યનો નાશ કરનારને; મનોવેગાય = મનના જેવા વેગવાળા; ભાસ્વતે
 = તેજસ્વીને.]૨.

રુદ્રસ્વરૂપ, રામના દૂત, મોહરૂપી પ્રાપ્ત દૈત્યના નાશક, મનના
 જેવા વેગવાળા, તેજસ્વી આપને નમસ્કાર હો!૨.

[ભક્તત્રાણૈકદીક્ષાય = ભક્તનું રક્ષણ કરવાની એકમાત્ર દીક્ષાવાળાને;
 લક્ષ્મણપ્રાણદાયિને = લક્ષ્મણને પ્રાણ આપનારને; ગવેષણૈકવીરાય = શોધ કરવામાં
 એક માત્ર વીરને; છિન્નઙ્ગેતાય = ઙ્ગેતને કાપનારને, ચામીને = સંચમીને.]૩.

* પહેલા સ્લોકમાં ત્રયક્ષર મૃત્યુંજય મંત્ર (ઝૂં જૂ સઃ), અગિયારમા સ્લોકમાં વિષહર
 નીલકંઠ મંત્ર પ્રો. શ્રી શઠઃ, ચં અને બીજા સ્લોકથી દશમા સ્લોક સુધીમાં હનુમન્મન્ત્ર
 (સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત) મૂકવામાં આવ્યો છે.

ભકતનું રક્ષણ કરવાની દીક્ષાવાળા, લક્ષ્મણને પ્રાણ આપનાર, શોધ કરવામાં એક માત્ર વીરને, જ્ઞેતને કાપનાર અને સંચમીને (નમસ્કાર હો!)૩.

[વન = જંગલ; ગહ્વર = ગુફા; વાસાય = રહેનારને, વાસ કરનારને; મનઃસંતાપ = મનના સંતાપ; હારિણે = હરી લેનારને; તેજોજીત = તેજથી જીતનાર; વરેણ્યાય = સૂર્યને; નકતં = રાત્રે; ચર = ફરનાર; વિદારિણે = નષ્ટ કરનાર, વિદારનાર.]૪.

વનની ગુફામાં વાસ કરનારને, મનના સંતાપ હરનારને, તેજથી સૂર્યને જીતનારને અને નિશાચરોને નષ્ટ કરનારને (નમસ્કાર હો!) ...૪.

[આંજનાય = અંજનીપુત્રને; કપીડ્યાય = વાનરો (કપિ)થી પ્રશંસા (ઈડ્ય) પામેલાને; જાનકીજાનિ = સીતાના પતિ; માનિને = માન આપનારને; જલથિ = સમુદ્ર; ઉત્પાત = એક કુદકે કુદી જનારને, પાર કરનારને; ધીરાય = ધીરને; નભોમાર્ગ = આકાશમાર્ગ; વિહારિણે = વિહાર કરનારને, જનારને.]૫.

અંજનીપુત્રને, વાનરોથી પ્રશંસા પામેલાને, જાનકીજીના પતિને માન આપનારને, સમુદ્રને એક કૂદકે કૂદનારને, ધીરને અને આકાશમાર્ગે વિહાર કરનારને (નમસ્કાર હો!)૫.

[નેત્રોત્સવાય વીરાણાં = વીરોના નેત્રોના ઉત્સવને; કીનાશપતિ = વાનરોના રાજા-સુગ્રીવ; મન્ત્રિણે = મંત્રીને; ચામ્ય = દક્ષિણ દિશામાં, વિષ્ણુ, વિષ્ણુના અવતાર એવા શ્રીરામ; અભિમુખ = સામે; વકત્રાય = મોઢું રાખનારને; જયિને = જય પામનારને; જાપકારિણે = જાપ કરનારને.]૬.

વીરોના નેત્રોના ઉત્સવરૂપને, વાનરરાજ સુગ્રીવના મંત્રીને, દક્ષિણ દિશામાં મોઢું રાખનારને અથવા શ્રીરામ સામે મોઢું કરનારને, જય પામનારને અને જાપ કરનારને (નમસ્કાર હો!)૬.

[યક્ષગ્રહમુચે = યક્ષની પકડમાંથી છોડાવનારને; જ્ઞાય = જ્ઞાનીને; યમપાશનિકર્તિને = યમપાશને કાપનારને; મદોદ્ધત = મદથી ઉદ્ધત; અક્ષ = ઇન્દ્રિયો; કાલાય = કાળરૂપને; બોધિત = બોધ કરાવનાર; આત્મસ્વરૂપિણે = આત્મસ્વરૂપનો.]૭.

યક્ષોની પકડમાંથી છોડાવનારને, જ્ઞાનીને, યમપાશ કાપનારને, મદથી ઉન્મત્ત ઇન્દ્રિયોવાળાના કાળરૂપને અને આત્મસ્વરૂપનો બોધ કરાવનારને (નમસ્કાર હો!)૭.

[હાટક = સોનાના; શ્રુતિ = કાન; ભૂષાય = આભૂષણવાળાને; લોકાધિપ = રાજાઓ; સ્તુતાય = સ્તુતિ કરાવેલાને; ચ = અને; બલભીમાય = બલમાં ભયંકર; બીજ્યાય = કુલીન, જ્ઞાનદાન, સારા કુળ (બીજ)વાળા; હસ્ત = હાથ; આન્દોલિત = હલાવનાર; સુસ્નવે = પૂંછડું.]૮.

કાનમાં સોનાનાં આભૂષણવાળાને, રાજાઓથી સ્તુતિ કરાવેલાને, બળમાં ભયંકર છે એવાને, કુલીનને અને હાથથી પૂંછડું હલાવનારને (નમસ્કાર હો!)૮.

[લાંગૂલ = પૂંછડું; દગ્ધલંકાય = લંકા બાળનારને; નુતિ = નમસ્કાર; તુષ્ટાય = સંતુષ્ટ થનારને; નર્મિણે = સુખ (નર્મ) રૂપને; ચતેન્દ્રિયાય = ઇન્દ્રિયોને સંયમિત (ચત) રાખનારને; વશ્યાય = વશમાં રાખનારને; મારણમારકાય = મારણના મારક; ચ = અને.]૯.

પૂંછડાથી લંકાને બાળનારને, નમસ્કારથી સંતુષ્ટ થનારને, સુખસ્વરૂપને, ઇન્દ્રિયોને સંયમિત રાખનારને, વશમાં રાખનારને અને મારણના મારકને (નમસ્કાર હો!)૯.

[સ્વામિભક્તાય = સ્વામિના ભક્તને; શાન્તાય = શાંત સ્વરૂપને; નખદન્ત = નખ અને દાંત; આયુધાય = શસ્ત્રવાળાને; ચ = અને; હર્દાકૃષ્ટ = ભક્તિભાવથી આકર્ષિત કરનાર; હરીન્દ્રાય = રામને; કીશ = વાનર; કીર્તિતકીર્તયે = ગવાએલી કીર્તિવાળાને.]૧૦.

સ્વામીના ભક્તને, શાંત સ્વરૂપને, નખ અને દાંતના આયુધવાળાને, ભક્તિભાવથી રામને આકર્ષિત કરનારને અને વાનરો દ્વારા જેની કીર્તિ ગવાઈ છે એને (નમસ્કાર હો!)૧૦.

[પાપોઘ = પાપનો સમૂહ, પાપનો પ્રવાહ; પ્રોંછનારાય = જલદીથી લુંછનારને; મોક્ષૈક = મોક્ષરૂપી એક માત્ર; શ્રી = લક્ષ્મીની; ઇંદુકોટયે = ચંદ્રરેખારૂપ; નત્પા = નમન કરીને; શઠઃ = શઠ, લુચ્યો માણસ; સમાપ્નોતિ = પામે છે, મેળવે છે; સાધુત્વં = સાધુતાને; ચં = જે; નમોઽસ્તુ = નમન હો; તે = તેમને.]૧૧.

પાપના સમૂહ(ઓઘ)ને જલદીથી લુંછનાર, મોક્ષરૂપી એક માત્ર લક્ષ્મીજીની ચંદ્રરેખારૂપ, અને જેને નમન કરીને શઠ પણ સાધુતાને પામે છે તે હનુમાનજીને નમસ્કાર હો!૧૧.

[રંગહત્ = રંગના હૃદયથી; તુષ્ટભીમેન = તુષ્ટ થયેલ પરાક્રમી; સ્વયં = તે સ્વયં; હૃદ્ધાસિનેરિતઃ = હૃદયમાં રહીને પ્રેરેલ; રુદ્ર્લોકાત્મકઃ = રુદ્ર્લોકાત્મક;

सः = ते; अयं = आ; कुर्यात् = करो; शं = कल्याण; मंत्रयुक्त = मंत्रयुक्त; स्तपः = स्तपन.]१२.

रंगना हृदयथी तुष्ट थअल ते पराकमी स्वयं हनुमानञ्चअे
हृदयमां रहीने प्रेरेलुं ते आ रुद्रम्लोकात्मक मंत्रयुक्त स्तपन कल्याण करो.

.....१२.

२८. श्रीकृष्णस्तोत्रम् ।

(रागः दुर्गा)

श्री यादवाधीश हरे कृपालो पाहि स्वकं मां शरणागतं भोः ।
 कृष्णातटे यः किल दत्तनामा स अेव कृष्णस्त्वभिहैकृपः ॥१॥
 णातार्तिनाशाय धृतापतारो युगे युगे यो विविधाभिधानः ।
 गोवर्धनोद्धारकमीशमेकं कूर्मादित्रुपं तु नतोऽस्म्यभेदात् ॥२॥
 विंदन्ति योगादिसुगूढमार्गेर्यं धूतपापाः जलु विश्वपन्धम् ।
 दकप्रदाभं तु दुरासदं तं वेद्युस्वनं बल्लवजेदहारम् ॥३॥
 हरिध्वजं वीक्ष्य विषादमग्नं गीतामृतं यः जलु पाययित्वा ।
 रेजे समुत्तार्यं जगद्गुरुः स्वं ह्यनाधनन्तं तमुपैमि याधम् ॥४॥
 भुजं समीक्ष्यास्य न कालभीतिर्यः कालकृत् कालनियामकश्च ।
 राकेन्दुपक्त्रं तु न को लषेत राधादुकूलाप्तकरं कवीशम् ॥५॥
 रेमे ह्यरत्वा य ईहैकपर्णा ह्येकोऽप्यनेकाभिरहो नु यित्रम् ।
 हेलां क्षमः कोऽपि न ज्ञातुमस्य विना कृपां तस्य नदेश्वरस्य ॥६॥
 नानात्मपाटेश्च कथानकेश्च यो पार्यमानोऽपि न पार्शितोऽलम् ।
 थध्नं तमासेयनकं पुराणं क्षणे क्षणे नूतनमेकराजम् ॥७॥
 नागेशतल्पं तु य नागदन्ती-नाकप्रदं नाप्यमतर्क्यलीलम् ।
 रामानुजं रामधरं सुरभ्यं रामापृतं रासकरं रसेशम् ॥८॥
 यज्ञप्रियं याज्यमनन्तयोगं योगेश्वरं यातुहरं यताक्षम् ।
 णामस्यमैकान्तिकसौभ्यसिन्धुं सेवे सदेकं तु रजलत्सुमित्रम् ॥९॥

વાષ્ણોચમાપન્નવિપદ્ધરં તં વન્દેવધૂતં તુ સદા વયસ્યમ્ ।
 સુદામસિદ્ધિપ્રદમાર્તસારં સેશં સહેલં ચ સમાહિતં કમ્ ॥૧૦॥
 દેવાધિદેવં તુ ન દેવવેદ્યં દેવર્ષિગેયં ચ ગવાગ્રચારમ્ ।
 વર્ચ્ય વનસ્થાક્ષમૃગાંકવક્રં 'રક્ષા'નલે શાન્તિદમાત્મદેવમ્ ॥૧૧॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરક્ષ (રક્ષ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતં મન્ત્રગર્ભ શ્રીકૃષ્ણસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[શ્રીયાદવાધીશ = હે યાદવોના અધિપતિ; હરે (હરિનું સંબોધનનું રૂપ)= હે
 હરિ સ્વરૂપ; કૃપાલો = હે કૃપાળુ; પાહિ = રક્ષણ કરો, રક્ષો; સ્વકં = આપના; માં =
 મને; શરણાગતં = શરણે આવેલા; ભોઃ = હે; કૃષ્ણાતટે = કૃષ્ણાનદીના કિનારે;
 યઃ = જે; કિલ = ખરેખર; દત્તનામા = દત્તનામથી; સઃ = તે; એવ = જ; કૃષ્ણાઃ = કૃષ્ણા;
 ત્વમ્ = તું; ઈહ = અહીં; એકરૂપઃ = એકરૂપ ધારી.]૧.

અર્થ

હે યાદવોના અધિપતિ, હરિસ્વરૂપ, કૃપાળુ, શરણે આવેલા
 આપના એવા મને રક્ષો; કૃષ્ણાને કિનારે જે દત્ત નામથી પહેલાં હતો
 તે જ તું અહીં કૃષ્ણા સ્વરૂપે એકરૂપધારી છો.૧.

[ઇતાર્તિનાશાય = શરણે આવેલા(નત)ના દુઃખના (આર્તિ) નાશ માટે
 (નાશાય); ધૃતાવતારો = જેણે અવતાર લીધો છે; યુગે યુગે = યુગે યુગે; યઃ = જે;
 વિવિધાભિધાનઃ = વિવિધ નામથી; ગોવર્ધનોદ્ધારકમ્ = ગોવર્ધનને ઊંચે ધારણ
 કરનારને; ઈશમ્ = ઈશ્વર; એકમ્ = એક; કુર્માદિરૂપં = કાચબો વગેરે રૂપ; તુ = વળી,
 ને; નતોઽસ્મિં = હું નમું છું, નમન કરું છું; અભેદાત્ = અભેદભાવે.]૨.

શરણે આવેલાનાં દુઃખના નાશ માટે જેણે જુદા જુદા નામથી
 યુગે યુગે અવતાર ધારણ કર્યો ને ગોવર્ધનને ઊંચે ધારણ કરનાર, કુર્મ
 વગેરે રૂપોને ધારણ કરનાર, એક માત્ર ઈશ્વરને હું અભેદભાવે નમન
 કરું છું.૨.

[વિદન્તે = જાણે છે, મેળવે છે; યોગાદિ = યોગ વગેરે; સુગૃહ્માર્ગેઃ=અતિગૃહ
 માર્ગોથી; યં = જેને; ધૂતપાપાઃ = નિષ્પાપ; ખલુ = ખરેખર; વિશ્વવન્ધમ્ = વિશ્વવંધ;
 દકપ્રદાભં = દકપ્રદ = વાદળ, આભં = ના જેવા, ધનશ્યામ; તુ = વાદપૂરક શબ્દ;

દુરાસદં = દુઃખથી પ્રાપ્ત કરાય એવા; તં = તેને; વેણુસ્વનં = વાંસળી વગાડનારને; બલ્લવ = ગોવાળિયો; ખેદહારમ્ = ખેદ હરનારને.]૩.

વિશ્વવંધ, ઘનશ્યામ, દુઃખથી પ્રાપ્ત કરાય એવા, વેણુ વગાડનાર, બલ્લવ (ગોવાળિયા)ના ખેદને હરનાર, નિષ્પાપ લોકો યોગ વગેરે ગૂઢ માર્ગોથી ખરેખર જેને મેળવે છે તેને (હું વંદન કરું છું.)૩.

[હરિધ્વજં = હરિ = વાનર- હનુમાન, ધ્વજઃ = જેના ધ્વજમાં છે તે = અર્જુન; વીક્ષ્ય = જોઈને; વિષાદમગ્નં = વિષાદમગ્ન, વિષાદમાં ડૂબેલો; ગીતામૃતં = ગીતાનું અમૃત; યઃ = જે; ખલુ = ખરેખર; પાયથિત્વા = પાઈને; રેજે = શોભવા લાગ્યા; સમુતાર્ય = સારી રીતે તારીને; જગદ્ગુરુ = જગદ્ગુરુ; સ્વં = સ્વસ્વરૂપ; હિ = ખરેખર; અનાદિ = જેનો આદિ નથી; અનન્તં = જેનો અંત નથી; તમ્ = તેનો; ઉપૈમિ = (શરણે) જાઉં છું; ચ = અને; આધમ્ = આધને.]૪.

અર્જુનને વિષાદમગ્ન જોઈને, ગીતામૃત પાઈને જે જગદ્ગુરુ તેને તારીને શોભવા લાગ્યા તેવા સ્વસ્વરૂપ, અનાદિ, અનંત, તે આધને હું (શરણે) જાઉં છું.૪.

[મુખં = મુખ; સમીક્ષ્ય = જોઈને; અસ્ય = એનું; ન = નહિ, નથી; કાલભીતિઃ = કાળની ભીતિ; યઃ = જે; કાલકૃત્ = કાલને બનાવનાર; કાલનિયામકઃ = કાળનો નિયામક; ચ = અને; રોકેન્દુ = પૂર્ણિમાનો ચંદ્ર; વકત્રં = મુખ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; ન = નહિ; કો = કોણ; લષેત્ = અભિલાષા કરે; રાધાદુક્લાપ્તકરં = રાધાના રેશમી વસ્ત્રમાં (દુક્કૂલ) હાથ નાખનાર (આપ્ત); કવીશમ્ = કવિઓમાં શ્રેષ્ઠ એવા.]૫.

જે કાળને બનાવનાર છે, જે કાળનો નિયામક છે, જેનું મુખ જોઈને કાળની ભીતિ રહેતી નથી અને પૂર્ણિમાના ચંદ્ર સમાન મુખવાળા, રાધાના રેશમી વસ્ત્રમાં હાથ નાખનાર, કવિઓમાં શ્રેષ્ઠ એવા (કૃષ્ણ)ને માટે કોણ અભિલાષા ન કરે?૫.

[રેમે = રમમાણ થયો; હિ = ખરેખર; અરત્વા = અસંગ થઈને; યઃ = જે; ઈહ = અહીં; એકવર્ણી = એક માત્ર બ્રહ્મચારી; હિ = જ; એકઃ = એક; અપિ = છતાં પણ; અનેકાભિઃ = અનેક (ગોપીઓ) સાથે; અહો = આશ્ચર્યોદ્ગાર; નુ = પાદપૂરક શબ્દ; ચિત્રમ્ = આશ્ચર્યકારક; હેલાં = લીલાને; ક્ષમઃ = સમર્થ; કઃ = કોણ, કોઈ; અપિ = પણ; ન = નથી; જ્ઞાતુમ્ = જાણવાને; અસ્ય = એની; વિના = વગર; કૃપાં = કૃપા; તસ્ય = તેની; નટેશ્વરસ્ય = નટેશ્વરની.]૬.

જે અહીં એકવર્ણી (એક માત્ર બ્રહ્મચારી), એક હોવા છતાં અનેક (ગોપીઓ) સાથે અસંગ થઈને રમમાણ થયો તે ખરેખર આશ્ચર્યકારક છે! તે નટશ્વરની કૃપા વિના એની એ લીલાને જાણી શકવાને કોઈ પણ સમર્થ નથી.૬.

[નાના = વિવિધ, અનેક પ્રકારના; આત્મવાદે: = આત્મવાદોથી; ચ = અને; કથાનકે: = કથાનકોથી; ચ = અને; ય: = જે, જેનું; વર્ણમાન: = વર્ણન કરાય છે; અપિ = છતાં; ન = નહિ, નથી; વર્ણિત: = વર્ણવી શકાતો; અલમ્ = પૂરેપૂરો; થદ્ધન = ભય (થ)નો નાશ કરનાર; તમ્ = તે; આસેચનકં = જોતાં ન ધરાઈએ તેવો; પુરાણં = પુરાણ; ક્ષણે ક્ષણે = હરેક ક્ષણે; નૂતનમ્ = નવો; એકરાજમ્ = એકમાત્ર રાજાધિરાજ; નાગેશતલ્પં = નાગશૈયા પર પથારી (તલ્પ) કરનાર; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; ચ = અને; નાગદન્તી = વેશ્યા; નાકપ્રદં = સ્વર્ગ-મોક્ષ આપનાર; નાવ્યમ્ = સ્તુત્ય; અતર્ક્યલીલામ્ = અતર્ક્યલીલાવાળા; રામાનુજં = બલરામ(રામ)ના નાનાભાઈ (અનુજ); રામધરં = દંડધર; સુરમ્યં = સુરમ્ય; રામાવૃતં = સ્ત્રી (રામા)-ગોપીઓથી વીંટળાયેલા (આવૃત); રાસકરં = રાસ કરનાર; રસેશમ્ = રસેશ્વર; યજ્ઞપ્રિયં = યજ્ઞપ્રિય; યાજ્ઞમ્ = યજ્ઞથી રાજી કરતા; અનન્ત યોગં = અનંત યોગવાળા; યોગેશ્વરં = યોગેશ્વર; યાતુહરં = રાક્ષસોને હરનાર; યતાક્ષમ્ = આંખ અથવા ઈંદ્રિયોને (અક્ષમ્) વશ કરનાર (યત); ણમસ્ચમ્ = નમસ્કાર યોગ્ય; એકાન્તિક = એકાંતિક (મોક્ષ)રૂપ; સૌખ્યસિંધુમ્ = સુખના સાગર; સેવે = સેવું છું; સદા = હંમેશાં; એકં = એકને; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; સ્ખલત્સુમિત્રમ્ = સ્ખલન પામનારના સન્મિત્ર.]૭-૯.

નાના પ્રકારના આત્મવાદોથી અને કથાનકોથી જેનું વર્ણન કરાય છે છતાં પૂર્ણ રીતે વર્ણવી શકાતો નથી તે ભય(થ)નો નાશ કરનાર, આસેચનક (જોતાં ન ધરાઈએ તેવા રૂપવાળો), પુરાણ છતાં ક્ષણે ક્ષણે નૂતન એવો એક માત્ર રાજાધિરાજ, નાગશર્યા પર સૂઈ જનાર, વેશ્યાઓને મોક્ષ આપનાર, સ્તુત્ય, અતર્ક્ય લીલાવાળા, બલરામના નાના ભાઈ, દંડધર, સુરમ્ય, સ્ત્રીઓથી (ગોપીઓથી) વીંટળાયેલા, રાસ રચનાર, રસેશ્વર, યજ્ઞપ્રિય, યજ્ઞથી રાજી કરાતા, અનંત યોગવાળા, યોગના ઈશ્વર, રાક્ષસોને હરનાર, આંખ (ઈંદ્રિયો)ને વશ રાખનાર, નમસ્કારયોગ્ય, એકાંતિક(મોક્ષ)રૂપ સુખના સાગર, સ્ખલન પામનારના સન્મિત્ર, સત્સ્વરૂપ એક તેને હું સદા સેવું છું.(૭-૯).

[વાષ્ણેયમ્ = વૃષ્ણિઓમાં શ્રેષ્ઠ; આપન્ન વિપત્ હરં = આપત્તિમાં પડેલાની વિપત્તિને હરનાર; તં = તેને; વન્દે = હું વંદું છું; અવધૂતં = અવધૂતને; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; સદા = હંમેશાં; વચસ્ચમ્ = મિત્ર; સુદામ = સુદામા; સિક્ષિપ્રદમ્ = સિક્ષિ

આપનારને; આર્તસારં = દુઃખીઓ માટે સારૂપ; સેશં = લક્ષ્મી (સા) સાથે રહેનાર; સહેલં = લીલા સહિત; ચ = અને; સમાહિતં = સમાધિમાં રહેલા; કમ્ = સુખસ્વરૂપ.]૧૦.

વૃષ્ટીઓમાં શ્રેષ્ઠ, આપત્તિમાં પડેલાની વિપત્તિને હરનાર, તે અવધૂત, સદાના મિત્ર, સુદામાને સિદ્ધિ પ્રદાન કરનાર, દુઃખીઓ માટે સારૂપ, લક્ષ્મી સાથે રહેનાર, લીલા સહિત અને સમાધિમાં રહેલા સુખસ્વરૂપ તેને હું વંદું છું.૧૦.

[દેવાધિદેવં = દેવાધિદેવ; તુ = છતાં; ન = નહિ; દેવવેદ્યં = દેવોથી જાણી શકાય; દેવર્ષિગેયં = નારદ વડે સ્તુતિ કરાએલા; ચ = અને; ગવ = ગાય; અગ્રચારમ્ = આગળ ચાલનાર; વર્ચ = કામદેવ; વનસ્થ = વનવાસી; અક્ષ (આંખ) મૃગાંકવક્ત્રમ્ = હરણ જેવાં નેત્રોવાળા; રંગાનલે = સંસાર રંગના અગ્નિ(અનલ)માં; શાંતિદં = શાન્તિ આપનાર; આત્મદેવં = આત્મદેવને.]૧૧.

દેવાધિદેવ છતાં દેવોથી ન જાણી શકાય તેવા, દેવર્ષિ (નારદ) વડે સ્તુતિ કરાએલ, ગાયોની આગળ ચાલનાર, કામદેવસ્વરૂપ, હરણ જેવાં નેત્રોવાળા, સંસારરંગના અગ્નિમાં શાંતિ આપનાર તે આત્મદેવને હું નમું છું.૧૧.

२८. द्वेषीस्तोत्रम् ।

नवं नवं सदा भाति इपं ते सुन्दरं शुभे ।
मोहास्रपे महादेषि डिम्भोक्तं तुष्टयेऽस्तु ते ॥१॥

द्वेषिभिर्दुष्टनिर्हणाय

त्वमेव याद्येऽम्भ नुता वरेऽये ।

विध्वस्तभक्तार्तिनगेऽनघे के

त्वं यस्य किं तस्य भयं कुतो वा ॥२॥

मन्दं स्मितं ते विधुकोटिकान्तं

विलोक्य मातर्विबुधा विमूढाः ।

हा पक्वष्टिं क उ ते सहेत

शुम्भाद्यः किं मशकीकृता न ॥३॥

मा तेऽस्तु रोषो विपथे यद्वि स्यां

गरुष्मन्पतेयं यद्वि धाव शीघ्रम् ।

येनामृतः स्यां तद्गु निश्चितं मे

ब्रूहि कुधं संहर यार्तपेऽम्भ ॥४॥

जगत्स्थापराण्तं सदेकं त्वमेव

गतिः प्राणिनां शुद्धयैतन्यमत्र ।

मुदाद्विस्वरे त्वदंशप्रभावा-

ज्जडोऽपीह लंघेन्मृतिं कोटिशोऽरम् ॥५॥

त्वमेका शरण्या त्वमेका वरेऽया

त्वमेकेह धन्या सदा सत्सु मान्या ।

त्वमेका पदान्या न त्वतोऽस्ति यान्या

त्वमेकाग्रगण्यासि मातस्त्वनन्या ॥६॥

જગત્કારણં ચક્ષિરિન્ધિસ્ત્વમેવ

હરિઃ પાલકોઽસૌ ત્વમેવાસિ ચામ્બ |

શિવઃ શામ્બવીહાસ્તિ ત્વતસ્તુ કોઽન્યો

પૃથા નામભેદં વિમૂઢા ગૃણન્તિ ||૭||

જયતુ મદનિહન્ત્રી સ્વેષ્ટકર્ત્રીહ ભર્ત્રી

નતમલવિનિહર્ત્રી યોગહૃદ્ગોષ્ઠી |

અનુપમપદદાત્રી કલ્પનાતીતગાત્રી

ભવતુ ભવવિધાત્રી સા સદા મેઽત્ર પાત્રી ||૮||

અમ્બા સા પરદા સદા ભવતુ મે હ્યમ્બાં પ્રપથે મુદા

* દૈત્યાશ્ચામ્બિકયા હતાઃ ખલુ ચયાઽમ્બાયૈ ચ તસ્થૈ નમઃ |

અમ્બાયાસ્તુ પરં ન તારકમિહામ્બાયા વિધેયોઽસ્મ્યહમ્

અમ્બાયાં વિલચં સદૈતુ ચ મનો ભો ‘રજ્જ’મમ્બોઢ્ઢર ||૯||

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરજ્જ (રજ્જ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતં દેવીસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ |

શબ્દાર્થ

[નવં નવં = (રોજ રોજ) નવું નવું; સદા = હંમેશાં; ભાતિ = દેખાય છે, પ્રકાશે છે; રૂપં = રૂપ; તે = (તવ) = તારું; સુન્દરં = સુંદર; શુભે = હે શુભ કરવાવાળી, શુભકારિણી; મોહ = મોહ માટે; અસ્રપે = જળો સમાન; મહાદેવિ = હે મહાદેવી!; ડિમ્ભ = બાળક; ઉક્તં = ઉક્તિ; તુષ્ટયે = તુષ્ટિ માટે; અસ્તુ = થાવ, હજો; તે = (તવ) તમારી, આપની.]૧.

* દૈત્યાશ્ચામ્બિકયા ચયાઃ વિનિહતાસ્તસ્યામ્બિકાયૈ નમઃ |
અમ્બાયાસ્તુ પરં ન તારકમિહ હ્યમ્બાવિધેયોઽસ્મ્યહમ્’ પાઠાન્તરમ્ ||

અર્થ

હે શુભકારિણી, આપનું સુંદર રૂપ રોજેરોજ નવું નવું દેખાય છે. મોહ માટે જળો સમાન (અસ્રપ) હે મહાદેવી! બાળકની આ ઉક્તિ આપની તુષ્ટિ અર્થે થાય.૧.

[દેવર્ષિભિઃ = દેવ અને ઋષિઓ દ્વારા; દૃષ્ટનિબર્હણાય = દૃષ્ટોના નિકંદન માટે; ત્વમેવ = તમે જ, તું જ; ચ = અને; આદિ = આદિ; અમ્બ = હે મા!; નુતા = પ્રશંસિત; પરેણ્યે = હે પરેણ્ય; વિધ્વસ્ત = તોડનારી, વિધ્વંસ કરનારી; ભકતાર્તિનગે = ભકતોના દુઃખના ડુંગર (નગ); અનઘે = હે નિષ્પાપ!; કે = સુખસ્વરૂપ; ત્વં = તું; યસ્ય = જેની; કિં = કેવો; તસ્ય = તેની; ભયં = ભય; કુતઃ = ક્યાંથી; વા = અથવા.]૨.

દેવો અને ઋષિઓ દ્વારા દૃષ્ટોના નિકંદન અર્થે હે પરેણ્ય, આદિ મા! તું જ પ્રશંસિત છે. ભકતોના દુઃખના ડુંગર તોડનારી, હે નિષ્પાપ, સુખસ્વરૂપ તું જેની છું તેને કેવો ભય અને ક્યાંથી ભય હોય?૨.

[મનંદં સ્મિતં = મંદસ્મિત; તે = (તવ) તારું, આપનું; વિધુ = ચંદ્ર; કોટિ = કરોડો; કાન્તં = કમનીય, સુંદર; વિલોક્ય = જોઈને; માત = હે માતા!; વિબુધાઃ = દેવો; વિમૂઢા = વિમૂઢ થઈ ગયા છે; હા = અરે; વઠ્ઠ્ઠિ = વઠ્ઠ્ઠિ; કઃ = કોણ; ઉ = પાદપૂરક શબ્દ; તે = તારી; સહેત = સહન કરી શકે એમ છે?; શુભાદય = શુભ વગેરે (રાક્ષસો); કિં = શું; મશકીકૃતા = મગતરા સમાન કર્યા; ન = નથી.]૩.

આપનું કરોડો ચંદ્ર સમાન કમનીય મંદસ્મિત જોઈને હે માતા, વિબુધો (દેવો) પણ વિમૂઢ થઈ જાય છે. અરે તારી વઠ્ઠ્ઠિ કોણ સહન કરી શકે તેમ છે? (તે વઠ્ઠ્ઠિ વડે) શું શુંભ વગેરે (રાક્ષસો)ને મગતરા સમાન તેં નથી કર્યા શું?૩.

[મા = નહિ; તે = તારો; અસ્તુ = થાઓ, હો; રોષઃ = રોષ, ક્રોધ; વિપથે = અવળે રસ્તે; યદિ = જો; સ્યાં = તો; ગચ્છન્ = ચાલતાં ચાલતાં; પતેયં = પડી જાઉં; યદિ = જો; ધાવ = દોડ; શીઘ્રમ્ = જલદી; યેન = જેનાથી; અમૃતઃ = અમૃત; સ્યાં = થાઉં; તદુ = તે; નિશ્ચિતં = નિશ્ચિત; મે = મને; બ્રૂહિ = તું બોલ, તું કહે; ક્રુધં = ક્રોધ; સંહર = પાછો ખેંચી લે; ચ = અને; આર્તપે = દુઃખિયાનું રક્ષણ કરનાર; અમ્બ = હે મા!]૪.

જો હું વિપથગામી (અવળે રસ્તે ચાલનારો) થાઉં તો તારો રોષ ન થાઓ. ચાલતાં ચાલતાં જો હું પડું તો (હે મા!) તું શીઘ્ર દોડજે.

મને એવું કંઈક નિશ્ચિત કહે જેથી હું અમૃતમય બનું. દુઃખીનું રક્ષણ કરનાર હે મા, (તારો) ક્રોધ પાછો ખેંચી લે.૪.

[જગત્સ્થાવરાન્તં = જંગમ અને સ્થાવરના અંત સુધી; સદેકં = એક માત્ર સત્; ત્વમેવ = તું જ; ગતિઃ પ્રાણિનાં = પ્રાણીઓની ગતિ; શુદ્ધ ચૈતન્યમ્ = શુદ્ધ ચૈતન્યમયી; અત્ર = અહીં; મુદા = આનંદ; આદિ = વગેરે; સ્વરૂપે = સ્વરૂપે; ત્વદંશપ્રભાવાત્ = તારા અંશના પ્રભાવથી; જડોડપિ = જડ પણ (અપિ); ઈહ = અહીં; લંઘેત્ = ઓળંગી જાય છે; મૃતિં = મરણને; કોટિશઃ = કરોડો; અરમ્ = જલદી, તરત.]૫.

જંગમ અને સ્થાવર સુધી તું જ એક માત્ર સત્ તત્ત્વ છું. અહીં પ્રાણીઓની ગતિ, શુદ્ધ ચૈતન્યમયી તું છો. હે આનંદ વગેરે સ્વરૂપવાળી, તારા અંશના પ્રભાવે કરીને જડ પણ અહીં કરોડો (જન્મ અને) મરણને તરત જ ઓળંગી જાય છે.૫.

[ત્વમ્ = તું; એકા = એક માત્ર; શરણ્યા = શરણ લેવા માટે યોગ્ય છે; ત્વમેકા = તું જ એક; વરેણ્યા = વરેણ્ય (પસંદ કરવા યોગ્ય) છે; ત્વમેકા = તું એક; ઈહ = અહીં; ધન્યા = ધન્ય છે; સદા = હંમેશાં; સત્સુ = સત્પુરુષોથી; માન્યા = માન્ય છો; ત્વમેકા = તું એક જ; વદાન્યા = ઉદારદિલ; ન = નહિ, નથી; ત્વતઃ = તારા જેવું; અસ્તિ = છે; ય = અને; અન્યા = બીજું કોઈ; ત્વમેકા = તું એક જ; અગ્રગણ્યાસિ = અગ્રગણ્ય છે; માતઃ = માતા!; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; અનન્યા = અનન્ય છો.] ..૬.

તું જ એક શરણ માટે યોગ્ય છો, તું જ એક વરેણ્ય (વરવા યોગ્ય) છો. તું જ એક ધન્ય છો અને સદાયે સત્પુરુષોથી માન્ય છો. તું જ એક ઉદારદિલ છો. તારા વિના બીજું કોઈ નથી. તું જ હે માતા! એક માત્ર અગ્રગણ્ય અને અનન્ય છો.૬.

[જગત્કારણં = જગતના કારણરૂપ; યદ્ = જે; વિરિચિઃ = બ્રહ્મા; ત્વમ્ = તું; એવ = જે; હરિઃ = વિષ્ણુ; પાલકઃ = પાલક; અસૌ = આ; ત્વમેવ = તું જ; અસિ = છે; ય = અને; અમ્બ = હે મા!; શિવઃ = શંકર; શાંભવિ = પાર્વતી; ઈહ = અહિંયાં; અસ્તિ = છે; ત્વતઃ = તારા વિના; કઃ = કોણ; અન્યઃ = બીજું; વૃથા = નકામું; નામભેદં = નામના ભેદોનું; વિમૂઢા = વિમૂઢ લોકો; ગૃણન્તિ = ગાન કરે છે.]૭.

જગતના કારણરૂપ જે બ્રહ્મા તે તું જ છો અને હે માતા, આ પાલક વિષ્ણુ પણ તું જ છો. આ લોકમાં શિવ અને પાર્વતી પણ તું જ છું. તારા વિના કોણ બીજું છે? વિમૂઢ લોકો નકામા નામના ભેદોનું ગાન કરે છે.૭.

[જયતુ = જય હો; મદનિહન્ત્રી = મદને હણનારી; સ્વ = પોતાના (ભક્ત)નું; ઇષ્ટકર્ત્રી = ઇષ્ટ કરનારી; ઇહ = અહીં; ભર્ત્રી = સ્વામિની; નત = ભક્ત; મલવિનિહર્ત્રી = મળ હણનારી; યોગહૃદ્ = યોગીઓના હૃદયનું; રંગગોપ્ત્રી = રંગનું રક્ષણ કરનારી; અનુપમપદદાત્રી = અનુપમ પદ આપનારી; કલ્પનાતીતગાત્રી = કલ્પનાથી અતીત (પર) ગાત્રોવાળી; ભવતુ = થા; ભવવિધાત્રી = સંસારને ઉત્પન્ન કરનારી; સા = તે; સદા = હંમેશાં; મે = મમ = મારું; અત્ર = અહીં; પાત્રી = રક્ષણ કરનારી.]૮.

મદને હણનારી, પોતાના(ભક્ત)નું ઇષ્ટ કરનારી, સ્વામિની, ભક્તોના મળને હણનારી, યોગીઓના હૃદયના રંગનું રક્ષણ કરનારી, અનુપમ પદને આપનારી, કલ્પનાથી અતીત ગાત્રોવાળી, ભવવિધાત્રી (સંસારને ઉત્પન્ન કરનારી) સદા સર્વદા મારું રક્ષણ કરનારી થા. ...૮.

[અમ્બા = અંબા; સા = તે; વરદા = વરદ, વર દેનારી; સદા = હંમેશાં; ભવતુ = થાવ; મે = મને; હિ = ખરેખર; અમ્બાં = અંબાને; પ્રપદ્યે = શરણું લઉં છું; મુદા = આનંદપૂર્વક; દૈત્યાઃ = દૈત્યોને; ય = અને; અંબિકયા = અંબિકા દ્વારા; હતાઃ = માર્યા, મરાયા; ખલુ = ખરેખર; યયા = જેનાથી; અમ્બાયૈ = અંબિકાને; ય = અને; તસ્યૈ = તેને; નમઃ = નમસ્કાર હો; અમ્બાયાઃ = અંબાના; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; પરં = સિવાય; ન = નથી; તારકમ્ = તારનાર, તારક; ઇહ = અહીં; અમ્બાયાઃ = અંબાનો; વિધેયઃ = સેવક; અસ્મિ = છું; અહમ્ = હું; અમ્બાયાં = અંબામાં; વિલયં = વિલય; સદા = હંમેશાં; એતુ = પામો; ય = અને; મનઃ = મન; ભો = હે; રંગમ્ = રંગનો; અમ્બ = હે અંબા!; ઉદ્ધર = (તું) ઉદ્ધાર કર.]૯.

તે અંબા મારે માટે સદા વરદ બનો. હું આનંદપૂર્વક અંબાને શરણે જાઉં છું. જે અંબિકાએ દૈત્યોને માર્યા તે અંબિકાને નમસ્કાર હો! અંબા સિવાય અહીં બીજું કોઈ તારક નથી. હું અંબાનો જ સેવક છું. અંબામાં જ મારું મન સદા વિલય પામો. હે અંબા! તું રંગનો ઉદ્ધાર કર. ૯.

૩૦. નર્મદાગીતમ્ । (રાગ: દેશ)

વન્દે નર્મદામ્ ।

સુખદાં સુમદાં સુરનરવન્દિતાં સર્વકામદાં શર્મદામ્ ॥

...વન્દે. ॥ધ્રુ.॥

ઉજ્જવલાંગીં નતજનતારિણીં

તૂર્ણગામિનીં જનવનવારિણીમ્ ।

તરંગિણીં તતતટશોભિનીં

સુમદાં વરદાં કર્મદામ્ ॥ ...વન્દે. ॥૧॥

કોટિકન્દર્પમદવારિણીં વારુણીમ્

ઉચ્ચકલ્લોલકલભાષિણીં ભામિનીમ્ ।

મત્સ્યકચ્છાદિગતિદાયિનીં દામિનીં

સુહાસિનીં શિવહરનન્દિનીં

મતિદાં ગતિદાં ભર્મદામ્ ॥ ...વન્દે. ॥૨॥

ભુક્તિમુક્તિપ્રદાં 'રંગ'મોદપ્રદાં

દુષ્ટજનદુઃખદાં ભક્તજનસૌખ્યદામ્ ।

કલિમલોઘાપહાં ત્રિવિધતાપાપહાં

શિવાત્મજાં જનિમૃતિભંજિકાં

વરદાં ફલદાં હર્મ્યદામ્ ॥ ...વન્દે. ॥૩॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરજ્ઞ (૨૩ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતં નર્મદાગીતં સમ્પૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[વન્દે = (હું) વંદન કરું છું; નર્મદામ્ = નર્મદાને; સુખદાં = સુખ આપનારી; સુમદાં = પુષ્પ (સુમ) આપનારી; સુર = દેવ; નર = મનુષ્યો; વન્દિતાં = વંદન કરાચેલી; સર્વકામદાં = સર્વકામપ્રદ; શર્મદાં = આનંદ આપનારી.]ધ્રુવ.

અર્થ

નર્મદાને હું પંદન કરું છું.

સુખ આપનારી, ફૂલ-પુષ્પ આપનારી, દેવો અને મનુષ્યોથી પંદન કરાયેલી, સર્વકામપ્રદ અને આનંદ આપનારી એવી નર્મદાને હું પંદન કરું છું.ધ્રુવ.

[ઉજ્જવલાંગી = ઉજ્જવળ અંગવાળી; નતજન = શરણે આવેલાને, પ્રણત જનને; તારિણી = તારનારી; તૂર્ણ = જલદીથી; ગામિર્ણી = વહેનારી; જનવન = માનવને અને વનને; વારિણીમ્ = પાણી આપનારી; તરંગિણી = તરંગવાળી; તત = વિસ્તૃત; તટ = કિનારો; શોભિર્ણી = શોભતી; સુમદાં = અત્યંત (સુ) મદવાળી (મદાં); વરદાં = વરદાન દેનારી; કર્મદામ્ = કર્મના બંધનને તોડનારી; વન્ટે નર્મદામ્ = એવી નર્મદાને હું પંદન કરું છું.]૧.

ઉજ્જવળ અંગવાળી, પ્રણતજનોને તારનારી, જલદીથી વહેનારી, જન અને વનને પાણી આપનારી, તરંગવાળી, વિસ્તૃત તટથી શોભતી, અત્યંત મદવાળી, વરદાન આપનારી, કર્મના બંધનને તોડનારી એવી નર્મદાને હું પંદન કરું છું.૧.

[કોટિ = કરોડો; કન્ટર્પ = કામદેવ; મદવારિણી = મદનું વારણ કરનારી; વારુણીમ્ = પશ્ચિમ દિશામાં વહેનારી; ઉચ્ચ = ઊંચા, મોટાં; કલ્લોલકલભાષિણી = મોજાં (કલ્લોલ, આનંદ) વડે મધુર અવાજ કરનારી; ભામિનીમ્ = સ્ત્રી સ્વરૂપ; મત્સ્ય = માછલાં (વિષય લોલુપતારૂપી); કરચ્ચ = કાચબા (સંચમી); આટિ = વગેરે; ગતિદાયિર્ણી = ગતિ આપનારી; દામિર્ણી = વીજળી; સુહાસિર્ણી = સુંદર હાસ્ય કરનારી; શિવહર = કલ્યાણપ્રદ શંકરની; નન્ટિર્ણી = પુત્રી; મતિદાં = મતિ આપનારી; ગતિદાં = ગતિ આપનારી; ભર્મદામ્ = આશ્રય આપનારી; વન્ટે નર્મદામ્ = હું નર્મદાને પંદન કરું છું.]૨.

કરોડો કામદેવના મદનું વારણ કરનારી, પશ્ચિમ દિશામાં વહેનારી, મોટાં મોજાં (આનંદ) વડે મધુર અવાજ કરનારી, સ્ત્રીસ્વરૂપ, માછલાં (વિષય લોલુપતા) અને કાચબા (સંચમી) વગેરેને ગતિ આપનારી, વીજળી જેવી શોભતી, સુંદર હાસ્ય કરનારી, કલ્યાણપ્રદ હરની પુત્રી, મતિ આપનારી, ગતિ આપનારી, આશ્રય આપનારી એવી નર્મદાને હું પંદન કરું છું.૨.

[ભુક્તિ = દુનિયાના ભોગો; મુક્તિ = મુક્તિ, મોક્ષ; પ્રદાં = આપનારી; રંગમોદપ્રદાં = 'રંગ'ને આનંદ આપનારી; દુષ્ટજનદુખદાં = દુષ્ટજનોને દુઃખ દેનારી; ભક્તજનસૌખ્યદામ્ = ભક્તજનોને સુખ આપનારી; કલિમલ = કળિયુગના મળને; ઔઘ = સમૂહ; અપહાં = દૂર કરનારી; ત્રિવિધતાપાપહાં = ત્રિવિધ તાપનો નાશ કરનારી; શિવાત્મજાં = શિવની પુત્રી (આત્મજા); જનિમૃતિભંજકાં = જન્મમરણને તોડનારી (ભંજિકાં); પરદાં = પર(બ્રહ્મ)ને આપનારી; ફલદાં = ફળ આપનારી; હર્ષદામ્ = નિવાસ દેનારી; વન્દે નર્મદામ્ = નર્મદાને (હું) પંદન કરું છું.]૩.

ભુક્તિ અને મુક્તિ આપનારી, રંગને આનંદ આપનારી, દુષ્ટજનોને દુઃખ દેનારી, ભક્તજનોને સુખ આપનારી, કળિના મળના સમૂહને દૂર કરનારી, ત્રિવિધ તાપનો નાશ કરનારી, શિવની પુત્રી, જન્મમરણને તોડનારી, પર(બ્રહ્મ)ને આપનારી, ફળ દેનારી, નિવાસ દેનારી એવી નર્મદાને હું પંદન કરું છું.૩.

૩૧. શ્રીદત્તસ્તોત્રમ્ । (રાગ: ભૈરવી)

ગિરનારગિરૌ રમ્યે પાદુકાર્પિણાં વિભુમ્ ।
 દત્તાત્રેયમહં વન્દે ભુક્તિમુક્તિપ્રદાયકમ્ ॥૧॥

ગોરક્ષગર્વહન્તારં નવનાથપરિષ્ટુતમ્ ।
 યોગીધ્યેયં યોગગમ્યં યોગૈશ્વર્યવિભૂષિતમ્ ॥૨॥

જટાધરં જાગરૂકં કાલકાલં મહાનલમ્ ।
 ભવરોગહરં શર્વ સિદ્ધવૃન્દૈઃ સુસેવિતમ્ ॥૩॥

ભક્તકામૈકકલ્પકુંભં ભક્તચિત્તેકવાહકમ્ ।
 ભક્તભાવૈકભોક્તારં ભક્તલજ્જૈકરક્ષકમ્ ॥૪॥

હર્તારં સર્વદુઃખાનાં દાતારં સર્વસમ્પદામ્ ।
 ભર્તારં સ્વાત્મભક્તાનાં ગોપ્તારં સર્વસંકટાત્ ॥૫॥

विश्वात्मानं विश्वरूपं नीरूपं दिव्यरूपकम् ।
अनिकेतं विश्वकेतं सख्यिदानन्दविग्रहम् ॥६॥

द्वैताद्वैतविनिर्मुक्तं निर्द्वन्द्वं निष्परिग्रहम् ।
नानारूपधरं वेधं वेधावेधपरं हरम् ॥७॥

कारुण्यारब्धिं कलासारं शिवं सत्यैकसुन्दरम् ।
कल्याणैकपरं देवं स्थाणुरूपं सुनिर्मलम् ॥८॥

भयरोगनिहन्तारम् अपधूतं दिगम्बरम् ।
सर्वदेषमयं शान्तं रंगे रंगनिवर्तकम् ॥९॥

दत्तस्तोत्रमिदं दत्त-दत्तचित्तेन यः पठेत् ।
दत्तः स्वात्मैव तस्मै स्यादत्रये विभुना यथा ॥१०॥

शब्दार्थ

[गिरनारगिरी = गीरनारना पर्वत उपर; रम्ये = रम्य; पादुकारूपिणं = पादुकास्वरूप; विभुम् = परमात्मा; दत्तात्रेयम् = दत्तात्रेयने; अहं = हुं; पण्डे = पंढन करुं छुं; लुक्तिमुक्ति = संसारना भोगो अने मुक्ति; प्रदायकम् = आपनार.] ...१.

अर्थ

रम्य गिरनार पर्वत उपर पादुकारूप परमात्मा अने लुक्तिमुक्तिने आपनार अेषा दत्तात्रेयने हुं पंढन करुं छुं.१.

[गोरक्ष = गोरभनाथ; गर्वहन्तारं = गर्वनो नाश करनार; नपनाथ = नपनाथ; परिष्कृतम् = स्तुति कराता; योगीध्येयं = योगीओना ध्येयरूप; योगगम्यं = योगथी जाली शकाय अेषा; योगेश्वर्यविभूषितम् = योगना ऐश्वर्यथी विभूषित.] २.

गोरभना गर्वनो नाश करनार, नपनाथ द्वारा स्तुति कराता, योगीओना ध्येयरूप, योगथी ज जाली शकाय अेषा अने योगना ऐश्वर्यथी विभूषित (अेषा दत्तात्रेयने हुं पंढन करुं छुं).२.

[જટાધરં = જટા ધારણ કરનાર; જાગરૂકં = જાગરૂક; કાલકાલં = કાળના પણ કાળ; મહાનલમ્ = મહા અગ્નિસ્વરૂપ; ભવરોગહરં = ભવરોગને હરનારા; શર્વ = શંભુરૂપ; સિદ્ધવૃન્દેઃ = સિદ્ધોની ટોળીથી; સુસેવિતમ્ = સારી રીતે સેવાએલા.] ૩.

જટા ધારણ કરનાર, જાગરૂક, કાળના પણ કાળ, મહા અગ્નિસ્વરૂપ, ભવરોગને હરનારા, શંભુરૂપ, સિદ્ધોની ટોળીથી સારી રીતે સેવાએલા (એવા દત્તાત્રેયને હું પંદન કરું છું).૩.

[ભક્તકામૈકકલ્પદ્રું = ભક્તની કામનાના એક માત્ર કલ્પવૃક્ષ; ભક્તચિન્તેકવાહકમ્ = ભક્તોની ચિંતાના એક માત્ર વાહક; ભક્તભાષેકભોક્તારં = ભક્તના ભાષને જ આરોગનાર (ભોક્તારં); ભક્તલજ્જૈકરક્ષકમ્ = ભક્તોની લજ્જાના એક માત્ર રક્ષણહાર.]૪.

ભક્તની કામનાના એક માત્ર કલ્પવૃક્ષ, ભક્તોની ચિંતાના એક માત્ર વાહક, ભક્તોના ભાષને જ એક માત્ર આરોગનાર અને ભક્તોની લજ્જાના એક માત્ર રક્ષણહાર (એવા દત્તાત્રેયને હું પંદન કરું છું).૪.

[હર્તારં = હરી લેનાર; સર્વદુઃખાનાં = બધા દુઃખોને; દાતારં = આપનાર; સર્વસમ્પદામ્ = સર્વ સંપત્તિને; ભર્તારં = પોષણ કરનાર; સ્વાત્મભક્તાનાં = પોતાના ભક્તોનું; ગોપ્તારં = રક્ષણ કરનાર; સર્વ = બધા; સંકટાત્ = સંકટોમાંથી.]૫.

સર્વ દુઃખોને હરનાર, સર્વ સંપત્તિને આપનાર, પોતાના ભક્તોનું પોષણ કરનાર અને બધા સંકટોમાંથી રક્ષણ કરનાર (એવા દત્તાત્રેયને હું પંદન કરું છું).૫.

[વિશ્વાત્મનં = વિશ્વાત્મા; વિશ્વરૂપં = વિશ્વરૂપ; નીરૂપં = અરૂપ, રૂપ વિનાના; દિવ્યરૂપકમ્ = દિવ્ય રૂપવાળા; અનિકેતં = અનિકેત, રહેવાના સ્થાન વિનાના; વિશ્વકેતં = વિશ્વકેતં (ઘર); સચ્ચિદાનંદવિગ્રહમ્ = સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ.]૬.

વિશ્વાત્મા, વિશ્વરૂપ, અરૂપ, દિવ્યરૂપવાળા, અનિકેત, વિશ્વકેત અને સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપ (એવા દત્તાત્રેયને હું પંદન કરું છું).૬.

[જ્ઞેતાજ્ઞેત = જ્ઞેત અને અજ્ઞેત; વિનિર્મુકતં = નિર્મુકત, મુક્ત; નિર્ઙ્ગજ્ઞં = ઙ્ગ રહિત; નિષ્પરિગ્રહમ્ = પરિગ્રહ વિનાના; નાનારૂપધરં = અનેક રૂપ ધરનાર; વેદ્યં = જાણવા યોગ્ય; વેદ્યાવેદ્યપરં = જાણવા યોગ્ય અને અજાણવા યોગ્યથી પર; હરમ્ = હરસ્વરૂપ.]૭.

ઢ્ઢેત અને અઢ્ઢેતથી નિર્મુકત, ઢ્ઢ્ઢ્ઢરહિત, પરિગ્રહ વિનાના, અનેક રૂપ ધારણ કરનાર, જાણવા યોગ્ય, જાણવા યોગ્ય અને અજાણવા યોગ્યથી પર અને હરસ્વરૂપ (એવા દત્તાત્રેયને હું પંદન કરું છું).૭.

[કારુણ્યાબ્ધિં = કરુણાના સાગર; કલાસારં = કલાના સારરૂપ; શિવં સત્થૈક સુન્દરમ્ = સત્ય, શિવ અને સુંદર; કલ્યાણૈકપરં = એક માત્ર કલ્યાણ કરનાર; દેવં = દેવ; સ્થાણુરૂપં = શિવસ્વરૂપ; સુનિર્મલમ્ = એકદમ નિર્મલ.]૮.

કરુણાના સાગર, કલાના સારરૂપ, સત્ય, શિવ અને સુંદર, એક માત્ર કલ્યાણ કરનાર દેવ, શિવસ્વરૂપ અને એકદમ નિર્મળ (એવા દત્તાત્રેયને હું પંદન કરું છું).૮.

[ભવરોગનિહન્તારમ્ = સંસારરોગને હણનાર; અવધૂતં = અવધૂત; દિગમ્બરમ્ = દિગંબર; સર્વદેવમયં = સર્વદેવમય; શાન્તં = શાંત; રંગે = રંગના; રંગનિવર્તકમ્ = સંસારનો અંત લાવનાર.]૯.

સંસારરોગને હણનાર, અવધૂત, દિગંબર, સર્વદેવમય, શાંત અને ‘રંગ’ના સંસારનો અંત લાવનાર (એવા દત્તાત્રેયને હું પંદું છું).૯.

[દત્તસ્તોત્રમ્ = દત્તનું સ્તોત્ર; ઇદં = આ; દત્ત = આપ્યું, અપાયું; દત્તચિતેન = દત્તમાં ચિત્ત રાખીને; યઃ = જે; પઠેત્ = પાઠ કરશે; દત્તઃ સ્વાત્મૈવ = દત્તે પોતાનો આત્મા; તસ્મૈ = તેને; સ્યાદ્ = આપશે; અત્રયે = અત્રિ મુનિને; વિભુના = પરમાત્માએ; યથા = જેમ.]૧૦.

દત્તમાં ચિત્ત રાખીને આ દત્તસ્તોત્રનો જે પાઠ કરશે તેને જેમ પરમાત્માએ અત્રિને પોતાનો આત્મા આપ્યો તેમ તેને પણ (પોતાનો આત્મા) આપશે.૧૦.

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરજ્ઞ (રજ્ઞ અવધૂત) મહારાજવિરચિતં દત્તસ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ |

३२. शक्त्यापाहनम् । [शक्ति (अंभा)नुं आपाहन]

मातश्चाम्बे जगृहि जगृहि नाशयितुं भारतमेतद् ।
धापन्त्यसुरा उन्मत्तास्ते किं शेषे नो पश्यति किम् ॥हौं॥

शुम्भनिशुम्भौ महिषश्चाउ रक्तपिपासव आः सर्वे ।
निर्दोषान् बालांस्ते धनन्ति गर्जन्त्युर्यैर्नो शृणुषे ॥ह्रूं॥

क्य गतं यकं शूलममोघं निस्तेज ह्यसिधारा किम्?
प्रेरय सद्भुद्धिं रिपुपक्षे ब्रष्टपिवेके द्रुवृत्ते ॥सः॥

साम्ना नो येद् दण्डेनेतान् घातय घातय यामुण्डे ।
मुण्ड मुण्ड मुण्डान्येतेषां प्रज्वालय दुर्गास्तेषाम् ॥मू॥

किं शस्त्रास्त्रैरेकोऽलं ते दष्टिक्षेपो दग्धुं तान् ।
उत्तिष्ठाद्ये योगसमार्धिं त्यक्तपोन्मीलय नेत्रं द्राङ् ॥त्योर्॥

त्परय त्परय विलम्बोऽयुक्तो धाप धाप मातः शीघ्रम् ।
दर्शय ते पदनं नततारिणि कुरु कुरुलामकभीतिहरे ॥भू॥

दुर्गे द्रुष्टनिर्बर्हिणि सज्जनपालिनि दुर्घटघाटिनी भोः ।
विजयविदायिनि वैभवकारिणि संकटनाशिनि
जयविजये ॥क्षी॥

स्वस्थं स्यान्निष्कण्टकमेतद् भारतमीशे ते दष्टया ।
देहि पदं शाश्वतमन्तः शं पाहि जगद्धे जगदम्भ ॥य॥

भिक्षत अेतद् वारंवारं भवरुणोऽयं रक्षार्भः ।
पूर्वेश्वर्ययुतं निर्भीकं दष्ट्या देशमितो यायात् ॥भाऽ॥

ओं ह्रीं क्लीं यामुण्डायै विरये विरये यामुण्डायै ।
श्रुत्यैव प्रादुरभवदम्भा स्मितपदना गुंजत्येवम् ॥मू॥

કા ચિન્તા તે પાર્શ્વસ્થાઽહં નિત્યસહાયા વીરાણામ્ ।
વિજયોઽસ્માકં નિશ્ચિનુ નિશ્ચિનુ જય ભારત

જય હિન્દ સદા ॥તાત્૥

શબ્દાર્થ

[માતઃ = હે મા!; ચ = અને; અમ્બે = હે અંબા!; જાગૃહિ જાગૃહિ = જાગ, જાગ!; નાશચિતું = નાશ કરી નાંખવા; ભારતમ્ = ભારત દેશને; એતદ્ = આ; ધાવન્તિ = દોડે છે; અસુરાઃ = રાક્ષસો; ઉન્મતાઃ = ઉન્મત્ત બનીને; તે = તારી; કિં = કેમ; શેષે = ઊંધે છે?; નો પશ્યસિ કિમ્ = જોતી કેમ નથી?]૧.

અર્થ

હે મા! હે અંબે! જાગ જાગ! તારી આ ભારતભૂમિને ખેદાનખેદાન કરી નાંખવા કેવળ ભૌતિકતામાં રાચનાર એ ઉન્મત્ત અસુરોનાં ટોળાં ધસી રહ્યા છે. હે મા! તું ઊંધે છે કેમ? તું આ બધું નથી જોતી શું?૧.

[શુભનિશુભો = શુંભ અને નિશુંભ; મહિષઃ = મહિષાસુર; ચાઉ = ચાઉ-એન-લાઈ; રક્તપિપાસવ = લોહી પીવા માટે તરસ્યા; આઃ = અરેરે!; સર્વે = બધા; નિર્દોષાન્ = નિર્દોષ; બાલાન્ = બાળકોને; તે = તારા; ઘનન્તિ = હણે છે, મારી નાંખે છે; ગર્જન્તિઃ = ગર્જે છે; ઉચ્ચેઃ = મોટે મોટેથી; નો = નહિ; શુણુષે = (તું) સાંભળે છે?]૨.

પેલા મહિષાસુર ચાઉ અને એના સાગરિતો એવા શુંભ-નિશુંભ અરેરે! બધા જ લોહી પીવા તરસ્યા થયા છે. તારા બાલુડાંનું લોહી પીવા ઊંચાનીચા થઈ રહ્યા છે. તારાં નિર્દોષ બાલુડાંને (તારી નજર સામે જ) હણી રહ્યા છે. એમની અહં અહંની મોટી ગર્જનાઓ તું સાંભળે છે કે નહિ? (તારે કાને નથી અથડાતી શું?)૨.

[ક્વ = ક્યાં; ગતં = ગયા; ચક્રં = સુદર્શન ચક્ર; શૂલમ્ = ત્રિશૂળ; અમોઘં = અમોઘ, નિષ્ફળ ન જાય એવું; નિસ્તેજા = ધાર વિનાની, બુઝી; હિ = સાચે જ; અસિધારા = તલવાર (અસિ)ની ધાર; કિમ્ = શું? પ્રેર્ય = પ્રેર; સદ્બુદ્ધિં = સદ્બુદ્ધિ; રિપુ = શત્રુ; પક્ષે = પક્ષે; ભષ્ટવિવેકે = વિવેકભષ્ટ; દુવૃત્તે = દુષ્ટાચારમાં ધસી રહેલા.]૩.

હે મા! તારું ચક્ર ક્યાં ગયું? ક્યાં ગયું તારું અમોઘ ત્રિશૂળ? તારી તલવારની ધાર બુઝી થઈ ગઈ કે શું? વિવેકભ્રષ્ટ થઈ દુષ્ટાચારમાં ધસી રહેલા એ શત્રુપક્ષને હે મા! તું સદ્બુદ્ધિ પ્રેર.૩.

[સામ્ના = સામથી, સમજાવવાથી; નો = નહિ; ચેદ્ = જો; દણ્ડેન = દંડથી, શિક્ષા કરીને; એતાન્ = આ બધાને; ઘાતય ઘાતય = હણી નાંખ, મારી નાંખ; ચામુણ્ડે = હે ચામુંડા!; મુણ્ડ મુણ્ડ મુણ્ડાન્ = મસ્તકો ઊડાવ ઊડાવ; એતેષાં = એમનાં, એ બધાનાં; પ્રજ્વાલય = જલાવી દે; દુર્ગાન્ = કોટ-કિલ્લાઓ; તેષામ્ = તેમનાં.] .૪.

જો તેઓ સામથી સમજે તો ઠીક છે નહિ તો હે ચામુંડે! એમને કડકમાં કડક શિક્ષા કર. દંડથી તેમનો નાશ કર. તે બધાને હણી નાંખ. ઊડાવ ઊડાવ તેમના મસ્તકો. તેમના કોટ-કિલ્લાઓને સંપૂર્ણ રીતે જલાવી દે. (સામ, દામ, ભેદ અને દંડ પૈકી દામ અને ભેદ આપણને શોભે નહિ.)૪.

[કિં = શા માટે, શું કામ છે?; શસ્ત્રાસ્ત્રૈઃ = શસ્ત્ર અને અસ્ત્રોનું; એકઃ = એક માત્ર; અલં = બસ છે, પૂરતું છે; તે = તારો; દષ્ટિક્ષેપઃ = દષ્ટિક્ષેપ, નજર નાંખવા માત્ર; દગ્ધું = બાળી નાંખવા માટે; તાન્ = તેઓને; ઉત્તિષ્ઠ = ઊભી થા; આથે = હે આદ્યશક્તિ; યોગસમાધિં = યોગસમાધિને; ત્યક્ત્વા = છોડીને, ત્યજીને; ઉન્મીલય = ઉઘાડ; નેત્રં = આંખ, નયન; દ્રાઙ્ = તરત.]૫.

પણ અરે! તને શસ્ત્રોનું અને અસ્ત્રોનું શું કામ છે? તેમને જીવતા સળગાવી મૂકવા તારો એક દષ્ટિક્ષેપ માત્ર બસ છે. (માટે) હે આદિમાયા! હે આદ્યશક્તિ! યોગસમાધિ છોડીને તું ઊઠ. તારાં નેત્રને જલદી જલદી ઉઘાડ (જલદી આંખ ખોલ).૫.

[ત્વરય ત્વરય = ઝડપ કર, ઝડપ કર; વિલંબઃ = વિલંબ, ઢીલ; અચુક્તઃ = અચોગ્ય; ધાવ ધાવ = દોડ, દોડ; માતઃ = હે મા!; શીઘ્રમ્ = જલદી, તરત; દર્શય = બતાવ, દર્શન કરાવ; તે = તારું; વદનં = મુખ; નતતારિણિ = શરણે આવેલના (ભક્ત)ને તારનાર; કુરુ = કરો (વર્ષાવ); કરુણામ્ = કરુણા; અકભીતિહરે = દુઃખ (અક) અને ભયનું હરણ કરનાર.]૬.

હે શરણાગતનું રક્ષણ કરનાર! હે મા! તું જલદી કર, ઝડપ કર. હવે વિલંબ યોગ્ય નથી. હે મા! તું જલદી દોડ. જલદી દોડી આવ. હે ભક્તજનતારિણી! તારા મુખનાં દર્શન આપ. હે દુઃખ અને ભીતિ હરનાર! તું કરુણા વર્ષાવ.૬.

[દુર્ગો = હે દુર્ગા!; દુષ્ટનિબર્હિણી = દુષ્ટનો વિનાશ કરનારી; સજ્જનપાલિનિ = સજ્જનનું પાલન કરનારી; દુર્ઘટઘાટિનિ = અશક્ય (દુર્ઘટ)ને શક્ય બનાવનારી (ઘાટિનિ); ભોઃ = હે; વિજય વિદાયિનિ = હે વિજય આપનાર (વિદાયિનિ); યૈભવકારિણિ = હે યૈભવકારિણિ (દેનારી); સંકટનાશિનિ = સંકટનો નાશ કરનારી; જય વિજયે = હે વિજયા (વિજયે)! તારો જય હો.]૭.

હે દુષ્ટવિનાશિની! હે સજ્જનપાલિનિ! હે દુર્ઘટઘાટિનિ દુર્ગો!
હે વિજયવિદાયિનિ! યૈભવકારિણિ! સંકટનાશિનિ! હે વિજયે! તારો
જયજયકાર હો.૭.

[સ્વસ્થઃ = સ્વસ્થ; સ્યાત્ = હો, બનો; નિષ્કલ્પકમ્ = નિષ્કલ્પક; એતદ્ = આ; ભારતમ્ = ભારત દેશ; ઇશો = હે ઇશ્વરિ!; તે દષ્ટયા = તારી દષ્ટિથી; દેહિ = આપ; પદં = સ્થાન; શાશ્વતમ્ = ચિરકાલીન; અન્તઃ = છેવટે; શં = સુખ, કલ્યાણ; પાહિ = તું રક્ષણ કર; જગદ્ભે = જગત્ + હે; જગદમ્બ = હે જગદંબા!]૮.

હે ઇશ્વરિ! તારી દષ્ટિ (નજરમાત્ર)થી આ ભારત સ્વસ્થ અને
નિષ્કલ્પક બનો. હે જગદમ્બે! આ જગતને ઉગારી લે અને છેવટે શાશ્વત
પદ અને સુખ આપ.૮.

[ભિક્ષત = ચાચે છે, માગે છે; એતદ્ = આ; વારંવારં = વારે વારે; ભવરુગ્ણાઃ =
સંસારના રોગથી; અયં = આ; રંગાભઃ = રંગ + અભઃ = રંગ બાળ (અભઃ); પૂર્વ =
પહેલા જેવું; ઐશ્વર્યયુતં = ઐશ્વર્યયુક્ત; નિર્ભાકિં = નિર્ભય; દષ્ટવા = જોઈને; દેશમ્ =
દેશને; ઇતઃ = અહીંથી; યાચાત્ = જાઉં, પ્રાણ ત્યજું.]૯.

સંસારના રોગથી દુઃખિત તારો બાળ આ રંગ વારંવાર આ જ
ચાચે છે કે મા-ભોમ ભારતને પૂર્ણ ઐશ્વર્યથી યુક્ત અને સંપૂર્ણ નિર્ભય
થયેલો જોઈને જ અહીંથી જાઉં- પ્રાણ છોડું.૯.

[ઐં હીં કર્લીં ચામુણ્ડાયૈ વિચ્યે વિચ્યે ચામુણ્ડાયૈ । આ બીજ મંત્રો છે.]
[શ્રુત્વા = સાંભળીને; ઇવ = જાણે કે; પાદુરભવદમ્બા = મા અમ્બા પ્રગટ
(પ્રાદુઃ) થયા (અભવત્); સ્મિતવદના = આછું હાસ્ય વેરતાં વેરતાં; ગુંજતિ = ગુંજ
રહ્યા, ગાઈ રહ્યા; એવમ્ = એમ.]૧૦.

ઐં હીં કર્લીં ચામુણ્ડાયૈ વિચ્યે વિચ્યે ચામુણ્ડાયૈ ।
એ સાંભળીને જ જાણે કે મા અમ્બા પ્રગટ થયાં. આછું હાસ્ય
વેરતાં વેરતાં એ આમ ગુંજ રહ્યા- ગાજ રહ્યા.૧૦.

[કા ચિન્તા = શી ચિંતા?; તે = તારી; પાર્શ્વસ્થા = પાછળ ઊભી છું; અહં =
હું; નિત્યસહાયા = હંમેશાં મદદરૂપ બનતી; વીરાણામ્ = વીરોને; વિજયઃ = વિજય;

અસ્માકં = આપણો; નિશ્ચિનુ નિશ્ચિનુ = નિશ્ચિત, ચોક્કસ; જય ભારત = ભારતનો જય હો!; જય હિન્દ = હિન્દનો જય હો!; સદા = હંમેશાં.]૧૧.

તારે શાની ચિંતા? હું તારી પાછળ ઊભી છું (અને) વીરોને નિત્ય સહાય કરનારી છું. વિજય આપણો જ છે. નિઃશંકપણે વિજય આપણો જ છે. ભારતનો સદા જયજયકાર હો! જયહિન્દ.૧૧.

33. सर्वे पूजयन्ताम् ।

मा याहि स्वप्नेऽपीह त्वं त्यक्त्वाऽनाथं माम् ।

भगवन्! त्यक्त्वाऽनाथं माम् ।

यादृक् तादृक् तेऽहं तेऽहं मा याहीतस्त्वम् ॥ध्रुव॥

दुःशीलः शीली वा भगवन् प्रापन्नोऽहं त्वाम् ।

भगवन् प्रासन्नोऽहं त्वाम् ।

पश्येयं नो त्वत्तोऽन्यद् यत् कल्पद्रुस्वाराद्. ...मा॥१॥

भेदो न स्यात् भेदो न स्यात् तृणमोहो न स्यात् ।

भगवन्! तृणमोहो न स्यात् ।

लीनं मे यित्तं ते यरणे भूयाद् भूमन् द्राक्. ...मा॥२॥

दृष्टिर्यत्र क्वापि ब्रह्मन् ब्रान्तेयं ब्रभ्यात् ।

भगवन्! ब्रान्तेयं ब्रभ्यात् ।

पश्येयं ते इपं ह्येकं मांगल्यं साक्षात्. ...मा॥३॥

मा मे पैरं स्नेहासक्तिः केनापीह स्यात् ।

भगवन्! केनापीह स्यात् ।

कोऽहं सोऽहं विस्मृत्यायं रज्जोऽरज्जः स्यात्. ...मा॥४॥

शान्तिं पुष्टिं तुष्टिं सर्वे लब्ध्वा मोदन्ताम् ।

भगवन्! लब्ध्वा मोदन्ताम् ।

अन्योन्यं देवं मत्पैवं सर्वे पूजयन्ताम्. ...मा॥५॥

धति श्रीदत्तपादारविन्दभिलिन्दब्रह्मचारिपाण्डुरज्ज (रज्ज अपधूत)
महाराजविरचितं सर्वे पूजयन्ताम्-गीतं सम्पूर्णात् ।

શબ્દાર્થ

[મા = નહિ; યાહિ = જઈશ; સ્વપ્ને = સ્વપ્નમાં; અપિ = પણ; ઈહ = અહીં; ત્વં = તું; ત્યક્ત્વા = છોડીને; અનાથં = અનાથ એવા; મામ્ = મને; ભગવન્ = હે ભગવાન!; ત્યક્ત્વા = છોડીને; અનાથં = અનાથ એવા; મામ્ = મને; યાદ્ઙ્ તાદ્ઙ્ = જેવો તેવો; તે = તારો; અહં = હું; મા = નહિ; યાહિ = જઈશ; ઈતઃ = અહીંથી; ત્વમ્ = તું.]

.....ધ્રુવ.

અર્થ

હે ભગવન્! તું અનાથ એવા મને છોડીને સ્વપ્નમાં પણ (ક્યાંય) જઈશ નહીં; જેવો તેવો પણ હું તારો જ છું, તું અહીંથી જઈશ નહિ.

.....ધ્રુવ.

[દુઃશીલઃ = દુષ્ટ ચારિત્ર્યવાળો; શીલી = સારા ચારિત્ર્યવાળો; વા = અથવા; ભગવાન્ = હે ભગવાન!; પ્રાપન્નોઽહં = હું ચરણે પડ્યો છું, શરણે આવ્યો છું; ત્વામ્ = તારે; પશ્યેયં = જોઉં છું; નો = નહિ, નથી; ત્વતોઽન્યદ્ = તારા સિવાય બીજો; યત્ = જે; કલ્પદ્રુ = કલ્પવૃક્ષ; સ્વારાદ્ = શ્રેષ્ઠ.]

.....૧.

હે ભગવન્! દુશ્ચરિત કે સુચરિત એવો હું ચરણે પડ્યો છું. હે ભગવન્ હું શરણે આવ્યો છું. તારા વિના બીજું કોઈ શ્રેષ્ઠ કલ્પવૃક્ષ હું જોતો નથી.

.....૧.

[ભેદો ન સ્યાત્ = ભેદ ન હો; ખેદો ન સ્યાત્ = ખેદ ન હો; તૃષ્ણામોહો ન સ્યાત્ = તૃષ્ણા (તૃષ્) અને મોહ ન હો; લીનં = લીન, ગરકાવ; મે = (મમ) મારું; ચિતં = ચિત્ત; તે = તારા; ચરણો = ચરણમાં; ભૂયાત્ = હજો, થાવ; ભૂમન્ = હે ભગવાન!; દ્રાક્ = જલદીથી.]

.....૨.

હે ભગવન્, મને ભેદ ન હો, ખેદ ન હો. તૃષ્ણા અને મોહ ન હો! હે ભગવન્! મારું ચિત્ત જલદીથી તારા ચરણોમાં લીન થાઓ.

.....૨.

[દષ્ટિઃ = દષ્ટિ; યત્ર = જ્યાં; ક્વ = ક્યાં; અપિ = પણ; બ્રહ્મન્ = હે બ્રહ્મન્!; ભ્રાન્તેયં = ભ્રાંતિવાળી; ભ્રમ્યાત્ = ભ્રમ્યા કરે; ભગવન્ = હે ભગવાન!; પશ્યેયં = જોઉં; તે = (તવ) = તારું; રૂપં = રૂપ; હિ = ખરેખર જ; એકં = એક; માંગલ્યં = મંગલકારી; સાક્ષાત્ = સાક્ષાત્.]

.....૩.

હે બ્રહ્મન્, હે ભગવન્! ભ્રાન્તિવાળી આ મારી દષ્ટિ જ્યાં ક્યાંય પણ ભમે તો પણ હું તારું સાક્ષાત્ માંગલ્યકારી એક સ્વરૂપ (જ) જોઉં.

.....૩.

[મા = નહિ; મે = મને; યેરં = યેર; સ્નેહાસક્તિઃ = સ્નેહની આસક્તિ; કેનાપિ = કોઈની સાથે (કેન) પણ (અપિ); ઈહં = અહીં; સ્યાત્ = હો; કોઽહં = હું કોણ?; સોઽહં = તે હું છું; વિસ્મૃત્ય = ભૂલીને; અયં = આ; રંગઃ = રંગ; અરંગઃ = અરંગી; સ્યાત્ = થાઉં.]૪.

હે ભગવન્, મને અહીં કોઈની સાથે યેર કે સ્નેહની આસક્તિ ન હો. કોઈ અને સોઈ ભૂલીને આ રંગ એવો હું અરંગી થાઉં.૪.

[શાન્તિં = શાંતિ; પુષ્ટિં = પુષ્ટિ; તુષ્ટિં = તુષ્ટિ; સર્વે = બધા; લબ્ધ્વા = મેળવીને; મોદન્તામ્ = આનંદ પામો; ભગવન્! = હે ભગવાન!; અન્યોન્યં = અન્યોન્યને; દેવં = દેવ; મત્વા = માનીને; એવં = આમ; સર્વે = બધા; પૂજયન્તામ્ = પૂજો.]૫.

હે ભગવન્! બધા શાંતિ, પુષ્ટિ અને તુષ્ટિ મેળવીને આનંદ પામો, અન્યોન્યને દેવ માનીને બધા (એક બીજાને) પૂજો.૫.

૩૪. તત્પચિન્તનમ્ ।

(રાગઃ આસા માંડ-ઝપતાલ) (પ્રભાતિયું)

ધ્યાય હ્યત્રિજમરં જીવ કરુણાકરં
તં વિના કોઽપિ નો તારકસ્તે ।
બ્રહ્મ સત્યં જગદ્ભિદ્ધિ મિથ્યા પરં
ચિન્તયાહર્નિશં તત્પમન્તે ॥૧૫॥

મોહરાત્રિર્ગતા જ્ઞાનદીપ્તિસ્તતાઽ-
જ્ઞાનતલ્પે વૃથા કિં નુ શેષે ।
બુદ્ધ્ય કસ્ત્વં કુતો દેશિકં વ્રજ તતો
દાન્તિવૈરાગ્યતઃ શૂન્યદેશે ॥૧૬॥

સ્થૂલમેતદ્વૃથા સૂક્ષ્મમન્તર્વૃથા
કારણો કા કથા તત્પરં તત્ ।
જ્ઞૈતમુલ્લેઙ્ઘ્ય યત્તદ્ભિ રૂપં તુ સત્
તે ન નાનાઽસ્તિ ત્વતસ્તુ ચાન્યત્ ॥૧૭॥

નામરૂપે ન તે જાતિગોત્રે ન તે
 કિન્ત્વહં મન્યતે મૂઢ કસ્માત્ ।
 ન ત્વહં નાપિ ત્વં સર્વમેતત્કારં
 વિદ્ધિ વિદ્યુત્યતં વિરમ તસ્માત્ ॥૩॥

શુકિતરજતં યથા સર્વમેતત્તથા
 ભાસમાત્રં વૃથા સ્વપ્નકલ્પમ્ ।
 ભૂપતિસ્ત્વં વૃથા ભિક્ષસે કિં પથા
 ભુક્ષ્વ રાજ્યં તતાનન્તકલ્પમ્ ॥૪॥

તીર્થભ્રમણં વૃથા શાસ્ત્રશ્રવણં તથા
 નો શ્રુતા રંગ યદિ મૌનગાથા ।
 સા શ્રુતેસ્ત્યાગતસ્તત્પમસ્યત્ર તે
 જન્મ વ્યર્થ ગતં કોઽન્યત્રાતા ॥૫॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરજ્ઞ (રજ્ઞ અવધૂત)
 મહારાજવિરચિતં તત્પચિન્તનં સમ્પૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[ધ્યાય = ધ્યાન કર; હિ = ખરેખર; અત્રિજમ્ = અત્રિકુમાર (ભગવાન દત્તાત્રેય)નું; અરં = વિના વિલંબે, તરત; જીવ = હે જીવ!; કરુણાકરં = કરુણાના સાગર (આકર); તં = એના; વિના = વગર; વિના; કઃ = કોઈ; અપિ = પણ; નઃ = નથી; તારકઃ = બેલી, તારનારો; તે = તારો (તે યુષ્મદ્નું છઙ્ગી વિભક્તિનું ટૂંકુ રૂપ. તવ અથવા તે); બ્રહ્મ સત્યં = બ્રહ્મ સત્ય છે; જગત્ = જગત, દુનિયા; વિદ્ધિ = જાણ; ભિથ્યા = ભિથ્યા; પરં = પરમ; ચિન્તય = ચિંતન કર; અહર્નિશં = દિવસ (અહ) રાત (નિશા), અહર્નિશ; તત્પમ્ = તત્પનું; અન્તે = અન્તઃકરણમાં.] .ધ્રુ.

અર્થ

હે જીવ! તું કરુણાનિધાન અત્રિકુમાર ભગવાન દત્તાત્રેયનું વિના વિલંબે ધ્યાન કર; એના વગર તારો કોઈ બેલી નથી. બ્રહ્મ સત્ય છે

અને જગત મિથ્યા છે એ પરમ તત્ત્વનું તારા અંતઃકરણમાં અહોનિશ ચિંતન કર.૬.

[મોહરાત્રિઃ = મોહરૂપી રાત્રી; ગતા = ચાલી ગઈ છે, વીતી ગઈ છે; જ્ઞાનદીપ્તિઃ = જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ; તતા = ફેલાયો છે; અજ્ઞાનતત્ત્વે = અજ્ઞાનરૂપી પથારી (તત્ત્વ)માં; વૃથા = નકામો; કિં = શા માટે, કેમ; નુ = પાદપૂરક શબ્દ; શેષે = આળોટ્યા કરે છે; બુદ્ધ્ય = જાણ, વિચાર કર; કઃ = કોણ; ત્વં = તું; ક્રુતઃ = ક્યાંથી; દેશિકં = આચાર્ય, સદ્ગુરુ; પ્રજ = શરણ લે; તતઃ = પછી, એ માટે; દાન્તિ યૈરાગ્યતઃ = શમદમાદિ સાથે અને યૈરાગ્યપૂર્વક; શૂન્યદેશે = એકાંતમાં.]૧.

મોહરાત્રી ચાલી ગઈ છે, બધે જ્ઞાનપ્રકાશ ફેલાઈ રહ્યો છે; તો પણ હજીયે તું અજ્ઞાનરૂપી પથારીમાં નકામો કેમ આળોટ્યા કરે છે? તું કોણ છે? ક્યાંથી આવ્યો છે? એનો વિચાર કર. એ માટે શમદમાદિ સાધન સાથે યૈરાગ્યપૂર્વક એકાંતમાં સદ્ગુરુનું શરણ લે.૧.

[સ્થૂલમ્ = સ્થૂળ દેહ; એતદ્ = આ; વૃથા = મિથ્યા; સૂક્ષ્મમ્ = સૂક્ષ્મ દેહ; અન્તઃ = વચલો; વૃથા = મિથ્યા; કારણે = કારણ દેહ (અજ્ઞાન); કા કથા = વાત જ શી?; તત્પરં = એ ત્રણે દેહોથી પર; તત્ = પરબ્રહ્મ; જ્ઞૈતમ્ = જ્ઞૈતભાવ; ઉલ્લંઘ્ય = ઓળંગી જઈને, વટાવી જઈને; યત્ = જે; તત્ = તે; હિ = ખરેખર; રૂપં = રૂપ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; સત્ = સત્ સ્વરૂપ; તે (તવનું ટૂંકું રૂપ) = તારું; ન = નથી; નાના = વિવિધ, અનેક; અસ્તિ = છે; ત્વતઃ = તારા સિવાય; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; ચ = અને; અન્યત્ = બીજું.]૨.

આ સ્થૂળ દેહ મિથ્યા છે, વચલો સૂક્ષ્મ દેહ પણ મિથ્યા છે, તો (અજ્ઞાનમૂલક) કારણ દેહની તો વાત જ શી? એ (પરમાત્મસ્વરૂપ) એ (ત્રણે દેહ)થી પર છે તે જ તારું સત્ સ્વરૂપ છે. તારા વગર બીજું કાંઈ અનેક જેવું નથી.૨.

[નામરૂપે = નામ અને રૂપ; ન = નથી; તે = તારું; જાતિગોત્રે = જાતિ અને ગોત્ર; ન = નથી; તે = તારું; કિન્તુ = પરંતુ, તેમ છતાં; અહં = હું; મન્યતે = માને છે; મૂઢ = હે મૂઢા; કસ્માત્ = શા માટે? કેમ? ન = નથી; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; અહં = હું; ન = નથી; અપિ = પણ; ત્વં = તું; સર્વમ્ = બધું; એતત્ = આ; ક્ષરં = ક્ષણભંગુર, વિનાશી; વિદ્ધિ = જાણ; વિદ્યુત = વીજળી; ચલં = ચલ, નાશવંત, ચાલી જનારું; વિરમ = શાંત થા, પાછો વળ; તસ્માત્ = ત્યાંથી.]૩.

નથી તારે નામ કે રૂપ! ન તારે જાતિ કે ગોત્ર! તો પણ હે મૂઢા! તું આ બધાને ‘હું’ એમ કેમ માને છે? નથી ‘હું’ કે નથી ‘તું’, આ

બધું વિનાશી છે, વીજળીના જેવું ક્ષણભંગુર છે એમ જાણ. ત્યાંથી પાછો વળ (અને તારા મૂળ સ્વરૂપ તરફ પાછો જા.)૩.

[શુક્તિરજતં = છીપમાં રૂપું; યથા = જેમ, જેવું; સર્વમ્ = બધું; એતત્ = આ; તથા = તેમ; આભાસમાત્રં = આભાસમાત્ર; વૃથા = મિથ્યા; સ્વપ્નકલ્પમ્ = સ્વપ્નના જેવું; ભૂપતિઃ = રાજા; ત્વં = તું; વૃથા = નકામો; ભિક્ષસે = ભીખ માગે છે; કિં = કેમ, શા માટે; પથા = રસ્તામાં, રસ્તે; ભુંક્વ = ભોગવ; રાજ્યં = સ્વારાજ્ય (સ્વાત્માનું); તતા = હે તાત!; અનન્ત કલ્પમ્ = અનંત કલ્પો સુધી.]૪.

આ બધું છીપમાં રૂપાના જેવું છે, સ્વપ્ન જેવું મિથ્યા આભાસ માત્ર છે. તું તો દુનિયા(આલમ)નો બાદશાહ છે; રસ્તે નકામો ભીખ શો માગે છે? હે તાત! અનંત કલ્પો સુધી તું તો સ્વાત્મ સ્વારાજ્યનું એશ્વર્ય ભોગવ્યા કર.૪.

[તીર્થભ્રમણં = તીર્થમાં જવું, તીર્થયાત્રા કરવી; વૃથા = નકામું, મિથ્યા; શાસ્ત્રશ્રવણં = શાસ્ત્રનું શ્રવણ કરવું; તથા = તેના જેવું જ; નો = નહિ; શ્રુતા = સાંભળી; રંગ = હે રંગ!; યદિ = જો; મૌનગાથા = મૂક ઉપદેશ; વાતો; સા શ્રુતેઃ = તે શ્રુતિની; ત્યાગતઃ = ત્યાગ કરીને; તત્પમસિ = તે (તત) તું (ત્વમ) છે (અસિ); અત્ર = અહીં; તે = તારું; જન્મ = જન્મારો; વ્યર્થ ગતં = એળે ગયો, નકામો ગયો; કઃ = કોણ, અન્ય = બીજું; ત્રાતા = રક્ષણ કરનાર.]૫.

(પૂ.શ્રી અવધૂત મહારાજ કહે છે કે) હે રંગ! (વાસના માત્રનો) ત્યાગ કરીને એ સુપ્રસિદ્ધ શ્રુતિ ભગવતીનો તત્પમસિ- તે તું છે-નો મૂક ઉપદેશ જો ન સાંભળ્યો (એટલે કે જીવનમાં એનો સાક્ષાત્ અનુભવ ન આવ્યો) તો તારું તીર્થભ્રમણ પણ નકામું છે; અને તારા શાસ્ત્રના શ્રવણમાં પણ કંઈ માલ નથી. (જાણ કે) તારો જન્મ આ દુનિયામાં મનુષ્ય તરીકે એળે ગયો છે. એના વગર તારું અન્ય કોણ રક્ષણ કરનાર છે? (માટે એ ત્રિગુણ અને ત્રણે અવસ્થાથી પર પરબ્રહ્મ સ્વરૂપ શ્રીદત્તનું ચિંતન કર.)૫.

३५. अक्षरगीता

अहिंसा परमो धर्मस्त्वकारेण निरूपितः ।

मनसा कर्मणा वाया न हन्यादल्पमप्यतः ॥१॥

आशादासो जगद्धासो निराशीरपनीपतिः ।

तस्माद्भयाशां समुच्छिद्य स्वानन्दे रमते बुधः ॥२॥

ईडा कामदुधा प्रोक्ता सत्यवत्सा जलप्रदा ।

सेवध्वं मुनयः सर्वे सर्वभावेन तामतः ॥३॥

ईशानः सर्वभूतानामीड्यो नान्यः कथञ्चन ।

यदीक्षणाज्जगज्जातं यस्मिन्नेव प्रतिष्ठितम् ॥४॥

उच्यलं निर्मलं यस्य किं तीर्थेस्तस्य भूतले ।

उच्यलं नामलं यस्य किं तीर्थेस्तस्य भूतले ॥५॥

उच्य्यावयेषु भूतेषु समदृष्टिर्विशिष्यते ।

उत्कृष्टं हि समं ब्रह्म तस्माद् ब्रह्मणि स स्थितः ॥६॥

उर्ध्वमूलमधःशाजं संसारद्रुममुन्नतम् ।

छित्वाऽसङ्गासिना तूर्णं तत्पदं याहि मुक्तिदम् ॥७॥

ऋजुगाय ऋषिः प्रोक्तो पञ्चो पञ्चक उच्यते ।

ऋजुरपे लभेन्मुक्तिं पञ्चः स्वार्थात्प्रमुच्यते ॥८॥

ऋकथेरष्टादित्रयं त्यक्त्वा तत्पदं याहि सुप्रत ।

नामृतत्वस्य ह्याशास्ति पित्तेनेति श्रुतिर्जगौ ॥९॥

अकमेवाद्धितीयं तत्रान्यत्किञ्चित्ततः परम् ।

अकधा बहुधा भाति नामरूपादिभेदतः ॥१०॥

चित्तेकाग्रकृपाणेन धृत्या परमया वृतः ।

जहि शीघ्रं महाबाहो अकागारिकपञ्चकम् ॥११॥

ओंकारधनुराटाय ह्यात्मेषुं ब्रह्मणि क्षिपेत् ।

अप्रमत्तं सदा साधो जाणवत्तन्मयो भवेत् ॥१२॥

औषधं भगवन्नाम वेद्यः कारुणिको गुरुः ।

संसाररोगनाशाय पथ्यं साधुसमागमः ॥१३॥

कर्मैव कारणं विद्धि ज्ञानां सुभट्टुःभयोः ।

सार्थं बन्धाय निष्कामं मुक्तये समुदाहृतम् ॥१४॥

अकं भं बहुधा भातमुपाधिगुणतो यथा ।

अेवं चिन्निर्मला प्रोक्ता बहुधोपाधियोगतः ॥१५॥

गुणमूलो हि संसारो गुणातीतं तदुच्यते ।

निर्गुणत्वमियात्तस्माद् गकारगर्जनं त्विदम् ॥१६॥

घटे मिन्ने घटाकाशं लीयते य महाब्जरे ।

देहे नष्टे तथा देही लीयते परमात्मनि ॥१७॥

यकोरस्य यथा प्रीतिश्चन्द्रेऽस्मिन्निर्मला तथा ।

परे येत्को न मुच्येत जन्मसंसारबन्धनात् ॥१८॥

छागीमेकां त्रिस्तनीं दृश्यवत्सां

चित्रस्पाङ्गां दुःखसूभामपृष्णाम् ।

प्रज्वाल्याग्निं यो हुनेद्धृत्सुकुण्डे

स्वर्गे लोके तिष्ठतेऽनन्तकालम् ॥१९॥

जकारेण जपः प्रोक्तः पायते जन्मतो यतः ।

मजश्रेष्ठः सतां श्लाध्यस्त्रिक्रमो मुक्तिदायकः ॥२०॥

ऋम्पारुसौहृदं त्यक्त्वा ऋर्ऋरीशसभो भव ।

यत्तेजोभिन्दुमात्रेण त्रैलोक्यं ऋग्ऋगायितम् ॥२१॥

टङ्कप्रहारसहनेन

सुरत्पमेति

ह्यशमा जडोऽपि किमु नेह मनुष्यजन्मा ।

मा भ्लानतावशमुपेहि विधौ प्रतीपे

सर्वसहेव वह दृःभसुभाटि लोके ॥२२॥

हङ्कुरश्वापि पूज्यः स्यात्रीयाश्चो न कदायन ।

हङ्कुरं शरणां याहि त्रीशमेकं जगत्पतिम् ॥२३॥

ओंकारऽमर्द्धघोषाद् द्रापयाशुभडाकिनीम् ।

डिम्बो भूत्वा ऽयस्वार्थ मा डोमत्वं समाचर ॥२४॥

क्षमा ढालयुतो यस्तु सत्यजङ्गसमन्वितः ।

शीलवर्मसमायुक्तः स केन परिभूयते ॥२५॥

तकारो विषयाध्यासस्तन्मुक्तं तु यदा मनः ।

उन्मनी गदिता शास्त्रे सिद्धयेन्मोक्षप्रदायिनी ॥२६॥

थश्चलोऽलुर्भहान्वापि सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ।

एति स्यान्निश्चलो बोधस्तं थं न जाधते कदा ॥२७॥

दकारेण दमः प्रोक्तो दीने दानं दया तथा ।

दंभादीनां परित्यागः स्यात्मदोषानुदर्शनम् ॥२८॥

धारणाद्धर्मं एत्याहुर्मेदभावात् तद्भवेत् ।

तस्माद्भेदं परित्यज्य नित्यधर्मं समाश्रयेत् ॥२९॥

धर्ममूला श्रियः प्रोक्ता धर्ममूलं तथा सुभम् ।

धर्ममूला य कीर्तिः स्यात्तस्माद् धर्मं समाचरेत् ॥३०॥

आदिमध्यावसानेषु यत्कर्म निर्मलं श्रुतम् ।

तद्धर्मं एति जानीहि ज्ञात्वाप्येवं समाचर ॥३१॥

नर्मदा शर्मदा लोके पुरारिपददा मता ।

ये सेवन्ते नरा भक्त्या ते न यान्ति पुनर्भवम् ॥३२॥

परार्थो हि परं पुण्यं पापं तु परपीडनम् ।
 पकारगर्जनामेतां श्रुत्वा जगृहि जगृहि ॥३३॥
 परार्थे ज्वनं यस्य स पुमान्सद्भिर्मुख्यते ।
 कीटोऽपि स्वोदरापूर्तो यततेऽत्र न विस्मयः ॥३४॥
 इलाकांक्षा हि बन्धाय निष्कांक्षोऽमृतमश्नुते ।
 तस्मात्काङ्क्षां परित्यज्य यततां लोकसंग्रहे ॥३५॥
 बलं बलपतां विष्णुर्निबलानां बलं हरिः ।
 स्वकुलाटिबलं त्यक्त्वा हरिमेकं समाश्रयेत् ॥३६॥
 लङ्कितर्गरीयसी लोके विबङ्कितर्भयनाशिनी ।
 लुङ्कितटा मुङ्कितटाऽमोघा तिष्येऽत्र लपनाशिनी ॥३७॥
 ममेति बध्यते जन्तुर्न ममेति प्रमुख्यते ।
 निर्ममो निरहंकारः सुजमत्यन्तमश्नुते ॥३८॥
 यमी वन्धो यमी धन्यो मोक्षभाक् शीघ्रमेव सः ।
 यमो न वीक्षते तात यमिनं त्रीशसेपिनम् ॥३९॥
 रमानाथो रटो दास-दुःखात्यन्तनिवर्तकः ।
 रमन्ते योगिनो यत्र स रामः किं न सेव्यते ॥४०॥
 लघिमा महिमा यैव कर्मणा लपति प्रभो ।
 एशेन पूरितं सर्वं को लघुः को गुरुर्भुवि ॥४१॥
 वासना जन्ममूलं स्यात्तन्मुक्तो मुक्त उच्यते ।
 वासनातानपाङ्क्याशु मनोभंगस्ततः परम् ॥४२॥
 शंकरं शंकरं लोके सुजटं शरणां प्रजेत् ।
 श्यतीति शंकरः प्रोक्तः शं करोतीति वा हरिः ॥४३॥
 षडारातिगणं हत्वा षष्टमुक्तो लव सुव्रत ।
 षष्टालीसहगा ह्येते षष्टद्वयं त्वां नयन्ति भोः ॥४४॥

સત્યમેવ પરો ધર્મઃ સત્યમેવ પરં તપઃ ।

સત્યમેવ પરા પૂજા તસ્માત્સત્યં સમાશ્રયેત્ ॥૪૫॥

સત્યં જ્ઞાનમનન્તં ચદ્ બ્રહ્માચિન્ત્યમરૂપકમ્ ।

તત્પદાર્થેન વિખ્યાતં તત્પરો ભવ સુવ્રત ॥૪૬॥

હકારો રવિરિત્યુક્તષ્ઠકારશ્ચન્દ્ર ઉચ્યતે ।

તયોરૈક્યં હઠં વિહ્નિ ન હઠો દેહપીડનમ્ ॥૪૭॥

હરિરેવ હરઃ સાક્ષાહ્લર એવ હરિઃ સ્વયમ્ ।

અભેદે ભેદમારોપ્ય ત્વક્ષયં નરકં વ્રજેત્ ॥૪૮॥

હર્ષશોકો સમો કૃત્વા લાભહાની તથેવ ચ ।

માનામાનો સ્તવં નિન્દાં હ્યાત્માનન્દે સદાઽઽરમ ॥૪૯॥

‘રક્ષ’પ્રણીતા ત્વક્ષરગીતા ગેચા ધ્યેચા મુક્તિપ્રદા ।

નો દેચા સા ચસ્મૈ કર્મૈ સચ્છિધ્યાય સદા દેચા ॥૫૦॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરક્ષ (રક્ષ અપધૂત)
મહારાજવિરચિતા અક્ષરગીતા સમ્પૂર્ણા ।

*અહિંસા શ્રેષ્ઠ છે ધર્મ, અકાર એહવું કથે;
મન-કર્મે ન વાણીથી, હણે અલ્પેય તેથી કો. ૧.

આશાદાસ જગદ્દાસ, નિરાશી પૃથિવીપતિ;
રમે જ્ઞાની નિજનંદે, છેદી તેથી જ આશને. ૨.

ઈડા કામદુધા કીધી, સત્યવત્સા બલપ્રદ;
સેવો તથા સર્વભાવે, મુનિઓ સર્વ એહને. ૩.

*અક્ષર ગીતાના પ્રથમ ત્રણ શ્લોકનું પૂ.શ્રીએ કરેલું સમશ્લોકી ભાષાંતર.

શબ્દાર્થ

અ

[અહિંસા = અહિંસા; પરમો ધર્મ = પરમ ધર્મ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ છે; અકારેણ = ‘અ’ કાર દ્વારા; નિરૂપિતઃ = નિરૂપાયો છે, કહેવાયો છે; મનસા = મનથી, કર્મણા = કર્મથી, વાચા = વાણીથી; ન = નહિ; હન્યાત્ = દુભવવું નહિ; અલ્પમ્ = અલ્પમાં અલ્પ પ્રાણીને; અપિ = પણ; અતઃ = માટે, તેથી.]૧.

અર્થ

અકાર કહે છે કે અહિંસા એ જ પરમ ધર્મ છે. માટે મન, વચન કે કર્મથી અલ્પમાં અલ્પ પ્રાણીને પણ દુભવવું નહિ.૧.

આ

[આશાદાસઃ = આશાનો દાસ; જગદ્દાસઃ = જગતનો દાસ; નિઃ = નહિ, વગરનો; આશીઃ = આશા રાખનારો; અવની = પૃથ્વી; પતિઃ = પતિ, માલિક, ધણી; તસ્માત્ = તેથી; હિ = ખરેખર; આશાં = આશા; સમુચ્છિધ = સમૂળ નાશ કરીને; સ્વાનંદે = નિજાનંદમાં; રમતે = મસ્ત રહે છે; બુધઃ = જ્ઞાની પુરુષ.]૨.

જે આશાનો દાસ છે તે જગતનો દાસ છે, જે આશારહિત છે તે જગતનો બાદશાહ છે અને તેથી જ એ આશાનો સમૂળ નાશ કરીને જ્ઞાની પુરુષ નિજાનંદમાં મસ્ત રહે છે.૨.

ઇ

[ઇડા = વાણીરૂપી ગાય; કામધેનુ = કામધેનુ; પ્રોકતા = કહેવાઈ છે; સત્યવત્સા = એનું વાછરડું સત્ય છે; બલપ્રદા = એ બળ આપનારી છે; સેવધ્વં = સેવો, સેવન કરો; મુનયઃ = હે મુનિઓ!; સર્વે = બધાં; સર્વભાવેન = સર્વભાવથી; તામ્ = તેનું; અતઃ = તેથી.]૩.

ઇડા એટલે વાણીરૂપી ગાય. એ કામધેનુ છે. એનું વત્સ સત્ય છે. એ બલપ્રદ છે. તેથી હે મુનિઓ, સર્વભાવે તેનું સેવન કરો.૩.

ઈ

[ઈશાનઃ = નિચન્ટા; સર્વભૂતાનામ્ = બધા પ્રાણીઓનો; ઈન્દ્ર્ય = સ્તવન કરવા યોગ્ય; ન = નહિ; અન્ય = બીજો; કથમ્ = કેવી રીતે; ચ = અને; ન = નહિ;

ચટિ = જો; ઇક્ષણાત્ = ઇક્ષણથી, સંકલ્પથી; જગત્ = જગત, વિશ્વ; જાતં = ઉત્પન્ન થયું છે; ચસ્મિન્ = જેનામાં; એવ = જ; પ્રતિષ્ઠિતમ્ = સ્થિત છે.]૪.

ઇશાન એટલે પ્રાણીમાત્રનો નિચંતા પરમાત્મા જ સ્તવન કરવા યોગ્ય છે કારણ કે એના વગર કોઈ પણ રીતે બીજો કેવી રીતે હોય? (કોઈ છે જ નહીં). (અને તેથી જ સ્તવનીય કે ઉપાસનીય પણ એ એક જ છે.) એના ઇક્ષણથી જ- સંકલ્પ માત્રથી જ - જગત ઉત્પન્ન થયું છે અને એને આધારે જ (એનામાં જ) સ્થિત છે.૪.

૬

[ઉચ્ચલં = મન; નિર્મલં = નિર્મળ; ચસ્ય = જેનું; કિં = શું; તીર્થેઃ = તીર્થોથી; તસ્ય = તેનું, તેને; ભૂતલે = પૃથ્વી પરના; ઉચ્ચલં = મન; ન = નથી; અમલં = શુદ્ધ, મળ વગરનું; ચસ્ય = જેનું; કિં = શું; તીર્થેઃ = તીર્થોથી; તસ્ય = તેનું; ભૂતલે = પૃથ્વી પરના.]૫.

જેનું મન (ઉચ્ચલ) નિર્મળ છે તેને આ ભૂતલ પરના તીર્થોથી શું પ્રયોજન છે? અને તીર્થોમાં રખડવા છતાં ય જેનું મન નિર્મળ નથી બન્યું તેને પણ એ નિરર્થક છે.૫.

[ઉચ્યાવયેષુ = ઊંચનીચ; ભૂતેષુ = પ્રાણીઓમાં; સમદષ્ટિઃ = સમાન દષ્ટિ; વિશિષ્યતે = વિશિષ્ટ છે, શ્રેષ્ઠ છે; ઉત્કૃષ્ટં = ઉત્કૃષ્ટ, સર્વશ્રેષ્ઠ; હિ = ખરેખર; સમં = સરખું; બ્રહ્મ = બ્રહ્મ; તસ્માત્ = તેથી; બ્રહ્મણિ = બ્રહ્મમાં; સ = તે; સ્થિત = સ્થિર છે.]૬.

ઊંચનીચ સર્વ પ્રાણીઓ તરફ જે સમાન દષ્ટિ રાખે છે તે શ્રેષ્ઠ છે કારણ કે સર્વત્ર સમાન રહેલું બ્રહ્મ એ જ ઉ એટલે સર્વ શ્રેષ્ઠ છે અને તેથી આવી સર્વત્ર સમાન દષ્ટિ રાખનાર બ્રહ્મમાં સ્થિર છે.૬.

૭

[ઊર્ધ્વ = ઉપર; મૂલમ્ = મૂળ; અધઃ = નીચે; શાખં = ડાળી, શાખા; સંસારદ્રુમમ્ = સંસારરૂપી વૃક્ષ; ઉન્નતમ્ = ઉન્નત, ઊંચું; છિત્વા = છેદીને; અસંગાસિના = અસંગરૂપી તલવાર (અસિ)થી; તૂર્ણા = તરત જ; તત્પદં = પરમ પદની; યાહિ = પ્રાપ્ત કરો; મુક્તિદમ્ = મુક્તિદાતા, મુક્તિ દેનાર.]૭.

સંસાર એ એક ઉન્નત વૃક્ષ છે. તેના મૂળ ઉપર છે અને શાખા નીચે છે. અસંગરૂપી તલવાર(અસિ)થી તેનું છેદન કરીને મુક્તિદાતા પરમ પદની પ્રાપ્તિ કરો- એવો આ શ્લોકમાં ઊ ને નિમિત્ત કરીને બોધ આપ્યો છે.૭.

ऋ

[ऋषु = सरण; गाय = गानार; ऋषिः = ऋषि; प्रोक्तः = कहेवायो છે; વક્ર = વાંકો, છળકપટથી ભરેલો; વંચક = છેતરનારો, ઠગ; ઉચ્યતે = કહેવાય છે; ઋષુઃ = સરણ; એવ = જ; લભેત્ = પામે છે; મુક્તિં = મુક્તિ; વક્રઃ = વાંકો, ઠગ; સ્વાર્થાત્ = સ્વાત્મધનથી; પ્રમુચ્યતે = ચ્યુત થાય છે, છૂટી જાય છે.]૮.

જે સરણ (એટલે નિરાવરણ બ્રહ્મનું ગાન કરનાર) છે તેને ઋષિ કહે છે. જે વક્ર (વાંકો છળકપટથી ભરેલો, મનનો મેલો) છે તેને વંચક (ઠગ, સ્વાત્મા સાથે છેતરપીંડી કરનાર) કહે છે; કારણ કે જે ઋષુ (સરણ, નિષ્કલંક બને) છે તે જ મુક્તિ પામે છે. વાંકો ચાલનાર આત્મપ્રાપ્તિથી; સ્વાત્મધનથી ચ્યુત થાય છે.૮.

ऌ

[ઋક્થ = ધન; ઇચ્છાદિત્રયં = વગેરે ત્રણ ઇચ્છાઓને; ત્યક્ત્વા = ત્યજીને; તત્પદં = પરમ પદ; યાહિ = પ્રયાણ કર; સુપ્રત = હે સુપ્રત!; ન = નહિ; અમૃતત્વસ્ય = અમૃતત્વની; હિ = ખરેખર; આશા = આશા; અસ્તિ = છે; વિત્તેન = ધનથી; ઇતિ = એમ; શ્રુતિઃ = શ્રુતિ, વેદ; જગો = ગાયું છે.]૯.

ધન (ઋક્થ) આદિ ત્રણ ઇચ્છાઓનો ત્યાગ કરીને હે સુપ્રત! પરમ પદની પ્રાપ્તિને પંથે પ્રયાણ કર. ધનથી અમૃતત્વની પ્રાપ્તિની આશા વ્યર્થ છે એવું શ્રુતિએ ગાયું છે.૯.

ઐ

[એકમ્ = એક; એવ = જ; અદ્વિતીયં = અનન્ય, અદ્વિતીય; તત્ = પરબ્રહ્મ; ન = નથી; અન્યત્ = બીજું; કિંચિત્ = કશું જ; તતઃ = તેનાથી; પરમ્ = પર; એકધા = એક હોવા છતાં; બહુધા = અનેક પ્રકારે; ભાતિ = પ્રકાશે છે; નામરૂપાદિ = નામરૂપ વગેરે; ભેદતઃ = ઉપાધિ ભેદને કારણે.]૧૦.

તે બ્રહ્મ એક જ છે, અદ્વિતીય છે, તેનાથી પર બીજું કશું જ નથી. નામરૂપ આદિ ઉપાધિભેદને કારણે તે એક હોવા છતાં અનેકવિધ ભાસે છે.૧૦.

઒

[ચિત્ = ચિત્તની; એકાગ્ર્ય = એકાગ્રતારૂપ; કૃપાણેન = તલવારથી; ધૃત્યા = ધીરજથી; પરમયા = પરમ, ખૂબ; વૃતઃ = બનીને; જહિ = સંહાર કર, નાશ

કર; શીઘ્રં = સત્વરે, જલદી; મહાબાહો = હે મહાબાહો; એકાગારિક = ચોરોનો; પંચક્રમ્ = પાંચ વિષયોરૂપી.]૧૧.

પરમ ધીરજચુકત બનીને ચિત્તની એકાગ્રતારૂપ (એકાગ્ર) કૃપાલાધારણ કરીને પાંચ વિષયોરૂપી ચોરોનો હે મહાબાહો! સત્વરે સંહાર કર.૧૧.

ઓ

[ઓંકારધનુ: = ઓંકાર (ૐ)રૂપી ધનુષ; આદાય = લઇને; હિ = સાચેજ, ખરેખર; આત્મેષુ = આત્મરૂપી બાણ(ઇષુ); બ્રહ્મણિ = બ્રહ્મમાં; ક્ષિપેત્ = ફેંકવું, વેધન કરવું ; અપ્રમતં = પ્રમાદ વિના; સદા = હંમેશાં; સાધો = હે સાધુ પુરુષ!; બાણવત્ = બાણની જેમ; તન્મય: = તન્મય; ભવેત્ = થવું.]૧૨.

ઓંકારરૂપી ધનુષ લઇને તેમાં આત્મ (ચિત્તવૃત્તિ)રૂપી બાણ ચઢાવીને, શરસંધાન કરીને, બ્રહ્મરૂપી લક્ષ્યનું, પ્રમાદનો ત્યાગ કરી, વેધન કરવું અને જેમ બાણ લક્ષ્યમાં તન્મય બને- ચોંટી જાય તેમ આત્મામાં તન્મય થવું.૧૨.

ઓ

[ઓષધ્ = ઓસડ, દવા; ભગવત્રામ = ભગવાનનું નામ; વૈદ્ય: = વૈદ્ય; કારુણિકો = કરુણાભર્યો, દયાળુ; ગુરુ: = ગુરુ; સંસાર રોગ = સંસારરૂપી રોગ; નાશાય = નાશ કરવા માટે; પથ્યં = પરેજી, ચરી; સાધુ સમાગમ: = સંત સમાગમ.]૧૩.

(જેને સંસારનો રોગ લાગુ પડ્યો હોય તેને માટે) સંસારરૂપી રોગનો નાશ કરવા માટે ભગવાનનું નામ એ ઓષધ છે. (એ ઓષધ દેનાર) વૈદ્ય તે કરુણાભર્યો ગુરુ છે અને (તે ઓષધની) પરેજી - ચરી સંતસમાગમ છે.૧૩.

ક

[કર્મ = કર્મ, કૃત્ય; એવ = જ; કારણં = કારણરૂપ; વિહ્નિ = જાણ; જીવાનાં = જીવોના; સુખદુઃખયો: = સુખ-દુઃખનું; સાર્થં = સકામ કર્મ; બંધાય = બંધનનું કારણ; નિષ્કામં = નિષ્કામ કર્મ; મુક્તયે = મુક્તિનું કારણ, મુક્તિ દેનારું; સમુદાહતમ્ = એમ કહેવાયું છે.]૧૪.

જીવના સુખદુઃખનું કારણ કર્મ છે. સકામ કર્મ બંધનનું કારણ છે અને નિષ્કામ કર્મ મુક્તિપ્રદ છે એમ કહેવાયું (કહ્યું) છે.૧૪.

ખ

[એકં = એક; ખં = આકાશ; બહુધા = અનેક પ્રકારે; ભાતમ્ = ભાસે છે; ઉપાધિગુણતઃ = ઉપાધિ અને ગુણને કારણે; યથા = જેમ; એવં = એજ રીતે; ચિન્નિર્મલા = ચિત્ નિર્મળ છે; પ્રોકતા = કહેવાયું છે; બહુધા = અનેકવિધ; ઉપાધિયોગતઃ = ઉપાધિ યોગથી.]૧૫.

આકાશ (ખં) એક જ છે પણ ઉપાધિ અને ગુણને કારણે અનેકવિધ ભાસે છે. ચિત્ એક છે, નિર્મળ છે, પણ ઉપાધિયોગથી અનેકવિધ ભાસે છે.૧૫.

ગ

[ગુણમૂલઃ = ગુણમૂલક; હિ = ખરેખર; સંસારઃ = સંસાર; ગુણાતીતં = ગુણથી પર, ગુણાતીત; તત્ = પરબ્રહ્મ; ઉચ્યતે = કહેવાયું છે; નિર્ગુણત્વમ્ = નિર્ગુણત્વને; ઈયાત્ = પ્રાપ્ત કરો; તસ્માત્ = તેથી; ગકારગર્જનં = ગકારની ગર્જના; તુ = એવો ; ઈદમ્ = આ, એવો.]૧૬.

ખરેખર સંસાર ગુણમૂલક છે. પરમ તત્ત્વ ગુણાતીત છે. તેથી નિર્ગુણત્વ પ્રાપ્ત કરો, એવો ગકારનો ગર્જનયુક્ત બોધ છે.૧૬.

ઘ

[ઘટે ભિન્ને = જ્યારે ઘડો ભાંગી જાય ત્યારે; ઘટાકાશં = (તેમાંનું) ઘટાકાશ; લીયતે = લીન થાય છે, ભળી જાય છે; ચ = અને; મહાખરે = મહા આકાશમાં; દેહે નષ્ટે = જ્યારે દેહ નષ્ટ થાય છે ત્યારે; તથા = તે રીતે; દેહી = આત્મા; લીયતે = લીન થઈ જાય છે; પરમાત્મનિ = પરમાત્મામાં.]૧૭.

જેમ ઘડો ભાંગી જાય ત્યારે તેમાંનું ઘટાકાશ મહાકાશમાં ભળી જાય છે તેમ દેહ નષ્ટ થાય છે ત્યારે દેહી-આત્મા પરમાત્મામાં લીન થઈ જાય છે.૧૭.

ચ

[ચકોરસ્ય = ચકોરની; યથા = જેવી રીતે; પ્રીતિઃ = પ્રીતિ, પ્રેમ; ચન્દ્રે = ચન્દ્રમાં; અસ્મિન્ = એમાં; નિર્મલા = નિર્મળ; તથા = તેવોજ; પરે = પરમાત્મામાં; ચેત્ = જો; કઃ = કોણ; ન = નહિ; મુચ્યેત = મુક્ત થાય; જન્મસંસારબંધનાત્ = જન્મ સંસારના બંધનમાંથી.]૧૮.

ચંદ્રમાં ચકોરની જેવી એકનિષ્ઠ નિર્મળ પ્રીતિ છે તેવો નિર્મળ પ્રેમ જો પરમાત્મામાં હોય તો જન્મ-સંસારના બંધનમાંથી કોણ મુક્ત ન થાય? (અર્થાત્ બધા જ મુક્ત થાય.)૧૮.

છ

[છાગીમ્ = બકરી; એકાં = એક; ત્રિસ્તર્ની = ત્રણ આંચળવાળી; દશ્યવત્સાં = પ્રાપંચિક દશ્યરૂપી બચ્ચું; ચિત્ર = વિચિત્ર; સ્વ = પોતાનાં; અંગામ્ = અંગો, અવયવો; દુઃખસૂમામ્ = દુઃખ એ જ જેનું દૂધ છે; અપૂહામ્ = જુવાન (ઘરડી નહિ); પ્રજ્વલત્ય = પ્રજ્વલિત કરીને; અગ્નિં = અગ્નિ, અગ્નિને; યઃ = જે; હુનેત્ = હોમે છે; હૃત્ સુકુણ્ડે = હૃદયરૂપી કુંડમાં; સ્વર્ગે લોકે = સ્વર્ગલોકમાં; તિષ્ઠતે = રહે છે, નિવાસ કરે છે; અનન્તકાલમ્ = અનન્તકાળ સુધી.]૧૯.

જેને ત્રણ આંચળ છે, પ્રાપંચિક દશ્ય જેનું વાછરડું છે, જેના અવયવો ચિત્રવિચિત્ર છે, દુઃખ એ જ જેનું દૂધ છે, જે નિત્ય જુવાન છે એવી એક બકરી (છાગી) છે; તેને જે હૃદયરૂપી કુંડમાં અગ્નિ પ્રજ્વલિત કરીને હોમે છે તે અનંતકાળ સુધી સ્વર્ગલોકમાં નિવાસ કરે છે. ...૧૯.

જ

[જકારેણ = ‘જ’કાર દ્વારા; જપઃ = જપ; પ્રોક્તઃ = કહેવાયો છે; પાયતે = રક્ષણ કરે છે; જન્મતઃ = જન્મથી; યતઃ = કારણકે; મજશ્રેષ્ઠઃ = યજ્ઞોમાં શ્રેષ્ઠ; સતાં = સંતો દ્વારા; સ્લાધ્યઃ = વખાણ થયા છે; પ્રશંસા થઈ છે; ત્રિક્રમઃ = ત્રણ પ્રકારે; મુક્તિદાયકઃ = મુક્તિ આપનાર બને છે.]૨૦.

‘જ’કાર દ્વારા જપ કહેવામાં આવ્યો છે કારણ કે તે જન્મમરણના ભયમાંથી રક્ષણ કરે છે. સંતો પણ જેની પ્રશંસા કરે છે એવો એ સર્વશ્રેષ્ઠ યજ્ઞ છે. એ ત્રણ પ્રકારે- ઉપાંશુ, માનસિક અને મોટે બોલીને-કરવો મુક્તિદાયક બને છે.૨૦.

ઝ

[ઝમ્પારુસૌહૃદં = (મનરૂપી) બંદરની મૈત્રી; ત્યક્ત્વા = ત્યાગ કરીને, ઝર્ઝરીશ = શંકર; સખઃ = મૈત્રી; ભવ = થા, સાધ; યત્ = જેના; તેજોબિન્દુમાત્રેણ = તેજના બિન્દુમાત્રથી; ત્રૈલોક્યં = ત્રણે લોક, ત્રિલોક; ઝગ્ઝગાયિતમ્ = ઝગમગે છે, પ્રકાશ પામે છે.]૨૧.

મનરૂપી બંદર (ઝંપારુ)ની મૈત્રીનો ત્યાગ કરીને જેના તેજના બિંદુમાત્રથી આ ત્રણે લોક ઝગઝગતો પ્રકાશ પામે છે તે શંકરની મૈત્રી સાધ.૨૧.

૨

[ઢ્ઢપ્રહાર = ઢાંકણાનો પ્રહાર; સહનેન = સહન કરવાથી; સુરત્વમ્ = દેવત્વને; એતિ = પામે છે; હિ = ખરેખર; અશ્મા = પથ્થર; = જડ: = જડ પદાર્થ; અપિ = પણ; કિમ્ = શું; ન = નહિ; ઇહ = અહીં; મનુષ્યજન્મા = મનુષ્યના જન્મવાળો; મા = નહિ; મ્લાનતાવશમ્ = ખેદને વશ; ઉપેહિ = થઇશ; વિધે = દેવયોગે, નસીબને કારણે; પ્રતીપે = પ્રતિકૂળ હોય; સર્વસહેવ = બધું સહન કરનાર, પૃથ્વીની માફક, વહ = સહન કર; દુઃખસુખાદિ = દુઃખ-સુખ વગેરે; લોકે = જગતમાં, સંસારમાં.] ..૨૨.

પાષાણ (પથ્થર) જેવો જડ પદાર્થ પણ ઢાંકણા(ઢંક)ના પ્રહાર સહન કરીને દેવત્વ પ્રાપ્ત કરે છે તો મનુષ્ય શું ન પામી શકે? વિધિ પ્રતિકૂળ હોય તો પણ જીવનપથમાં ખેદ મા કરીશ. જગતમાં-સંસારમાં દેવયોગે જે કાંઈ સુખ-દુઃખાદિ આવી મળે તે, સર્વ સહન કરનાર મા ભોમની માફક, સહન કર.૨૨.

૬

[ઠક્કુર = ઠાકોર, મોઢા માણસનો; શ્વા = કૂતરો; અપિ = પણ; પૂજ્યઃસ્યાત્ = આદરને પામે છે; નીચાશ્વો = નીચ માણસનો ઘોડો; ન = નહિ; કઢાયન = કઢાપિ, ક્યારેય; ઠક્કુરં શરણં = ઠાકોરના શરણે; યાહિ = તું જા; ત્રીશમ્ = ત્રિલોકનો નાથ; એકં = એક માત્ર; જગત્પતિમ્ = જગતનો પતિ.]૨૩.

કોઈ ઠાકોર (ઠક્કુર) કે મોઢા માણસનો કૂતરો પણ આદર પામે છે, હલકા માણસના ઘોડાને પણ કોઈ તેટલું પૂછતું નથી. જગત્પતિ ત્રિલોકનો નાથ એ એક જ સાચો ઠાકોર છે માટે એને જ શરણે જા. ૨૩.

૬

[ઓંકારઢમરુ = ઓંકારરૂપી ઢમરુ; ઉદ્ઘોષાદ્ = ઉદ્ઘોષથી, ઉચ્ચાર કરીને; ઢ્રાવય = પીગળાવી દો, ભગાડી દો; અશુભઢાકિનીમ્ = અશુભ વાસનારૂપી ઢાકિણી; ઢિમ્ભઃ = બાળક; ભૂત્વા = બનીને; ઢયસ્વ = અંતરિક્ષમાં ઊઢ; આર્ય = હે આર્ય; મા = નહિ; ઢોમત્વં = હલકટપણું; સમાચર = આચર, અમલમાં મૂક.]૨૪.

ઓંકારરૂપી ઢમરુના ઘોષથી એટલે પ્રણવનો ઉચ્ચાર કરી પ્રણવના નાદથી અશુભ વાસનારૂપી ઢાકિણીને ભગાડો અને પ્રણવરૂપી ઢમરુના નાદથી ભઢાકિની એટલે ભ્રાંતિરૂપી ઢાકિનીને ‘આશુ’ એટલે સત્વર ભગાડી દો. બાળક બનીને હે આર્ય! અંતરિક્ષમાં ઊઢ. હલકટપણું મા કર. ૨૪.

ઢ

[ક્ષમા = ક્ષમા, માફી; ઢાલયુતઃ = ઢાલયુક્ત; યસ્તુ = જે છે; સત્યખડ્ગ = સત્યરૂપી તલવાર; સમન્વિતઃ = સામેલ કરેલું, ધારણ કરેલું; શીલવર્મ = ચારિત્ર્યરૂપી બખ્તર; સમાયુક્તઃ = રક્ષિત છે; સ = તે; કેન = કોનાથી; પરિભૂયતે = પરાજિત થઈ શકે?, હરાવી શકે.]

.....૨૫.

જે ક્ષમારૂપી ઢાલયુક્ત છે, જેણે સત્યરૂપી ખડ્ગ ધારણ કર્યું છે, જે ચારિત્ર્યના (વિજ્ઞાનરૂપ) વર્મથી (બખ્તર) રક્ષિત છે તેને કોણ પરાજિત કરી શકે? (અર્થાત્ કોઈ જ નહીં.)

.....૨૫.

ટ

[‘ત’કારઃ = તકાર; વિષયાધ્યાસઃ = વિષયાધ્યાસ છે; તન્મુક્તં = તેનાથી મુક્ત; તુ = પાટપૂરક શબ્દ; યદા = જ્યારે; મનઃ = મન; ઉન્મની = (મનની) ઉન્મની અવસ્થા; ગદિતા = કહ્યું છે; શાસ્ત્રે = શાસ્ત્રમાં; સિદ્ધયેત્ = સિદ્ધ થાય છે; મોક્ષપ્રદાયિની = મોક્ષ અપાવનારી.]

.....૨૬.

‘ત’કાર એટલે વિષયાધ્યાસ. એ વિષયાધ્યાસથી જ્યારે મન મુક્ત થાય છે ત્યારે તે ઉન્મની અવસ્થા કહેવાય છે. શાસ્ત્રમાં એવું કહ્યું છે કે એ ઉન્મની અવસ્થા જ્યારે સિદ્ધ થાય છે ત્યારે તે મોક્ષને અપાવનારી બને છે.

.....૨૬.

થ

[થશ્ચલઃ = અચલ પર્વત; અણુમહાન્ = અણુ = પરમાણુ અને મહાન વસ્તુ; વા = અથવા; અપિ = પણ, પરંતુ; સર્વં = બધું; બ્રહ્મ = બ્રહ્મ; એવ = જ; કેવલમ્ = ફક્ત, કેવળ; ઈતિ = એમ; સ્યાત્ = છે; નિશ્ચલઃ = નિશ્ચલ, અડગ; બોધઃ = જ્ઞાન; તં = તેને; થં = ભય; ન = નહિ; બાધતે = અવરોધરૂપ, નડતરરૂપ, બાધક; કદા = ક્યારે પણ.]

.....૨૭.

અચળ પર્વત અર્થાત્ સ્થાવર વસ્તુઓ અને અણુ-પરમાણુ કિંવા મહાન વસ્તુઓ- સ્થાવર જંગમ જે કાંઈ છે તે સર્વ કેવળ બ્રહ્મ જ છે એ નિશ્ચળ બોધ, જ્ઞાન જેને પ્રાપ્ત થયું છે તેને ભય બાધક થતો નથી અર્થાત્ તે અભયપદ પામે છે.

...૨૭.

દ

[‘દ’કારેણ = ‘દ’કાર દ્વારા; દમઃ = ઇંદ્રિયદમન; પ્રોક્તઃ = કહેવાયું છે; દીને = ગરીબ તરફ, દીન તરફ; દાનં = દાન; દયા = દયા; તથા = અને;

દંભાદીનાં = દંભ વગેરેનો; પરિત્યાગઃ = ત્યાગ કરીને; સ્વાત્મદોષા = પોતાના દોષોનું, અનુદર્શનમ્ = જોવાનું.]૨૮.

‘દ’કાર દ્વારા દમ એટલે ઇંદ્રિયદમન કરવાનું કહ્યું છે. વળી જે દીન છે તેના પ્રત્યે દયાભાવ રાખવાનો અને દાન આપવાનો બોધ છે. દંભ આદિનો ત્યાગ કરીને પોતાના જ દોષ જોવાનું ‘દ’કાર દ્વારા સૂચન છે.૨૮.

ધ

[ધારણાત્ = ધારણ કરે છે તેથી; ધર્મ = ધર્મ; ઇતિ = એમ; આહુઃ = કહેવાયું છે; ભેદભાવાત્ = ભેદભાવથી; ન = નહિ; તદ્ = તે; ભવેત્ = બની શકે; તસ્માત્ = તેથી; ભેદં = ભેદ; પરિત્યજ્ય = ત્યાગ કરીને; નિત્યધર્મ = નિત્ય એવા ધર્મનો; સમાશ્રયેત્ = આશ્રય કરવો.]૨૯.

જે વ્યક્તિ અને સમાજને ધારણ કરે, ઇન્દ્રિયમિત્ર થતો અટકાવે, તેનું નામ ધર્મ. ભેદભાવથી એ બની શકે નહિ. માટે ભેદભાવનો ત્યાગ કરી નિત્ય એવા ધર્મનો આશ્રય કરવો.૨૯.

[ધર્મમૂલા = મૂળમાં ધર્મ છે; સ્ત્રિયઃ = સંપત્તિ; પ્રોક્તા = કહેવાયું છે; ધર્મમૂલં = મૂળમાં ધર્મ છે; તથા = તેમનું; સુખમ્ = સુખનું; ધર્મમૂલા = મૂળમાં પણ ધર્મ; ચ = અને; કીર્તિનું = કીર્તિનું; સ્યાત્ = છે; તસ્માત્ = તેથી; ધર્મ = ધર્મનું; સમાચરેત્ = સમ્યક્ પ્રકારે આચરણ કરવું જોઈએ.]૩૦.

સર્વ સંપત્તિનું મૂળ ધર્મ છે તેમજ સર્વ સુખનું મૂળ પણ ધર્મ છે. કીર્તિનું મૂળ પણ ધર્મ જ છે. માટે મનુષ્યે ધર્મનું જ સમ્યક્ પ્રકારે આચરણ કરવું જોઈએ.૩૦.

[આદિમધ્યાવસાનેષુ = આદિ, મધ્ય અને અંતમાં; ચત્ = જે; કર્મ = કર્મ; નિર્મલં = નિર્મળ; શ્રુતમ્ = સાંભળ્યું છે, છે; તદ્ = તે; ધર્મ = ધર્મ; ઇતિ = એમ; જાનીહિ = તું જાણ, જ્ઞાત્વા = જાણીને; અપિ = પણ; એવં = તે પ્રમાણે; સમાચર = સમ્યક્ રીતે આચરણ કર.]૩૧.

જે કર્મ આદિમાં, મધ્યમાં અને અંતમાં નિર્મળ છે તે કર્મ ધર્મ છે એમ જાણ અને જાણીને તે પ્રમાણે આચરણ કર.૩૧.

ન

[નર્મદા = નર્મદા નદી; શર્મદા = કલ્યાણ કરનારી, આનંદ આપનારી; લોકે = આ લોકમાં; પુરારિ = શંકર, શિવ; પદદા = પદ આપનારી; મતા = મનાય છે;

યે = જેઓ; સેવન્તે = સેવે છે; નરા: = મનુષ્યો; ભક્ત્યા = ભક્તિથી, ભક્તિપૂર્વક; તે = તેઓ; ન = નહિ; ચાન્તિ = જાય છે; પુનર્ભવમ્ = પુનર્જન્મ.]૩૨.

આ લોકમાં ‘નર્મદા’ આનંદ દેનારી છે અને શિવપદ દેનારી છે એમ મનાય છે. જે મનુષ્ય તેને ભક્તિથી સેવે છે તેનો પુનર્જન્મ થતો નથી.૩૨.

૫

[પરાર્થ: = પરહિત, પરોપકાર; હિ = જ; પરં = પરમ; પુણ્યં = પુણ્ય; પાપં = પાપ; તુ = અને; પરપીડનમ્ = બીજાને પીડા આપવી, પરપીડન કરવું; પકારગર્જનામ્ = ‘પ’કારની ગર્જના; એતાં = આ, આવી; શ્રુત્વા = સાંભળીને; જાગૃહિ જાગૃહિ = જાગ, જાગ.]૩૩.

પરહિત એ જ પરમ પુણ્ય છે અને પરપીડન એ જ પાપ છે; આ પ્રકારની ‘પ’કારની ગર્જના છે તેને સાંભળીને હે માનવી! જાગ્રત થા, જાગ્રત થા.૩૩.

[પરાર્થે = બીજા માટે, પરને કાજે; જીવનં = જીવન; યસ્ય = જેનું; સઃ = તે; પુમાન્ = નર; સદ્ધિઃ = સજ્જનો દ્વારા, સારા માણસો દ્વારા; ઉચ્યતે = કહેવાય છે, કહે છે; કીટઃ = કીડો; અપિ = પણ; સ્વ = પોતાનું; ઉદર = પેટ; આપૂર્તો = ભરવા માટે; યતતે = પ્રયત્ન કરે છે; અત્ર = અહીં; ન = નહિ; વિસ્મયઃ = આશ્ચર્ય પામવા જેવું.]૩૪.

જેનું જીવન પરાયા કાજે છે તેને સારા માણસો પુંમાન એટલે નર કહે છે, કારણ કે પોતાનું પેટ ભરવા માટે તો કીડો(કીટ) પણ પ્રયત્ન કરે છે તેમાં વિસ્મય પામવા જેવું શું છે?૩૪.

૬

[ફલાકાંક્ષા = ફળની આકાંક્ષા-ઈચ્છા; હિ = જ; બંધન્ય = બંધનનું કારણ છે; નિષ્કાંક્ષાઃ = આકાંક્ષા વગરનો; અમૃતમ્ = અમૃતને, અમૃતત્વને; અસ્નુતે = ખાય છે, પામે છે; તસ્માત્ = તેથી; કાંક્ષાં = આકાંક્ષાનો; પરિત્યજ્ય = પરિત્યાગ કરીને; યતતાં = પ્રયત્ન કરતાં રહો, પ્રયત્ન કરવો જોઈએ; લોકસંગ્રહે = લોકસંગ્રહ માટે.]૩૫.

ફળની આકાંક્ષા જ બંધનનું કારણ છે. જે આકાંક્ષા રહિત છે તે અમૃતત્વને પ્રાપ્ત કરે છે તેથી આકાંક્ષાનો પરિત્યાગ કરીને કેવળ લોકસંગ્રહ અર્થે જ કર્મનું આચરણ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. .૩૫.

બ

[બલં = બળ; બલવતાં = બળવાનોનું; વિષ્ણુઃ = વિષ્ણુ; નિર્બલનાં = નિર્બળોનું; બલં = બળ; હરિઃ = હરિ; સ્વકુલાદિબલં = પોતાના કુળ આદિના બળને; ત્યકત્વા = છોડીને; હરિમ્ = હરિને; એકં = એક માત્ર; સમાશ્રયેત્ = આશ્રય કરવો ખોઈએ.]

.....૩૬.

બળવાનોનું બળ વિષ્ણુ છે. નિર્બળનું બળ પણ હરિ છે તેથી પોતાના કુળ આદિના બળનો ત્યાગ કરીને એક માત્ર હરિને જ આશ્રયે જા.

.....૩૬.

ભ

[ભક્તિઃ = ભક્તિ; ગરીયસી = શ્રેષ્ઠ; લોકે = જગતમાં; વિભક્તિઃ = જુદાપણું; ભય = બીક, ડર; નાશિની = નાશ કરનારી છે; ભુક્તિદા = ભુક્તિ દેનાર; મુક્તિદા = મુક્તિ દેનાર; અમોઘા = અમોઘ, કદી નિષ્ફળ ન જાય તેવી; તિષ્ઠે = કળિયુગમાં; અત્ર = અહીં; ભવનાશિની = ભવ (જન્મ મરણ)નો નાશ કરનારી છે.]

.....૩૭.

ભક્તિ જગતમાં શ્રેષ્ઠ છે, જુદાપણાને લીધે ઉત્પન્ન થતો ભય નાશ કરનાર છે, ભુક્તિ અને મુક્તિ ઉભયની દાતા છે, કદી નિષ્ફળ ન જાય તેવી છે. (અને તેથી તેનો ખો આધાર ગ્રહણ કરીએ તો) આ કળિકાળમાં અહીં જ ભવનો (એટલે જન્મમૃત્યુના બંધનનો) નાશ કરનારી છે.

.....૩૭.

મ

[મમેતિ = મારું એમ; બંધ્યતે = બંધાય છે, બાંધે છે; જન્તુઃ = પ્રાણી; ન = નહિ; મમેતિ = મારું કોઈ એમ; પ્રમુચ્યતે = છૂટે છે, મુક્ત થાય છે; નિર્મમઃ = મારું નથી; નિરહંકારઃ = અહંકાર રહિત; સુખમત્યન્તમ્ = શ્રેષ્ઠ પ્રકારનું સુખ; અન્નુતે = પામે છે, ખાય છે.]

.....૩૮.

‘મારું’ માન્યું એટલે પ્રાણી બંધાય છે. ‘મારું કોઈ નથી’ એવી દૃઢ ભાવના થઈ કે દુઃખના બંધનથી મુક્ત થાય છે. માટે જ જેને ‘હું’ અને ‘મારું’ નથી તે જ નર્યું સુખ પામે છે.

.....૩૮.

ય

[યમી = સંચમી; વન્ધઃ = વન્દનને યોગ્ય; યમી = સંચમી; ધન્યઃ = ધન્ય; મોક્ષભાક્ = મોક્ષ પામે છે; શીઘમ્ = તરત; એવ = જ; સઃ = તે; યમઃ = યમરાજ;

ન વીક્ષતે = જોતા નથી; તાત = હે ભાઈ; ચમિનં = સંચમી; ત્રીશસેવિનમ્ = ભગવાનને સેવનાર, ભગવદ્ભક્ત.]૩૯.

જે સંચમી (ચમી) છે તે વંદનીય છે, જે સંચમી છે તે ધન્ય છે. તે વિના વિલંબે મોક્ષ પામે છે. હે તાત! એવા સંચમી ભગવદ્ભક્તની સામે જોવાની ચમની પણ તાકાત નથી.૩૯.

૨

[રમાનાથ = લક્ષ્મીપતિ, વિષ્ણુ; રદઃ = ઈચ્છા પૂરી કરનાર; દાસઃ = દાસનું, અનન્યભાવે શરણે જનારનું; દુઃખાત્યન્ત = દુઃખનું કાયમી; નિવર્તકઃ = નિવારણ કરનાર; રમન્તે = રમમાણ થાય છે; ; યોગિનઃ = યોગીઓ; યત્ર = જ્યાં; સ = તે; રામઃ = રામ; કિં = કેમ; ન = નહિ; સેવ્યતે = સેવા કરે છે.]૪૦.

રમાનાથ એટલે લક્ષ્મીપતિ પરમાત્મા ઈચ્છા પૂરણ કરનાર છે અને અનન્યભાવે શરણે જનારના દુઃખનું કાયમ નિવારણ કરનાર છે. જેમાં યોગીઓ રમમાણ થાય છે તે રામની-પરમાત્માની સેવા કેમ નથી કરતો?૪૦.

૩

[લઘિમા = એક સિદ્ધિનું નામ; મહિમા = સિદ્ધિનું નામ; ય = અને; એવ = જ; કર્મણા = કર્મથી; ભવતિ = જન્મે છે, નિપજે છે; પ્રભો = હે પ્રભુ!; ઇશેન = પરમાત્માથી; પૂરિતં = પરિપૂર્ણ છે; સર્વ = આ બધું; કો = કોણ; લઘુ = નાનું; કો = કોણ; ગુરુઃ = મોટું; ભુવિ = સંસારમાં, જગતમાં.]૪૧.

લઘિમા અને મહિમા આદિ સિદ્ધિઓ અને વ્યાવહારિક લઘુતા મહત્તા માણસના કર્મથી નિપજે છે. જગત સર્વ પરમાત્માથી પરિપૂર્ણ છે ત્યાં સંસારમાં નાનું કોણ અને મોટું કોણ? (અર્થાત્ બધાં સમાન છે.)૪૧.

૪

[વાસના = વાસના; જન્મમૂલં = જન્મનું મૂળ; સ્થ્યાત્ = છે; તન્મુક્તઃ = તેનાથી મુક્ત; મુક્ત = મુક્ત; ઉચ્યતે = કહેવાય છે; વાસના = વાસના; તાનવાત્ = ક્ષીણ કરવાથી; હિ = ખરેખર; આશુ = તરત, સત્વરે; મનોભંગઃ = મનનો ભંગ; તતઃ = પછી; પરમ્ = પરમ તત્ત્વ.]૪૨.

જન્મનું મૂળ વાસના છે. તેનાથી જે મુક્ત થાય તે મુક્ત છે. વાસના ક્ષીણ કરવાથી સત્વર મનોભંગ થાય છે અને મનોભંગ થતાં જ

શ

[શંકરં = શંકર; શંકરં = કલ્યાણ (શં) કરે છે; લોકે = જગતમાં; સુખદં = સુખ આપનાર; શરણં પ્રજેત્ = શરણે જવું જોઈએ; શ્યતિ = ક્ષીણ કરે છે; ઇતિ = એટલે; શંકરઃ = શંકર; પ્રોક્તઃ = કહેવાયો છે; શં = કલ્યાણ; કરોતિ = કરે છે; ઇતિ = એમ, એ પ્રમાણે; વા = અથવા; હરિઃ = દુઃખ હરનાર.]૪૩.

જગતનું જે કલ્યાણ કરે છે તેને શંકર કહે છે. જગતમાં તે જ સર્વ સુખ આપનાર છે. માટે તેને શરણે જવું જોઈએ. જે ભક્તોનાં દુઃખોને ક્ષીણ કરે છે, નિવારણ કરે છે તે શંકર છે. અથવા તે જ સર્વ દુઃખ હરણ કરનાર હરિ જે જગતનું કલ્યાણ કરતો હોવાથી તેને શંકર કહે છે.૪૩.

ષ

[ષડારાતિગણં = છ (ષ્ઠ) શત્રુઓનો (આરાતિ) સમૂહ (ગણ); હત્વા = નાશ કરીને; ષણ્મુક્તઃ = ષ્ઠવિકારમાંથી મુક્ત; ભવ = થા; સુપ્રત = હે સુપ્રતા; ષણ્ડાલી = વ્યભિચારિણી સ્ત્રી; સહગા = સહચરો; હિ = સાથે જ; એતે = એ બધા; ષણ્ઢત્વં = નિર્માલ્ય; ત્વાં = તને; નચન્તિ = લઈ જશે; ભોઃ = હે .]૪૪.

હે સુપ્રત (હે સારે રસ્તે વળેલા, પરમાત્મપ્રાપ્તિ માટે કટિબદ્ધ થએલા સાધક!), રસરૂપી છ (ષ્ઠ) શત્રુઓનો નાશ કરીને (કામ, ક્રોધાદિ) ષ્ઠ વિકારોમાંથી મુક્ત થા, કારણ કે એ, (માયારૂપી) વ્યભિચારિણી સ્ત્રીના સહચરો છે. એ તને બધી રીતે નિર્માલ્ય બનાવશે.૪૪.

સ

[સત્યમેવ = સત્ય એ જ; પરઃધર્મ = પરમ ધર્મ; સત્યમેવ = સત્ય એજ; પરં તપઃ = પરમ તપ; સત્યમેવ = સત્ય એ જ; પરા પૂજા = મહા પૂજા; તસ્માત્ = તેથી; સત્યં = સત્યનો; સમાશ્રયેત્ = સારી રીતે આશ્રય કરવો જોઈએ.]૪૫.

સત્ય એ જ પરમ ધર્મ છે, સત્ય એ જ પરમ તપ છે, સત્ય એ જ મહાપૂજા છે, તેથી સત્યનો સારી રીતે આશ્રય કરવો જોઈએ. ૪૫.

[સત્યં = સત્ય, સ્વરૂપ; જ્ઞાનમ્ = જ્ઞાનસ્વરૂપ; અનન્તમ્ = અનંત; યદ્ = જે; બ્રહ્મ = બ્રહ્મ; અચિન્ત્યમ્ = અચિન્ત્ય છે; અરૂપકમ્ = અરૂપ છે; તત્ત્વદાર્થેન =

તત્પદના લક્ષ્યાર્થથી; વિખ્યાતં = જે વિખ્યાત થયું છે, જેનું વર્ણન થયું છે; તત્પરઃ = તત્પરાયણ; ભવ = થા; સુપ્રત = હે સુપ્રત!]૪૬.

જે બ્રહ્મ છે તે સત્યસ્વરૂપ છે, જ્ઞાનસ્વરૂપ છે, અનંત છે, અચિન્ત્ય છે, અરૂપ છે, તત્પદમાં લક્ષ્યાર્થથી એનું જ અનેક રીતે વર્ણન કરેલું છે. માટે હે સુપ્રત! તત્પરાયણ થા.૪૬.

૬

[‘હ’કારઃ = ‘હ’કાર; રવિઃ = સૂર્ય; ઇતિ = એમ; ઉક્તઃ = કહેવાયું છે; ‘ઠ’કારઃ = ‘ઠ’કાર; ચન્દ્રઃ = ચંદ્ર; ઉચ્યતે = કહેવાય છે; તયોઃ = એ બેની; એકયં = એકતાને; હઠં = હઠ યોગ; વિહ્લિ = જાણ; ન = નહિ; હઠઃ = હઠ; દેહપીડનમ્ = દેહને કષ્ટ આપવું, દેહપીડન કરવું.]૪૭.

‘હ’કાર એટલે રવિ (પ્રાણ અથવા પરમાત્મા) અને ઠકાર એટલે ચંદ્ર (એટલે અપાન કિંવા જીવાત્મા). ઉભયની એકતાને હઠયોગ કહેવામાં આવે છે. કેવળ દેહપીડન એ સાચો હઠયોગ નથી.૪૭.

[હરિઃ = વિષ્ણુ; એવ = જ; હરઃ = શંકર; સાક્ષાત્ = સાક્ષાત; હરઃ = શંકર; એવ = જ; હરિઃ = વિષ્ણુ; સ્વયં = જાતે, પોતે; અભેદે = અભેદમાં; ભેદમ્ = ભેદ; આરોપ્ય = આરોપણ કરીને; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; અક્ષયં = કાયમને માટે; નરકં = નરક; પ્રજેત્ = જાય છે.]૪૮.

હરિ એ જ સાક્ષાત્ હર છે અને હર એ પોતે જ હરિ છે. (હર અને હરિ અભેદ છે તે) અભેદમાં જે ભેદબુદ્ધિનો આરોપ કરે છે તે કાયમના નરકમાં જાય છે.૪૮.

[હર્ષશોકો = હર્ષ અને શોક; સમૌ કૃત્વા = સમાન માનીને; લાલહાની = લાલ હાનિ; તથા = અને; એવ = જ; ચ = અને; માનામાનો = માન અને અપમાન; સ્તવં નિન્દાં = વખાણ અને નિંદા; હિ = ખરેખર; આત્માનંદે = આત્માનંદમાં જ; સદા = કાયમ; આરમ = રમણ કર.]૪૯.

હર્ષ અને શોક બે સમાન માનીને, લાલહાનિને પણ સરખાં ગણીને, માન અપમાન, સ્તુતિનિંદા વગેરેને પણ સરખાં જ ગણીને સદા આત્માનંદમાં જ રમણ કર.૪૯.

[રંગપ્રણીતા = રંગપ્રણીત; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; અક્ષરગીતા = અક્ષર (વર્ણ) ગીતા; ગેયા = ગાવા જેવી; ધ્યેયા = ધ્યાન કરવા જેવી; મુક્તિપ્રદા = મુક્તિ આપનારી; નો = નહિ; દેયા = આપવી જોઈએ; સા = તે; ચરમૈ કસ્મૈ = જેને તેને,

ગમે તેને; સત્ = સાચા; શિષ્યાય = શિષ્યને; સદા = હંમેશાં; દેયા = આપવી જોઈએ.]
.....૫૦.

રંગપ્રણીત આ અક્ષરગીતાનું ગાન કરવાથી, અને ધ્યાનપૂર્વક તેનું ચિંતન કરવાથી તે મુક્તિપ્રદા બને છે. એ ગમે તેને આપવા યોગ્ય નથી. જે સચ્છિષ્ય છે તેને સદા આપવા યોગ્ય છે.૫૦.

૩૬. બોધમાલિકા

વાસુદેવગુરું નત્વા સત્તામાત્રં સદોદિતમ્ ।
સ્વાત્મરગ્જનમાત્રાર્થં તન્યતે બોધમાલિકા ॥૧॥

કર્મણા મલમાક્ષાલ્ય પૂર્વપાપસમુદ્ભવમ્ ।
ઉપાસનેન વિક્ષેપં જ્ઞાનેનાવરણં ત્યજેત્ ॥૨॥

કર્મેવ કારણં વિક્ષિ જીવાનાં સુખદુઃખયોઃ ।
સાર્થં બન્ધાય નિષ્કામં મુક્તયે સમુદાહતમ્ ॥૩॥

ઓષધં ભગવન્નામ વેદ્યઃ કારુણિકો ગુરુઃ ।
સંસારરોગનાશાય પથ્યં સાધુસમાગમઃ ॥૪॥

મંત્રમૂલં ગુરોર્વાક્યં ગુરોરાજ્ઞા તુ પદ્ધતિઃ ।
સ્મરણં કવચં પ્રોકતં ગુરોર્નામિ સહસ્રકમ્ ॥૫॥

હૃદયં પરિચર્યા સ્યાદ્ ગીતા સ્યૈરકથાસ્તથા ।
શિષ્યાજ્ઞાનસંહતેશ્ચ ગુરુઃ સાક્ષાદ્ધરઃ સ્મૃતઃ ॥૬॥

ભાષણં ભષણં વિક્ષિ ચિત્સ્વાસ્થ્યપ્રહારકમ્ ।
સભા ભાસો પૃથા લોકે તસ્માજન્નગૃહિ જગૃહિ ॥૭॥

કાકાઃ શબ્દં પ્રકુર્વન્તિ ન કા- મૂલં વિજાનતે ।
સોઽહં હંસસ્તુ તદ્ભ્રેતિ મૂક્તસ્તત્ત્વે પ્રતિષ્ઠિતે ॥૮॥

आत्मा मे गुरुराज्यातो मनःशिष्यो ह्यनुत्तमः ।

उपदेशस्तत्त्वमसि सोऽहं मंत्रः सनातनः ॥९॥

यावज्जुषं सुषं जुवेज्जात्वात्मानं परं व्रजेत् ।

जुवात्मैक्यं परं तत्त्वं यज्जात्वा नो पुनर्भवेत् ॥१०॥

स्मरणां स्वस्वपुत्रस्य ह्यजएडैकात्मना तु यत् ।

तदेकं भजनं प्रोक्तं जन्ममृत्युजरापहम् ॥११॥

यद्दुःखोऽत्र समुत्पन्नं भातं केनादिकं य यत् ।

नामपुत्रपात्पकं विद्धि मिथ्या बुद्बुदपीययः ॥१२॥

स्मरणां यच्छरीरस्य तद्धि पाजएडमुच्यते ।

पाजएडं नरकायैव त्रिः सत्यं प्रब्रवीम्यहम् ॥१३॥

यो येषां सर्वपुत्राणि यस्य यत्तत्सुबुध्यताम् ।

पुत्रान्तिर्वृथा लोके ह्यपुत्रं तत्तु निर्मलम् ॥१४॥

मलिना स्वान्तरे ये तु ते न पश्यन्त्यमुं तथा ।

नानापुत्रधरो योऽसौ भक्तानुग्रहकांक्षया ॥१५॥

कृतेषु याकृतं पश्येदकृतेषु कृतं तथा ।

कृताकृतज्ञः स ज्ञानी न कृतैर्बध्यते कदा ॥१६॥

पुनर्भूः स्यात्तथा नैव वासनामुक्तिः पुमान् ।

शीघ्रो भोगे तनुं त्यक्त्वा ब्रह्मणा ह्येकतां व्रजेत् ॥१७॥

नरस्त्वकर्मा यश्चान्तः स्मरते विषयांस्तथा ।

पर्यते नरके घोरे मिथ्याचारः स पापमुक् ॥१८॥

भुक्त्वा यः स्पेच्छया कामानिच्छेच्छान्तिं स मूढधीः ।

धृतेनानलपत्लोके कामो भोगेन वर्धते ॥१९॥

स सर्पानाप्नुयात्कामान् यो निराशः सदान्तरे ।

आशादासो जगद्दासो निराशीः सार्वभौम इत् ॥२०॥

નો જનિઃ સત્યમેતસ્ય ત્યકતેચ્છસ્ય કદાયન |
 કામબીજો ભવતરુર્નષ્ટે બીજે કુતોંકુરઃ ||૨૧||
 આકારઃ કલ્પનામાત્રો હ્યાધન્તે નેવ દશ્યતે |
 અસ્તિભાતિપ્રિયત્વેન ચાત્મા હ્યેકોઽવશિષ્યતે ||૨૨||
 સાકારં વા નિરાકારં હ્યેકં દ્વિત્રીણિ વા તથા |
 વિવદન્તે પૃથા બાલા બ્રહ્મ માનાતિગં હિ તત્ ||૨૩||
 યઃ સ્મરન્ યાતિ ચદ્ભાવં તદ્ભાવં સ પ્રજેદ્ ધ્રુવમ્ |
 ઈત્યેષા ધ્યાનમીમાંસા કથિતા યોગવિત્તમેઃ ||૨૪||
 યસ્તરન્ભવસિન્ધું નો વિસ્મરેદાત્મવૈભવમ્ |
 ન સ કાલત્રયે મૃત્યોર્વશં યાતિ સુવિત્તમઃ ||૨૫||
 એકો યઃ શાશ્વતો નિત્યઃ કો હન્યાત્કેન તં કથમ્ |
 સર્વં હ્યાત્મેતિ જાનીયાદ્ મૃત્યોર્મૃત્યુઃ સ ભીષણાઃ ||૨૬||
 સ્વં ભજન્નાન્યદાપ્નોતિ સ્વસ્મિન્નેવ લયં પ્રજેત્ |
 સર્વં સ્વાત્મેતિ જ્ઞાનેન જીવન્મુક્તશ્ચરેદ્ ભુવિ ||૨૭||
 સુગતિં સમપાપ્નોતિ ગુરુભક્તઃ સદાનઘ |
 તસ્માત્સર્વેણ ભાવેન સદ્ગુરું શરણં પ્રજેત્ ||૨૮||
 પદન્તિ વિવિધં હ્યેનમાત્માનં સર્વતોમુખમ્ |
 એકં નિત્યમજં દેવં કૂટસ્થમચલં ધ્રુવમ્ ||૨૯||
 સ્તોતું કઃ પ્રભવેન્નૂનં હ્યાત્માનં તં નિરામયમ્ |
 વેદા ચદ્ભર્ણને મૂકા નેતિ નેતિ બ્રુવન્તિ હિ ||૩૦||
 યમિનઃ કર્મશૌક્લ્યેન ભવન્તિ સદ્ગુરુપ્રિયાઃ |
 કિં દુર્લભં તતસ્તેષાં નાસ્તિ દાતા ગુરોઃ પરઃ ||૩૧||
 પદાન્યે પરમે રત્વા કોઽન્યત્ર રન્તુમાપ્રજેત્ |
 સ્વાયતાં પદ્મિનીં ત્યકત્વા કઃ પરાં કુષ્ઠિનીં પ્રજેત્ ||૩૨||

कं ध्यायेत् कं पठेत् साधो मनः के ह्येव वेशयेत् ।
 अन्या पाथो विमुञ्च्येन के सर्वत्र विभावयेत् ॥३३॥
 यः सर्वं स्वात्मनीक्षेत स्वात्मानं सर्वगं तथा ।
 तस्य सर्वमयस्यात्र कुतः शोकाप्तिरमृत ॥३४॥
 निर्दमः सदा लोके निर्धनोऽपि य निःस्पृहः ।
 यतात्मा योगिराऽत्र विना पुण्यं न दृश्यते ॥३५॥
 असारः सारं धृत्येवं मत्वा दुःखं प्रजेन्नरः ।
 अतस्मिंस्तन्मतिर्नूनमध्यासो दुःखमूलकम् ॥३६॥
 प्रेमतः परमाप्नोति यस्मात्प्रेममयं बृहत् ।
 सर्वात्मैक्यं हि प्रेम स्याद्देहासक्तिर्न नारकी ॥३७॥
 प्रमत्तः स्वात्मयिन्तायाः पश्येद् द्वैतं तु मूढधीः ।
 ज्ञाते ह्यात्मनि नो द्वैतं नो शोको मोह आर्तता ॥३८॥
 पावनं परमेशानं दृष्ट्वाप्यज्ञो न पश्यति ।
 हित्वा नाभिस्थकस्तूरीं बहिर्धावति हैलावत् ॥३९॥
 न यान्यतदभिन्नं वा भिन्नं कुत्रापि विधते ।
 यदस्ति तत्तदेवात्र सर्वं ब्रह्मेति ये श्रुतिः ॥४०॥
 स्थूलं मृषा मृषा सूक्ष्मं मृषा कारणमेव य ।
 तत्परं य परं ब्रह्म कार्यकारणवर्जितम् ॥४१॥
 स्वस्वःपुं तु तद्ब्रह्मि ह्यात्मा ब्रह्मेव केवलम् ।
 अहं-ब्रह्मादिसंकल्परहितं नामवर्जितम् ॥४२॥
 स्वात्मनो नो परं तत्त्वं ज्ञाते यात्मनि नो परः ।
 स्वस्मिञ्ज्ञाते न ज्ञातव्यं प्राप्तव्यं कार्यमेव वा ॥४३॥
 निःसङ्गो विहरेत्लोके ह्याप्तकर्मा निरामयः ।
 अन्ययिन्तां न कुर्वीत प्रारब्धे दत्तदङ्ग सुधीः ॥४४॥

अहं ब्रह्मेति शब्दो ह्येकं तु निर्मलम् ।
 केनापि पार्थतां नाम्ना पस्त्वन्यन्नो भवेत्कथित् ॥४५॥
 अहमेव परं ब्रह्म ब्रह्मैवाहं पुनः पुनः ।
 ब्रह्मैकैकं न यान्योऽहं नाहं न त्वं न ये ह सः ॥४६॥
 आत्मा ये ब्रह्मनामास्ति देहभेदे ह्यहं तु सः ।
 आत्मव्योम्नि देहमेघो रज्ज्वां मिथ्या भुजङ्गमः ॥४७॥
 सुपथः शृणु मे ह्येतन्नास्ति ज्ञानमतः परम् ।
 तत्परो भव तन्निष्ठस्तेन शान्तिमवाप्स्यसि ॥४८॥
 देहभावेन दासत्वं ज्ञपभावेन यांशता ।
 आत्मभावेन ह्येकत्वमित्येषा परमार्थता ॥४९॥
 मले निवृत्ते मन आविशेत्स्वयं
 ह्युपासनामार्गगमन्तरात्मनि ।
 तस्मिन्प्रविष्टे तद्गुणैव तद्भवे-
 न्निरस्तसंकल्पमनामयं स्यात् ॥५०॥
 स्वयं नीरङ्गरङ्गेन ग्रथितेषा सुमालिका ।
 स्वाभिन्नसर्वकण्ठेऽतश्चापिताऽस्तु सुबोधदा ॥५१॥
 इति श्रीदत्तपादारविंदमिलिन्दब्रह्मचारिपाण्डुरङ्ग (रङ्ग अपभ्रूत)
 महाराजविरचितं बोधमालिका सम्पूर्णा ।

शब्दार्थ

[वासुदेवगुरुं=वासुदेव गुरुने; नत्वा=नमीने, प्रणाम करीने; सत्तामात्रं = सत्ताइप;
 सदा = हंमेशां; उदितम् = प्रगट ज्योतिइप; स्वात्मरंजनमात्रार्थं = मात्र स्वात्माना
 आनंद भाटे; तन्यते = गूंथुं छुं (गूंथाय छे); बोधमालिका = बोधइप माणा.]१.

અર્થ

વાસુદેવ ગુરુને નમું સત્તાજયોતિસ્વરૂપ;
સ્વાત્મરંજન કારણે ગૂંથું માળ સુરૂપ.૧.

[કર્મણા = કર્મથી; મલમ્ = મળને; આશાત્ય = ધોઈને, દૂર કરીને; પૂર્વ પાપ સમુદ્ભવમ્ = પૂર્વ પાપથી ઉદ્ભવેલા; ઉપાસનેન = ઉપાસનાથી; વિક્ષેપં = વિક્ષેપને, ચંચળતાને; જ્ઞાનેન = જ્ઞાનથી; આવરણં = આવરણ; ત્યજેત્ = ત્યજવાં જોઈએ.] .૨.

પૂર્વ પાપ મળ^૧ કર્મથી, ઉપાસને ^૨વિક્ષેપ;
ત્યજે આવરણ^૩ જ્ઞાનથી; એ સાધનસંક્ષેપ.૨.

[કર્મ = કર્મ; એવ = જ; કારણં = કારણરૂપ; વિક્ષિ = જાણ, જાણો; જીવાનાં = જીવોના; સુખદુઃખયોઃ = સુખદુઃખનું; સાર્થં = સકામ; બન્ધાય = બંધનરૂપ; નિષ્કામં = નિષ્કામ; મુક્તયે = મુક્તિ માટે; સમુદાહતમ્ = સારી રીતે કહ્યું છે.] ...૩.

કારણ સુખદુઃખો તણું, કર્મ જાણ તમામ;
બાંધે સકામ સર્વને, કરે મુક્ત નિષ્કામ.૩.

[ઓષધં = ઓસડ, દવા; ભગવન્નામ = ભગવાનનું નામ; વેદઃ = વેદ; કારુણિકો = કરુણાવાળા, દયાળુ; ગુરુઃ = ગુરુ; સંસારરોગનાશાય = સંસારરૂપી રોગનો નાશ કરવા માટે; પથ્યં = ચરી, પરેજી; સાધુસમાગમઃ = સાધુનો સમાગમ, સત્સંગ.] .૪.

ભવની ભાવટ ભાંગવા, ઓસડ હરિનું નામ;
વેદ દયાળુ સદ્ગુરુ, ચરી સુસંગ ^૫અકામ.૪.

[મંત્રમૂલં = મંત્રનું મૂળ; ગુરોઃ = ગુરુનું; વાક્યં = વાક્ય; ગુરોરાજ્ઞા = ગુરુની આજ્ઞા; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; પદ્ધતિ = પદ્ધતિ, મંત્રજપાદિની રીત; સ્મરણં = સ્મરણ; કવચં = કવચ; પ્રોક્તં = કહેવાયું છે, કહ્યું છે; ગુરોર્નામ = ગુરુનું નામ; સહસ્રકમ્ = હજાર નામ, સહસ્રનામ;]૫.

મંત્રમૂળ ગુરુવાક્ય છે, પદ્ધતિ^૫ આજ્ઞા આમ;
સ્મરણ કવચ કહ્યું તને, સહસ્રનામ ગુરુનામ.૫.

[હૃદયં = 'હૃદય' નામક સ્તોત્ર; પરિચર્યા = સેવા; સ્યાદ્ = હજો; ગીતા = ગીતા; સ્પૈરકથાઃ = ગુરુની આડી અવળી વાતો, ઈચ્છામાં આવે તે પ્રમાણે કરેલી વાતો; તથા=તેમ; શિષ્યાજ્ઞાન=શિષ્યનું અજ્ઞાન; સંહતે=હરવા માટે; ચ=અને; ગુરુઃ=શ્રીગુરુ; સાક્ષાત્ = સાક્ષાત્; હરઃ = શિવ; સ્મૃતઃ = કહેવાયું છે.]૬.

૧. પૂર્વ પાપના સંસ્કારરૂપ મળ, જેથી સત્કર્મમાં પ્રવૃત્તિ જ ન થાય. ૨. વિષયવાસનાઓથી ચિત્તમાં રહેતી ચંચળતા. ૩. સ્વરૂપાચ્છાદક અજ્ઞાન. ૪. નિઃસ્વાર્થ. ૫. મંત્રજપાદિની રીત.

ગીતા 'સ્થેરકથા કહી, સેવા હૃદય' સુજાણ;
ગુરુ સાક્ષાત્ શિવ છે નકી, હરે શિષ્ય-અજ્ઞાન.૬.

[ભાષણં = પ્રવચન, ભાષણ; ભષણં = ભસપું; વિહ્લિ = તું જાણ; ચિત્તસ્વાસ્થ્યપ્રહારકમ્ = ચિત્તની શાંતિ (સ્વસ્થતા)ને હરનારું; સભા = લોકોને એકઠા કરવા; ભાસ = આભાસ છે; પૃથા = નકામો; લોકે = જગતમાં; તસ્માત્ = તેથી; જાગૃહિ = જાગ.]૭.

ભાષણ ભસપું જાણ તું, ચિત્તશાન્તિહર જેહ;
સભા ભાસ ખોટો જગે, માટે જાગ 'સદેહ.૭.

[કાકા: = કાગડાઓ; શબ્દ = કા..કા એવો શબ્દ; પ્રકુર્વન્તિ = કરે છે; ન = નહિ; કા-મૂલં = 'કા'નું મૂળ; વિજાનતે = વિશિષ્ટ રીતે જાણપું; સોહં = તે (સઃ) હું (અહં) છું; હંસઃ = હંસ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; તત્ = તે; વેતિ = જાણે છે; મૂકઃ = મૂગો; તત્પે = તત્પમાં; પ્રતિષ્ઠિતે = સ્થિર થતાં.]૮.

કા...કા'... કરંત કાગડા, લહે ન કા-નું મૂળ;
જાણે સોહં હંસ એ, મૂક તત્સ્થ' રે' શૂર.૮.

[આત્મા = આત્મા; મે = મમ = મારો; ગુરુઃ = ગુરુ; આખ્યાતઃ = કહેવાયો છે; મનઃ = મન; શિષ્યઃ = શિષ્ય; હિ = ખરેખર; અનુત્તમઃ = શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ; ઉપદેશઃ = બોધ, ઉપદેશ; તત્પમસિ = તે તું છે; સોહં = તે હું છું; મંત્રઃ = મંત્ર; સનાતનઃ = સનાતન.]૯.

આત્મા ગુરુ મારો નકી, મન શિષ્યોત્તમ જાણ;
તત્પમસિ ઉપદેશ છે, સોહં મંત્ર પુરાણ.૯.

[ચાવત્ = જ્યાં સુધી; જીવં = જીવો; સુખં = સુખેથી; જીવેત્ = જીવપું જોઈએ; જ્ઞાત્વા = જાણીને; આત્માનં = આત્માને; પરમં=પરમ; પ્રજેત્=ચાલપું જોઈએ; જીવાત્મૈક્ય = જીવ અને આત્માની એકતા; પરં તત્પં = પરમ તત્પ; ચદ્ = જે; જ્ઞાત્વા = જાણીને; નઃ = નહિ; પુનર્ભવેત્ = ફરી જન્મ થતો નથી.]૧૦.

આનંદે જીવપું સદા, જાણી આત્મ પરમ;
પરમ તત્પ આત્મૈક્ય છે, અનુભવ્યે ન જે જન્મ. ...૧૦.

[સ્મરણં = સ્મૃતિ, સ્મરણ; સ્વસ્વરૂપસ્ય = પોતાના સ્વરૂપનું; હિ = ખરેખર, સાચે; અખંડ = અખંડ; એકાત્મના = ચિત્તની એકાગ્રતાથી; તુ = પાદપૂરક શબ્દ;

૧. આડીઅવળી વાતો. ૨. શાસ્ત્રીય ઉપાસનાનાં ગીતા, સહસ્રનામ, સ્તવરાજ (સ્તુતિ) કવચ ને હૃદય- એ પંચાગમાંનું હૃદય નામક સ્તોત્ર. ૩. શરીર સારું છે ત્યાં સુધી. ૪. કોણ? (હું કોણ છું?). ૫. એ આત્મસ્વરૂપમાં સ્થિર.

યત્ = જે; તદેકં = તે એક, તે જ; ભજનં = ભજન; પ્રોકતં = મનાયું છે, કહેવાયું છે; જન્મમૃત્યુજરાપહમ્ = જન્મ, મૃત્યુ અને ઘડપણને ટાળનારું, દૂર કરનારું.] ...૧૧.

અખંડ ચિત્તાગ્રયથી, સ્વસ્વરૂપ ચિંતન,
ભજન મુખ્ય એ જાણવું, ટાળે જન્મમરણ.૧૧.

[યદ્ = જે; અદ્ભ્યઃ = પાણીમાંથી; અત્ર = અહીં; સમુત્પન્નં = ઉત્પન્ન થયું છે; ભાતં = પ્રકાશ છે, દેખાય છે; ફેનાદિકં = ફીણ વગેરે; ચ = અને; યત્ = જે; નામરૂપાત્મકં = નામ અને રૂપવાળું; વિદ્ધિ = તું જાણ; મિથ્યા = મિથ્યા; બુદ્બુદ્વીચયઃ = મોજાંના પરપોટા.]૧૨.

જે જળ માંહે નિપજયું, બુદ્બુદ^૧ ફીણતરંગ;
નામરૂપ વિણ ના કશું, મિથ્યા જાણ તદંગ.૧૨.

[સ્મરણં = સ્મરણ, સ્મૃતિ રહેવી; યત્ = જે; શરીરસ્ય = શરીરનું; તત્ = તે; હિ = જ; પાખંડમ્ = પાખંડ; ઉચ્યતે = કહેવાય છે; પાખંડં = પાખંડ; નરકાય = નરક માટે; એવ = જ; ત્રિઃ સત્યં = ત્રિવાર સત્ય; પ્રભ્રવીમિ = કહું છું; અહં = હું.] .૧૩.

સ્મરણ જેહ શરીરનું, તે જ પાખંડ જાણ;
નરકપ્રાપ્તિ પાખંડથી, નિઃસંશય તું માન.૧૩.

[યો યેષાં સર્વરૂપાણિ = યઃ અને યેષાં એવાં બધાં રૂપો; યસ્ય = જેના; યત્ = જે; તત્ = તે; સુબુદ્ધતામ્ = સારી રીતે જાણ; રૂપભ્રાન્તિર્વૃથા લોકે = જગતમાં રૂપની ભ્રાન્તિ વૃથા છે; હિ = ખરેખર; અરૂપં = નિર્ગુણ, રૂપ વિનાનું; તત્ = તે, પરબ્રહ્મ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; નિર્મલમ્ = નિર્મળ.]૧૪.

યો યેષાં જે યત્ તણાં, મૂળ જાણ તે રૂપ;
રૂપભ્રાંતિ વૃથા જગે, નિર્મળ એહ અરૂપ.૧૪.

[મલિના = મલિન, મેલવાળા; સ્વાન્તરે = પોતાના અંતઃકરણમાં; યે = જેઓ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; તે = તેઓ; ન = નહિ; પશ્યન્તિ = જુએ છે; અમું = એને; તથા = તેવું, તે રીતનું; નાનારૂપધરો = અનેક રૂપ ધરનાર; યઃ = જે; અસૌ = એ; ભક્તાનુગ્રહકાંક્ષયા = ભક્તો પર અનુગ્રહ કરવાની ઈચ્છાથી (કાંક્ષયા).]૧૫.

અંતરમાં મેલા ન એ દેખે રૂપ યથાર્થ;
ભક્તાનુગ્રહ કારણે ધરે રૂપ જે સાર્થ.૧૫.

[કૃતેષુ = કર્યું તેમાં, કર્મમાં; ચ = અને; અકૃતં = અકર્મ; પશ્યેદ્ = જોવું જોઈએ, જુએ; અકૃતેષુ = અકર્મમાં; કૃતં = કર્મ; તથા = તેમ, તેવું; કૃતાકૃતજ્ઞઃ = કર્મ

૧. પરપોટા. ૨. અર્થવાળું, સગુણ.

(કૃત) અને અકર્મ (અકૃત)ને જાણનાર (જ્ઞ:); સ: = તે; જ્ઞાની = જ્ઞાની પુરુષ;
ન = નહિ; કૃતૈ: = કર્મોથી; બંધ્યતે = બંધાય છે; કદા = કદિ પણ.]૧૬.

કર્મે અકર્મ જે જુએ, કર્મ અકર્મે તેમ;
જ્ઞાની કર્માકર્મને જાણી પડે ન એમ.૧૬.

[પુનર્ભુ: = પુનર્જન્મ; સ્યાત્ = થાય; તથા = અને; નેવ = નહિ જ;
વાસનામુક્તિ: = વાસનાથી મુક્તિ; પુમાન્ = મનુષ્યને; ક્ષીણો ભોગે = ભોગવવાથી
ક્ષીણ થયે; તનું = શરીર; ત્યક્ત્વા = ત્યજીને, છોડીને; બ્રહ્મણા = બ્રહ્મ સાથે;
હિ = ખરેખર; એકતાં = એક્ય; પ્રજેત્ = પામે છે, જાય છે, ભળે છે.]૧૭.

મુક્ત વાસનાથી તથા જન્મે ફરી ન એહ;
પ્રારબ્ધાન્તે તનુ ત્યજી, ભળે બ્રહ્મમાં તેહ.૧૭.

[નર: = મનુષ્ય; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; અકર્મા = અકર્મા; ય: = જે; ચ =
અને; અન્ત: = અંતરમાં; સ્મરતે = સ્મરણ કરે છે, ચિંતન કરે છે; વિષયાન્ = વિષયોનું;
તથા = તેમ; પરચ્યતે = સડે; નરકે ઘોરે = ઘોર નરકમાં; મિથ્યાચાર: = મિથ્યાચારી,
ઢોંગી; સ: = તે; પાપભુક્ = પાપાહારી.]૧૮.

બહાર અકર્મા, અંતરે કરે વિષયચિંતન;
ઢોંગી પાપાહારી એ, સડે નરકનિમગ્ન.૧૮.

[ભુક્ત્વા = ભોગવીને; ય: = જે; સ્વેચ્છયા = સ્વેચ્છાથી, લહેરથી; કામાન્ =
વિષયો; ઇચ્છેત્ = ઇચ્છે છે; શાન્તિં = શાંતિ; સ: = તે; મૂઢધી = મૂઢ બુદ્ધિવાળો,
(ખર = ગધેડો); ઘૃતેન = ઘીથી; અનલવત્ = અગ્નિની જેમ; લોકે = જગતમાં;
કામ: = કામ; ભોગેન = ભોગથી; વર્ધતે = વધે છે.]૧૯.

વિષય લહેરથી ભોગવી ચહે શાંતિ, ખર તેહ;
વધે કામ જો! ભોગથી, ઘીથી અગ્નિવત્ એહ.૧૯.

[સ: = તે; સર્વાન્ = બધું; આપ્નુયાત્ = પામે છે, મેળવે છે; કામના =
કામના, ઇચ્છા; ય: = જે; નિરાશ: = આશારહિત; સદા = હંમેશાં; અંતરે = અંતરમાં;
આશાદાસો = આશાનો દાસ; જગદ્દાસ = જગતનો દાસ; નિરાશી = આશા તૃષ્ણા
વિનાનો; સાર્વભોમ = રાજા, ભૂપ; ઇત્ = પાદપૂરક શબ્દ.]૨૦.

થાય પૂર્ણ તત્કામના, ત્યજે સકળ જે આશ;
જગદ્દાસ આશા તણો દાસ, ભૂપ નિરાશ^૧.૨૦.

૧. જેને કશી આશાતૃષ્ણા નથી તે.

[નો = નહિ; જનિ: = જન્મ; સત્યમ્ = ખરેખર; એતસ્ય = એના; ત્યક્ત = ત્યજેલ; ઇચ્છસ્ય = ઇચ્છાની, કામનાની; કદાચન = ક્યારે પણ; કામબીજ: = કામ એજ બીજ; ભવતરુ: = ભવવૃક્ષ, સંસારનું વૃક્ષ; નષ્ટે = નાશ થતાં; બીજે = બીજ; કુત: = ક્યાંથી; અંકુર: = અંકુર, ફાગો.]૨૧.

ત્યજે સકળ ઉરકામના, જન્મ ન તેને શૂર;
કામ બીજ ભવવૃક્ષનું, થતાં નષ્ટ નાંકુર.૨૧.

[આકાર: = આકૃતિ; કલ્પનામાત્ર: = કલ્પનામાત્ર; હિ = સાચે, ખરેખર; આધન્તે = આદિ અને અન્તમાં; નેવ = નહિ જ; દશ્યતે = દેખાય છે; અસ્તિ ભાતિ પ્રિયત્વેન = અસ્તિ (સત) ભાતિ (ચિત્) પ્રિય (આનંદ)રૂપ, સચ્ચિદાનંદરૂપ; ચ = અને; આત્મા = આત્મા; હિ = જ; એક: = એક; અવશિષ્યતે = છેલ્લે રહે છે;] .૨૨.

મન કલ્પના આકૃતિ, આદિઅંતમાં ન ક્યાંચ!
અસ્તિભાતિપ્રિયરૂપ^૨ છે, આત્મા કેવળ ત્યાંચ!૨૨.

[સાકારં = સાકાર; વા = અથવા; નિરાકારં = નિરાકાર; હિ = જ; એક = એક; દ્ધિ = બે; ત્રીણિ = ત્રણ; વા = અથવા; તથા = તથા, અને; વિવદન્તે = વિવાદ કરે છે; વૃથા = નકામા; બાલા: = અજ્ઞાનીઓ; બ્રહ્મ = બ્રહ્મ; માનાતિગં = માનથી (પ્રમાણથી) પર; હિ = ખરે; તત્ = તે, પરબ્રહ્મ.]૨૩.

નિરાકાર સાકાર વા, બે વા ત્રણ વા એ એક?
વૃથા અજ્ઞ^૩ વિવદે^૪ તથા; બ્રહ્મ માનપર^૫ છેક!૨૩.

[ચ: = જે; સ્મરન્ = સ્મરણ કરતો; યાતિ = જાય છે, દેહ છોડે છે; યદ્ભાવં = જે ભાવમાં; તદ્ભાવં = તે ભાવમાં; સ: = તે; વ્રજેદ્ = જાય છે; ધ્રુવમ્ = નક્કી, ચોકકસ; ઈતિ = એમ; એષા = આ; ધ્યાનમીમાંસા = ધ્યાનનો મર્મ; કથિતા = કહેવાયો છે; યોગવિતત્ત્વે: = યોગ જાણનારાઓથી, યોગીશ્વરોથી.] ...૨૪.

ત્યજે દેહ જે સ્મરણમાં, બને તેહ તે રૂપ;
ધ્યાન મર્મ યોગીશ્વરો કહે આને જ ભૂપ.૨૪.

[ચ: = જે; તરન્ = તરતાં; ભવસિન્ધું = સંસાર સાગરને; નો = નહિ; વિસ્મરેદ્ = ભૂલે છે; આત્મપૈભવમ્ = આત્માનું એશ્વર્ય; ન = નહિ; સ: = તે; કાલત્રયે = ત્રણ કાળમાં; મૃત્યો: = મૃત્યુને; વશં = વશ; યાતિ = થાય; સુવિત્તમ: = જ્ઞાની, અતિ વિદ્વાન.] ૨૫.

ભૂલે આત્મૈશ્વર્ય ના, કરતાં ભવજલ પાર;
થાય મૃત્યુવશ ના કદી, તેહ જ્ઞાનીનો બાળ.૨૫.

૧. ન અંકુર. ૨. સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપ. ૩. અજ્ઞાની. ૪. વિવાદ કરે. ૫. પ્રમાણથી પર.

[એકઃ = એક; યઃ = જે; શાશ્વતઃ = શાશ્વત, કાયમી; નિત્યઃ = નિત્ય; કઃ = કોણ; હન્યાત્ = હણાય છે; કેન = કોનાથી; તં = તેને; કથમ્ = કેવી રીતે?; સર્વ = સર્વ, બધું; હિ = ખરેખર; આત્મા = આત્મા; ઇતિ = એમ; જાનીપાદ્ = જાણ, જાણવું જોઈએ; મૃત્યોર્મૃત્યુઃ = મૃત્યુનું મૃત્યુ; સ = તે; ભીષણ = ભયંકર, બિહામણું.] .૨૬.

એક નિત્ય અપિનાશી જે, હણે કોણ એ કેમ?

જાણ સર્વ આત્મા જ આ, જમનો જમ એ તેમ!૨૬.

[સ્વં ભજન્ = સ્વાત્મ ભજનથી; ન + અન્યદ્ = બીજું કાંઈ નહિ; આપ્નોતિ = પામે છે; સ્વસ્મિન્ = પોતાનામાં, સ્વાત્મમાં; એવ = જ; લયં = લય; પ્રજેત્ = પામે છે; સર્વ = બધું; સ્વાત્મા = સ્વાત્મા; ઇતિ = એમ; જ્ઞાનેન = જ્ઞાનથી; જીવન્મુક્તઃ = જીવન્મુક્ત; ચરેદ્ = ફરવું; ભુવિ = પૃથ્વી પર.]૨૭.

સ્વાત્મભજનથી સ્વાત્મમાં પામે લય નિર્વાણ;

સ્વાત્મસ્વરૂપ બધું લહ્યું, જીવનમુક્ત સુજાણ.૨૭.

[સુગતિં = સદ્ગતિ; સમવાપ્નોતિ = પામે છે; ગુરુભક્તઃ = ગુરુનો ભક્ત, ગુરુનો બાળક; સદા = હંમેશાં; અનઘ = પવિત્ર; તસ્માત્ = તેથી; સર્વેણ = સર્વ; ભાવેન = ભાવથી; સદ્ગુરું શરણં = સદ્ગુરુના શરણે; પ્રજેત્ = જવું જોઈએ.] .૨૮.

પામે સદ્ગતિ ગુરુ તણો સદા બાળક જેહ;

ગુરુ શરણે માટે જવું, ભાવપૂર્ણ નતદેહ.૨૮.

[વદન્તિ = કહે છે, વદે છે; વિવિધં = વિવિધ રીતે; હિ = ખરેખર, જ; એનમ્ = એને; આત્મનં = આત્માને; સર્વતોમુખમ્ = સર્વવ્યાપી; એકં = એક; નિત્યમ્ = નિત્ય; અજં = અજ; દેવં = દેવ; કુટસ્થમ્ = આત્મસ્થ; અચલં = અચલ; ધ્રુવમ્ = ધ્રુવ.]૨૯.

સર્વવ્યાપી એ આત્મને, નિત્ય અજન્મા એક;

અચલ દેવ કૂટસ્થને કથે વિવિધ ધ્રુવ છેક.૨૯.

[સ્તોતું = સ્તુતિ કરવાને; કઃ = કોણ; પ્રભવેત્ = શક્તિશાળી; નૂનં = ખરેખર; હિ = ખરેખર, જ; આત્માનં = આત્માને; તં = તે; નિરામયમ્ = નિરામય, નિર્વિકાર; વેદાઃ = વેદો; ચદ્ = જેના; વર્ણને = વર્ણન કરવામાં; મૂઢાઃ = મૂઢા; નેતિ નેતિ = આમ (ઇતિ) નહિ (ન), આમ નહિ; બ્રુવન્તિ = બોલે છે, કહે છે; હિ = ખરેખર.]૩૦.

થાકે વેદો વાળને, રહે નેતિ^૧ કહી મૂક;
 નિર્વિકાર એ આત્મને કથે કોણ અચૂક!૩૦.

[ચમિનઃ = સંચમી જનો; કર્મશૌક્ત્યેન = કર્મની શુદ્ધતા, વિશુદ્ધ કર્મે;
 ભવન્તિ = બને છે, થાય છે; સદ્ગુરુપ્રિયાઃ = સદ્ગુરુને પ્રિય; કિં = શું?; દુર્લભં = દુર્લભ;
 તતઃ = પછી; તેષાં = તેમને; નાસ્તિ = નથી; દાતા = દાતા; ગુરોઃ = ગુરુથી;
 પરઃ = બીજો.]૩૧.

વિશુદ્ધ કર્મે સંચમી બને સદ્ગુરુ પ્રાણ;
 શું દુર્લભ તેને પછી? દાતા શ્રેષ્ઠ ન આન.૩૧.

[વદાન્યે = ઉત્તમ, ઉદાર; પરમે = પરમ; રત્વા = રત રહીને, રમીને;
 કઃ = કોણ; અન્યત્ર = બીજે; રન્તુમ્ = રમવા માટે; આપ્રજેત્ = જશે? દોડશે?;
 સ્વાયતાં = પોતાની; પક્ષિનીં = પક્ષિની જેવી સુંદર પત્ની; ત્યક્તવા = છોડીને;
 કઃ = કોણ; પરાં = પારકી; કુષ્ટિનીં = કોઢવાળી; પ્રજેત્ = જશે?]૩૨.

પરમાત્માનંદે રમી દોડે વિષયે કોણ?
 ત્યજી પદ્મણી ઘરની કો પરે કોઢિલી આન?૩૨.

[કં = પરબ્રહ્મ; ધ્યાયેત્ = ધ્યાન ધરવું જોઈએ; કં = પરબ્રહ્મ;
 વદેત્ = બોલવું જોઈએ, કહેવું જોઈએ; સાધો = હે ભાઈ, સાધુ; મનઃ = મન;
 કે = પરબ્રહ્મમાં; હિ = ખરેખર; એવ = જ; વેશયેત્ = દાખલ કરવું જોઈએ, રાખવું
 જોઈએ; અન્યા = બીજી; વાયઃ = વાતો; વિમુંચેત્ = છોડીને; કં = પરબ્રહ્મ;
 સર્વત્ર = બધે; વિભાવયેત્ = જોવું જોઈએ.]૩૩.

રાખી મન બ્રહ્મે સદા ધ્યાવું વદવું બ્રહ્મ;
 બીજી વાતો મૂકીને, જોવું સઘળે બ્રહ્મ.૩૩.

[યઃ = જે; સર્વં = બધું; સ્વાત્મનિ = સ્વાત્મમાં; ઇક્ષેત = જુએ છે;
 સ્વાત્માનં = સ્વાત્માને; સર્વગં = સર્વમાં; તથા = એ રીતે (જુએ છે); તસ્ય = તેને;
 સર્વમયસ્ય = સર્વમય; અત્ર = અહીં; કુતઃ = કેવી રીતે, ક્યાંથી; શોકાપ્તિઃ = શોકની
 પ્રાપ્તિ (શોક + આપ્તિઃ); અમૃત = હે અમૃત સ્વરૂપ!]૩૪.

જુએ સર્વને સ્વાત્મમાં, સ્વાત્મ સર્વમાં તેમ;
 બન્યો સર્વમય જગતમાં, શોક ન તેને એમ.૩૪.

[નિર્દેભઃ = દંભરહિત; સદા = હંમેશાં; લોકે = જગતમાં; નિર્ધનઃ = નિર્ધન;
 અપિ = પણ, હોવા છતાં; ચ = અને; નિસ્પૃહઃ = નિઃસ્પૃહી; ચતાત્મા = સંચમી;

૧. ન + ઇતિ = એ પરમાત્મા આવો નથી.

યોગીરાટ્ = યોગીરાજ; અત્ર = અહીં; વિના પુણ્યં = પુણ્ય વગર; ન દશ્યતે = દર્શન થતું નથી.]૩૫.

દંભરહિત સંચમી સદા, નિર્ધન નિઃસ્પૃહ તોય;
યોગિરાજનું પુણ્ય વિણ દર્શન એહ ન હોય.૩૫.

[અસારઃ = અસારને; સારઃ = સાર; ઇતિ = એમ; એવં = એવું; મત્વા = માનીને; દુઃખં = દુઃખ; વ્રજેત્ = થાય, પામે; નરઃ = માનવી, નર; અતસ્મિન્ = ન હોય તેમાં; તન્મતિઃ = તે માનવું; નૂનમ્ = ખરેખર; અધ્યાસઃ = અધ્યાસ, ન હોય તે વસ્તુનો આરોપ મૂકવો; દુઃખમૂલકમ્ = દુઃખનું મૂળ.]૩૬.

માની સાર અસારને, થાય દુઃખી નર ખાસ;
ના તેને તે માનવું, દુઃખમૂલ અધ્યાસ.૩૬.

[પ્રેમતઃ = પ્રેમથી; પરમ્ = પરબ્રહ્મની; આપ્નોતિ = પ્રાપ્ત કરે છે; ચસ્માત્ = જેથી; પ્રેમમયં = પ્રેમમય; બૃહત્ = બ્રહ્મ, ભગવાન; સર્વાત્મૈક્યં = સર્વમાં રહેલો આત્મા એક જ છે; હિ = ખરેખર; પ્રેમઃ = પ્રેમ; સ્યાત્ = હો, રહો; દેહાસક્તિઃ = દેહની આસક્તિ; ન = નહિ; નારકી = નરક દેનારી.]૩૭.

પરપ્રાપ્તિ પ્રેમે કહી, પ્રેમરૂપ ભગવાન;
સર્વાત્મૈક્ય પ્રેમ છે, દેહાસક્તિ ન માન.૩૭.

[પ્રમતઃ = પ્રમાદ; સ્વાત્મચિન્તાયાઃ = સ્વનું ચિંતન, સ્વાત્માનું ચિંતન; પશ્યેદ્ = જુએ છે; જ્ઞેતં = ભેદ, જ્ઞેતપણું; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; મૂઢધી = મૂઢ બુદ્ધિવાળો; જ્ઞાતે = જાણ થતાં જ, સ્વાનુભવ થતાં; હિ = ખરેખર; આત્મનિ = આત્મામાં; નો = નહિ; જ્ઞેતં = ભેદ; નઃ = નહિ; શોકઃ = શોક; મોહઃ = મોહ; આર્તતા = દુઃખ, આર્તપણું.]૩૮.

કરે પ્રમાદ સ્વચિંતને, દેખે મૂઢ જ ભેદ;
થતાં સ્વાનુભવ ભેદ ના શોક મોહ દુઃખ ખેદ.૩૮.

[પાવનં = પાવન; પરમ્ = પરમ; ઇશાનં = શંકર, ઇશાનને; દષ્ટવાણિ = જોવા છતાં; અજ્ઞઃ = અજ્ઞાની; ન = નહિ; પશ્યતિ = જુએ છે; હિત્વા = છોડીને, ત્યજીને; નાભિસ્થકસ્તૂરીં = નાભિમાં રહેલી (સ્થ) કસ્તૂરીને; બહિઃ = બહાર; ધાવતિ = દોડે છે; હૈલાવત્ = મૃગની માફક.]૩૯.

જોવા છતાં ન ઓળખે, પાવન પરમ સ્વરૂપ;
ત્યજી નાભિસ્થ કસ્તૂરી, દોડે મૃગ વન રૂપ.૩૯.

૧. ડુંડીમાં રહેલી. ૨. કૂવો (પર્વતની ખીણ; ગુફા વગેરેનું નિદર્શક).

[ન = નહિ; ચ = અને; અન્યદ્ = બીજું; તદ્ = તે; અભિન્ન = અભિન્ન; વા = અથવા; ભિન્ન = ભિન્ન; કુત્ર = ક્યાં; અપિ = પણ; વિદ્યતે = હોય છે; યદ્ = જો; અસ્તિ = હોય તો; તત્ તત્ = તે તે; એવ = જ; અત્ર = અહીં; સર્વ = બધું; બ્રહ્મ = બ્રહ્મ; ઇતિ = એમ; યૈ = પાદપૂરક શબ્દ; શ્રુતિ: = વેદો, શ્રુતિ.]૪૦.

ના બીજું જ્યાં બ્રહ્મથી, ભિન્ન અભિન્ન જ કૂણ?

જે છે બ્રહ્મ જ તે બધું, 'સર્વ બ્રહ્મ' શ્રુતિ-ધૂન!૪૦.

[સ્થૂલં = સ્થૂળ; મૃષા = મિથ્યા; મૃષા = મિથ્યા; સૂક્ષ્મં = સૂક્ષ્મ; મૃષા = મિથ્યા; કારણમ્ = કારણ; એવ ચ = અને પણ; તત્પરં = તેનાથી પર; ચ = અને; પરં = પરમ; બ્રહ્મ = બ્રહ્મ; કાર્યકારણ = કાર્યકારણ; વર્જિતમ્ = રહિત.]૪૧.

સ્થૂલ મૃષા^૧ સૂક્ષ્મે મૃષા, મિથ્યા કારણ ભ્રમ;

કાર્ય કારણરહિત એ, એથી પર પરબ્રહ્મ.૪૧.

[સ્વસ્વરૂપમ્ = સ્વસ્વરૂપ; તુ = જ; તત્ = બ્રહ્મ; વિદ્ધિ = જાણ; હિ = જ, ખરેખર; આત્મા = આત્મા; બ્રહ્મેવ = બ્રહ્મ જ; કેવલમ્ = કેવળ; અહં = હું; બ્રહ્માદિ = બ્રહ્મ વગેરે; સંકલ્પરહિતં = સંકલ્પરહિત; નામવર્જિતમ્ = નામ (રૂપ) વિણ, નામરૂપ છોડીને.]૪૨.

સ્વસ્વરૂપ જ જાણ એ, આત્મા કેવળ બ્રહ્મ;

અહં-બ્રહ્મ સંકલ્પ વિણ, નામરૂપ વિણ સમ.૪૨.

[સ્વાત્મન: = સ્વાત્માથી; નો = નહિ, નથી; પરં = બીજું; તત્ત્વં = તત્ત્વ; જ્ઞાતે = જાણીને; ચ = અને; આત્મનિ = પોતાને, સ્વને; નો = નથી, નહિ; પર: = બીજું; સ્વસ્મિન્ જ્ઞાતે = પોતાના આત્માને જાણવાથી; ન = નહિ; જ્ઞાતવ્યં = જાણવાનું, જાણવા જેવું; પ્રાપ્તવ્યં = પ્રાપ્ત કરવા જેવું; કાર્યમ્ = કાર્ય; એવ = જ; વા = અથવા.]૪૩.

સ્વાત્માથી પર તત્ત્વ ના, સ્વજ્ઞાને ના અન્ય;

જાણવાનું કરવાનું ના, ના પ્રાપ્તવ્ય ^૨તદન્ય.૪૩.

[નિ:સંગ: = નિ:સંગ; વિહરેત્ = ફરે; લોકે = જગતમાં, લોકમાં; હિ = ખરેખર; આપ્તકર્મા = આપ્તકર્મ; નિરામય: = નિરામય; અન્યથિંતામ્ = બીજી ચિંતા; ન = નહિ; કુર્વીત = કરવી જોઈએ; પ્રારબ્ધે = પ્રારબ્ધમાં; દત્તદક્ષ્ = દષ્ટિ રાખીને; સુધી = જ્ઞાની, સારી બુદ્ધિવાળો.]૪૪.

નિર્વિકાર ફરે જગે, ^૩આપ્તકર્મ નિ:સંગ;

રાખી દષ્ટિ પ્રારબ્ધમાં, ચિંતે અન્ય ન રંગ.૪૪.

૧. મિથ્યા. ૨. એનાથી બીજું. ૩. જેને કંઈ પણ કર્મ કરવાનું બાકી નથી તેવો.

[અહં = હું; બ્રહ્મ = બ્રહ્મ; ઇતિ = એમ; શબ્દો બ્લો = બે શબ્દો; તત્ત્વં = તત્ત્વ; હિ = ખરેખર; એકં = એક; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; નિર્મલમ્ = નિર્મળ; કેનાપિ = કોઈ પણ રીતે; વાલર્થતાં = વર્ણન કરવાથી; નામ્ના = નામથી; વસ્તુ = વસ્તુ; અન્યદ્ = બીજું; નો = નહિ; ભવેત્ = બને; કવચિત્ = ક્યારેય.]૪૫.

અહં-બ્રહ્મ શબ્દો જ બે, વસ્તુ સુનિર્મળ એક;
ફાવે તે નામે વદો, પલટે વસ્તુ ન દેખ.૪૫.

[અહમેવ = હું જ; પરં બ્રહ્મ = પરબ્રહ્મ; બ્રહ્મેવાહં = બ્રહ્મ હું જ; પુનઃ પુનઃ = ફરી ફરી; બ્રહ્મેવ = બ્રહ્મ જ; એકં = એક; ન = નહિ; ચ = અને; અન્યઃ = બીજું; અહં = હું; નાહં = હું નહિ; ન ત્વં = તું નહિ; ન = નહિ; યે હ = બંને પાદપૂરક શબ્દ; સઃ = તે.]૪૬.

હું જ બ્રહ્મ, પર બ્રહ્મ હું; બ્રહ્મ હું જ, હું બ્રહ્મ;
બ્રહ્મ એક, હું અન્ય ના; ના હું તું એ બ્રહ્મ.૪૬.

[આત્મા = આત્મા; યે = પાદપૂરક શબ્દ; બ્રહ્મનામાસ્તિ = બ્રહ્મનું નામ છે; દેહભેદે = દેહ ભેદે; હિ = ખરેખર; અહં = હું; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; સઃ = તે = પરબ્રહ્મ; આત્મવ્યોગ્નિ = આત્મારૂપી આકાશમાં; દેહમેધઃ = શરીર એ મેધ છે; રજ્જુવાં = રજ્જુમાં; મિથ્યા = ભ્રમ; ભુજંગમ્ = સર્પ, સાપ.]૪૭.

બ્રહ્મ નામ આત્માતણું, દેહ એ જ 'અહમ્';
દેહમેધ આત્મા નભે, સર્પ રજ્જુમાં ભ્રમ.૪૭.

[સુવચઃ = સુવચન; શ્રુણુ = સાંભળ; મે = મારું; હિ = ખરેખર, જ; એતત્ = આ; નાસ્તિ = નથી; જ્ઞાનમ્ = જ્ઞાન; અતઃ = એનાથી; પરં = શ્રેષ્ઠ; તત્પરઃ ભવ = તત્પર થા; તન્નિષ્ઠઃ = તન્નિષ્ઠ થા; તેન = તેનાથી; શાન્તિમ્ = શાંતિ; અવાપ્સ્યસિ = પામીશ, મેળવીશ.]૪૮.

સાંભળ સુવચન માહરું, આથી શ્રેષ્ઠ ન જ્ઞાન;
પામીશ એથી શાંતિ તું, થા તન્નિષ્ઠ સુખાણ.૪૮.

[દેહભાવેન = દેહભાવે, દેહભાવથી; દાસત્વં = દાસતા; જીવભાવેન = જીવભાવથી; ચ = અને; અંશતા = અંશરૂપ; આત્મભાવેન = આત્મભાવથી; હિ = ખરેખર; એકત્વં = એકતા, એકરૂપતા; ઇતિ = એમ; એષા = આ; પરમાર્થતા = પરમ સત્ય.]૪૯.

દેહભાવથી દાસતા, જીવભાવથી અંશ;
આત્મભાવથી એકતા, પરમ સત્ય એ હંસ!૪૯.

[મલે નિવૃત્તે = મળ નિવૃત્ત થતાં, મળ દૂર થતાં; મનઃ = મન; આવિશેત્ = પેસે, દાખલ થાય છે; સ્વયં = જાતે, પોતે; હિ = ખરેખર; ઉપાસનામાર્ગમન્તર = (ઉપાસનામાર્ગ) ઉપાસના માર્ગે ગયા (ગમ્), અન્તર (પછી); આત્મનિ = આત્મામાં; તસ્મિન્ = તેમાં; પ્રવિષ્ટે = દાખલ થવાથી; તદુ = તત્ + ઉ; ચૈવ = ચ + એવ = અને જ; તદ્ભવેત્ = તે જ થાય; નિરસ્ત = નષ્ટ; સંકલ્પમ્ = વિચાર; અનામયં = પવિત્ર; સ્યાત્ = થાય.]૫૦.

જાતાં મળ, મન આત્મમાં, પેસે ભક્તિ વિશુદ્ધ;
થાય તે જ ત્યાં પેસતા, નષ્ટસંકલ્પ પૂત.૫૦.

[સ્વયં = પોતે; નીરંગ = રંગમુક્ત; રંગેન = રંગે; ગ્રથિતા = રચી; એષા = આ; સુમાલિકા = બોધમાલિકા; સ્વ = પોતે; અભિન્ન = અભિન્ન; સર્વકંઠે = સર્વલોકોના કંઠે; અતઃ = આથી; ચ = અને; અર્પિતા = અર્પી છે; અસ્તુ = છે; સુબોધદા = સુબોધ દેનારી.]૫૧.

રંગમુક્ત રંગે રચી બોધમાલિકા એહ;
અભિન્નભાવે સર્વને અર્પી કંઠે તેહ!૫૧.

૧. પવિત્ર બ્રહ્મસ્વરૂપ. ૨. (૧) બધા લોકોને (૨) સ ને શ નો અભેદ માનતાં- શર્વને; જ્યાં એ રચાઈ. (સં. ૨૦૦૦ના ચૈત્ર વદ પંચમી, ગુરુવાર) તે કેદારનાથ મહાદેવને (૩) સર્વમય પરમાત્માને.

३७. मुक्तिस्तोत्र (रागः काङ्कि)

शान्तोऽहं शान्तिपुत्रोऽहं न मे पैङ्गलव्यमापतेत् ।
यदि स्यां विह्वलो ब्रह्मन् कुतो मे शान्तिरूपता ॥१॥

व्याधिग्रस्तो हि देहः स्यान्नाहं देहः कदाचन ।
त्रिभिर्मुक्तः सदानन्दो निर्भयोऽस्मि निरामयः ॥२॥

धर्मो देहगतो मृत्युरदेहस्य कुतो मम ।
अयथापद्धि जल्पन्ति मूढा देहात्मपाटिनः ॥३॥

नाहं जातो न मे मृत्युर्देहो गेहं ममेति येत् ।
अनन्तस्य य का हानिर्नष्टे भिन्दौ तु पार्धतः ॥४॥

आकाशस्य यथा हानिर्लाभश्चैव न नाशतः ।
उपाधीनां घटादीनां तथैवात्मानुभाविनाम् ॥५॥

भूतेर्विनिर्मितो देहो भूतान्येवानुसंप्रजेत् ।
यस्य तं प्राप्तमित्यत्र हर्ष एव विधीयताम् ॥६॥

महतापि प्रपातेन निष्कम्पोऽद्विर्था सुग ।
निजानन्दप्लुतो योगी तथैवाधिसहस्रतः ॥७॥

यथा जलं जले न्यस्तं विलकृतं त्येकमेव तत् ।
तथैवात्मा मलास्पृष्टो यत्र कुत्रापि ज्ञानिनः ॥८॥

हतो हन्ता हनिष्यामि पृथा जल्पन्ति बालिशाः ।
नो हतो न य हन्तव्यो हन्ता नैवास्य विधते ॥९॥

को हन्यान्मां निराकारं निर्विशेषं निरामयम् ।
यिद्घनं परमानन्दमद्वितीयं य केवलम् ॥१०॥

आयान्तु निर्भयं रोगाः शस्त्रास्त्रसहिताश्च ते ।
प्रहरन्तु यथाशक्ति निश्चलोऽस्मि महानगः ॥११॥

किं मे देहेन कर्तव्यं नो सिंहस्य क्वचिद् गृहम् ।

आकाशस्य कुतः पन्थाः कुत्र नाहं पट प्रभो ॥१२॥

अमर्त्योऽहमज्ञो ब्रह्मन् मृत्युर्मे जाधमुत्तमम् ।

कालस्य कालकृत्साक्षी सानन्दो नाटकी महान् ॥१३॥

उर्ध्वबाहुर्वदाभ्येतश्छृणुध्वं मृत्युकातराः ।

नास्ति मृत्युरिति प्रोक्तं श्रुतेरपि सुनिश्चितम् ॥१४॥

श्रापयध्वं भयत्रस्तात् श्रुणुयुर्यदिति ते न य ।

मोहान्मानान्मदाद्वापि विनाशः स्यात्सुदुस्तरः ॥१५॥

स्वानुभूत्यमृतं ह्येतद् 'रङ्ग'स्वान्तपिनिर्गतम् ।

दिवानक्तं पिनेधश्च स मुक्तिं लभतेऽथिरात् ॥१६॥

एति श्रीदत्तपादारविन्दमिलिन्दब्रह्मचारिपाण्डुरंग (रङ्ग अपधूत)
महाराजविरचितं मुक्तिस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

शब्दार्थ

[शान्तः = शांत; अहं = हुं; शान्तिपुत्र = शांतिनो पुत्र; अहं = हुं; न = नहि; मे = मने; येङ्लव्यम् = अस्वस्थता, विकलता; आपतेत् = आपी शके; यदिति = ज्ञे; स्यां = होई तो; विह्वलो = विह्वल, अस्वस्थ; ब्रह्मन् = हे विप्र!; कुतः = क्यांथी; मे = मम = भारी; शान्तिज्ञप्ता = शांतिज्ञप्ता.]१.

अर्थ

हुं शांत छुं, शांतिपुत्र छुं, अस्वस्थता भारी पासे कदापि आपी शके तेम नथी. जे हुं अस्वस्थ थाई तो हे विप्र! भारी शांतिज्ञप्ता शी? .१.

[व्याधिग्रस्तः = रोगग्रस्त; हि = कारणके; देहः = शरीर; स्यात् = थाय छे; न = नथी; अहं = हुं; देहः = शरीर; कदाचन = कटि पला; त्रिभिर्मुक्तः = त्रयो शरीर (स्थूल, सूक्ष्मने कारण शरीर)थी मुक्त; सदानन्दः = सदा आनंदी; निर्भयः = निर्भय; अस्मि (हुं) छुं; निरामयः = तंदुरस्त, स्वस्थ, रोग विनाजो.] र.

કારણ કે વ્યાધિગ્રસ્ત તો દેહ થાય છે ને હું તો કદી પણ દેહ નથી.
હું તો (સ્થૂલ સૂક્ષ્મ ને કારણ) ત્રણે દેહથી મુક્ત, સદા આનંદી, નિર્ભય
અને વ્યાધિરહિત છું.૨.

[ધર્મ: = ધર્મ; દેહગત: = શરીરનો; મૃત્યુ: = મૃત્યુ, મોત; અદેહસ્થ = શરીર
વગરનો, અશરીરી; ક્રુત: = ક્યાંથી; મમ = મારો; અચથાવત્ = એ રીતે ન જાણનાર;
હિ = સાચે જ, ખરેખર; જલ્પન્તિ = બબડ્યા કરે છે, બક્યા કરે છે; મૂઢા: = મૂઢ લોકો;
દેહાત્મવાદિન: = દેહને જ આત્મા માની લેનારા.]૩.

મોત એ તો શરીરનો ધર્મ છે. હું અશરીરી છું. તો મને મોત ક્યાંથી
હોય? આ તત્ત્વ ન જાણનાર ને શરીરને જ આત્મા માની બેસનાર મૂઢ
લોકો ફાવે તેમ બક્યા કરે છે.૩.

[ન = નહિ, નથી; અહં = હું; જાત: = જન્મ્યો; ન = નથી; મે = મને, મારે;
મૃત્યુ: = મૃત્યુ; દેહ: = શરીર; ગેહં = ઘર; મમ = મારું; ઈતિ = એમ; ચેત્ = જો;
અનન્તસ્થ = અનંતનું; ચ = અને; કા = કોણ, શું?; હાનિ = નુકસાન; નષ્ટે = નાશ
થાય તો; બિન્દો = બિંદુ-એકાદ ટીપું; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; વાર્ધત: = વા + અર્ધત: =
અથવા કિંમતમાંથી.]૪.

હું જન્મ્યો જ નથી તો મારે મોત ક્યાંથી હોય? જો કોઈ કહે કે
શરીર એ મારું-આત્માનું ઘર છે તો હું કહું છું કે હું અનંત છું ને તેથી
મારાં ઘર પણ અનંત, પાર વગરનાં છે એમાંથી એકાદનો નાશ થાય તો
તેથી મારું શું નુકસાન થવાનું હતું?૪.

[આકાશસ્થ = આકાશનું; યથા = જેમ; હાનિર્લાભ: = હાનિ અને લાભ;
ચ = અને; એવ = જ; ન = નથી; નાશત: = નાશ થવાથી; ઉપાધીનાં = ઉપાધિનું;
ઘટાદીનાં = ઘડો વગેરેનું; તથૈવ = તેમજ; આત્માનુભાવિનામ્ = આત્માનાં અનુભવ
કરનારને, જ્ઞાનીને.]૫.

ઘટમઠાદિ ઉપાધિનો નાશ થતાં જેમ આકાશને કોઈ પણ જાતનાં
લાભનુકસાન નથી તેવી જ રીતે શરીરાદિ ઉપાધિ રહે કે જાય તેથી
આત્મજ્ઞાનીને કોઈ પણ જાતનાં લાભ કે નુકસાન નથી.૫.

[ભૂતે: = પંચ મહાભૂતોથી; વિનિર્મિત: = નિર્માણ થયું છે; દેહ: = શરીર;
ભૂતાનિ = પંચભૂતો; એવ = જ; અનુસંપ્રજેત્ = એને છોડીને જતાં રહે; યસ્થ = જેનું;
તં = તે; પ્રાપ્તમ્ = મળી ગયું; ઈતિ = એમ; અત્ર = અહીં; હર્ષ = આનંદ; એવ = જ;
વિધીયતામ્ = થવો જોઈએ.]૬.

શરીર એ પંચમહાભૂતનું પૂતળું છે. એનો નાશ થતાં એ પાછું પંચમહાભૂતમાં મળી જાય છે. જેની યીજ તેને આવી મળે તેથી તો ઉલટો આનંદ થવો જોઈએ.૬.

[મહતાપિ = ફાવે તેટલો જોરથી છૂટે તો પણ; પ્રવાતેન = વંટોળિયો; નિષ્કમ્પ: = કંપાયમાન થતો નથી; અદ્રિ: = પર્વત; યથા = જેમ; સુગ = હે સારે માર્ગે જનાર!; નિજાનન્દપ્લુત: = નિજાનંદમાં ડૂબેલાં; યોગી = યોગીપુરુષ; તથા = એ રીતે; એવ = જ; આધિસહસ્રત: = હજારો(રોગો)થી.]૭.

હે સુમાર્ગે જનાર! જેવી રીતે ફાવે તેટલો જોરથી વંટોળિયો છૂટે તો પણ પર્વત જરાય કંપાયમાન થતો નથી, તેવી જ રીતે નિજાનંદમાં ડૂબેલો યોગી હજારો રોગો આવી પડે તો પણ જરાયે ડગમગતો નથી. ૭.

[યથા = જેમ; જલં = પાણી; જલે = પાણીમાં; ન્યસ્તં = નાંખવાથી; વિભક્તં = જુદું રાખીએ; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; એકમ્ = એકરૂપ; એવ = જ; તત્ = તે; તથા = તે રીતે; એવ = જ; આત્મા = આત્મા; મલ = મળ; અસ્પૃષ્ટ: = સ્પર્શ થતો નથી; યત્ર કુત્રાપિ = ફાવે તે સ્થિતિમાં; જ્ઞાનિન: = જ્ઞાની પુરુષનો.]૮.

જેવી રીતે શુદ્ધ જળમાં બીજું શુદ્ધ જળ નાંખીએ અથવા એને જુદું રાખીએ તો પણ બંને એકરૂપ જ છે તેવી જ રીતે જ્ઞાની પુરુષનો આત્મા ફાવે તે સ્થિતિમાં હોય તો પણ એને મેલનો સ્પર્શ થતો નથી. ૮.

[હત: = મરી ગયો; હન્તા = મારી નાંખ્યો; હનિષ્યામિ = હું મારી નાંખીશ; વૃથા = નકામા; જલ્પન્તિ = બબડે છે, બકે છે; બાલિશા: = અજ્ઞાની લોકો, મૂરખ લોકો; ન: = નહિ; હત: = હણાતું; ન = નહિ; ચ = અને; હન્તવ્ય = હણવાને યોગ્ય; હન્તા = મારી નાંખ્યો; ન = નહિ; એવ = જ; અસ્ય = એનું; વિદ્યતે = હોય છે.] ૯.

ફલાણો મરી ગયો, ફલાણાએ ફલાણાને મારી નાખ્યો, હું અમુકને મારી નાખીશ- એમ મૂરખ લોકો નકામા બકે છે. કોઈ હણાતું પણ નથી, કેમકે કંઈ હણવાનું છે જ નહિ. ને આ આત્માને હણનાર દુનિયામાં કોઈ છે પણ નહિ (કેમકે સર્વત્ર એક પરમાત્મા જ વસેલો છે, બીજું કંઈ છે જ નહિ).૯.

[ક: = કોણ; હન્યાત્ = મારી શકે; માં = મને; નિરાકારં = નિરાકાર; નિર્વિશેષં = ઉપાધિરહિત; નિરામયમ્ = તંદુરસ્ત, રોગ રહિત; ચિદ્ધનં = ચૈતન્ય સ્વરૂપ; પરમાનન્દમ્ = પરમ આનંદરૂપ; અદ્વિતીયં = અદ્વિતીય; ચ = અને; કેવલમ્ = કેવલસ્વરૂપ.]૧૦.

તદ્દન નિરાકાર, ઉપાધિરહિત, વ્યાધિમુક્ત, ચૈતન્યસ્વરૂપ, પરમ આનંદ, અદ્વિતીય ને કેવલસ્વરૂપ, એવો જે હું તેને કોણ મારી શકે?૧૦.

[આયાન્તુ = ભલે આવે; નિર્ભયં = ડર્યા વિના, ડરવાની જરૂર નથી; રોગાઃ = રોગો; શસ્ત્રાસ્ત્ર સહિતાઃ = શસ્ત્રાસ્ત્રથી સજ્જ થઈને; ચ = અને; તે = એ બધા; પ્રહરન્તુ = પ્રહાર કરે; યથાશક્તિ = એની શક્તિ પ્રમાણે; નિશ્ચલઃ = નિશ્ચલ, અચલ; અસ્મિ = હું છું; મહાનગઃ = મોટો પર્વત.]૧૧.

પોતપોતાનાં શસ્ત્રાસ્ત્રથી સજ્જ થઈ સર્વ રોગો ભલે આવે-જરાએ ડરવાની જરૂર નથી ને પોતાની સર્વ શક્તિથી મારા પર પ્રહાર કરે, પણ હું તો મહાન પહાડ જેવો અચલ છું.૧૧.

[કિં = શું; મે = મારું; દેહેન = દેહ પ્રત્યે; કર્તવ્યં = કર્તવ્ય; નઃ = નહિ, નથી; સિંહસ્ય = સિંહનું; ક્વચિદ્ = ક્યારે પણ; ગૃહમ્ = ઘર; આકાશસ્ય = આકાશનું; કુતઃ = ક્યાંથી; પન્થાઃ = રસ્તો; કુત્ર = ક્યાં; ન = નહિ; અહં = હું; વદ = બોલ, કહે; પ્રભો = હે પ્રભો!]૧૨.

મારે દેહની સાથે શું કર્તવ્ય છે? સિંહનું કોઈ જગ્યાએ ઘર દેખ્યું છે? આકાશ ચાલે એવો રસ્તો ક્યાં છે? (કેમકે તે બધે છે) તેમ હે પ્રભો! હું ક્યાં નથી તે કહે.૧૨.

[અમર્ત્યઃ = મરણ વિનાનો; અહમ્ = હું; અજઃ = જન્મ રહિત; બ્રહ્મન્ = હે બ્રહ્મન!; મૃત્યુઃ = મૃત્યુ; મે = મારું; ખાધમ્ = ખોરાક; ઉત્તમમ્ = શ્રેષ્ઠ; કાલસ્ય = કાળનો; કાલ = કાળ; કૃત્સાક્ષી = સર્વસાક્ષી; સાનન્દો = આનંદરૂપ; નાટકી મહાન્ = મહા નાટકી.]૧૩.

હે બ્રહ્મન! હું જન્મમરણથી રહિત છું. મોત તો મારું ઉત્તમ પકવાન છે. હું કાળનો પણ કાળ, સર્વસાક્ષી, આનંદરૂપ, મહાનાટકી છું.૧૩.

[ઊર્ધ્વબાહુઃ = હાથ ઊંચા કરીને; વદામિ = કહું છું; એતત્ = આ; શ્રુણુધ્વં = તમે સાંભળો; મૃત્યુકાતરાઃ = મૃત્યુથી ડરનારા; નાસ્તિ = નથી; મૃત્યુઃ = મૃત્યુ, મોત; ઇતિ = એમ; પ્રોકતં = કહેવાયું છે; શ્રુતેઃ = શ્રુતિ દ્વારા, વેદો દ્વારા; અપિ = પણ; સુનિશ્ચિતમ્ = પાકા નિશ્ચયપૂર્વક, ડંકો વગાડીને.]૧૪.

હે મૃત્યુથી ડરનારા જીવો! હાથ ઊંચા કરીને હું આ કહી રહ્યો છું કે મૃત્યુ જેવી કોઈ ચીજ જ નથી. અને વેદોએ પણ વારંવાર ડંકો વગાડીને એ જ કહ્યું છે- તે સાંભળો.૧૪.

[શ્રાવયધ્વં = સંભળાવો; ભયત્રસ્તાત્ = ભયથી ત્રસ્ત થયેલાને; શ્રુણુયુઃ = સાંભળે; યદિ = જો; તે = તેઓ; ન = નહિ; ચ = અને; મોહાત્ = મોહવશ; માનાત્ = અભિમાનને લીધે; મદાત્ = મદને લીધે; વા = અથવા; અપિ = પણ; વિનાશઃ = વિનાશ; સ્યાત્ = થશે; સુદુસ્તરઃ = જેમાંથી છૂટવું ખૂબ મુશ્કેલ છે.] ..૧૫.

અને મોતના ડરથી બેબાકળા થએલા લોકોને આ મારી ગર્જના સંભળાવો અને જો તેઓ મોહને લીધે, અભિમાનને લીધે, કે મદને લીધે એ ન સાંભળે તો તેમનો વિનાશ થશે (આવી પહોંચ્યો છે) જેમાંથી છૂટવું મુશ્કેલ છે. (તેમાં હું શું કરું?)૧૫.

[સ્વાનુભૂત્યમૃતં = સ્વાનુભવરૂપી અમૃત; હિ = ખરેખર; એતદ્ = આ; રંગસ્વાન્ત = રંગના હૃદયમાંથી, રંગના અંતઃકરણમાંથી; વિનિર્ગતમ્ = નીકળેલું; દિવા = દિવસ; નક્તં = રાત્રી; પિબેત્ = પીશે; યઃ = જે; ચ = અને; સઃ = તે; મુક્તિં = મુક્તિને; લભતે = મેળવે છે, પામશે; અચિરાત્ = જલદીથી, સત્વરે.] ..૧૬.

રંગના અંતઃકરણમાંથી નીકળેલું આ સ્વાનુભવરૂપી અમૃત જે રાત-દિવસ પીશે તે જલદીથી મુક્તિ પામશે.૧૬.

३८. कोऽहम् ।

नाहं मर्त्यो नासुरो नो सुरो वा
न स्थाणुर्नो जङ्गमो दृश्यरूपः ।
नाहं बालो नो युवा नापि वृद्धः
सोऽहं शान्तः सख्यिदानन्दरूपः ॥१॥

राजेश्वर्यो राजराजोऽहमाद्यो
द्वेषेश्वर्यो द्वेषद्वेषश्च प्रेक्ष्यः ।
सर्वैस्त्यक्तः सर्वशेषोऽप्यशेषः
सोऽहं सोऽहं यः सदन्तर्निगूढः ॥२॥

नाहं मूर्खः पण्डितो वापि नैव
नाहं शक्तो नाप्यशक्तोऽहमत्र ।
न स्त्री षण्ढो नो पुमान्नो शिष्योऽपि
सोऽहं कोऽहं कः प्रभुर्ज्ञातुमत्र ॥३॥

का मे माता कः पिताऽजन्मतो मे
मृत्युः कस्मादस्तद्वेहादिकस्य ।
देहादेहातीतरूपस्त्वरूपः
सोऽहं साक्षी साक्ष्यसाक्षित्वहीनः ॥४॥

नो बन्धोऽतो मुक्तिवार्ता कुतः स्या-
न्नाध्येतव्यं को गुरुः कोऽत्र शिष्यः ।
मूलं नास्तीतीह वार्ता ब्रूमस्य
मिथ्येत्येवं सर्वदाहं सदेकः ॥५॥

ज्ञानाज्ञानं नास्ति मे हात्र किञ्चिद्
रागारागातीत ऐकः शिवोऽहम् ।
किं प्राप्तव्यं त्वाप्तकामस्य विषयोः
कल्पः कायं याचते किं कदाचित् ॥६॥

ભાવાભાવાતીતભાવઃ સદેક-
શ્ચેત્યાચેત્યાતીતચૈતન્યરૂપઃ ।

નન્દાનન્દાતીત આનન્દમાત્રઃ

સોઽહં શાન્તો રક્ષનિર્મુક્ત‘રક્ષ’ઃ ॥૭॥

ઇતિ શ્રીદત્તપાદારવિન્દમિલિન્દબ્રહ્મચારિપાણ્ડુરંગ (રક્ષ અવધૂત)
મહારાજવિરચિતં કોઽહં સ્તોત્રં સમ્પૂર્ણમ્ ।

શબ્દાર્થ

[ન = નથી; અહં = હું; મર્ત્યઃ = માણસ; ન = નથી; અસુરઃ = રાક્ષસ;
અસુરઃ; નઃ = નથી; સુરઃ = દેવ; ન = નથી; સ્થાણુઃ = સ્થાવર; ન = નથી; જંગમઃ =
જંગમ; દશ્યરૂપઃ = દશ્યરૂપ; ન = નથી; અહં = હું; બાલઃ = બાળક; નઃ = નથી;
યુવા = યુવાન; ન = નથી; અપિ = પણ; પૃહ્લઃ = પૃહ્લ; સઃ = તે; અહં = હું; શાન્તઃ
સચ્ચિદાનંદરૂપઃ = શાંત સચ્ચિદાનંદરૂપ]૧.

અર્થ

હું મર્ત્ય (માણસ) નથી, અસુર નથી, સુર નથી, સ્થાવર, જંગમ
કે દશ્યરૂપ નથી, હું બાળક નથી, યુવાન કે પૃહ્લ પણ નથી. હું તે જ
શાંત સચ્ચિદાનંદરૂપ છું.૧.

[રાજેશ્વર્યઃ = રાજાના એશ્વર્યવાળો; રાજરાજઃ = રાજાઓનો પણ રાજા;
અહમ્ = હું; આધઃ = આધ; દેવેશ્વર્યઃ = દેવોના એશ્વર્યવાળો; દેવદેવઃ = દેવોનો દેવ;
ય = અને; પ્રેડ્યઃ = અત્યંત (પ્ર) પ્રશંસનીય (ઇડ્ય); સર્વેઃ = બધાથી;
ત્યક્તઃ = ત્યક્ત; સર્વશેષઃ = સર્વનો શેષ; અપિ = છતાં; અશેષઃ = અશેષ;
સઃ = તે; અહં = હું; યઃ = જે; સત્ = સત્રૂપે; અન્તર્નિગૂઢઃ = અંદર સમાયેલો છે.] ૨.

રાજાના એશ્વર્યવાળો, રાજાઓનો પણ હું આધ રાજા છું. દેવોના
એશ્વર્યવાળો દેવોનો દેવ અને અત્યંત પ્રશંસનીય છું. સર્વથી ત્યક્ત,
સર્વનો શેષ છતાં અશેષ સોહં ભાવરૂપ જે સત્ રૂપે અંદર સમાયેલો છે
(તે હું છું).૨.

[ન = નથી; અહં = હું; મૂર્ખ: = મૂર્ખ; પંડિત: = પંડિત; વા = અથવા; અપિ = પણ; નૈવ = નથી જ; ન = નથી; અહં = હું; શક્ત: = શક્તિમાન; ન = નથી; અપિ = પણ; અશક્ત: = અશક્ત; અહમ્ = હું; અત્ર = અહીં; ન = નથી; સ્ત્રી = સ્ત્રી; ષણ્ઠ: = નપુંસક; ન: = નથી; પુમાન્ = પુરુષ; ન: = નથી; શિખણ્ડી = શિખંડી; સ: = તે; અહં = હું; ક: = કોણ; અહં = હું; ક: = કોણ; પ્રભુ: = સમર્થ; જ્ઞાતુમ્ = જાણવાને; અત્ર = અહીં.]
.....૩.

હું મૂર્ખ નથી અથવા પંડિત પણ નથી. હું શક્તિમાન નથી તથા અહીં હું અશક્ત પણ નથી. હું સ્ત્રી, નપુંસક કે પુરુષ અથવા શિખંડી નથી. હું તે જ છું. હું કોણ છું તે જાણવાને અહીં કોણ સમર્થ છે? ...૩.

[કા = કોણ; મે = (મમ) = મારી; માતા = મા, માતા; ક: = કોણ; પિતા = પિતા; અજન્મત: = અજન્મા, જન્મ થયો નથી એવો; મે = મારા; મૃત્યુ: = મરણ, મૃત્યુ; કસ્માત્ = ક્યાંથી; અસ્ત દેહાદિકસ્ય = દેહ વગેરે અસ્ત પામેલા છે તેનું; દેહદેહાતીતરૂપ: = દેહ અને અદેહથી અતીત (પર) રૂપવાળા; તુ = વળી; અરૂપ: = અરૂપ; સ: = તે; અહં = હું; સાક્ષી = સાક્ષી; સાક્ષ્ય = સાક્ષ્ય; સાક્ષિત્વહીન: = સાક્ષિત્વ વગરનો.]
.....૪.

અજન્મા એવી મારી માતા કોણ? અને મારો પિતા કોણ? જેના દેહ વગેરે અસ્ત પામેલ છે તેને મૃત્યુ ક્યાંથી હોય? દેહ-અદેહથી અતીત રૂપવાળા, અરૂપ, સાક્ષી, સાક્ષ્ય અને સાક્ષિત્વહીન એવો હું છું.૪.

[ન = નથી; બન્ધ: = બંધન; અત: = તેથી, તો પછી; મુક્તિવાર્તા = મુક્તિની વાત; કુત: = ક્યાંથી; સ્યાત્ = હોય, થાય; ન = નથી; અધ્યેતવ્યં = શીખવાનું; ક: = કોણ; ગુરુ: = ગુરુ; ક: = કોણ; અત્ર = અહીં; શિષ્ય: = શિષ્ય; મૂલં = મૂળ; નાસ્તિ = નથી; ઇતિ = એમ; ઇહ = અહીં; વાર્તા = વાત; દ્રુમસ્ય = વૃક્ષની; મિથ્યા = મિથ્યા, ભાસમાત્ર; ઇતિ = એમ; એવં = જ; સર્વદા = હંમેશાં; અહં = હું; સત્ = સત્; એક: = એકરૂપ.]
.....૫.

અહીં બંધન જ નથી તો મુક્તિની વાત જ ક્યાંથી થાય? શીખવાનું જ નથી તો અહીં કોણ ગુરુ અને કોણ શિષ્ય? મૂળ જ નથી તો વૃક્ષની વાત જ ક્યાંથી? એ બધું મિથ્યા છે. હું હંમેશાં સત્, એકરૂપ છું.
.....૫.

[જ્ઞાનાજ્ઞાનં = જ્ઞાન અને અજ્ઞાન; નાસ્તિ = નથી; મે = મને; હ = પાદપૂરક શબ્દ; અત્ર = અહીંયા; કિંચિદ્ = કંઈ; રાગારાગાતીત = રાગ અને અરાગથી પર; એક: = એકમાત્ર; શિવ: = શિવસ્વરૂપ; અહમ્ = હું; કિં = શું; પ્રાપ્તવ્યં = મેળવવાનું, પ્રાપ્ત કરવાનું; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; આપ્તકામસ્ય = આપ્તકામ; વિષ્ણો: =

વિષ્ણુને; કલ્પ: = કલ્પવૃક્ષ; કાચં = કાચની પાસે; યાચતે = માગે; કિં = શું; કદાચિત્ = કોઈ કાળે.]૬.

મને જ્ઞાન અને અજ્ઞાન કંઈ છે જ નહીં. રાગ અને અરાગથી અતીત હું એક માત્ર શિવસ્વરૂપ છું. આપ્તકામ વિષ્ણુને બીજું શું પ્રાપ્ત કરવાનું હોય? શું કલ્પવૃક્ષ કોઈ કાળે કાચની પાસે યાચના કરે?૬.

[ભાવાભાવાતીતભાવ: = ભાવ અને અભાવથી અતીત એવા ભાવવાળો; સત્ = સત્રૂપ; એક: = એક; ચેત્યાચેત્યાતીત ચૈતન્યરૂપ: = ચેત્ય અને અચેત્યથી અતીત ચૈતન્યરૂપ; નન્દાનન્દાતીત = આનંદ (નન્દ) અને શોક (અનન્દ)થી અતીત; આનંદમાત્ર: = આનંદમાત્ર; સ: = તે; અહં = હું; શાન્ત: = શાંત; રંગનિર્મુક્ત = સંસારમાંથી મુક્ત થયેલો; રંગ: = રંગ.]૭.

ભાવ અને અભાવથી અતીત એવા ભાવવાળો, સત્રૂપ એક હું છું. ચેત્ય અચેત્યથી અતીત ચૈતન્યરૂપ અને નંદ (આનંદ) અને શોક (અનંદ)થી પર આનંદમાત્ર એવો સંસારથી મુક્ત થયેલો શાંત રંગ હું છું.૭.

૩૯. ચિદાનન્દરૂપ: શિવ કેવલોહમ્ |

(રાગ: મધુવંતી)

ન વાઙ્મં નરો નૈવ નારી ન ષણ્ડઃ |

જગત્સર્વમેતન્ન મત્તોઽસ્તિ ચાન્યત્ ||

ન કોઽહં ન સોઽહં સદૈકં ત્વનાદિ |

ચિદાનન્દરૂપ: શિવ: કેવલોહમ્ ||૧||

ન ગંગા ન ગોદા ન રેવા જલં તત્ |

ન નદ્યા ન ચાન્ધિર્જલં કેવલં સત્ ||

ન ચાદ્રિર્ન વૃક્ષા: સદૈકં સદૈકં |

ચિદાનન્દરૂપ: શિવ: કેવલોહમ્ ||૨||

ન દેહો મનો બુદ્ધિરક્ષાસવોઽહમ્ ।

ન મે જન્મમૃત્યુર્ન વર્ણાશ્રમાદિ ॥

ન બન્ધો ન મોક્ષો ન ચિન્તાભ્રમાદિ ।

*ચિદાનંદરૂપઃ શિવઃ કેવલોઽહમ્ ॥૩॥

શબ્દાર્થ

[ન = નથી; વા = અથવા; અહં = હું; નરઃ = પુરુષ; ન = નથી; એવ = જ; નારી = સ્ત્રી; ન = નથી; ષલ્લઃ = નપુંસક; જગત્ = જગત; સર્વમ્ = બધું; એતત્ = આ; ન = નહિ; મતઃ = મારાથી; અસ્તિ = છે; ચ = અને; અન્યત્ = જુદું, અલાયદું; ન = નથી; કઃ = કોણ; અહં = હું; ન = ન; સઃ = તે; અહં = હું; સત્ = સત્ સ્વરૂપ; એકં = એક; તુ = પાદપૂરક શબ્દ; અનાદિ = અનાદિ; ચિદાનંદરૂપઃ = ચિત્ અને આનંદ સ્વરૂપ; શિવઃ = શિવ; કેવલઃ = માત્ર; અહમ્ = હું.]૧.

અર્થ

હું પુરુષ નથી, હું સ્ત્રી નથી તેમજ હું નપુંસક પણ નથી. આ આખું જગત મારાથી જુદું નથી. હું કોઈ (હું કોણ- એવો પ્રશ્ન કરનાર કર્તા) નથી તેમજ હું સોઈ (હું તે છું- એમ અનુભવનાર સાક્ષાત્કારી) પણ નથી. હું તો ફક્ત આદિ રહિત એક સત્ તત્ત્વ જે ચિદ્ આનંદ સ્વરૂપ છે તે શિવ માત્ર જ છું.૧.

[ન = નથી; ગંગા = ગંગા નદી; ન = નથી; ગોદા = ગોદાવરી; ન = નથી; રેવા = નર્મદા; જલં = પાણી; તત્ = તે; ન = નથી; નદ્યા = નદી; ન = નથી; ચ = અને; અબ્ધિઃ = સમુદ્ર; જલં = જળ, પાણી; કેવલં = માત્ર; સત્ = સત; ન = નથી; ચ = અને; અદ્ભિઃ = પર્યત; ન = નથી; વૃક્ષાઃ = વૃક્ષો; સંદેકં = એકમાત્ર સત; સંદેકં = એકમાત્ર સત; ચિદાનંદરૂપઃ = ચિદાનંદ સ્વરૂપ; શિવઃ કેવલોઽહમ્ = હું કેવળ શિવ સ્વરૂપ જ છું.]૨.

હું ગંગા નથી, હું ગોદાવરી નથી કે હું રેવા પણ નથી. તે તો માત્ર જળ જ છે. હું નદી પણ નથી કે સમુદ્ર પણ નથી. આ બધામાં

* પૂ.શ્રીએ હરિદ્વારમાં તા. ૧૫-૧૧-૬૮ના રોજ લખેલું અધૂરું લાગતું સ્તોત્ર.

માત્ર જળ જ સત્ છે. હું પર્વતેય નથી અને વૃક્ષેય નથી. હું ફક્ત ચિદાનંદસ્વરૂપ શિવ જે એક માત્ર સત્ છે તે સત્ જ છું.૨.

[ન = નથી; દેહ: = દેહ, શરીર; મન: = મન; બુદ્ધિ: = બુદ્ધિ; અક્ષ = ઇન્દ્રિય; અસવ: (અસુનું બહુવચન) = પ્રાણો; અહમ્ = હું; ન = નથી; મે = મારું; જન્મમૃત્યુ = જન્મ અને મૃત્યુ; ન = નથી; વર્ણાશ્રમાદિ = વર્ણ કે આશ્રમ વગેરે; ન = નથી; બન્ધ: = બંધન; ન = નથી; મોક્ષ: = મોક્ષ; ન = નથી; ચિન્તાભ્રમાદિ = ચિન્તા કે ભ્રમ વગેરે; ચિદાનંદરૂપ: = ચિદાનંદ સ્વરૂપવાળો; શિવ: = શિવ સ્વરૂપ, કેવલ: = માત્ર; અહમ્ = હું.]૩.

હું દેહ નથી, મન નથી, બુદ્ધિ નથી, ઇન્દ્રિય નથી કે પ્રાણ પણ નથી. મને જન્મ પણ નથી અને મૃત્યુ પણ નથી. મને નથી વર્ણો કે નથી આશ્રમો, નથી બંધ કે નથી મોક્ષ, નથી ચિંતા કે નથી ભ્રમ. હું તો ચિદાનંદમાત્ર શિવ જ છું.૩.

૪૦. રેવાગીતમ્ ।

ગાયતિ રેવા રવ-મધુરમ્ ॥ ધ્રુવ ॥

હર હર ઐં ઐં, હર હર ઐં ઐં । હર હર ઐં ઐં હર હર ઐં ।
સાયં પ્રાતઃ પ્રાતઃ સાયં, હર હર ઐં ઐં, સતતમિતિ ॥

ગાયતિ. ૧.

મેકલજાતા મનસિ વિભાતા । રૌતિ કલં કિમપીહ ચિરમ્ ।

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમહં ત્વં ।

ત્વમહમહં ત્વં, ત્વમહમિતિ ॥ ..ગાયતિ. ૨.

તાડિદુજ્જવલ જલમુખતઃ સ્તૌતિ । નીરઙ્ગમ્ નાનારઙ્ગમ્ ।

બ્રહ્માહં ત્વં બ્રહ્મેવેદં જલશીકરવદમિત્રમિતિ ॥ .ગાયતિ. ૩.

નર્મદામાત કી જય

શબ્દાર્થ

[ગાયતિ = ગાય છે; રેવા = નર્મદા; રવ = અવાજ; મધુરમ્ = મધુર;] ધ્રુવ.

અર્થ

નર્મદા મધુર અવાજથી ગાય છે. ... ધ્રુ.

[હર હર ઐ ઐ = હર હર ઐ ઐ; સાચં પ્રાતઃ = સાંજ સવાર; પ્રાતઃ સાચં = સવાર-સાંજ; સતતમ્ = સતત; ઇતિ = એમ.]૧.

હર હર ઐ ઐ, હર હર ઐ ઐ, હર હર ઐ ઐ, હર હર ઐ ઐ
એમ સાંજે-સવારે, સવારે-સાંજે સતત હર હર ઐ ઐના મધુર
અવાજથી નર્મદા ગાય છે.૧.

[મેકલજાતા = મેકલ (નામના પર્વત)માંથી જન્મેલી; મનસિ = મનમાં;
વિભાતા = પ્રકાશ છે; રૈતિ = અવાજ કરે છે; કલં = મધુર; કિમપિ = કંઈક; ઇહ = અહીં;
ચિરમ્ = લાંબા સમયથી; ત્પમહમહંત્વં = તું (ત્વમ્) હું, (અહમ્), હું, તું, તું-હું, હું-
તું, તું-હું; ત્પમહમિતિ = તું-હું એમ;]૨.

મેકલ(પર્વત)માંથી જન્મેલી (નર્મદા) મનમાં પ્રકાશ છે,
અહીં લાંબા સમયથી કંઈક મધુર અવાજ કરે છે. તું (ત્વમ્) હું (અહમ્)
હું, હું તું હું, તું હું હું, હું તું હું, તું હું હું, હું તું હું, તું હું હું એમ મધુર
અવાજથી નર્મદા ગાય છે.૨.

[તદિત્ = વીજળી; ઉજ્જવલ = ઉજળી, પ્રકાશતાં; જલ = પાણી; મુખતઃ =
મુખથી; સ્તૌતિ = સ્તુતિ કરે છે; નીરંગં = રંગ (સંસાર) વગરના (છતાં); નાના ર્જમ્ =
જાતજાતના રંગવાળા; બ્રહ્માહં = હું બ્રહ્મ છું; ત્વં = તું; બ્રહ્મેવ = બ્રહ્મ જ; ઇદં = આ;
જલશીકરવત્ = પાણીનાં ટીપાં (શીકર)ની જેમ; અભિન્નમ્ = એકબીજાથી અભિન્ન છે;
ઇતિ = એમ.]૩.

વીજળી જેવા પ્રકાશતા જળ દ્વારા રંગ (સંસાર) વગરના છતાં
જાતજાતના રંગવાળા (પરમાત્મા)ની નર્મદા સ્તુતિ કરે છે. હું બ્રહ્મ છું,
તું બ્રહ્મ છું અને આ બધું પાણી અને એનાં ટીપાંની માફક
એકબીજાથી અભિન્ન છે.૩.

परिशिष्ट

गुरुकृपा हि केवलम् ।

गुरुकृपा हि केवलम् । शिष्यपरममङ्गलम् ॥५॥
देहबलं गेहबलं वित्तबलं चित्तबलम् ।
तद्धिना तु सर्वबलं विद्धयसारनिष्कलम् ॥.गुरु. ॥१॥
सद्गुरुं य ब्रह्म परं व्यक्तमत्र नृतनुधरम् ।
यः स्मरेद्धि तस्य 'परं' किन्तु स्यात्सुदृक्करम् ॥.गुरु. ॥२॥
ऐक्युभोऽपि स हि विधिर्नो यतुष्करोऽपि हरिः ।
पिना त्रिनेत्रमत्र हरो 'रङ्ग'-नर्तकोप्यलम् ॥.गुरु. ॥३॥

रेवागीतम् ।

गायति रेवा स्व-मधुरम् ॥ ध्रुव ॥
हर हर ॐ ॐ, हर हर ॐ ॐ । हर हर ॐ ॐ हर हर ॐ ।
सायं प्रातः प्रातः सायं, हर हर ॐ ॐ, सततमिति ॥

गायति. १.

मेकलजाता मनसि विभाता । रौति कलं किमपीह चिरम् ।
त्वमहमहं त्वं, त्वमहमहं त्वं ।
त्वमहमहं त्वं, त्वमहमिति ॥ ..गायति. २.

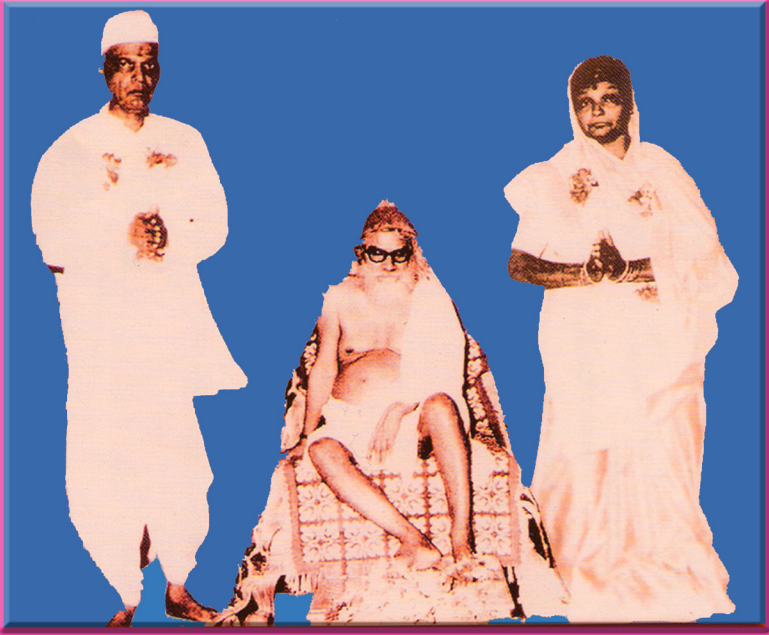
तडिदुज्ज्वल जलमुजतः स्तोति । नीरङ्गम् नानारङ्गम् ।
ब्रह्माहं त्वं ब्रह्मेवेहं जलशीकरपटमित्रमिति ॥ .गायति. ३.

नर्मदामात डी जय

नमस्ते शारटेदेवि सरस्वति मतिप्रदे ।
वसत्वं मम जिह्वात्रे सर्व विधा करी सति ॥

સમર્પણ વંદના

તારાબેન અંબાલાલ પટેલના ગુરુદેવદત્ત

અંબરિષ સમી ભક્તિ તારનારી બની રહી
બારણે બાપજી આવ્યા રાત્રિ દુઃખ તણી ગઈ
લાજ રાખી ગુરુ રંગે બેસી ઉરના આસને
લક્ષ્યમાં ચિત્તને રાખું નમું પ્રેમે હું આપને

અંબાલાલ ગ. પટેલના ગુરુદેવદત્ત

परस्परदेवो भव ।

(એકબીજામાં રહેલા દેવત્વ-દૈવી અંશને પિછાનો)

श्वासे श्वासे दत्तनाम स्मरात्मन् ।

(સ્મરી લે પ્રતિ શ્વાસ હે ચિત્ત! દત્ત)

ભક્તિર્દભો વિના ભાવમ્ ।

(ભાવ વિનાની ભક્તિ એ દંભ છે)

स्वयभाशीस्तु सत्કर्म ।

(સત્કર્મ સ્વયં આશીર્વાદરૂપ છે)

माता मातैव કેવલમ્ ।

(મા તે મા)

न मातुः परदैवतम् ।

(માતાથી બીજું કોઈ મોટું દૈવત નથી)

सर्वो दत्तः सर्वरूपस्त्वरूपः ।

(નિરાકાર સાકાર સર્વેય દત્ત)

गुरुकृपा हि કેવલં શિષ્ય પરમમંગલમ્ ।

(ગુરુની કૃપા જ શિષ્યનું પરમ મંગલ છે)

श्रेयः प्रेयसो विशिष्यते ।

(પ્રેય કરતાં શ્રેય ચઢિયાતું છે)

छात्रदेवो भव ।

(વિદ્યાર્થી એ દેવસ્વરૂપ છે)

सत्यमेव परं तपः ।

(સત્ય એ જ પરમ તપ છે)

श्रीदत्तः शरणां भव ।

(શ્રીદત્ત મારું શરણ છે)